

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

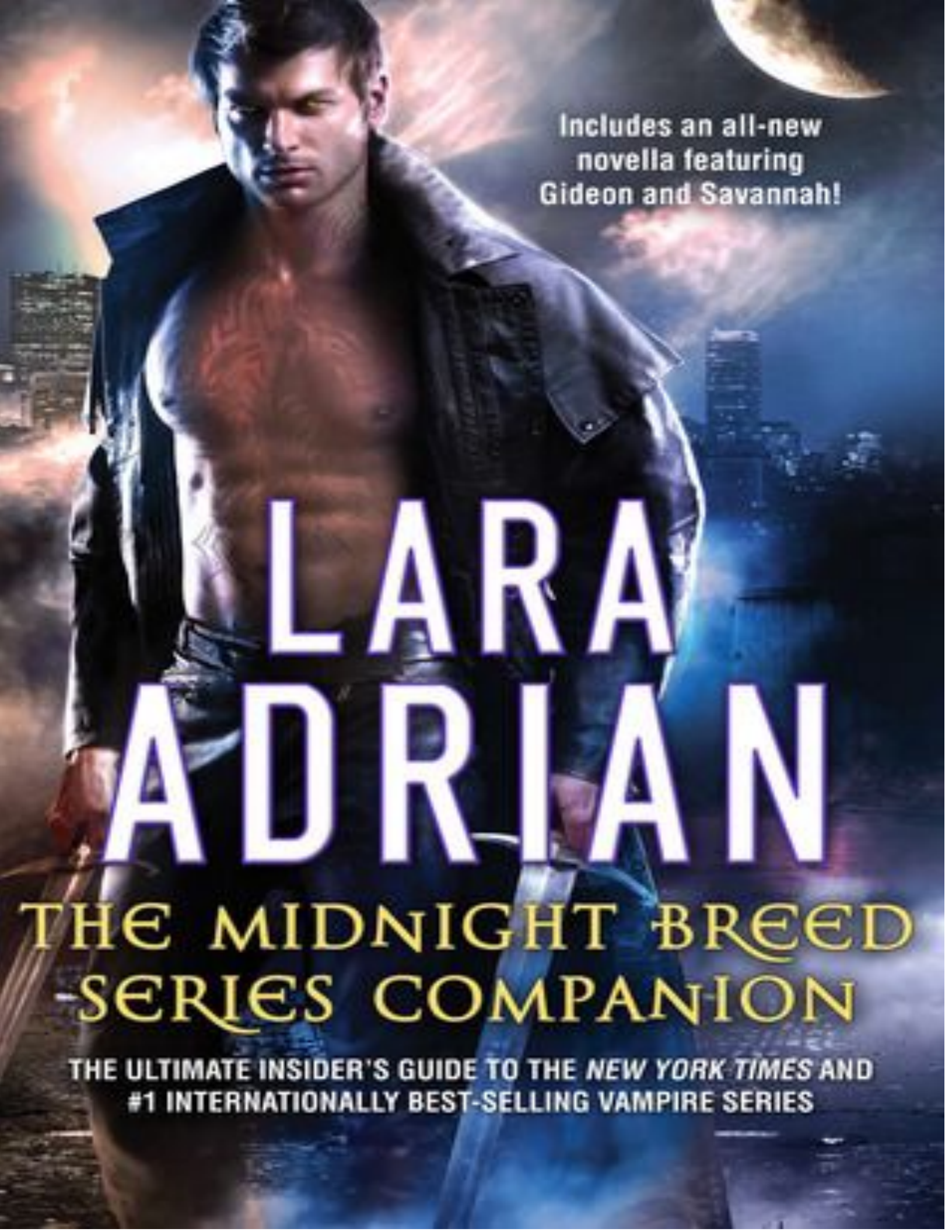
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Includes an all-new
novella featuring
Gideon and Savannah!

LARA ADRIAN

THE MIDNIGHT BREED
-SERIES COMPANION

THE ULTIMATE INSIDER'S GUIDE TO THE *NEW YORK TIMES* AND
#1 INTERNATIONALLY BEST-SELLING VAMPIRE SERIES

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Gece Yarısı Irkı Serisi Arkadaşı

Yarı insan, yarı öteki dünyadan olan Cins, binlerce yıldır insanoğlunun arasında gizlice yaşadı ... ve şimdi popüler, çok satan Midnight Breed Serisi'nin hayranları, bu gizli, baştan çıkarıcı vampir ırkını ve yaşadıkları karanlık, heyecan verici evreni hiç olmadığı kadar derinlemesine inceleyebilirler.

Yapımı yıllar süren bir kitap olan Midnight Breed Series Companion, tüm romanlar hakkında içeriden bilgiler, hikaye dünyasının yaratılması ve on bir kitaplık (ve devam ediyor!) serinin sözleşmeli bir üçleme olarak başlangıcından bu yana nasıl geliştiğine dair yazar notları, eksiksiz bir karakter rehberi, seri trivia, okuyuculardan gelen sorular ve daha fazlasını içerir.

Seriye eşlik eden bu özel kitapta ayrıca Gideon ve Savannah'nın yer aldığı, okuyucuların en sevdiği bu çiftin nasıl tanışıp aşık olduklarının hikayesini nihayet ortaya çıkaran ve serinin başlangıcından beri hayranların merak ettiği birçok soruyu yanıtlayan, daha önce hiç yayınlanmamış yepyeni bir roman olan *A Touch of Midnight* da yer alıyor!

~ ~ ~

Teşekkür

Bu kitap birkaç yıldır üzerinde çalışılan bir eserdir - Geceyarısı Irkı serisini ilk yazmaya başladığım ve seri "incilime" sayfalarca not eklediğim andan itibaren serinin gelişimi için yapılan tüm düşünce ve planlamaları sayacak olursam, bundan çok daha uzun bir süredir.

İlk başlarda, notlarımın sadece kendi seri bilgimi ve karakter istatistiklerimi hatırlamama yardımcı olacak arka plan malzemesi olarak kalmasını bekliyordum. Ancak seri popülerlik kazandıkça ve okuyucular bana şu ya da bu konuda düşündürücü sorularla e-posta göndermeye başladıkça ya da imza günlerinde benden Kadimler, Soy ya da Soydaşlar hakkında kitapların metninde olmayan şeyleri açıklamamı istedikçe, tüm "içeriden bilgilerimi" belki de Geceyarısı Soy'u'nu benim kadar seven serinin hayranlarıyla paylaşmanın eğlenceli olabileceğini fark ettim.

Bu Yardımcı kitapta yer alan materyallerin derlenmesinde ve düzenlenmesinde çeşitli zamanlarda eşimden ve destek ekibimden çok yardım aldım, ancak hiç kimse harika Facebook yöneticim ve asistanım (aynı zamanda sevgili üvey kızım ve ilk torunumun annesi!) kadar etkili olmadı. Heather Rogers. Tüm çaban, yaratıcılığın ve sabrın için teşekkürler Heather. Seni seviyorum!

Elbette ne bu kitap ne de yazdığım diğer kitaplar, eşimin sevgisi ve teşviki ya da siz sevgili okuyucularımın coşkusu ve desteği olmadan mümkün olamazdı.

Bu kitap hepiniz için, sevgi ve minnetle.

Lara Adrian'ın sunuş yazısı

Kendimi bildim bileli kitaplara karşı derin bir sevgi besliyorum. Annem ve babam hevesli okuyucular olmasalar da, ilkokulda kardeşlerimin ve benim kütüphane kartlarımız olmasını ve Kitap Arabası Michigan'daki küçük kasabamıza geldiğinde harcayacak birkaç dolarımız olmasını sağladılar. Halk kütüphanesinin koridorlarında her dolaştığımda ya da gezici Kitap Arabası'nda değerlendirilmek üzere yerleştirilmiş yepyeni kitapların masalarını her incelediğimde hissettiğim merakı ve acı veren kararsızlığı hala hatırlayabiliyorum. Sadece bir ya da iki tanesini seçmek her zaman çok zordu!

Diğer çocuklar paralarını şeker ya da son çıkan havalı oyuncaklar için biriktirirlerdi. Ben asla yeterince kitap alamazdım. Kitapların bana gösterdiği gizemlere, yarattıkları büyüye ya da zihnimde açtıkları inanılmaz dünyalara asla doyamazdım.

Kitaplar beni rahatsız eden her şeyden kaçışımdı. Var olabileceğini asla hayal etmediğim şaşırtıcı, bazen de korkunç yerlere geçiş yolumdu. Kitaplar benim ana limanımdı; sayfaları, yaşıma ya da hayat beni nereye götürürse götürsün, bir teselli ve yoldaşı.

Hâlâ öyleler.

Artık hayatımı kitap yazarak kazanıyor olmam -diğer hikaye anlatıcılarının hayatım boyunca bana yaşattığı kaçış ve merak duygusunu okuyucularıma da yaşatacağını umduğum hikayeler anlatmak- asla hafife almadığım bir ayrıcalık.

Çok çalıştım ama şansım da yaver gitti ve yazdığım ilk kitap için Random House ile bir yayın sözleşmesi imzaladım. 1999'da ilk takma adım Tina St. John ile yayımlanan bir ortaçağ romanı. Sonraki altı yıl boyunca altı tane daha tarihi aşk romanı yazdım, güzel eleştiriler alan ve ödüller kazanan kitaplar, ancak hiçbir zaman bir yayıncıyı mutlu edecek kadar geniş bir okuyucu kitlesi bulamadım.

Ve böylece 2005 yazında kendimi bir yol ayrımında buldum. Yayıncım benden artık ortaçağ romanları istemiyordu. Üzerinde çalıştığım kitabın teklifi reddedilmişti ve sözleşmem yoktu; bu haberi tam da kocamla birlikte sahip olduğumuz ilk evin (bir apartman dairesi) ipotekini imzaladıktan sonra aldım.

Neyse ki editörüm bana inandı ve değerlendirilmek üzere tamamen farklı bir şey göndermem için beni davet etti. Sersemlemiş olmama rağmen

Tina St. John kariyerimin haber verilmeden sona erdiği gerçeğinden yola çıkarak, zihnim yıllar boyunca topladığım ve üzerinde oynadığım hikâye fikirleri klasörüne doğru sıçramaya başlamıştı bile; bu fikirler arasında cesur gerilim ve psikolojik gerilim hikâyelerinden küçük kasabalı, kendini iyi hissettiren romanslara kadar her şey vardı. Ayrıca karanlık, seksi vampir romanları için taslak halinde birkaç konseptim vardı.

Menajerim ona bir vampir romanı önermek istediğimi söylediğimde pek hevesli değildi. Editörlerin bir süredir vampirlerin ölümünü (gerçek ölümünü?) öngördükleri konusunda beni uyardı. Tarihi romanlarımda olduğu gibi, benim de trendin düşüş eğrisine girebileceğimden endişeleniyordu. Sadece birkaç ay içinde *Alacakaranlık* adlı bir fenomenin kan ve ısırlık içeren romanslara yepyeni bir soluk getireceğini kimse bilmiyordu!

Menajerimden gelen o kötü haberden birkaç hafta sonra, geçici olarak *Karanlığın Öpücüğü* adını verdiğim kitabımın taslağını ve ilk üç bölümünü gönderdim. Kaybedecek bir şeyim olmadığını düşünerek, hikayemi bir okuyucu olarak beni en çok eğlendiren şeylerle doldurdum: aksiyon, gerilim, şehir fantezisi ve tabii ki karanlık, kesinlikle ölümcül, son derece muhteşem, uber-alfa bir erkeğin yer aldığı kavurucu duygusallık ve romantizm.

Menajerim materyali okudu ve çok beğendi. O kadar çok sevdi ki, taslağı üç kitabı kapsayacak şekilde genişletip genişletemeyeceğimi sordu, böylece teklifi bir üçleme olarak bir avuç yayıncıya satabilecekti. İki kitap için daha kısa olay örgüleri üzerinde çalıştım (bir hikaye önerdiğim gibi kaldı, diğeri ise kalmadı - bu Companion'da daha sonra açıklayacağım). Menajerim teklifleri gönderdi ve kısa süre içinde bazı ilgi kırıntıları alacağımızı umduğunu söyledi.

Bir hafta bile geçmeden New York'taki en iyi yayınevlerinin neredeyse hepsinden teklif aldık. Birkaçı arasında bir açık artırma yapıldı ve birkaç gün içinde işsiz bir tarihi aşk romanı yazarından, yeni bir isme ve elimde birden fazla teklife sahip yepyeni, karanlık bir çağdaş vampir aşk romanı yazarına dönüştüm.

Sonunda Random House'da ve beni o ilk ortaçağ romanı taslağıyla çamur yığınının içinden çekip çıkaran harika editör Shauna Summers'ta kaldım. Random House ilk üç *Midnight Breed* kitabını hızlı bir şekilde arka arkaya yayınladı - ikisi 2007 yazında arka arkaya ve üçüncüsü de aynı yıl içinde. Tüm şaşkınlığıma rağmen

serisi, en başından beri en çok satanlar listelerinde yer alarak anında başarılı oldu.

Şu anda Random House USA aracılığıyla basılmış toplam on bir Midnight Breed romanı (yakında on ikincisi de çıkacak!) ve bir e-kitap romanı bulunmaktadır. Serinin bu El Kitabı, serinin orijinal hikâye akışını oluşturan ilk on kitabı (*Geceyarısı Öpücüğü'nden Geceyarısından Sonra Daha Karanlık'a* kadar) kapsamaktadır. Hikaye dünyası ve ilk on romanın her biri hakkında arka plan bilgileri, eksiksiz bir karakter referans rehberi, okuyucularla bir Soru-Cevap, eğlenceli bilgi soruları ve daha fazlasını bulacaksınız.

Bu Tamamlayıcı cilt aynı zamanda Gideon ve Savannah'nın hikâyesini de içeriyor ki bu da Midnight Breed hayranlarına uzun zamandır söz verdiğim bir şeydi. *A Touch of Midnight* yepyeni, daha önce hiç yayınlanmamış, yaklaşık kırk bin kelimelik bir novella; tipik romanlarımdan birinin neredeyse yarısı kadar büyük bir "kısa" hikâye. Sonunda Gideon'la ilgili tüm sorularınıza, Savannah'yla nasıl tanıştıklarına, neden artık savaş görevlerine katılmadığına ve hatta yıllar boyunca bana sorduğunuz diğer sorulara ışık tutan birkaç ekstra sürpriz yanıt veriyor.

Yoldaş için niyetim, onu *Geceyarısından Sonra Karanlık* ile serinin Tarikat'ın çocuklarını ve ufukta beliren yeni ve güçlü bir düşmanı içeren ikinci hikayesini başlatan *Şafağın Kıyısı* arasında bir köprü olarak yayınlamaktı.

Ancak işler her zaman planlandığı gibi gitmiyor ve çeşitli nedenlerden dolayı bu Companion neredeyse hiç gerçekleşmedi. Bunun yerine, kendi kendine yayıncılık yoluyla yazarlara açılan seçeneklerle, daha fazla beklememeye ve bunun yerine e-kitap ve ticari ciltsiz olarak kendim yayınlamaya karar verdim.

Okuyucuların ilgisi olursa, *Şafağın Kıyısında* ve gelecek diğer kitaplarla seri devam ederken karşılaşacağınız tüm heyecan verici şeyleri ve ilginç yeni karakterleri kapsayacak ikinci bir Tamamlayıcı cildi gelecekte yayınlamayı çok isterim.

Bu arada, umarım Lucan'ı, Tarikatı, Soydaşları, hikâye dünyasını, perde arkası bilgileri ve geri kalan her şeyi *Gece Yarısı Soyu Serisi El Kitabı'nda* yeniden ziyaret etmekten keyif alırsınız.

Son olarak, bir uyarı: ***Bu kitap spoilerlarla dolu!***

Hiçbir uyarı bulamayacaksınız (şu anda okuduğunuzdan başka), bu nedenle henüz Geceyarısı Irkı Serisini okumadıysanız, bu yeni bir okuyucu için başlamak için en iyi yer olmayabilir. Tabii benim gibi sık sık

Bir kitabın son sayfasına önce göz atmak ve her şeyin nasıl biteceğini bilmesine rağmen yolculuktan daha az keyif almamak.

Her iki durumda da, tadını çıkarın! Ve benimle birlikte bu yolculuğun bir parçası olduğunuz için teşekkür ederim.

Kocaman kucaklamalar ve sevgilerimle,

Lara Adrian

Gece Yarısı Irkı Serisi Öykü Dünyası

Eskiler

Neden Uzaklılar?

Midnight Breed serisinin dünyasından bahsedeceksem, sanırım en başından başlamam gerekiyor. Çocukluğumdan beri vampirleri hep sevmişimdir. Televizyonda Cumartesi öğleden sonraları yayınlanan "Yaratık Özel" programındaki ürpertici, bazen komik Drakula filmlerinden ya da *Kayıp Çocuklar* ve *Salem's Lot* gibi filmlerden Anne Rice'ın sofistike, ölümcül derecede baştan çıkarıcı Lestat'ın yer aldığı büyüleyici romanlarına kadar, vampirler tercih ettiğim bir numaralı canavardı ve hala da öyledir. Başka hangi doğaüstü yaratık korku ve arzuya bu kadar eşit ölçüde ilham verir? O ölüm, seks ve sınırsız güçtür, hepsi doyumsuz (genellikle muhteşem) bir pakette toplanmıştır. Vampirler nihai karanlık, erotik fanteziyi temsil eder.

Bu resimde tek bir sorun var. Ceset olayı. Sizi bilmem ama benim için pek tahrik edici bir şey değil. Bir sürü soğuk, ölü etle yakın ve kişisel olmayı hayal etmek zor. Ve kalp atışı yoksa kan akışı da yok demektir. Bu da *kan akışı yok* demek. Ve bir aşk romanında, özellikle de benim yazmayı sevdiğim türde, bu gerçekten göz ardı edilemeyecek bir mantık sıçramasıdır. Ama bu düşüncenin ötesinde, sanırım ben kitaplarımdaki erkek arkadaşlarımdan nefes almasını tercih ediyorum.

Random House'dan yeşil ışık aldığım ve kendi vampir ırkımı -kendi mitolojimi- yaratmaya başladığımda, çözmem gereken ilk şey "ölümsüzlük" meselesiydi. John'a (kocam ve en değerli senaryo ortağım) Irk için makul bir köken bulmam gerektiğinden bahsettiğimde, "Belki de uzaklıdırlar" diye espri yaptı.

Biraz çılgınca -uzaydan gelen vampirler- ama aynı zamanda zekice görünüyordu. O söyler söylemez tüm parçalar zihnimde bir araya gelmeye başladı. Düşüncelerimi yeterince hızlı not edemiyordum - Kadimlerin Dünya'ya gelişinden, neye benzediklerine, nasıl bir gezegenden geldiklerine, yavrularının nasıl görüneceğine, nasıl yaşayacaklarına, seveceklerine ve bazen öleceklerine kadar her şeyi... hepsini.

Her şey kitaplara girmiş değil. Belki de hiçbir zaman olmayacak. Ancak araştırma ve dünya inşası söz konusu olduğunda, bir yazarın herhangi bir eserde hiç sorulmamış olabilecek soruların yanıtlarını bilmesinin önemli olduğunu düşünüyorum. Bu, kurguya daha sağlam bir temel kazandırmaya yardımcı olur.

Karakterler ve içinde yaşadıkları evren için, bu temel gerçek hikayelerin yüzeyinin hemen altında kalsa bile.

İşte *Geceyarısı Öpücüğü* ve Geceyarısı Irkı serisinin başlangıcı olan kitabı yazarken hikaye "incil "imden aldığım dünya kurma notlarım:

Kadimlerin gezegeninde yaşam nasıldı?

Gezegen çoğunlukla karanlıktır, yaklaşık dört saat güneş ışığı vardır ve bu süre zarfında gezegen sakinleri UV ışınları tarafından dumanlanmaktan kaçınmak için uyurlar. Işık eksikliği nedeniyle gezegen soğuktur, ancak uzaylıların kanı insanlardan / memelilerden daha hızlı akar, bu yüzden etkilenmezler. Gezegende çok fazla bitki veya hayvan yaşamı yok (yine ışık eksikliğinden dolayı), ancak çok fazla su ve tepelik, kayalık arazi var. Uzaylılar, tepelerden çıkarılan metallere yapılmış teknolojik olarak gelişmiş şehirlerde ve konutlarda yaşıyorlar.

Doğal hayvan yaşamının olmaması nedeniyle, uzaylı toplumu kendi hayvanlarını yiyor.

-Yamyamdırlar ama et ya da kas tüketmezler, sadece kan tüketirler. Kitleler için kan konakçıları "mahsulleri" yetiştiren çiftlikleri vardır. Uzaylı toplumundaki güçlüler, tıpkı köleler gibi, sadece efendilerini beslemek ve eğlendirmek için var olan özel kan konakçıları stokları satın alırlar.

Bu ırk acımasız ve saldırgandır: Erkekler avcılık sporundan hoşlanır ve genellikle seçkin arkadaşları için yırtıcı hayvan partileri düzenler; kadınların bazen, genellikle metreslerine "hizmet etmeye" zorlanan en seçkin erkek kölelerin gladyatör tarzı gösterilerini düzenlemelerine izin verilir. Erkek avcılığı tutkusu "sokaktaki" kalabalığa da yayılmıştır, ancak bu organize spordan çok çete tarzı cinayetlere benzemektedir. Alt sınıflar arasındaki bu yeraltı avcılık biçimi yasadışıdır ve hemen ölümle cezalandırılabilir.

Yasalar ve hükümete gelince, birkaç güçlü birey tüm toplumu kontrol etmektedir. Seçim yok, bireyin hakları yok, sadece güçlülerin ve seçkinlerin hakları var. İş gücü zengin efendilere hizmet etmek için çalışmaktadır. Genel nüfus için okul yoktur; hükümetin bilmeleri gerektiğini düşündüğü şeyler dışında her şeyden habersiz tutulurlar. Üreme hakları mevcut değildir; genel siviller sığır gibi yetiştirilir ve çoğu yavru zenginlere hizmet etmek için ellerinden alınır. Tek bir din var ve güçlü rahipler kitlelere nasıl yaşamaları gerektiğini dikte ediyor.

Evlilik yoktur, sadece güçlü ve seçici olanlar arasında üreme amaçlı çiftleşmeler ve klinik üremeler (genellikle IVF veya

sahipleri daha fazla uygulamalı denetimi tercih eder) kitleler arasında. Dişiler, ister seçkin bir erkeğin talebi üzerine (eğer dişi yüksek bir soydan geliyorsa) ister çiftliklerde ya da hizmetçilikte olsun, sadece üreyebildikleri sürece değerli görülüyor. Nadiren görülen kısır dişiler ve artık yavru doğuramayanlara ötenazi uygulanır - eğer şanslılarsa. Kısacası, bu gezegende dişi olarak doğmak istemezsiniz!

Bu ırkın kendine özgü karmaşık bir dili vardır, ancak telepatik olarak da iletişim kurabilir ve birbirlerinin zihnini okuyabilirler. Kitlelerin telepatik iletişim kurması, doğum sırasında beyinlerinin bu bölümünü kesen sersemletici çiplerin yerleştirilmesiyle yasaklanmıştır. Çiftliklerde yetiştirilen bireyler, loş varoluşlarında hiçbir yetilerine ihtiyaç duymayacakları için temelde in vitro lobotomize edilirler.

Bu gezegenin ordusu muazzam ve acımasızdır. Şiddet ve fetihle beslenen bu ırk, güçlü generallere hizmet eden gladyatör savaşçıların yanı sıra kan sporundan zevk alan generaller de yetiştirmiştir. Zaman zaman bu savaşçılardan oluşan kapsüller, olası yerleşim ve/veya kaynaklar için komşu gezegenleri keşfe gönderilir. "Egzotik" yerlerden eve ganimet getirmeyi severler - genellikle kafatasları veya arkalarında bıraktıkları katliamın diğer kanıtları.

Kadimlerin fiziksel tanımı

İnsansı formdadır, ancak tipik olarak 1.80 boyunda ve genellikle daha uzundur. Son derece güçlüdür. Gözleri yeşilimsi topaz rengindedir ve eliptik göz bebekleri vardır; kedilerin gözlerine çok benzerler. Optimum gece ve yırtıcı görüşü.

Vücutları ve başları tamamen kılısızdır, kamuflaj ve ultraviyole ışınlarından korunma (yetersiz) işlevi gören sıra dışı deri işaretleri ("dermaglifler") ile soylarının ve sosyal rütbelerinin göstergeleridir. Bu işaretler kına benzeri ve karmaşıktır, ancak bireyin duygusal durumuna göre renk (kahverengi, altın, yeşil, mavi, kırmızı) ve yanardönerlik değiştirir. İşaretler vücutlarını kaplar, hatta çoğu zaman yüzlerine ve başlarının üst kısımlarına kadar uzanır.

Kadimlerin psişik yetenekleri

- Kendi türleri arasında zihin okuma ve telepati
- İnsanların zihin kontrolü

- Kanı akıtılmış insanlardan "Minyonlar" (zihin köleleri) yaratma yeteneği
- İnsan duyularının algılayamayacağı hızlarda hareket edebilme yeteneği
- Telekinezi
- Yüksek duyuşal algı (yırtıcı hayvanlar gibi)

Dünya'ya zorunlu iniş

Binlerce yıl önce, Kadimlerin gezegeninden sekiz savaşçıdan oluşan bir grup fetih için yola çıktı ve Dünya'ya düştü. Varışlarının hemen ardından mürettebattan iki kişi UV ışınlarına maruz kalarak öldü. Dünya'nın uzun güneşli günlere sahip olduğunu ve bu süre zarfında savunmasız oldukları için yeraltının derinliklerine sığınmak zorunda kaldıklarını çabucak öğrendiler.

Uzaylılar entelektüel olarak oldukça gelişmişlerdi, bu yüzden basit insan zihinlerini okuma yeteneğinin de yardımıyla insan dillerini nispeten kolaylıkla öğrendiler. Gerektiğinde Dünya'nın sakinleriyle iletişim kurdular, ancak esas olarak onları tehditler ve sözlü hakimiyetle alay etmek için, bu da sayısız insan nesli boyunca yayılan uzaylı ve vampir folklorunun bir kısmına temel oluşturdu.

Açlık, Dünya'daki uzaylıların hayatta kalmasında önemli bir etkendi. Geceleri, ayırım gözetmeksizin beslenmek ve öldürmek için sessiz köylere giriyorlardı. Aslında bu şekilde tüm uygarlıkları yok ettiler (Atlantis, Maya, daha az önemli diğerleri). Dünya'nın sert iklimi nedeniyle, uzaylılar kendi gezegenlerinde olduğundan daha fazla kana ihtiyaç duydular, bu yüzden büyük miktarlarda tüketerek yüzyıllar boyunca insanlığa kitlesel korku ve batıl inanç yaydılar.

Başka açlıkların da doyurulması gerekiyordu. Uzaylılar insanları avlamaktan ve barışçıl yerleşim yerlerini yerle bir etmekten zevk alıyordu ama aynı zamanda seks için de can atıyorlardı. Baskınlarda ve saldırılarda tecavüzler yaygındı. İnsan dişileri uzaylı fatihlerinin vahşetinden her zaman kurtulamıyordu ama bazıları kurtuluyordu. Ve bazıları -nadiren birkaçı- uzaylı tohumu için gerçekten doğurgan olduklarını kanıtladılar. Bu kadınlar ilk Soydaşlardı ve Dünya'da yeni bir vampir ırkının isteksiz anneleri olacaklardı... Soy olarak bilinecek melez bir ırk.

Kadimlerin Dünya'daki ölümü

Geldikten sonraki ilk birkaç yüzyıl içinde yok olmayan Kadimler daha sonra (Kara Ölüm sonrası dönem, yani 1300'lerin ortaları) kendi soylarından gelenler -Düzenin ilk Soy savaşçıları olacak olanlar- tarafından alaşağı edildi ve Lucan'ın liderliğinde güçlerini birleştirerek insanlığın ve dünyanın dört bir yanındaki tüm Soy ulusunun iyiliği için kalan Kadimleri devirmek üzere ayaklandılar.

Orijinal sekiz Kadimden hiçbirinin Lucan'ın onlara karşı açtığı savaştan sağ kurtulamadığı biliniyor, ancak bir Kadimin kaçtığı ve şimdi gizli bir yerde kış uykusuna yattığı söylentileri devam ediyor. Haydutların bu uyuyan Kadim hakkında Tarikat'ın peşine düşebileceği bilgilere sahip olması muhtemeldir. *[Yazarın notu: Daha sonra kış uykusundaki Kadim'i bir söylenti olarak değil, bir sır olarak tutmaya karar verdim ve uzaylıyı Haydutları dahil etmek yerine tek bir kişinin, Dragos'un sorumluluğuna verdim].*

Bir vampiri öldürmek için yöntemler

- Güneş ışığına maruz kalma (genellikle dakikalar içinde)
- Açlık (yavaş ölüm)
- Kafa Kesme (anında)
- Tam veya büyük vücut travması (etkinlik hasara bağlıdır)
- Silah veya patlayıcılarla yapılan ağır yaralanmalar (daha az etkili)

The Breed

Soy, bir Kadim ile bir Soydaşın melez yavruları ve ardından gelen doğrudan torunlarıdır. Kadim babalarının genetik baskınlığı sayesinde, Melez bebekler yalnızca erkek olarak doğar. Cins erkekler uzaylı babalarının devasa boyutlarını ve güçlerini paylaşır ve heyecanlandıklarında (açlık, öfke ya da şehvet gibi herhangi bir aşırı duyguyla) gözleri uzaylı, kehribar rengi bir parlıtya bürünür ve göz bebekleri kedi gözü gibi inceler.

İrkin en güçlüleri ilk nesilden (Birinci Nesil) doğanlardır, ancak fiziksel/zihinsel güçleriyle birlikte daha şiddetli açlıklar ve güneş ışığına maruz kalma ve kan bağımlılığı gibi Irktan birini öldürebilecek şeylere karşı daha fazla savunmasızlık gelir. İrkin sonraki nesilleri de bu sorunlarla başa çıkmak zorundadır, ancak en ağır yükleri Gen Birler taşır.

Tüm vampirlerin yaşamak için taze, akan bir insan (veya İrkdaş) damarından kan içmesi gerekir. Kan torbaları, kan nakli, hayvanlar ya da sentetikler kullanılmaz. Kan gereklidir, ancak Kadim atalarının sistemlerinin ne kadarını emebileceğine dair bir sınırlama yokken, İrkin tüm üyeleri için hayatta kalma ve aşırılığın bulunduğu tehlikeli bir devrilme noktası vardır. Bir Cins çok fazla veya çok sık kan tüketirse, kana karşı bir bağımlılık olan Kan Tutkusu geliştirme riskiyle karşı karşıya kalır.

Tıpkı bir insanın güçlü bir uyuşturucuya olan bağımlılığı gibi, Kan Tutkusu da yıkıcı ve ölümcüldür. Bağımlı, içindeki iyi olan her şey yok olana kadar boşluğun derinliklerine doğru sürüklenir. Irktan biri için, Kan Tutkusu onu ele geçirdiğinde, çoğu zaman kaybedilmiş bir davadır. Müdahale edilmezse kan sistemi bozulur ve kısa süre içinde akıl sağlığı da onu takip ederek iyileşme umudu olmayan bir ölüm makinesine dönüşür. Bu noktada, bir insan/vampirin vahşi uzaylı köklerine en çok yaklaşabileceği kişi olan Rogue olarak kabul edilir.

Cins klasik vampirlerle nasıl karşılaştırılır?

Benzerlikleri şunlardır: Hayatta kalmak için kan tüketmek zorundadırlar; yüzyıllarca uzun ömürlüdürler ancak çeşitli yöntemlerle öldürülebildikleri için gerçek ölümsüzlükleri yoktur (bkz. Eskiler); hem gözleri hem de derileri ışığa duyarlıdır; insan duyularının algılayamayacağı kadar yüksek hızlarda hareket edebilirler; farklı derecelerde zihin kontrolü; farklı derecelerde telekinezi.

Farklılıklar şunlardır: Sarımsak ya da kutsal sudan nefret etmezler; bir yere girmeden önce davet edilmeleri gerekmez; ölümsüz ya da lanetlenmiş olmadıkları için kutsal topraklar ya da kiliselerle sorunları yoktur; etten ve kemikten gerçek bireyler oldukları için kendi yansımalarını görmekte sorun yaşamazlar; yok olma ya da maddesizleşme yetenekleri yoktur; şekil değiştirme yetenekleri yoktur; kalbe tahta bir kazık saplanarak öldürülemezler.

İrkin fiziksel özellikleri

İrk erkekleri Kadim babalarının vampirik susuzluklarını ve güçlerini miras alırken, fiziksel olarak saç, ten ve göz rengi açısından bir İrk erkeğinin görünüşü İrkdaş annesinin görünüşünden etkilenir. İrk erkekleri de uzaylı babaları gibi uzun boylu ve kaslıdır, kusursuz sağlık ve fiziksel uygunluğa sahiptir.

Dermaglifler: Renkler ve anlamları

Ayrıca uzaylı babalarından miras kalan "dermaglif" adı verilen kamuflaj ve ruh halini etkileyen deri işaretleri de vardır. Gen On'lar en ayrıntılı ve kapsamlı gliflere sahiptir. Daha sonraki nesillerde, uzaylı genlerinin saflığı anne tarafından gelenlerle seyreltikçe, Cins erkekler vücutlarının daha az yerinde daha az işaret gösterirler. Dermaglif tonları vampirin duygusal durumuna göre değişir:

- içerik/normal durum: ten renginden bir ton daha koyu
- son beslenmeden kaynaklanan doygunluk: koyu kırmızı-bronz
- genel açlık: soluk kırmızı ve soluk altın rengi
- şiddetli, spazmodik açlık: koyu morlar, kırmızılar, siyaha
- arzu: bordo, çivit mavisi ve altın

Duyular dışı güçler ve yetenekler

Her İrk erkeği, İrkdaş annesinden kendisine geçen benzersiz bir yeteneğe (veya lanete, zayıflığa) sahiptir. Bazı bireyler için bu, iyileştirme veya öldürme yeteneği gibi somut bir hediyedir. Diğerlerinde ise bu, önsezi veya hayvanlarla psişik bir bağ gibi duyular dışı bir güçtür.

Transa geçme, küçük nesneleri, kapıları, kilitleri vb. telekinezi ve yüksek hızda hareket etme dışında, Irkın psişik yeteneklerinin çoğu yalnızca en yaşlı veya en gl bireylerde mevcuttur. Sınırlı sonuçlarla insanların zihinlerini etkileyebilirler, ancak bu Birinci Nesil'den sonraki nesiller için yorucu bir egzersizdir ve nadiren kullanılır. Herhangi bir Irk erkeğinin bir Irkdaşının zihnini kontrol etmesi onursuzluk olarak kabul edilir.

En gl Irk erkekleri, özellikle de Gen On'lar, Minyon yaratma yeteneğine sahiptir, ancak Irk yasaları bu uygulamayı yasaklar (Irk onuru gibi).

Zayıf Yönler

Kadim babaları gibi, Irk da ultraviyole güneş ışığına karşı savunmasızdır. Gen On'lar doğrudan maruz kalmaya en fazla on dakika dayanabilir ve derileri bundan daha kısa sürede yanmaya başlar. Daha sonraki nesiller biraz daha iyi durumda olsa da, ırkın hiçbir yesi güneş ışığında yarım saatten fazla kalmaya cesaret edemez.

Bir Kadimi öldürmek ne kadar zorsa, Soyu öldürmek de o kadar zordur. Kafa kesme, Cinslerden birini öldürmenin en hızlı ve kesin yoludur (ama deneyenlere bol şans!). Diğer yöntemler arasında büyük veya tam vücut travması, feci yaralanma veya açlık (nadiren görülür) yer alır.

Irk her zaman kan bağımlılığına (Bloodlust) yatkındır ve eğer bir Serseri'ye dönüşürse, bir Irk titanyum kılıçla açılan bir yarayla nispeten kolay ve kesin bir şekilde öldürülebilir. Haydutların kan sistemleri hastalıklıdır, öyle bir şekilde bozulmuştur ki titanyum onlar için zehir haline gelir. Tek bir kesik, zehri kan dolaşımına göndererek Dzenbazı içten dışa doğru yiyip bitirebilir. Bir Haydut yakalanmaktan ve öldürülmekten kaçarsa, çoğu zaman deliliği onu intihara sürükler, genellikle de güneş ışığıyla ölür.

Irk topluluğu

Vampir toplumu genel olarak Darkhavens adı verilen sivil topluluklarda yaşamaktadır. Bunlar şehirlerde, kasabalarda, köylerde, tarım arazilerinde ve adalarda - tropik bölgeler veya yüksek UV alanları hariç hemen hemen her yerde bulunurlar. En yüksek katlı binadan en şirin dağ ve kovuğa kadar her Darkhaven'ın ortak bir özelliği vardır: Cins vampirlerin uzun sreler boyunca gün ışığından kaabilecekleri güvenli bir oda veya sığınağa erişim.

gerekli. Bir Darkhaven genellikle tek veya geniş bir aile birimine ev sahipliği yapar ve Darkhaven lideri olarak bilinen bir hane reisi vardır. Çoğunlukla ailenin veya birimin en yaşlı veya en yüksek doğumlu Irk erkeği olan bu Irk erkeği, Darkhaven sakinlerinin güvenliğini ve genel refahını sağlamaktan sorumludur.

Breed sivil toplumu, genel olarak, İcra Dairesi adlı bir kuruluş tarafından korunmaktadır. Polis gücü ile yönetim organı arasında bir yapıya sahip olan bu kurum, tüm yolsuzlukları ve siyasi imparatorluk inşasını da beraberinde getirmektedir. Teşkilat yüzyıllar önce iyi niyetlerle yola çıkmış, ancak zaman içinde içten içe çürüyerek etkisiz ve çoğu zaman tehlikeli bir organizasyona dönüşmüştür.

Darkhavens sığınaklarının ve İcra Teşkilatı'nın dışında vampir toplumunun daha küçük bir kesimi daha vardır: Tarikat'ın savaşçıları. Bu adamlar vampir toplumunun en güçlü, en formda ve en ölümcül üyeleridir. Genellikle şu ya da bu nedenle dışarıdan gelen ve hoş bir komün içinde korkakça dolaşamayacak kadar alfa olan bu kişiler, hayatlarını kendi türlerinin gerçek anlamda korunmasına adanmışlardır; bu, Teşkilat'a karşı gelmek ya da Teşkilat'la yüzleşmek anlamına gelse bile. Irk savaşçısı, ABD ordusunun özel kuvvetleri ve suikastçı/nişancılarının vampir eşdeğeridir. Normal vampir kolluk kuvvetlerinin dışında, genellikle gizlice, her zaman ölümcül bir şekilde çalışırlar.

Yukarıdakilerin üçünün de meşhur izlerinin karşısında Haydutlar yer alır. Bu adamlar vampir dünyasının kanun kaçakları, çetecileri, mankafaları ve diğer serserileridir. Bunlar anarşi içinde yaşayan, ister beslenmek, ister tecavüz etmek ya da öldürmek olsun, dürtüleriyle hareket eden bağımlılar. Haydutlar insan yerleşimlerinin, özellikle de avlanmanın bol olduğu büyük şehirlerin etrafında haşarat gibi dolaşır. İnsan narkotik bağımlıları gibi, Bloodlusting Rogue'ların da kişisel gururları yoktur, nasıl yaşadıklarını umursamazlar. Sonuç olarak, genellikle pislik ve çürüme içinde yaşarlar. Ayrıca insanları açıkça öldürürler, bu onların en affedilmez suçlarından sadece biridir, çünkü bu davranış tüm Irk ulusunun güvenliğini tehlikeye atabilir.

Irk yaşam olayları: Doğum, kan bağı ve ölüm

Breed gebeliği, insan gebeliğine benzer şekilde dokuz aydır. Ancak insanlardan farklı olarak, Breed yeni doğanlar süt veya mama ile değil annelerinin kanıyla beslenir. Bebek küçük dişlerle doğar ve doğduğu zamana kadar Breedmate annesinin kanından (bilek, genellikle meme değil) beslenebilir.

Kendi başına bir kan konağı avlayabilecek kadar büyük ve güçlüdür - genellikle dört veya beş yaşlarında.

Ergenlik çağında, bir Cins erkeğin beslenme alışkanlıkları daha karmaşık hale gelir. Artık bir Damızlık Eşten beslenmek, o dişiyle kan bağı kurulmasına neden olur; bu bağ bir kez kurulduktan sonra ölüm dışında koparılamayan fiziksel ve psişik bir bağıdır.

Bir Cins erkek neredeyse ölümsüz bir yaşam sürebilir, genellikle yüzyıllarca. Eğer bir Cins Eşi edinirse, kan bağı onun da kendisi kadar uzun yaşamasını sağlar - onu öldürebilecek herhangi bir olay veya kaza hariç. Yaralı bir Irk erkeği (veya Irk Eşi), yaralanma anında diğerinden su içerse, iyileşme konusunda önemli ölçüde yardımcı olabilir, hatta bazen ölümün eşiğinden dönebilir.

Irk Arkadaşları

Bir Damızlık Eş, yumurtaları ve vampir spermi arasında üremeye izin veren benzersiz kan ve DNA özelliklerine sahip ölümlü bir dişidir. Soydaşlar fiziksel olarak, her birinin vücudunun bir yerinde bulunan küçük gözyaşı damlası ve hilal-ay doğum lekesi ile ayırt edilebilirler. Soydaşlar ayrıca doğal olarak fiziksel olarak zinde ve yaşamın tüm aşamalarında hastalıklara karşı bağışıktır, ancak tek başlarına ölümsüz değıldirler. Bir Soydaşın yaşlanmasının sona ermesi için Soylardan biriyle kan bağı kurması gerekir.

Irk arkadaşları tipik olarak çeşitli duyu dışı yetenekler sergiler, ancak bu yetenekler genellikle düzensizdir ve/veya Irklardan biriyle kan bağı kurana kadar kontrol etmesi veya ustalaşması zordur. Bu dişiler ayrıca sıklıkla sanatsal veya yaratıcı bir şekilde yeteneklidir.

Irk Arkadaşının fiziksel özellikleri

Damızlıkların fiziksel görünümleri dünyanın her yerindeki insan kadınları kadar çeşitlidir. Soydaşlar dünyanın her köşesinde doğabilir, bu nedenle etnik olarak birçok kadın türünü ve kültürü temsil ederler. Soydaşların ortak noktası doğum lekeleri ve her kadına özgü bir kan kokusunun varlığıdır.

Irkdaş kan kokuları Irk üyeleri tarafından algılanabilir, ancak genellikle daha az gelişmiş insan koku alma duyuuları tarafından ayırt edilemez. Irkdaş kan kokuları Irk için çekicidir, hatta bazen afrodizyaktır.

Irk Eşleri, Irk sevgililerini kanlarını içmek için ısırabilsele ve ısırsalar da, Irk Eşlerinin dişleri veya kana susamışlıkları yoktur ve bir Irk erkeğıyle kan bağı kurduktan sonra da gelişmezler. Dermaglifleri veya eliptik göz bebekleri yoktur.

Breedmate işareti

Irkdaş doğum lekesi, her Irkdaşın vücudunun bir yerinde bulunan küçük kırmızı bir semboldür. İşaretin kendisi hilal şeklindeki bir ayın beşiğine düşen bir gözyaşı damlası şeklindeyir.

Irk Eşi işareti kan bağıını (gözyaşı damlası aslında bir kan damlasıdır) ve bir Irk Eşinin doğurganlık döngüsünü, yani ağaran ve küçülen (hilal) ayların dönemini temsil eder. Bu sembol aynı zamanda Damızlık erkeğin kanının ve tohumunun Damızlık Eşin bedeninin kadehi tarafından kabul edildiği gebe kalma eylemini de temsil eder.

Irk arkadaşı yetenekleri

Melez ESP yetenekleri basit zihin okuma ve duygusal algılamadan sonokinezi, pirokinezi ve bir dokunuşla yaşamı geri getirme ya da geri alma gibi daha güçlü yeteneklere kadar uzanır. Bir Melezin yeteneği, bir Melez erkeğe kan bağı ile bağlandığında, onu kullanma ve kontrol etme becerisiyle birlikte güçlenecektir.

Bir Irk yavrusuna hamilelik sırasında, bir Irk Eşinin yeteneği azalacak ve çocuğunun doğumuna kadar devam etmeyecektir. Bir Irk Eşinin sahip olduğu benzersiz yetenek ne olursa olsun, bu yetenek Irk yavruları tarafından miras alınır.

Irkdaş kökenler

[Yazarın notu: Aşağıdakiler, romanların hiçbirinde yer almayan (henüz?) dünya inşası ve arka plan bilgilerinin bir başka örneğidir. Bunu buraya dahil etmeye karar verdim çünkü Irk'ın Dünya'daki oluşumunun karanlık, ilk günlerinin bir resmini çizmeye yardımcı oluyor].

İlk çağlarda, uzaylı tecavüzcülerinin döllerini taşıyan insan dişiler genellikle gebelik tohumunu dışarı atar ya da kendi başlarına veya endişeli ailelerinin baskısıyla bebek iğrençlerin doğumlarından sonra hayatta kalmamalarını sağlarlardı. İlk Gen On'lar şeytan bebekler olarak kabul edildi ve öyle muamele gördü. Anneleri tarafından katledilmekten kurtulan az sayıdaki Gen On'lar genellikle ilk gün doğumunda tüketilmek üzere vahşi doğaya terk edilir ya da karanlık mağaralarda saklanıyorlarsa kan için yavaş yavaş aç bırakılırlardı.

Bu "şeytani" tecavüzlerin ve bunun sonucunda meydana gelen lanetli doğumların hikayeleri kadından kadına uyarı olarak aktarıldı, ta ki sonunda az sayıda hamile Soydaş birbirini bulup kendilerini ve çocuklarını insanoğlunun batıl inançlarından ve bebeklerinin o zamanlar varsayılan şeytan babalarının canavarca vahşetinden korumak için bir pakt oluşturma kadar.

Bu kadınlar, kökenlerine bakmaksızın bebeklerini sevdiler ve gizli, saklı bölgelerde bir araya geldiler.

MS 1000 civarı. Uzaylılar-terapistler dinamiğinin nadir istisnalarından biri Lucan'ın kendi ebeveynleriydi. Irkdaş annesi ve Kadim babası aslında birbirlerine bakmaya başlamışlardı. Narok (baba) kendini türünün geri kalanından ayırdı ve bir süreliğine sevgilisiyle (Etain) bir yuva kurdu. Trajik bir şekilde, Narok'un uzaylı genleri çok güçlü çıktı ve bir savaşın ardından ağır fiziksel yaralanma durumunda Etain'den beslenirken onu öldürdü. *[Yazarın notu: Bu olaya romanlarda birden fazla kez atıfta bulunulmuştu, ancak bu Derlemeyi derlerken Lucan'ın ebeveynlerinden romanlarda özellikle isimleriyle hiç bahsetmediğimi fark ettim. Okuyucuların bu bilgiyi ilginç bulabileceklerini düşündüğüm için buraya ekledim].*

Dizi geliştikçe, Breedmate'lerin sadece açıklanamaz genetik özellikler ve gerçek ESP yetenekleri ile doğan insan kadınlar olmadığı ortaya çıktı. Onlar aslında, insan mitolojisinde Atlantisliler olarak popüler olan gizli, ölümsüz bir varlık ırkından gelen ölümlü, *Homo sapiens* kadın ve erkeklerin kızlarıdır.

Irkdaş yaşam olayları: Kan bağı, çocuk yetiştirme ve ölüm

Bir Cins Eşinin yaşam beklentisi, Cins Eşi Cinslerden biriyle kan bağı kurmadıkça ve kurana kadar bir insan dışısınıninkine eşdeğerdir. O zaman, en verimli çağında (kabaca otuz yaşında) yaşlanmayı durduracak ve kan bağı süresince genç kalacaktır.

Kan bağı, bir Soydaşın yaşamak için ihtiyaç duyduğu tüm besini sağlar, ancak son derece küçük miktarlar dışında ve yalnızca nadir durumlarda insan gıdası tüketemeyen Soydaşların aksine, istedikleri zaman insan gıdasının tadını çıkarmaya devam edebilirler (ve ederler).

Irkdaşlar yavrularını emzirerek ya da sentetiklerle değil kanla besler. Bir Irk çocuğu doğduğu andan itibaren dört ya da beş yaşına gelene ve kendi başına avlanıp beslenebilecek duruma gelene kadar annesinin damarından (genellikle bileğinden) su içer. Eğer Breedmate anne çocuk süten kesilmeye hazır olmadan önce ölürse, bir Breedmate taşıyıcı anne onu besleyebilir.

Bir Cins Eşin partneri öldürülürse, kan bağı kopar ve başka bir Cins erkeği eş olarak almadığı sürece vücudu yaşlanmaya devam eder. Dul kalmış bir Melez, eşini kaybetse bile vampir topluluğundaki yerini asla kaybetmez.

Bir Cins erkeğin dul eşi olarak, birkaç seçeneği vardır. Topluluk içinden başka bir eş almadan yaşamaya devam etmeyi seçebilir. Bu, insan biyolojisinin yeniden devreye gireceği ve diğer insanlar gibi normal yaşlanmaya (ve sonunda ölmeye) başlayacağı anlamına gelecektir. Alternatif olarak, dul kalmış bir Cins Eş bir süre sonra başka bir eş almaya karar verebilir. O zaman o Cins erkekle yeni bir kan bağına başlayacaktır. Yaşlanma süreci tekrar yavaşlar ve durur, yeni bağ sırasında fiziksel yaşı ilerliyorsa, gençliğinin en parlak dönemine geri döner.

Ritüeller

Çiftleşme ve doğurganlık

İrk erkekleri ve onların İrkdaşları arasında gerçek bir "düğün" yoktur. Kan bağı ve bağlama töreni, bir düğünün insan eşdeğerine sahip oldukları en yakın şeydir. Hiçbir belge, din ya da yasallık söz konusu değildir; sadece yürekten bir bağlılık ve hayatlarının geri kalanını birlikte paylaşma sözü vardır - kanla mühürlenmiş kutsal, ebedi bir yemin. Bu, yalnızca çiftleşen çift arasında gerçekleşen son derece özel ve mahrem bir ilişkidir. Resmi bir bağlama işlemi tamamlandıktan sonra çift bunu arkadaşlarına ve/veya ailelerine duyurur. Bağlanma bir kutlama sebebidir ve yoğun cinsel doğası göz önüne alındığında, topluluğun İrk erkekleri arasında acımasız bir azarlama sebebidir.

Bağlama töreni, çiftleşen çiftin bu geceden itibaren birbirleri için yaşamaya niyetli olduklarına dair sembolik ve gerçek bir beyandır. Tören bir hilal arifesinde gerçekleştirilir ve eşleşen çift gizlice hilalin altında sevişecekleri, kanlarını değiş tokuş edecekleri (ilk kez olabilir veya olmayabilir) ve sonsuz bağlılıklarına söz verecekleri gizli bir yere giderler.

[Yazarın notu: Lucan ve Gabrielle'in bağlanma töreni Gece Yarısı Öpücüğü'nün kapanış sahnesi olan 34. Bölüm'de gösterilmiştir].

Bebek takdim töreni

İrk geleneği, bir bebeğin doğumundan sonraki sekizinci gecede, ebeveynleri tarafından Darkhaven üyelerine resmen isimlendirilmesi ve sunulması gerektiğini belirtir. Bağlama töreni ve kan bağının aksine, bebeğin takdim töreni halka açık bir olaydır ve büyük bir kutlama sebebidir. Bebek kendi kendini besleyecek ve geçindirecek yaşa gelmeden önce anne ve babasına bir şey olması durumunda çocuğun yetiştirilmesinden sorumlu olacakları için vaftiz ebeveynleri belirlenir ve bu ritüelde hazır bulunurlar.

Ritüelin bir parçası olarak bebek, *"Bu çocuğu bu gece önümüze kim getirdi?"* diye soran bir görevli tarafından topluluğa takdim edilir.

Ebeveynler bildiklerini söyler ve bebeğin adını açıklarlar. Daha sonra bebeği alıp herkesin görebileceği şekilde havaya kaldırır ve çift hep bir ağızdan dua eder:

"Bu bebek bizim. Sevgimizle onu bu dünyaya getirdik. Kanımız ve canımızla onu yaşıyor ve her türlü zarardan koruyoruz. O bizim sevincimiz ve vaadimiz, ebedi bağımızın mükemmel bir ifadesi ve onu size, akrabalarımıza sunmaktan onur duyuyoruz."

Toplananlar da *"Bizi çok iyi onurlandırdınız"* diye karşılık verirler.

Daha sonra nikah memuru *"Görev gerektirdiğinde bu çocuğu kanıyla, kemiğiyle ve son nefesiyle koruyacağına kim söz veriyor?"* diye sorar.

Vaftiz ebeveyni (veya vaftiz ebeveynleri) öne çıkar ve *"Evet"* diye cevap verir.

Töreni sonlandırmak için görevli, bebeği törenin başında birlikte dokunmuş ve şimdi çocuğun ebeveynleri tarafından asılı tutulan beyaz ipek şeritlerden yapılmış bir bez beşiğe yerleştirir. Breed vaftiz ebeveyni daha sonra kendi bileğini (ve varsa Breedmate'inin bileğini) ısırır ve kanlarının bebeğin çıplak bedenine damlamasına izin vererek hayatlarını onun korunması için teslim etme taahhütlerini ifade eder.

[Yazarın notu: Dante ve Tess'in oğlu Xander Raphael'in takdim töreni Gece Yarısından Sonra Karanlık'ın 28. Bölümünde gösterilmiştir].

Cins cenazeleri

Ölenlere saygı gösterilmesi söz konusu olduğunda, Breed geleneklerine göre ölen kişi ölümünden sonraki ilk sabah güneşe teslim edilir. Bu ciddi olaya hazırlanmak için ölünün bedeni sekiz ons parfümlü yağ ile meshedilir, tepeden tırnağa sekiz kat beyaz ipekle sarılır, ardından sabah güneşinin altında sekiz dakika boyunca cesedin başında duracak olan bir onur muhafızı tarafından dışarı çıkarılır ve ardından ölü yanarak kül olmaya bırakılır.

Cesedin serbest bırakılmasından önce, ölünün akraba ve yakınlarının ve eğer varsa Eşinin son saygılarını sunmak için toplandığı bir tören düzenlenir. Eğer ölü çiftleşmemişse, ebeveynleri veya kardeşleri toplananlara onun şerefine bir konuşma yapar ve ardından vedalaşırlar.

Eğer ölü çiftleşmişse, Çiftleşme Eşi ölenle arasındaki kan bağına temsil eden kapüşonlu kırmızı bir tunik giyecektir. Sunaktaki cesedin yanına gidecek ve şu sözleri söyleyecektir: *"Bu erkek benimdi, ben de onun. Onun kanı beni ayakta tuttu. Onun gücü beni korudu. Onun sevgisi beni tatmin etti."*

her şekilde. O benim sevgilimdi, bir tanemdi ve sonsuza dek kalbimde olacak."

Toplananlar da *"Onu çok iyi onurlandırdınız"* diye karşılık verirler.

Cins Eşi daha sonra töreni yöneten kişiden bir tören bıçağı alır ve onu eşinin cesedine götürür. Dışarıdan duyulmaması gereken özel veda sözleri söylenir, ardından Irk Arkadaşı bıçakla dudağını çizer ve sevgilisinin ağzını örten beyaz ipeğe kan kırmızısı bir öpücük kondurur.

Kadın onu bırakmaya hazır olduğunda kenara çekilir ve ölüyü gün ışığına taşımakla görevlendirilen Cins erkek ayık görevine başlamak için öne çıkar.

[Yazarın notu: Cenaze törenleri ilk olarak Conlan'ın ölümünden sonra Kiss of Midnight, Bölüm 12'de ve Kade'in kardeşi Seth'in ölümünden sonra Shades of Midnight, Bölüm 31'de tasvir edilmiştir].

Irk arkadaşı cenazeleri

Irkdaş cenazeleri, törenin ardından cesedin nasıl bırakılacağı haricinde, Irkdaşlar için yapılan ritüeli takip eder. Irkdaşlar doğrudan güneş ışığı altında küle dönüşmez, bu nedenle kalıntıları yakılmalıdır. Ritüel, bir Soydaşın küllerinin, eğer bir eşi varsa eşi ölene kadar, eğer eşi olmadan ölürse Darkhaven ailesi tarafından saklanması gerektirir. Külleri saklama uygulaması çok eskidir ve genellikle yalnızca en geleneksel Irk erkekleri tarafından takip edilir.

Sekiz'in Önemi

Sonsuzluğun sembolü olan sekiz sayısı, dizi boyunca Breed ritüellerinde ve Breed yaşamının diğer yönlerinde yer almaktadır. Sekiz sayısının doğum ve ölüm ritüellerinde yer almasının yanı sıra, Kadimlerin Dünya'ya sekiz kişilik bir grup olarak gelmesi ya da Tarikatın ilk olarak sekiz Birinci Nesil oğlundan oluşması da tesadüf değildir.

Sipariş

Tarikatın kuruluşu

1300'lerin ortalarında Avrupa'da Eskiler ve Haydutlar tarafından yapılan şiddetli saldırılar artmaktaydı. Lucan (Thorne) adında bir Gen One Breed buna seyirci kalmayı ve karşılıksız bırakmayı reddetti. Bir Kadim olan babası, Lucan'ın annesini kan açlığı yüzünden öldürdüğünde, görevi daha sıkı ve daha kararlı bir şekil aldı. Lucan aynı gece uzaylı efendisinin kellesini aldı, ardından aile şatosunu yerle bir etti ve kalan Kadimlere topyekûn savaş ilan etti.

Orijinal üyeler

Bu savaşta Lucan'a, Lucan'ın en büyük kardeşi Marek, Tegan adında ölümcül bir birey ve Dragos (yaşlı) adında orijinal sekiz kişiden bir diğeri de dahil olmak üzere yedi Gen One Breed erkeği daha katıldı. Kadimlerin sonuncusunu da yok etmeyi başardılar... yani biri hariç hepsini. Ancak yüzlerce yıl sonra -modern zamanlarda- o gizli, hayatta kalan Kadim'in sırrı gün ışığına çıktı.

Tarikat'ın ilk kurucu üyelerinden dördünün adı dizide geçmemektedir ve şu anda nerede oldukları bilinmemektedir. Yaşlı Dragos ve Marek ölmüştür, ilki eski savaş zamanında öldürülmüştür; ikincisi ise dizinin zaman çizelgesinde Tegan'ın elinde sonunu bulmuştur. Lucan ve Tegan günümüzde Tarikat'ın mevcut üyeleridir.

Boston merkezinin kurulması

Tarikat'ın ilk sekiz üyesi Kadimlerle savaş sona erdikten sonra dağıldı. Hayatta kendi yollarını arayarak birbirlerinden ayrıldılar ve bazılarının bir daha haber alınamadı.

Lucan ve Tegan, Tegan'ın ilk Cins Arkadaşı Sorch'a'nın Orta Çağ'da kaçırılıp öldürülmesinin ardından anlaşmazlığa düşmüşlerdi. Dostluk ipi -savaşla yoğrulmuş bir kardeşlik- ince ince gerildi, sonra da koptu. Tegan, 1890'ların sonunda Lucan'ı bir kez daha aramak için yeniden ortaya çıkmadan önce, Almanya'da ve başka yerlerde bir süre geçirerek uzun yıllar boyunca dolaştı.

Lucan'a gelince, Kadimlerle olan savaşın ardından kişisel misyonu Haydutlarla onları bulduğu her yerde m¼cadele etmek olmuştu. Bu amaç onu sonunda Amerika'ya getirdi ve 1898'de, Londra'dan Gideon adında daha genç bir Breed erkeğinin de katılımıyla, Tarikat'ı yeni üyelerle yeniden şekillendirmeye ve Boston'da bir merkez kurmaya karar verdi. Kısa bir süre sonra Tegan da katıldı ve onu günümüzün diğer cesur savaşçıları izledi: Conlan, Dante, Rio, Nikolai, Kade, Brock, Hunter ve Chase.

Boston'daki gizli yeraltı yerleşkesi yüz yıldan fazla bir süre varlığını sürdürdü ve sonunda Tarikat'ın baş düşmanlarından biri tarafından ele geçirildi.

Terimler Sözlüğü

Seride kullanılan terimler (alfabetik sıra)

Kadim Binlerce yıl önce Dünya'ya iniş yapan ve sonunda Soy olarak bilinen uzaylı/insan melezi varlıkların ırkını doğuran başka bir dünyadan gelen sekiz erkek vampir benzeri fatihlerden birini tanımlamak için kullanılan terim. Kadimler Soy değildir ve bunun tersi de geçerlidir.

Atlantisli Binlerce yıl önce Dünya üzerinde gizli, son derece gelişmiş bir koloni kuran erkek ve kadın ölümsüzlerin ırkını tanımlamak için kullanılan terim. Bu koloni sonunda insan mitolojisi ve efsanesinde Atlantis olarak anılmaya başlandı. Atlantis kraliçesini, lejyonunu ve tebaasını bugüne kadar kaldıkları yere, saklanmaya gönderen feci bir saldırıyla Kadimler tarafından yok edildi. Yıllar içinde az sayıda Atlantisli kolonilerinden kaçmıştır. Yakın zamanda bu sığınmacıların insan kadınlardan çocuk sahibi oldukları ve Breedmates olarak bilinen genetik ve duyu ötesi yeteneklere sahip dişi yavruları yarattıkları ortaya çıkmıştır.

Kan bağı Bir Irk erkeği ile bir Irk Eşi arasında yutulan kanın değiş tokuş edilmesiyle oluşan derin, kopmaz fiziksel ve duygusal bağ. Kan bağı bir Irk erkeğine daha fazla güç ve iyileştirme gücü verirken, bir Irk Eşinde bu bağ ESP yeteneğinin gücünü artırır ve dengeler, iyileştirici ve besleyici güç sağlar ve ayrıca ona neredeyse ölümsüz bir uzun ömür verir. Kan bağı olan çiftler birbirlerindeki yüksek duyguları hissedebilir ve eşlerinin varlığını ve yakınlığını damarlarında hissedebilirler. Kan bağı ilk içkiyle başlar (ister bir Cins erkek bir Cins Eşten içiyor olsun, ister tam tersi) ve çiftin diğer üyesi diğerinden içtiğinde mühürlenerek bağlantı tamamlanır. Bir kan bağı, bağın yalnızca yarısı başlatılmış olsa bile, yalnızca ölümle koparılabilir. Örneğin, bir Irk erkeği bağlanmamış bir Irk Eşinden içerse, biri veya diğeri ölene kadar ayrılmaz bir şekilde ona bağlanır. Kendisini bir başkasına bağlayamaz ve bu bağın süresi boyunca kanında bu Irk Arkadaşını hissedecektir. Aynı kural, bir Cins Eşin bağlanmamış bir Cins erkekten içmesi durumunda da geçerlidir. Ayrıca, yalnızca kan bağı olan çiftler gebe kalabilir.

Kan kulübü Irk vampirlerinin bir grup insanı ölümüne bir kovalamacada canlı av (bkz. Renata, Mira) olarak kullanmak üzere topladığı yasadışı bir av sporu. Kan kulüpleri uzun zamandır yasaklanmıştır, ancak hala yırtıcı doğalarını şımartmaya hakkı olduğunu düşünen bir Irk unsuru vardır. Tarikat dizi boyunca kan kulüplerini dağıtmıştır.

Kan Tutkusu Irklardan birinin kan içmeye olan bağımlılığı. Kan tutkusu genellikle geri döndürülemez, ancak bağımlılığın şiddetine veya uzunluğuna bağlı olarak, nadiren rehabilitasyon ve tedavi örnekleri olmuştur (bkz. Tegan, Sterling Chase). Bir Melezin Kan Tutkusu, kan sisteminin hastalık tarafından tamamen bozulduğu ve artık gözlerinin dönüşümünü veya dişlerinin varlığını kontrol edemediği devrilme noktasını geçtiğinde, Rogue'a dönüştüğü ve kurtarılamaz olduğu kabul edilir.

Kan okuyucu Kişinin kanını içtiği bireyin kanından düşüncelerini veya anılarını çekme yeteneği. Bu yetenek insanlar, Irklar veya Irkdaşlar üzerinde birlikte veya sadece biri veya diğeri üzerinde çalışabilir (yeteneği Irklar ve Irkdaşlar üzerinde çalışan ancak insanlar üzerinde çalışmayan Avcı'ya bakın).

Irk Bir Kadim ile bir Irkdaş'ın ortaya çıkan yavruları. Uzaylı ataları gibi, Irk da kanla yaşar, insanüstü güç ve hıza sahiptir ve yalnızca uzun süreli güneş ışığına maruz kalma, başının kesilmesi veya feci bedensel yaralanmalarla öldürülebilir. Dişi tarafta, bir Breed erkeği annesinin göz, saç ve ten renginin yanı sıra eşsiz Breedmate ESP yeteneğini de miras alır. Kadim babalarının genetik olarak baskın DNA'sı nedeniyle Irk yavruları her zaman yalnızca erkek olarak doğmuştur, ancak Dragos adlı bir kişi tarafından özel olarak yürütülen deneyler, laboratuvarında yaratılan ilk Irk dişileriyle sonuçlanmıştır (bkz. Tavia Fairchild).

Soy Eşi Atlantisli bir erkekle insan bir kadından doğan çocuk. Irklardan biriyle üreyebilmelerini sağlayan benzersiz genetik ve kan özellikleri nedeniyle Irk Eşi olarak adlandırılan bu kadınlar tipik olarak kusursuz sağlık gösterirler ve benzersiz bir şekilde psişik olarak yeteneklidirler ve genellikle sanatsal olarak da yeteneklidirler. Soydaşlar Atlantisli babalarının genetik olarak baskın DNA'ları nedeniyle yalnızca dişi olarak doğarlar.

İrkdaş işareti Her İrkdaşın vücudunun bir yerinde bulunan küçük kırmızı bir doğum lekesi. İşaret, hilal şeklindeki bir ayın beşiğine düşen bir gözyaşı damlasıdır. Bu işaret aynı zamanda Atlantis kültürü için de önemli bir semboldür. Son zamanlarda Atlantislilerin bu gizli sembolü avuç içlerinde taşıdıkları ortaya çıkmıştır; bu, ölümleriyle birlikte sönen yaşam enerjilerinin bir göstergesidir.

Crimson Ben Sullivan adlı bir insan tarafından yaratılan ve dağıtılan bir kulüp uyuşturucusu (bkz. Kiss of Crimson). Bu kırmızı toz uyuşturucu, İrk üyeleri tarafından alındığında talihsiz yan etkilere sahipti ve çoğu vakada hızlı bir Kan Tutkusu sarmalına neden olan ve bazı durumlarda bireyleri Rogue'a dönüştüren ateşli bir kan susuzluğunu teşvik ediyordu (bkz. Camden Chase).

Darkhaven Sivil bir İrk konutu veya komünü. Darkhaven'lar dünyanın birçok şehrinde ve bazı kırsal bölgelerde bulunmaktadır. Her Darkhaven'ın bir lideri vardır, genellikle ailenin kıdemli üyesi veya hane reisidir. Bu İrk erkeği, çatısı altında yaşayan herkesin güvenliğinden ve refahından sorumludur.

dermaglifler Kadimlerde veya Irklardan birinde görülen ve bireyin duygusal veya fiziksel durumuna göre renk değiştiren deri işaretleri deseni. Dermaglifler girdaplı, süslü ve kavisli desenlerde bulunur ve bir bireyi kafatasından ayak bileğine kadar kaplayacak şekilde bol miktarda (Kadimlerde ve bazı Birinci Cins vampirlerde görüldüğü gibi) veya daha seyrek dağılmış (sonraki Cins nesillerinde görüldüğü gibi) olabilir.

dreamwalk Başka bir kişinin rüyalarına girme ve rüya görenin yaptığı, gördüğü vb. şeylerin içinde "yürüme" yeteneği (Bkz. Claire Reichen)

İcra Dairesi İrkin kendi kendini yöneten kolluk kuvveti. İcra Teşkilatı siyasi çekişmeler, kişisel imparatorluk kurma ve yolsuzluklarla boğuşmakta, bu da çoğu zaman Breed'in sivil halkını korumada beceriksizlik ve etkisizlikle sonuçlanmaktadır. İcra Teşkilatı genellikle Tarikat'a karşı çalışır ve her iki tarafta da düşmanlık yaygın olsa da, iki kuruluş arasında ittifaklar ve yararlı ortaklıklar olduğu durumlar da olmuştur (bkz. Mathias Rowan, Sterling Chase).

İlk Şafak Dragos'un çok sayıda kana susamış Rogue'u insan sivilleri teröriize etmek üzere hapsedildikleri yerden serbest bırakmasının ardından, Irk'ın varlığının dünya çapında insanlığa ifşa edildiği geceyi takip eden sabah.

Birinci Nesil Bir Kadim ve bir Soydaştan doğan birinci nesil bir Soy. Gen On'ların dermaglifleri, Irkın sonraki nesillerine göre daha fazladır. Gen On'lar, ne zaman ve kimden doğduklarına bağlı olarak, Irkın en yaşlı üyeleri olmak zorunda değildir, ancak fiziksel ve diğer açılardan ırkın en güçlüleridir. Bununla birlikte, Gen On'lar aynı zamanda Kan Tutkusuna en yatkın olanlardır.

Konakçı Bir Cins vampirin beslendiği erkek veya dişi bir insan.

Hipnotik manipölasyon Birinin olmayan bir şeyi görmesini veya inanmasını **sağlama** yeteneği (Geceyarısı Öpücüğü'nde Lucan'ın Gabrielle'e var olmayan bir polis rozeti göstererek yaptığı gibi).

Efendi Minyonlar tarafından kendilerini yaratan Irk vampirine atıfta bulunmak için kullanılan terim.

zihin patlaması Birinin kafatasına psişik olarak zayıflatıcı acı vererek geçici olarak sakat bırakma yeteneği (bkz. Renata).

zihin fırçalama / hafıza fırçalama Irklardan biri tarafından bir insan veya Irk üyesinin hafızasını silmek için kullanılan işlem, ancak ikincisi saygısızlık olarak hoş karşılanmaz ve nadiren yapılır. Zihin silme işlemi genellikle beklenmedik veya Irk ulusuna zarar verebilecek bir olaya şahit olduktan sonra kişinin Irkı insanlığa ifşa etmesini önlemek için yapılır.

Minyon Irklardan biri tarafından ölümün eşiğine kadar kanı emilen ama sonunda hayatta tutulan bir insan veya Irkdaş. Bu noktada kişi bir Minyon haline gelir ve iradesi, kendisinden içen Melez vampir tarafından tamamen ve kalıcı olarak köleleştirilir. Bir Minyon için ölüm dışında bir tedavi yoktur. Köleler nadiren iyi sorgulama konularıdır, çünkü Efendilerinin güvenine ihanet etmekten kaçınmak için kendi canlarına kıymaya hazırdırlar

ya da komutlar. Yalnızca Türün en güçlü üyeleri (tipik olarak Birinci ve ikinci nesil) Minyon yapma yeteneğine sahiptir.

Tarikat, Lucan Thorne tarafından kurulan ve yönetilen bir Soy savaşçıları kadrosu. Tarikat, 1300'lerin ortalarında Avrupa'da, ataları Kadimlere karşı ayaklanan sekiz Birinci Nesil savaşçıdan oluşan bir grup olarak kuruldu. Lucan 1898'de Gideon ve diğerleriyle birlikte Boston'da Tarikat'ı yeniden kurdu ve hepsi de hem insanları hem de Irk sivillerini Haydut şiddetinden koruma misyonunda birleşti. Tarikatın merkezi on yıllar boyunca Boston'da kaldı, ancak İlk Şafak'tan bu yana komuta merkezleri ve savaşçı ekipleri dünyanın dört bir yanında bulunan Washington, D.C.'de bulunuyor.

Psikometri Genellikle bir dokunuşla bir nesnenin duygusal geçmişini veya gerçek tarihini okuma yeteneği (bkz. Savannah).

pirokinezi Kişinin zihniyle yangınları veya patlamaları ateşleme yeteneği (bkz. Andreas Reichen).

Serseri Geri dönülmez bir şekilde kan bağımlısı olmuş bir Irk bireyi. Rogue'ların dişleri sürekli uzar ve gözleri sabit, parlayan kehribar rengindedir ve dikey göz bebekleri sürekli bir daralma halinde sabitlenmiştir (kedi gözü gibi). Bir Breed vampir tamamen Rogue'a dönüştüğünde, iyileşme umudu yoktur. Rogue'ların kan sistemleri metal titanyuma karşı ölümcül bir alerjiyle bozulur ve zayıflar. Çoğu Rogue sonunda hastalıklarından dolayı delirir ve intihara kalkışır ya da bunu başarır.

gölge bükme Gölge kendi etrafında toplama ve onları gizleyici bir kütle haline getirme yeteneği (bkz. Sterling Chase).

sonokinezi Kişinin ses dalgalarını zihniyle manipüle etme ve yükseltme yeteneği (bkz. Corinne, Nathan).

suckhead Kan bağımlısı olan ve Rogue'a dönüşen bir Breed bireyine atıfta bulunmak için kullanılan aşağılayıcı kelime.

yetenek Irkdaşların ve Irkın eşsiz duyu dışı yetenekleri ile ilgili olarak ESP yeteneği ile birbirinin yerine kullanılan bir terimdir.

trans Irktan biri tarafından bir insan veya Irkdaşta geçici bir bilinçsizlik hali yaratma eylemi. Irkın tüm yeleri birini transa geçirebilir. Herhangi bir nedenle bir Cins üyesini transa sokmak kabalık olarak kabul edilir ve genellikle yalnızca son are olarak yapılır.

Romanlar

Gece Yarısı

Öpücüğü KİTAP

1

Romantik Liderler

Lucan Thorne

Gabrielle Maxwell

Arsa Özeti

Yetenekli genç bir sanat fotoğrafçısı, Irk içinde giderek büyüyen bir savaşın ortasında kalır ve onu ırkın savaşçı Tarikatı'nın karanlık ve şehvetli liderinin kollarına iter.

Birincil Hikaye Konumları

Boston, Massachusetts dışında terk edilmiş eski akıl hastanesi Boston North End'deki La Notte gece kulübü Gabrielle'in Boston'da Willow Caddesi'ndeki dairesi Tarikatın Boston'da açıklanmayan bir yerdeki merkezi Boston ve çevresindeki çeşitli diğer yerler

Çalma Listesi

Kendinizi Batıya Doğru Bıçaklayarak Kurtarın

Tourniquet by Evanescence

Lacuna Coil'den *Falling*

Collide'dan *Deliler Tımarhaneyi Ele Geçirdi*

Collide'dan *Predator*

A3 tarafından *Dua Edemeyecek Kadar Hasta*

Sarah McLachlan'dan *Possession*

Hikaye Arka Planı

Tarihi romanlar yazmaktan ne kadar keyif alsam da, itiraf etmeliyim ki bu türe özgü kısıtlamalardan -özellikle de karakter tipleri ve ortamlarla ilgili sınırlamalardan- biraz sıkılmaya başlamıştım. Bu yüzden, o zamanlar *Karanlığın Öpücüğü* adını verdiğim Lucan ve Gabrielle'in hikayesi için resmi bir teklif hazırlamak üzere ilk kez oturduğumda, inanılmaz bir özgürlük hissettim. I

kitabımı herhangi bir yerde kurabilirdim. Hayatın her kesiminden çeşitli karakterlerle doldurabilirdim. Kahramanlarım -hatta kahramanlarım bile-belalı silahlar taşıyabilir, havalı arabalar kullanabilir, cep telefonu taşıyabilir, hatta durum gerektiriyorsa f-kelimesini bile kullanabilirdi!

Elbette, bir yayıncının ilgisini çekecek bir şeyler yazmak da istiyordum, çünkü ilk kez ev sahibi olduğum sırada bir kontratımın bittiği haberini almıştım. Ancak bu aksilik bile, tarihi romanlar yazarken öğrendiğim tüm eski kısıtlamaları bir kenara bırakma ve okumak isteyeceğim ancak o zamanlar romantizm türünde bulamadığım türde bir kitap yazma hevesimi körükledi. Sevdiğim bir şehir olan Boston'da geçen cesur, karanlık, korkunç seksi bir vampir hikayesi.

Daha az *Dracula*, daha çok *Underworld*.

Daha da iyisi, *Predator* ile *Blade'in* erotik bir karışımı.

Hikâye içimden hızla ve öfkeyle döküldü ve yazarken bu kadar eğlenmeyeli çok uzun zaman olduğunu fark ettim. Bu noktada, New York'un en iyi yayıncılarından biriyle üç kitaplık harika bir sözleşme yapmıştım ve beni üçleme boyunca taşıyacak ve her şeyi büyük bir sona ulaştıracak dolambaçlı bir olay örgüsüne sahiptim.

Ama sonra Lucan ve Gabrielle'in hikâyesinin son sayfasına geldiğimde bu kitap için planladığım sonun berbat olduğunu fark ettim. Kötü adamın (Marek) kaçması gerekiyordu ki sonraki iki kitapta daha büyük ve daha kötü bir şekilde geri gelebilsin. Ama onun kaçışını düzenleme şeklim - Lucan Gabrielle'i kurtarmak için içeri koşarken onun bir deponun arka kapısından fırladığı çok zayıf bir "çıkış, sahne solu" gibi bir şey- tembel bir polisiye gibi okunuyordu.

Taslağı editörüme gönderdim ve ona özellikle sondan memnun olmadığımı ve bir kez daha denemek istediğimi söyledim. Taslağı okudu ve benimle aynı fikirdeydi - sonun üzerinde biraz çalışılması gerekiyordu. Sonra da sıkı yayıncılık programlarında artık hiç olmayan bir şeyi yaptı: Düzeltmeler üzerinde çalışmam için bana tam bir aydan fazla süre verdi.

Temiz bir ilk taslak yazma eğilimindeyim ve revizyonlar ve cilalama konusunda daha da iyiyim. Bu yüzden sallantılı bir sonu düzeltmek için bir ay, tüm taslağa iyice bakmam ve elimden geldiğince parlatmam için bir davetti. İşte bu noktada kocam size günü **k u r t a r m a k** için geldiğini söyleyebilir. Ve belki de kurtarmıştır. John neredeyse otuz yıldır benim en iyi arkadaşım. Aynı zamanda en iyi senaryo ortağımdır (ve konu inandırıcı erkekler yazmak olduğunda akıl sağlığımı kontrol eder). Bu yüzden ona romanımın

Sonu zayıftı ve kötü adamın büyük bir şekilde kaçmasına ihtiyacım vardı, John başını salladı ve "Bir helikoptere ihtiyacın var" dedi.

Tamam. Birlikte Marek için daha iyi bir kaçış planı çizdik ve kitaptaki başka bir sahneye bir helikopter yazmak için geri döndüm, böylece en önemli anda kötü adamın elinde bir helikopter olması tamamen uygun görünmeyecekti.

Lucan ve Gabrielle arasında daha fazla "seni tanıma" sahnesi de dahil olmak üzere birçok başka şeyi de detaylandırıdım ve diğer iki kitapta kullanabileceğim gelecek karakterler hakkında daha fazla ayrıntı ekledim.

Ayrıca sonu basit bir "Seni seviyorum, hadi birlikte bir hayat kuralım" kapanışından, Lucan'ın Gabrielle'e kitapta şimdiye kadar izin verdiğinden daha savunmasız bir yanını nihayet gösterdiğini göreceğimiz bir kapanışa çevirdim. İçten içe yanan barut fıçısı değil, kanını almasını, onunla bağ kurmasını ve sonsuza dek eşi olmasını isterken onun için olmayı vaat ettiği şefkatli aşık.

Gözden geçirilmiş taslağı gönderdim ve sadece birkaç gün sonra editörümünden geri dönüş aldığımda çok şaşırdım. Çok beğenmişti! Aslında, "Bu kitap ilk okuduğumda harikaydı, ama sen onu yepyeni bir seviyeye taşımışsın" gibi bir şey söyledi. Harika sözler. Neredeyse sekiz yıl sonra, hala onları hatırlıyor ve gülümsüyorum.

Çok geçmeden Shauna'dan bir telefon daha aldım. Yayınevindeki herkes gözden geçirilmiş kitap için gerçekten heyecanlıydı, bu yüzden planlandığı gibi 2006'da tek başına yayınlamak yerine, ikinci kitap da hazır olana kadar bekletmek istediler ve 2007'nin ilk yarısında arka arkaya pazarlama etkinliği olarak yayınlayacaklardı.

Dizi harika bir başlangıç yaptı!

Kızılın Öpücüğü

KİTAP 2

Romantik Liderler

Dante

Tess Culver

Arsa Özeti

Pervasız bir ihtiyaç eylemi, savaşçıların en acımasızını, en ilkel açlıklarını ve arzularını uyandıran ölümlü bir kadına bağlar... düşmanlarıyla işbirliği içinde olabilecek bir kadına.

Birincil Hikaye Konumları

Tess'in Güney Boston'daki veteriner kliniği

Tarikatın Boston'da açıklanmayan bir yerdeki merkezi Boston Back

Bay'deki Chase ailesi Darkhaven

Çalma Listesi

Collide'dan *Razorsharp*

A Perfect Circle'dan *Zayıf ve Güçsüz (Tilling My Own Grave)*

H.I.M.'den *Kötü Oyun*

Uninvited by Alanis Morissette

Morning After by Chester Bennington

Welcome to the Jungle by Guns n Roses

Killing Loneliness by H.I.M.

Hikaye Arka Planı

Kıpkırmızı Öpücük'ü yazmaya başladığımda yaratıcılık açısından çok heyecanlıydım. Lucan ve Gabrielle'in hikâyesini yeni teslim etmişim ve o sırada seriyle ilgili dışarıdan aldığım tek geribildirim olan yayıncı ve menajer coşkusunu arkama almıştım. Size şunu söyleyeyim, yarattığınız bir şey için gerçekten heyecan duyan deneyimli endüstri profesyonellerinden oluşan bir ekibiniz olduğunu bilmek - özellikle de başka bir türde başarısız olduktan sonra - inanılmaz derecede motive edici.

Ayrıca, Dante ve Tess'in hikayesini yazmak için sabırsızlanıyordum.

Gabrielle benim yaralı ve acı çeken sanatçımken, Tess mücadeleci ve hayatta kalmayı başaran biriydi. *Kiss of Crimson*'ın açılış bölümleri uzun zamandır aklımdaydı - Dante'nin çaresizlik içinde onu ısırmasından, hayvan sakinleştiricisiyle dolu şırıngayı ona saplamasına kadar.

Kur yapmaları karanlık ve agresifti, alışılmadıktı (en hafif tabirle!) ama elbette Dante başka türlüsünü istemezdi. Dante en çok köşeye sıkıştırıldığında ilgi çeken bir karakter, bu yüzden Tarikat'ın ukala, sokak dövüşçüsünü, sahip olmayı planlamadığı bir eşle kan bağına zorlamak kıvılcımların hemen uçuşmasına neden oldu.

Dante ayrıca Tarikat'la olan çalışmalarında da bir çatışma kaynağıyla karşılaşır -İcra Teşkilatı'nda Özel Araştırma Ajanı olan Sterling Chase adında bir çatışma kaynağı. ('Affedersiniz, *Kıdemli* Özel Araştırma Ajanı demek istedim.) İyi bir romantizmi sevdiğim kadar iyi bir kankalığı da severim, bu yüzden bu ikisini Tarikat ve İcra Dairesi arasındaki ortak bir soruşturmada isteksiz ortaklar olarak eşleştirmek bu kitabın en sevdiğim kısımlarından biriydi.

Sterling Chase hakkında. Bu kitabı yazarken, onun karakterini ya da hikâyesini *Kiss of Crimson*'da gördüklerimizin ötesinde geliştireceğimi fark etmemiştim. Bildiğim kadarıyla bir üçleme yazıyordum ve 3. Kitap için olay örgüsü ve karakterlerin taslağını çoktan çıkarmıştım. Chase'i seviyordum, ama bu kitaptan sonra arka planda kalacaktı (bu arada, asla onunla bitmemesi gereken Elise ile birlikte).

Ancak bu kitabı yazarken gerçek hayatta korkunç bir şey oldu. John'un 2001 yılının sonlarından beri lösemi ve tedavinin yan etkileriyle mücadele eden en büyük kızı 2006 yılının Ocak ayında vefat etti.

Başından beri, üçüncü kitapta, Tegan'ı dünyaca ünlü bir konser piyanisti olan ama aynı zamanda gizemli bir kan kanserinden ölmek üzere olan bir insan kadınla eşleştirmeyi planlıyordum. Tegan onu hastaneden kaçırarak ve kendi kanıyla iyileştirmenin bir yolunu bulacaktı. [*Yazarın notu: Bu artık serinin ilmine aykırı; Cins erkekler insan hastalıklarını kanlarıyla iyileştiremezler ve insan kadınları eş olarak almazlar*]. Sanırım ölümcül gibi görünen bir hastalıkla mücadele eden bir kahraman için mutlu bir son yazmanın bir şekilde terapötik veya romantik olacağını düşündüm.

Ancak Leslie hastalandıkça ve sonunda vefat ettikten sonra, bu tür bir hikayeyi yazmam için gereken aylar boyunca yaşamak istememin mümkün olmadığını biliyordum. Leslie'nin yaşadıklarını küçümsemek de istemedim.

ve herkes bu kadar kederliyken bu tür bir hikayeyi evimin bir parçası haline getirmek söz konusu bile olamazdı.

Bu da 3. Kitabın kalbi için tamamen farklı bir romantizm bulmam gerektiği anlamına geliyordu.

Dul Elise Chase'in Tegan için harika bir eş olacağını anlamam uzun sürmedi. Belki de başlangıçta onun için tasarladığımdan bile daha iyiydi. Bu yüzden ikisini bir araya getirmek için birkaç sahne üzerinde yeniden çalıştım ve ne oldu biliyor musunuz? Muhtemelen Midnight Breed okuyucularının şimdiye kadarki tüm seride en sevdiği çiftlerden birini buldum.

Kiss of Crimson'ı tamamladım ve Tegan ile Elise'in hikâyesinin yeni taslağı üzerine ilk kelimeyi yazmadan önce, menajerimden Random House'un serinin üç kitabı için daha erken bir teklifte bulunduğunu öğrendim. Yaşasın!

Ancak... benim genel planım 3. kitapla sona eriyordu.

Orada bitmesi *gerekliyordu*. Kitap için hikâyenin büyük bir kısmını değiştirmiştım ama Marek'in ölümü ve Tegan ile onun arasındaki son yüzleşmenin nasıl olması gerektiğinin kalması gerekiyordu.

Bu yeni hikaye dünyasında daha fazla karakter hakkında yazabilme fırsatını kutlarken, 3. Kitabın sonundan sonra meşaleyi taşıyacak uygun bir kötü adam bulmam gerektiğini de biliyordum. Ve Marek'ten daha büyük bir tehdit olması gerekiyordu, çünkü bunu daha önce de yapmıştık.

Tegan ve Elise'in hikâyesine başlamak için yola çıktığımda üzerimde birçok yönden baskı vardı.

Gece Yarısı Uyanışı

KİTAP 3

Romantik Liderler

Tegan

Elise Chase

Arsa Özeti

Güzel bir Darkhaven dudu, Düzen'in en ölümcül vampir savaşçısının yardımını, Düzenbazlara karşı kişisel kan davası için isteyince beklenmedik bir ittifak kurulur.

Birincil Hikaye Konumları

Chase ailesi Boston, Back Bay'deki Darkhaven
Order'ın Boston'da açıklanmayan bir yerdeki merkezi Andreas
Reichen'in Berlin, Almanya'daki Darkhaven'ı
Berlin, Almanya'daki Afrodit erotik
kulübü Almanya'daki Rogue
rehabilitasyon tesisi Çek
Cumhuriyeti'ndeki Bohemya dağları

Çalma Listesi

Gosling'den *Kedi İnsanlar*

Goo Goo Dolls'dan *Iris*

H.I.M.'den *The Sacrament*

Alice in Chains'den *Man in The Box*

Nine Inch Nails'den *Hand That Feeds*

Shiny Toy Guns'dan *Stripped*

Lithium by Evanescence

Hikaye Arka Planı

Geceyarısı Uyanışı'nı yazmaya başladığımda sallantılı bir başlangıç yaptım. Yeni bir aşk hikayesine ve yeni bir kahramana alışmaya çalışırken, aynı zamanda ilk üç kitabın genel olay örgüsünü tamamlamaya ve beni başka bir kitaba taşıyabilecek yeni bir dış olay örgüsüne başlamaya çalışıyordum.

Üç, ama ilk ikisinin 2007'nin Mayıs ve Haziran aylarında arka arkaya piyasaya sürülmesiyle işler yolunda giderse potansiyel olarak daha fazla. İlk taslak aşamasında *Kiss of Temptation* olarak adlandırılan başlık da dahil olmak üzere bu kitapla ilgili her şey uzun süre havada kaldı. (Biliyorum, iğrenç!)

Ancak pek çok iyi şey de oldu.

Seri, LYX adında bir paranormal romantizm baskısı başlatmak isteyen heyecan verici yeni bir Alman yayıncı tarafından satın alınmıştı. Serimin başlangıç kitabı olmasını istediler, bu birçok nedenden dolayı heyecan vericiydi, en önemlisi de Almanya'nın annemin memleketi olmasıydı. Yeni Alman yayıncıma ve kitaplarımı beğeneceğini umduğum oradaki okurlara minnettarlığımı göstermek için bir şeyler yapmak istedim. *Geceyarısı Uyanışı*'ni yeniden yazıp kurgularken yepyeni bir karakter yazmaya karar verdim: Berlin'de bir Darkhaven'ı yöneten çekici, sofistike bir Breed erkeği olan Andreas Reichen.

Ayrıca bu kitapta Tarikat'a daha fazla üye katmaya karar verdim. Ne de olsa yazmam gereken üç kitap daha vardı ve eğer dikkatli olmazsam, Irk savaşçılarını çok çabuk tüketebilirdim! Böylece, kurt görünümlü bir Alaskalı olan Kade ve Detroit'ten gelen, tatlı dilli bir Rogue katili olan Brock ortaya çıktı. Yeni gelen bu ikili, karanlık bir kitapta biraz komik bir rahatlatma sağladı ve ayrıca yakında kendi kitaplarıyla güverteye çıkacak olan Tarikat'ın diğer üyeleri arasında daha fazla etkileşim ortaya çıkardı.

Başlangıçta planlandığı gibi, *Geceyarısı Uyanışı*, Lucan'ın kardeşi Marek'in kötü adam olarak yer aldığı kötü adam planını yatağa koyuyor. Marek'le yapılan son hesaplaşmada okuyucular Tegan'ın ilk Breedmate'i Sorchia hakkında daha fazla bilgi edinirken, onun kaçırılması ve sonunda ölmesinin ardındaki gerçeği de öğreniyor.

Marek kötü bir adamdı, buna şüphe yok. Ancak seriye daha da büyük bir tehdit eklemek üzereydim ve önümüzdeki üç kitaptan daha fazlasına yayılma potansiyeli olan daha büyük bir hikayenin tohumlarını ekmeye başlayacaktım.

Bu geçişi daha büyük bir kötülüğe dönüştürmek için, ilk üç kitapla bir şekilde organik hissettirmesi benim için önemliydi. Basitçe araya sokuşturmak istemedim, temiz bir bağlantı olsun istedim. Bu yüzden açık bıraktığım ve şimdi kullanabileceğim yaratıcı bir kapı olup olmadığını görmek için başa döndüm. Bunu *Gece Yarısı Öpücüğü*'nde buldum. Özellikle, ihtiyacım olan cevabı Lucan'ın Boston yerleşkesindeki çalışma odasında asılı olan ortaçağ duvar halısında buldum.

Gece Yarısı Uyanışı'nda, Orta Çağ'da Tarikat'ın ilk üyelerinden birinin, Lucan'ın fermanının gerektirdiği gibi yaratığı öldürmek yerine, geriye kalan son Kadim'in -uzaylı babasının- gizlenmesine yardımcı olduğunu keşfediyoruz. O Tarikat üyesi Dragos'un da Dragos adında bir oğlu vardı. Ve ikisinin ayrı ayrı eylemleri arasında, bu son Kadim'in uyuduğu gizli kış uykusu odası yüzyıllar boyunca mühürlü kaldı. Ta ki *Gece Yarısı Uyanışı*'nın kapanışında Tarikat ihaneti ortaya çıkarıp odayı boş bulana kadar.

Geceyarısı Uyanışı zorlu bir kitaptı ama sonuçta gurur duyduğum bir kitap. İlk iki kitaba göre yazmam biraz daha uzun sürdü. Elbette 2006 kişisel açıdan uzun ve zor bir yıl oldu. Tegan ve Elise'in hikayesini nihayet 2007'de tamamladım, tam da *Geceyarısı Öpücüğü*'nün (eski adı *Karanlığın Öpücüğü*'ydü, ta ki *New York Times*'in en çok satan yazarlarından birinin 2007'de aynı isimde bir vampir kitabı yayınlacağı ortaya çıkana kadar) yayınlanmak üzere olduğu sıralarda.

Kiss of Midnight 1 Mayıs 2007'de piyasaya çıktı ve hemen USA Today'in en çok satanlar listesine girdi. 29 Mayıs'ta *Kiss of Crimson* piyasaya çıktı. Bu kitap da USA Today'in en çok satanlar listesine girdi, ama aynı zamanda New York Times listesine de girdi! Kitaplar çıktıktan kısa bir süre sonra, internetteki okuyucuların seriyi "Öpücük" serisi olarak adlandırmaya başladığını fark ettim. O zamanlar Random House serinin adını ön kapaklara basmıyordu, sadece başlık sayfasının içine basıyordu (hangi nedenle, hiçbir fikrim yok).

Serinin gerçek isminin bir kısmını okuyucuların zihninde kökleştirmek amacıyla, her başlığa "Geceyarısı" kelimesini koymaya karar verdim. Yani, *Kiss of Crimson*'ın neden seride içinde "Midnight" kelimesi geçmeyen tek tuhaf başlık olduğunu merak edenler için, artık biliyorsunuz!

Gece Yarısı

Yükselen KİTAP

4

Romantik Liderler

Rio (Eleoterio de la Noche Atanacio)

Dylan Alexander

Arsa Özeti

Vahşi bir ihanetten kurtulan Rio, kurtuluş umudunu yitirmiştir... Ta ki kendini, gerçeğe hayal edebileceğinden çok daha yakın sansasyonel bir hikâyenin peşinde koşan ateşli bir magazin muhabirini arzularken bulana dek.

Birincil Hikaye Konumları

Çek Cumhuriyeti'ndeki Bohemya Dağları

Andreas Reichen'in Berlin'deki Darkhaven'ı,

Almanya New York'ta çeşitli yerler

Tarikatın Boston'da açıklanmayan bir yerdeki merkezi New

York'taki Croton Barajı

Çalma Listesi

Sunscreem'den *Şimdi Beni Kim Sevecek*

Puscifer tarafından *The Undertaker*

Apologize by OneRepublic

Breaking Benjamin'den *Dance with the Devil*

Nickelback'ten *Savin' Me*

Godsmack'ten *Make Me Believe*

Hikaye Arka Planı

Geceyarısı Uyanışı, 2007 Kasım'ının sonlarında çok iyi eleştiriler alarak ve ulusal çok satanlar listelerinde daha fazla yer alarak çıktı. Serinin sonraki üç kitabını yazmak için bir sözleşmem vardı ve o yıl ilk üç kitabın başarısına -ve sadece birkaç ay içinde okuyuculardan gelen inanılmaz tepkilere- dayanarak

Random House'un muhtemelen seriyi dördüncü kitaptan altıncı kitaba kadar devam ettirmeme izin vereceğini hissediyordum.

Midnight Rising üzerinde çalışmaya başladığımda, bir sonraki kapsamlı olay örgümle kendimi başka bir köşeye yazmaktan kaçınmak için, yazmak istediğimi bildiğim tüm ana karakterler için temel hikaye öncüllerini taslak haline getirmeye karar verdim. Ayrıca seri için Büyük Final'i de buldum (bu final, bir mucize eseri, tam da planladığım gibi, son sahnesine kadar *Geceyarısından Sonra Daha Karanlık*, 10. Kitap'ta gerçekleşti).

Ama *Geceyarısı Yükseliyor*'a dönelim. Zavallı Rio! *Geceyarısı Öpücüğü*'nde onu neredeyse paramparça edip ikiyüzlü Breedmate'i Eva'yı öldürdüğümde, onu tekrar bir araya getirmem ve ona uygun bir kadın kahraman bulmam gerekeceğini bilmiyordum. Ama Tegan ve Elise'in kitabını yazarken, gözüm çoktan seksi İspanyol'un üzerindeydi ve Rio'nun mutlu son için ikinci şansının başlayacağı yer olan Çek dağlarındaki gizli bir mağaraya götürecek ekmek kırıntılarının izini sürmeye başlamıştım.

Rio'yla ilgili ilk engellerimden biri ismiydi. Yüz küsur yaşındaki bir vampir için nasıl bir isim bu? Açıkçası, bu kitapların ilk basımında işler o kadar hızlı ilerledi ki, "üçlememin" ilk üç kahramanının ötesindeki karakterler hakkında çok fazla ev ödevi yapmamıştım. Bu yüzden, serinin genel aksiyonunu planlamanın yanı sıra, çizim tahtasına geri döndüm ve ileriye dönük olarak oyuncu kadrosunun geri kalanı için karakter profillerini oluşturdum.

Rio için, gerçek adı olan Eleuterio de la Noche Atanacio'yu (ya da İspanyolca'dan gevşek bir çeviriyle "özgür ve sonsuz gecenin adamı") bulmak tüm geçmişine ve gençliğinin karanlık koşullarına ilham verdi. Bu aynı zamanda bana Rio'nun eşsiz Irk yeteneğinin ne olduğunun cevabını da verdi - bir dokunuşla öldürmesini sağlayan "*manos del diablo*" (şeytanın elleri).

Rio'nun *Geceyarısı Yükseliyor*'daki kahramanı, magazin muhabiri Dylan Alexander'ın bana ilk başta nasıl geldiğini hatırlamıyorum. Ateşli ve açık sözlü birine ihtiyacı olduğunu biliyordum, kendi kişisel hedefleri - nefret ettiği ama gerekli olan işini kurtaracak ilginç bir hikaye bulmak - onunkilerle doğrudan çatışan birine. Ve Dylan Rio'ya rastladığında, öncelikli amacı huzur içinde ölmek için yalnız kalmaktı.

Tabii ki Dylan Rio'nun saklandığı yere tesadüfen gelmedi; hayalet formundaki Eva tarafından oraya götürüldü. Eva ve Rio arasındaki ilişkinin bitiş şekline üzüldüm. Eva'nın korkunç bir insan olmadığını biliyordum, sadece bencil biriydi.

Sahiplenme duygusu bir hastalığa dönüşmüştü, ona o kadar kınanacak bir şey yaptırmıştı ki geri dönüşü yoktu. Ama onu küçük bir şekilde de olsa kurtarmak istedim. Onu Rio'yu Eva'nın ihanetinden sonra çekildiği karanlık yerden çıkarmak için bir kanal olarak kullanmak bana doğru geldi. Dönüp dolaşıp gelen şeyleri severim ve Eva'nın Dylan'ın hayatına rehberlik ederek yaptıklarının kefareti ödemesine izin vermek -ve daha sonra Eva'nın ölümcül bir tehlike altındayken Dylan'ı kurtarmak için Rio'ya yardım etmesine izin vermek- *Geceyarısı Yükseliyor*'un en sevdiğim bölümlerinden biri.

Bu kitabın duygusal ve romantik tarafına ek olarak, serinin yeni kötü adamı Dragos'a da ilk kez göz atıyoruz. Onun sahneye büyük bir şekilde çıkmasını, Marek tehlikeli görünse de bu adamın şeytani olduğunu hemen göstermesini istedim. Takma isimlerin ve gizli ittifakların ardına saklanarak İcra Teşkilatı'nın en üst kademelerine kadar sızan Dragos, Tarikat'ın canına okuyacaktı.

Midnight Rising Nisan 2008'de çıktı. Buffalo, New York'a yaklaşırken (evet, nerede olduğumu hatırlıyorum!) öğleden sonra geç saatlerde editörüm aradığında John ve ben Michigan'a ailemi ziyarete gidiyorduk. *New York Times*'ın en çok satanlar listesi yeni gelmişti. *Geceyarısı Yükseliyor* 6 numaradan giriş yapmıştı!

Rio ve Dylan'ın hikâyesi *New York Times* listesinde dört hafta daha kaldı. *USA Today*'in en çok satanlar listesinde iki hafta kaldı ve *Publishers Weekly*'nin en çok satanlar listesindeki ilk kitabım oldu. Daha sonra, *Geceyarısı Yükseliyor*'un Almanca çevirisi *Gebieten der Dunkelheit*, *Der Spiegel*'de yayınlanarak orada en çok satan ilk kitabım olacaktı.

Gece Yarısı

Peçesi KİTAP 5

Romantik Liderler

Nikolai

Renata

Arsa Özeti

Breed yaşlılarını hedef alan bir suikastçıyı durdurma görevi, savaşçı Nikolai'yi Montreal'e çağırır ve burada onu dize getirebilecek tek kadınla yolları kesişir ve beklenmedik bir müttefik bulur.

Birincil Hikaye Konumları

Montreal, Quebec, Kanada'da çeşitli yerler Sergei

Yakut'un Montreal dışındaki kulübesi

Dragos'un Montreal dışındaki laboratuvarlarından biri

Tarikatın merkezi Boston'da açıklanmayan bir yerde

Çalma Listesi

Bring Me to Life by Evanescence

Otep'ten *Hayalet Çiçekler*

Three Days Grace'den *Ölüm Zamanı*

REV 22:20 Puscifer tarafından

The Used'dan *Kuş ve Solucan*

Wolfmother'dan *Kadın*

Nine Inch Nails'den *Closer*

Marilyn Manson'dan *Personal Jesus*

Hikaye Arka Planı

Veil of Midnight'in ön konseptini not ederken hissettiğim heyecan dalgasını hâlâ hatırlıyorum. Daha önce hiç siyah deri ve sivri topuklu botlar giyen ve Tarikat'ın vampir alfa kahramanları kadar ölümcül silahlara sahip olan, gerçek bir kadın kahraman yazmamıştım. Çok daha iyisi, bu Breedmate

Ayrıca en ölümcül Birinci Nesil Irkları bile alt edebilecek bir duyu ötesi yeteneğe sahipti.

Sevgili okuyucu, Renata ile tanış.

Doğal olarak, böyle bir kadının aynı derecede güçlü bir eşe ihtiyacı vardır. Renata'yla başa çıkmak için adrenalin bağımlısı, dövüşü seven, tarikatın dişli kafası, Sibiryâ doğumlu Nikolai'den daha uygun birini düşünemezdim.

Veil of Midnight üzerinde çalışırken dinlediğim müzik listesinden de anlayabileceğiniz gibi, Niko ve Renata'nın hikâyesi sert, hızlı, cesur ve aksiyon doluydu. Aynı zamanda seksi ve karanlık, zaman zaman da çok hassas. Her *Midnight Breed* kitabının yeni ve diğerlerinden farklı hissettirmesi için çabalıyorum, ancak yine de seri içinde bir bütünlük duygusunu koruyorum. *Geceyarısı Peçesi* kesinlikle diğerlerinden farklıydı, ama aynı zamanda seride bir dönüm noktasına işaret ediyor. Serinin ikinci yarısını harekete geçiren, ama aynı zamanda o zamanlar bilmediğim bir şeyin de temelini atan bir kitap. 10. Kitap için planladığım son, aslında yepyeni bir karakter neslinin başlangıcı ve bir bütün olarak seride daha ileri bir kavisin başlangıcı olacaktı.

Bu da beni Mira'ya getiriyor.

Çocuklarla pek aram yoktur. Benim hiç çocuğum olmadı, bunun nedeni çok fazla bebek bakıcılığı yaptığım gençlik yılları mı yoksa başka bir şey mi, bilmiyorum. Ama bu kitabı planlarken, Renata'nın tüm sertliğine ve neredeyse süper kahraman yenilmezliğine rağmen, yumuşak bir karnı olması gerektiğini fark ettim. Onu savunmasız kılacak bir şeye ihtiyacı vardı, yani zihin patlatan ESP yeteneğini kullandıktan sonra çektiği yankı migreninden başka bir şeye. Renata'nın bir şeyleri, birilerini önemsemesi gerekiyordu.

Ve bu kişi, Renata'nın gelecekteki işvereni hain Gen One Sergei Yakut tarafından işletilen Montreal'deki bir kan kulübünden kurtardığı sekiz yaşındaki yetim bir kızdı (önsezi yeteneğine sahip genç bir Breedmate).

Nikolai'yi Montreal'e Tarikat için bir göreve getiren Sergei Yakut'tu ama Niko'ya geleceğinin, ilk karşılaştıklarında ona kışını teslim eden seksi kadın korumaya bağlı olduğunu gösteren de çocuk kahin Mira'ydı.

Bu kitabı yazarken çok iyi vakit geçirdim ve umarım metne de yansımıştır. Aynı zamanda zorlayıcıydı, çünkü Niko ve Renata'nın hikayesinin romantizm ve aksiyon örgüsüne ek olarak, yeni karakterler de tanıtıyordum.

karakterleri ve serinin geri kalanında da devam edecek olan dış gerilim konularını dokuyor.

Bir sonraki kitabım *Geceyarısı Külleri*'nin hikâyesi *Geceyarısı Peçesi*'nde ortaya çıkmaya başlıyor. Berlin Darkhaven lideri Andreas Reichen'in *Geceyarısı Uyanışı*'na gelişinden ve *Geceyarısı Yükseliyor*'da daha fazla yer almasından bu yana, onu seriye daha anlamlı bir şekilde dahil etmek istediğimi biliyordum. Bu, kendi Alman köklerime ve Amerikan ticari kurgusunda -özellikle de romantizmde- doğrudan Nazi ya da başka bir kötü adam olmayan Alman karakterler bulmanın ne kadar sıra dışı olduğunun farkında olmama dayanıyor. Ayrıca, Reichen'i gerçekten çok sevdim!

Onun dünyasını tamamen yıkmak çok zordu. Uzun zamandır birlikte olduğu insan sevgilisi Helene ile olan ilişkisini çok sevmiştim. Berlin'deki Darkhaven ailesini, örneğin Reichen'a daha yeni vaftiz babası adını veren yeni bebeği olan genç çifti sevdim. Berlin'deki hayatını sevdim ve onun rahat, çekici kişiliğini sevdim.

Ama yazarlar arasında popüler bir söz vardır: *Sevgililerini öldür*.

Gerçek şu ki, şimdiye kadar yazdığım şekilde, Reichen'in hayatı mükemmel bir şekilde düzene girmişti. Şimdiye kadarki hikayesi seriyi ileriye taşımak için hiçbir şey yapmadı. Reichen'in hiçbir çatışması yoktu, hayatta hiçbir hata yapmamıştı, düşmanı yoktu... *yoksa var mıydı?*

Ona kendine ait ilgi çekici bir hikâye vermek için önce onun hakkında sevdiğim her şeyi yok etmem gerektiğini fark ettim. Kulağa çok acımasızca geliyor ama bir yazar olarak öğrendiğim bir şey varsa o da mutlu karakterlerin sıkıcı kurgulara yol açtığıdır. Bu yüzden Andreas Reichen'i çok ama çok mutsuz etmek için yola çıktım. Ve çok ama çok kızgın. Hikayesinin geçtiği zaman, Andreas Reichen yanan bir adam - birden fazla şekilde!

Veil of Midnight'ta yer alan diğer tanıtımlar arasında, artık kış uykusunda olmayan ancak Dragos'un üreme laboratuvarında hapsedilen Kadim'in ilk kez sayfa üzerinde görünmesi yer alıyor. Ayrıca Dragos'un yetiştirdiği suikastçılardan biri olan altın gözlü Hunter ile de ilk kez tanışıyoruz. Hunter, tutsak Kadim'den yetiştirilen ve duygusuz katiller olarak yetiştirilen, sadece görev ve eğitim nedeniyle değil, aynı zamanda bu ölümcül askerleri tamamen kontrol altında tutan çıkarılamaz ultraviyole tasma nedeniyle Dragos'a sadık olan bilinmeyen sayıda Gen On'dan biridir.

Veil of Midnight'ın sonunda Hunter artık Dragos'un emrine bağlı değildir. Tarikat sayesinde -ve Mira'nın gözünde beliren bir görüntü

Kehanette bulunan gözler-Hunter, yaratıcısı ve kötü efendisine karşı mücadelede Tarikat'a katılmak için Montreal'den ayrılır.

Geceyarısı Peçesi Aralık 2008'in sonlarında yayınlandı. *New York Times* ve *USA Today*'in en çok satanlar listelerinde dört hafta üst üste kalan ilk kitabım oldu!

Gece Yarısının Külleri

KİTAP 6

Romantik Liderler

Andreas Reichen

Claire (Samuels) Roth

Arsa Özeti

Akrabalarının öldürülmesinin intikamıyla yanıp tutuşan Darkhaven lideri Andreas Reichen, ateşli bir intikam arayışına çıkar... Bu arayış onu bir zamanlar kalbine sahip olan ama artık en hain düşmanına ait olan kadına götürür.

Birincil Hikaye Konumları

Wilhelm Roth'un Berlin dışındaki Darkhaven malikanesi,

Almanya Wilhelm Roth'un Hamburg'daki ofisi, Almanya

Danika'nın Danimarka'daki küçük çiftlik evi

Tarikatın Boston'da açıklanmayan bir yerdeki merkezi Claire'in

büyükannesinin Newport, Rhode Island'daki malikanesi

Çalma Listesi

Seether ve Amy Lee'den *Broken*

H.I.M.'den *Close to the Flame*

Evanescence'den *Going Under*

Sarah Bettens tarafından yazılan *Tüm Bu Geçmiş*

Collide'dan *Dreamsleep*

Falls on Me by Fuel

Hikaye Arka Planı

Veil of Midnight'in sonunda zavallı Andreas Reichen'i oldukça zor bir durumda bırakmışım. *Gece Yarısının Külleri*'nde hikâyesi kaldığı yerden devam ederken, artık planı olan bir adam. Ve bu plan, yeni tanıdığı düşmanı Wilhelm Roth adındaki Breed erkeğini tamamen yok etmektir. Wilhelm Roth'la çiftleştirilen

Claire Samuels, Andreas'ın bir zamanlar sevdiği ve uzun zaman önce kaybettiği kadın.

Claire serideki en nazik kadın kahramanlardan biri. Ama sakın dış görünüşünü zayıflık sanmayın. Doğru, hayatında bazı hatalar yaptı - bunların başında Andreas'ın ona olan sevgisinden şüphe etmek ve Andreas onu hiçbir iz bırakmadan ya da tek bir veda kelimesi etmeden terk ettikten sonra başka bir eş, güçlü Wilhelm Roth'u seçmek geliyor. Yıllar sonra yaptığı hatanın derinliğini anladığında, Andreas ateş, kül ve Roth'un Andreas'ın sevdiklerine yaptıklarının intikamını almak için kanlı bir şekilde hayatına geri döndüğünde, Claire de onunla birlikte savaşa girmeye hazırdır.

Geceyarısı Peçesi'ni yazdıktan ve Renata gibi müthiş bir kadın kahramanla zaman geçirdikten sonra, *Geceyarısı Külleri*'ne hâlâ "Ben kadını, kükrediğimi duyun" havasında geldim. Gideon'un uzun süredir eşi olan Savannah'ya ek olarak yeni gelen Renata, Dylan, Elise, Tess ve Gabrielle'in de dahil olduğu Tarikat'ın kadınları, Dragos ve takipçilerine karşı yükselen savaşta Tarikat'a kendi yeteneklerini katmak için ilk kez bu kitapta devreye giriyor.

Lucan ve Breed savaşçılarından oluşan kadrosu güçlü olsa da, hiçbiri görevlerine katkıda bulunacak eşsiz yetenekleri varken erkeğinin tek başına savaşmasına izin verecek bir kadınla eşleşmemiştir. Claire için bu yetenek, *Gece Yarısının Külleri*'nde Andreas ve Tarikat'ın Dragos'un üreme laboratuvarlarından birini bulmasına ve en tehlikeli teğmenlerinden biri olan Wilhelm Roth'u yenmesine yardımcı olmak için kullandığı rüya yürüyüşüdür.

Sonunda bu raundu Dragos kazanır. Onun kaçıışı ve tutsak Kadim'in aceleyle başka bir yere taşınması, *Geceyarısı*'nın *Gölgeleri*'nde ve onu takip edecek kitaplarda yaşanacak büyük olaylara zemin hazırlıyor. Andreas Reichen ve Claire'e gelince, onlar *Geceyarısının Külleri*'nde resmi olarak Tarikat'a katılmasalar da serinin ayrılmaz bir parçası olmaya devam ediyorlar.

Bu kitapta tekrar karşılaştığımız bir diğer karakter de *Geceyarısı Öpücüğü*'nde çatışmada öldürülen Conlan'ın dul eşi Danika. *Gece Yarısının Külleri*'ndeki olaylar sırasında, Claire ve Andreas'ın Roth'un adamlarından kaçabilmeleri için güvenli bir eve ihtiyacım vardı. Almanya Danimarka'ya çok yakın olduğundan, Tarikat'ın bu özel iyilik için Danika'yı çağırması mantıklı görünüyordu.

Beklemediğim şey, *Gece Yarısı Külleri* yayınlandıktan sonra okuyuculardan gelen tepkilerdi. Pek çok insan Danika'yı tekrar görmekten heyecan duydu! Görünüşe bakılırsa, daha önce **b i r** kitapta yer alan

Breedmate'in

Conlan'ın öldüğü sırada oğluna hamile olan Danika, çocuğunu Danimarka'daki evinde doğurmak üzere Boston'dan ayrıldıktan sonra neler yaşıyordu? Okuyucular e-posta göndererek Danika için bir hikaye yazıp yazamayacağımı ve ona mutlu bir son verip veremeyeceğimi sordular. O zamanlar Danika'nın geleceğini genişletme planım olmamasına rağmen, fikirler süzölmeye başladı ve sonunda Danika'yı tekrar ziyaret etme fırsatı buldum.

Ashes of Midnight Mayıs 2009'da yayımlandı ve *New York Times*'ın en çok satanlar listesinde üç hafta, *USA Today*'ın listesinde ise iki hafta kalarak 31 numaradan giriş yaptı. Claire ve Reichen'in kitabı da ilk haftasında *Publishers Weekly*'nin en çok satanlar listesinde 6 numaraya kadar yükseldi.

Gece Yarısının Gölgeleeri

KİTAP 7

Romantik Liderler

Kade

Alexandra Maguire

Arsa Özeti

Bir dizi vahşî vampir saldırısını araştırmak için Alaska'ya giden Breed savaşçısı Kade, doğduğu donmuş topraklara gider ve burada kendi cevap arayışı onu en karanlık sırlarıyla ve değer verdiği her şeyi yok edebilecek daha da büyük bir kötülükle yüzleşmeye zorlayan seksi bir kadın çalı pilotuyla karşılaşır.

Birincil Hikaye Konumları

Küçük (kurgusal) Harmony kasabası, Alaska

Kade'in ailesi Fairbanks, Alaska dışındaki Darkhaven

Tarikatın merkezi Boston'da açıklanmayan bir yerde

Çalma Listesi

The Fear by Trust Company

Shame by Stabbing Westward

So Cold by Breaking Benjamin

Crashed by Daughtry

Hikaye Arka Planı

Gece Yarısı Uyanışı'nda siyah saçlı, gümüş gözlü Kade'in seriye katılmasından bu yana, kitaplardan birinin Alaska'da geçmesi için sabırsızlanıyordum. Doğal olarak, bu onunki olmalıydı!

Bir süredir aklımda Kade'in ailesini Fairbanks dışındaki Darkhaven'da kimsenin bilmesini istemediği bir nedenle terk ettiği vardı. Ayrıca karakter notlarımda Kade'in tek yumurta ikizi olduğunu da yazmıştım ama Kade'in "iyi" ikiz mi yoksa "kötü" ikiz mi olacağından henüz emin değildim.

Gece Yarısı'nın Gölgeleeri'ni planlamaya olayların dış yüzünden başladım: Kadim'in *Gece Yarısı Külleri*'nin sonunda kargo treninden kaçması ve ardından Alaska'lı ailenin katledilmesi, Tarikat'ın Kade'i kuzeye -çok kuzeye- soruşturma için göndermesine neden oldu. Aynı katliam, kadın çalı pilotu Alexandra Maguire'ı Tarikat'ın işlerinin ortasına ve kısa bir süre sonra da Kade'in yatağına getirecektir.

Shades of Midnight'ı planlarken öğrendiğim ilk büyük ders Alaska'nın ülkedeki diğer hiçbir eyalete benzemediğiydi. Yani, bunu biliyordum elbette. Ancak haritaları incelemeye, referans kitapları satın almaya ve yaşam koşulları, sıcaklıklar, çalı pilotluğu, kolluk kuvvetleri ve kitapta doğru bir şekilde yer almak istediğim diğer çeşitli ayrıntılar hakkında genel bilgiler için Google'da arama yapmaya başlayana kadar buranın ne kadar geniş, vahşi ve gelişmemiş olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Alaska birçok yerde sert, ilkel bir sınır; diğer yerlerde ise mutlak, yasaklayıcı bir vahşi doğa. Aslında anlatmak istediğim hikaye için mükemmeldi.

Ve Kade gibi birini yetiştirmek için mükemmel bir yer - ikiz kardeşi Seth'ten bahsetmiyorum bile.

Yırtıcı hayvanlarla psişik olarak bağlantı kurma konusundaki ortak Irk yetenekleri göz önüne alındığında, Kade'in arka planının ve kaçtığı karanlık sırrın alt konusu *Shades of Midnight*'ın ayrılmaz bir parçası olarak yerine oturdu. Bu aynı zamanda Kade ve Alexandra'nın arasını da açacaktı.

Kadim sonunda bu kitapta sonunu buluyor. Bunu önceden planlamıştım, Kadim'in nasıl öleceğini biliyordum, ancak hikayenin asıl yazımına biraz daha yaklaşıp kadar onu o çıkıntıya kimin götüreceğine karar vermemiştim.

Ayrıca Kadim'in ölmeden önce ardında kendisinden bir parça bırakacağını da biliyordum; türüyle ve Dünya'da geçirdikleri zamanla ilgili sırları açığa çıkaracak bir biyoteknoloji "anahtarı". Kadim bu biyoteknolojik çipi (DNA'sının bir kısmıyla birlikte) bir insan savaşçının - eski Alaska Eyalet Polisi, Alex'in en iyi arkadaşı Jenna Tucker-Darrow'un-ensesine gömülü olarak bırakır.

Kadim'in kesin bir ölümle yüzleşirken bir parçasının yaşamasını sağlamak istemesi fikrini ilk tasarladığımda, çipin Jenna'da genetik düzeyde bir dönüşüm yaratmasının yanı sıra - onu insandan çok daha fazlasına dönüştürerek - Tarikat'ın Dragos'u yenme çabalarında kullanabileceği bir araç olabileceğine dair belirsiz bir fikrim vardı. İşin bu kısmı

Jenna ve Brock'un hikayesi olan *Taken by Midnight*'in konusunu geliştirmeye başladığımda denklem değişti.

Ve Kadim'in Jenna'nın içine çipi yerleştirmeden önce onu "yaşam ya da ölüm" seçimini yapmaya zorlamasının bir nedeni olup olmadığını soran okurlar için? Evet, bir nedeni var! Söz veriyorum, seri bitmeden bu soruyu tam olarak yanıtlayacağım.

Shades of Midnight 2009 Aralık ayı sonunda yayınlandı. *New York Times*'in en çok satanlar listesine her zamankinden daha yüksek bir sıradan, 5 numaradan girdi ve üç hafta boyunca listede kaldı. Kade ve Alex'in hikâyesi *USA Today* ve *Publishers Weekly*'nin en çok satanlar listelerinde de üç hafta kaldı. Ve ilk kez Barnes & Noble'da ilk ona girdim, *Shades of Midnight* satışa sunulan tüm kitaplar arasında 7. sırada yer aldı.

Bu arada, Almanya'da da seri çok iyi gidiyordu. Hatta o kadar iyi gidiyordu ki, yayıncım Egmont LYX, ertesi yaz Kade ve Alex'in hikâyesi oradaki kitapçılarda yerini alacağı zaman beni çok şehirli bir kitap turuna davet etti. Daha önce hiç kitap turuna çıkmamıştım. ABD'deki yayıncım benim Amerika'da tura çıkmamı hiç ayarlamamıştı, bu yüzden denizaşırı seyahat etme ve Almanya'daki okurlarla buluşma daveti inanılmazdı. Tabii ki evet dedim!

Ve böylece 2010 yılının Haziran ayında kendimi, 150'den fazla sıcak ve misafirperver Alman Midnight Breed hayranının kitaplarını imzalatmak ve *Shades of Midnight*'tan bölümlerin benim tarafımdan (İngilizce) ve Almanca sesli kitaplarımın harika anlatıcısı tarafından okunmasını dinlemek için geldiği Dortmund da dahil olmak üzere birkaç şehri kapsayan bir "mini turda" buldum.

Almanya'dayken daha da şaşırtıcı bir haber aldım: *Gece Yarısının Gölgeleeri* (*Gezeichnete des Schicksals*), *Der Spiegel*'de şimdiye kadar dizinin en yüksek noktası olan 3. sırada yer aldı!

Gece Yarısı Ele

Geçirilenler KİTAP 8

Romantik Liderler

Brock

Jenna Tucker-Darrow

Arsa Özeti

Alaska'dan Tarikat'ın Boston'daki karargâhına getirilen güzel bir insan dişiği korumakla görevlendirilen Breed savaşçısı Brock, çok geçmeden kendini imkânsız bir tutkunun içinde bulur; bu tutku onu geçmişindeki hatalarla yüzleşmeye ve sahip olabileceği ama asla gerçekten sahip olamayacağı tek kadın için kalbini riske atmaya zorlar.

Birincil Hikaye Konumları

Tarikatın merkezi Boston'da açıklanmayan bir yerde FBI'ın New York'taki ofisi

Dragos'un üreme laboratuvarlarındaki tutsak Irkdaşları için gizli hapisanesi Andreas Reichen ve Claire'in Newport, Rhode Island'daki Darkhaven'ı Harmony, Alaska'nın dışındaki mezarlık

Çalma Listesi

Home by Daughtry

Breaking Benjamin'den Give Me a Sign

Fade Into You by Mazzy Star

All That I'm Living For by Evanescence

Sarah McLachlan'dan *Angel*

Hikaye Arka Planı

Serinin sekizinci kitabı olan *Taken by Midnight*'a geldik. Şimdi geriye dönüp baktığımda, genel hikayenin ilk üç romandaki başlangıcından bu yana ne kadar ilerlediğini görmek beni hayrete düşürüyor. İnsanlara sık sık, Lucan ve Gabrielle'in hikayesini ilk sunduğumda şu anki halimde olacağımı bilseydim

On kitaba yayılacak bir maceraya atılırken, başlamaya cesaret edemeyebilirdim.

Ben bir plancıyım. Kağıda ilk kelimeyi yazmadan önce nereye gittiğimi bilmek isterim. Ama daha önce hiç bu kadar geniş kapsamlı bir işe kalkışmamıştım. Bir yazar, bir hikaye anlatıcısı olarak büyümek benim için harika bir deneyim oldu. İçgüdülerime güvenmeyi öğreniyorum ve *Taken by Midnight*'ta bu içgüdülerim test edildi.

Bu kitap, bilim kurgunun ürkütücü yanından biraz daha fazlası olan genetik bir dönüşüm geçiren bir insan dışı olan bir kahramanın tanıtılmasıyla seriyi büyük bir adım ileri götürüyor. Açıkçası okuyucuların Jenna'ya nasıl tepki vereceğinden emin değildim. Ama onu bu yönde hareket ettirme kararı içgüdüsel anlardan biriydi. Karakter, mevcut kitap ve bir bütün olarak seri için en iyi olduğunu düşündüğüm şeyi yapmak zorundaydım. Ve genel olarak Jenna'nın herkesin hoşuna giden bir merak konusu olduğunu görmek beni rahatlatmıştı.

Peki, o neye dönüşüyor?

Brock ve Jenna konusu ne zaman gündeme gelse hep bu soruyu duyuyorum. Ve bir süre önce web sitemde düzenlediğimiz Soru-Cevap yarışmasında birçoğunuzun şu ya da bu şekilde sorduğu bir soruydu.

Sana Jenna'nın neye dönüşmeyeceğini söyleyeyim. Cinslerden birine dönüşmeyecek. O özünde insan, unutmama. Melez'in genetik yapısı öteki dünyalı (Kadim) ve Melez (ki artık bunun büyük bir sır olduğunu sanmıyorum) yarı Atlantisli. Yani Jenna'nın bedeni artık Kadim DNA'sı içeriyor olsa da, onu Irk'tan birine dönüştürecek diğer parça eksik.

Jenna'nın uzaylı DNA'sı ona bir Kadim'in güçlerinin çoğunu verir: kendi kendini iyileştirme, uzun ömür, insanüstü güç ve hız, gelişmiş bilişsel ve dil becerileri. Daha sonra keşfettiği gibi, biyoteknoloji implantı ona ayrıca Kadimlerin anılarına erişim sağlamıştır. Ve unutmayalım, boynunun arkasında büyüyen oldukça havalı bir *dermaglifî* de var.

Jenna'nın sahip olmadığı şey ise hem Irklar hem de Kadimler gibi güneş ışığına karşı ölümcül bir alerjisi olması. Her ne kadar Brock'un şahdamarına geçici bir ilgiden daha fazlasıyla baktığı bilinse de, dişleri ya da yaşamını sürdürmek için kana ihtiyacı da yok.

Jenna büyük bir uzaylı porsiyonu olan bir insan. Dizide şimdiye kadar gördüğümüz hiç kimseye benzemiyor. Ve serinin ikinci bölümü devam ederken yaşanacak olaylarda kilit rol oynayacak.

Ama biz *Taken by Midnight*'a dönelim.

Brock ve Jenna'nın aşkı ikinci şanslarla ve aşkın sizi yeniden bulması için duvarlarınızı yıkmayı öğrenmekle ilgiliydi. Her ikisi de acı dolu yerlerden bir araya gelmişti - Jenna kocasını ve küçük kızını bir araba kazasında kaybettikten sonra ve Brock hala Brock Detroit'te yaşarken koruması olarak görevlendirilen masum genç bir Breedmate'i koruyamamanın suçluluğunu yaşıyor.

Onları şefkatli bir romantizmdi, belki de şimdiye kadarki tüm serinin en şefkatlisiydi. İkisi de ilişkilerine gözü açık masumlar ya da başladığı gibi hızla sönebilecek sıcak bir tutkuya kolayca kapılan umursamaz insanlar olarak girmediler.

Brock ve Jenna daha önce de yere serilmişlerdi. Yaralanmışlardı. İkisi de geçmişlerinden gelen ve birileri tarafından sevmek için yeterince iyi olmadıklarını söyleyen suçluluk yüklerini taşıyorlardı. Sonunda bir araya geldiklerinde -Tarikat içindeki isteksiz ortaklıkları karşı konulmaz bir çekime ve gerçek, derinleşen bir sevgiye dönüşmeye başladığında- aralarındaki bağ öyle bir bağdı ki, onu mühürlemek için kan gerekmiyordu.

Brock ve Jenna'nın romantizmi yavaş yavaş alevlenirken, *Geceyarısı Tarafından Ele Geçirilen*'deki aksiyon Dragos'un tehdidini ve *Geceyarısı'nın Gölgeleleri*'nde Kadim'in ölümünde ve Dragos'un Alaska'daki gizli laboratuvar tesislerinden birinin yok edilmesinde parmağı olduğu için Tarikat'a sert bir şekilde saldırma kararlılığını artırıyor.

Dragos'un cesareti arttıkça, savaşçılar ve eşleri onu durdurmak için ciddi bir şekilde birlikte çalışmaya başlar. Savaşçılar gece devriyelerinde Dragos ve gizli teğmenlerinin peşine düşerken, Tarikat'ın kadınları da onun üreme laboratuvarlarında tutsak tutulan Irkdaşların yerini tespit etmeye çalışır. İpuçları onları eski bir kaçak barınak çalışanına götürür ve Jenna, Renata, Dylan ve Alex, kurnazlık ve cesaretin bir karışımıyla sonunda tutsakların tutulmasından sorumlu Minion'un maskesini düşürürler. Savaşçılar ve kadınlarının gerçek bir ekip olarak çalışmasıyla, Detroit'te yıllar önce Brock'un korumasına emanet edilen genç Breedmate Corinne Bishop da dahil olmak üzere esir Breedmate'ler serbest bırakılır.

Bu kitapta seriye başka yeni karakterler de katılıyor: Boston'da bir İnfaz Ajanı ve Sterling Chase'in eski bir arkadaşı ve ortağı olan Mathias Rowan; ve Tarikat'a gelen Archer ailesi, Boston Darkhaven'ın Gen One patriği Lazaro ve oğlu Christophe

bilinmeyen kişiler tarafından evlerinden kaçırılan Christophe'un genç oğlu Kellan'ı kurtarmak için yardım istemektedir.

Bu kaçırılma ve Kellan Archer'ın kurtarılması, bir sonraki kitapta Tarikat'ın geleceğini değiştirecek ve serinin manzarasını sonsuza dek değiştirecek olayları harekete geçirdi.

Taken by Midnight, Eylül 2010'da piyasaya çıktıktan sonra ABD'nin en çok satanlar listelerinde en çok zaman geçiren kitap oldu. *New York Times* ve *USA Today*'in en çok satanlar listelerinde dört hafta, *Publishers Weekly*'de ise üç hafta kaldı. Ayrıca Indiebound'un en çok satanlar listesine de girdi ki bu benim için kariyerimde bir ilkti.

O sıralarda menajerimden Random House'un seriyi yakında ciltli olarak basmak istediğini duymaya başladım. Sadece beş yıl önce kariyerimin bittiğini dşndğme inanmak zor. Sanırım buradaki ders Brock ve Jenna'nın aşkının altında yatan temadan farklı değil: Geçmişte kendinizi başarısız hissetmeniz, yeniden ayağa kalkamayacağınız ve geleceğiniz için daha iyi bir şeyler yapamayacağınız anlamına gelmez.

Gece Yarısından Daha Derin

KİTAP 9

Romantik Liderler

Hunter

Corinne Bishop

Arsa Özeti

Kötü niyetli vampir Dragos'un esareti ve işkencesiyle geçen yılların ardından güzel Corinne Bishop, Tarikat'ın en ölümcül savaşçısı olan ve Dragos'un emriyle öldürmek için doğup büyüyen Gen One Breed Hunter'ın kollarında güvenliği ve tutkuyu bulur. Şimdi Hunter'ın Tarikat'a olan sadakati, yeni müttefiklerine karşı olan görevi onu Corinne'in hassas kalbini kırma riskini almaya zorladığında test edilecektir.

Birincil Hikaye Konumları

Piskopos ailesi Detroit, Michigan'daki Darkhaven

New Orleans, Louisiana ve çevresinde çeşitli yerler

Amelie Dupree'nin Atchafalaya, Louisiana'daki bataklık evi

Massachusetts senatörü Bobby Clarence'ın North Shore'daki konutu

Tarikatın merkezi Boston'da açıklanmayan bir yerde

Çalma Listesi

We Are The Fallen'dan *Through Hell*

Black Lab'den *Bu Gece*

Sia'dan *Breathe Me*

Empty Bed Blues by Bessie Smith

Hikaye Arka Planı

Deeper Than Midnight'ı yazarken serinin genel gidişatındaki ivmenin doruğa ulaştığını gerçekten hissettim. İşlerin dış hikaye tarafında, Tarikat ve Dragos arasındaki son büyük hesaplaşmaya yol açacak olaylar geliyordu.

Lucan ve savaşçılar çok geçmeden Kellan Archer'ın kaırılmasının Dragos tarafından planlanmış bir hamle olduğunu keşfedeceklerdir; bu hamle Tarikat'ın Boston'daki yerleşkeye bir sivili kabul ederek temel kurallarından birini çiğnemesini sağlamayı amaçlamaktadır. Yüz yıldan uzun bir süredir gizli ve saklı bir yer olan Tarikat'ın karargâhı, Kellan'ın kendisini kaırılar tarafından içine yerleştirilen bir izleme cihazını kusmasıyla aniden en büyük düşmanları için tehlikeye girer.

Lucan hiçbir zaman tehlikeden kaçan biri olmamıştır. Yine de, yerleşkenin sakinlerini güvende tutmak istiyorsa, hızlı bir yer değıştirmenin tek sorumlu seçim olduğunu biliyor - seri boyunca isteksizce hepsini düşünmeye başladığı gibi ailesi. Kellan'ın Birinci Nesil büyükbabası Lazaro Archer, Maine ormanlarındaki mülklerinden birini geçici bir operasyon üssü olarak teklif eder, ancak Tarikat daha güvenli bir yere taşınma planları yapmaya başladığı sırada, *Geceyarısı Yükseliş*'nden beri hamile olan Tess doğum yapar.

Ama kendimi aşıyorum.

Deeper Than Midnight, Hunter ve Corinne'in hikâyesi. Hunter, Dragos'un kişisel ordusunda bir asker olarak doğup büyüyen duygusuz Gen One suikastçısı ve Corinne Bishop, on yıllar önce Detroit'te Brock'un gözetimi altından kaırılan ve kısa süre önce Dragos'un üreme laboratuvarındaki tutsaklığından kurtarılan Breedmate. Her ikisi de Dragos'un kötülüğünün kurbanı olan Hunter ve Corinne, Hunter'ın Corinne'i ailesinin yanına götürmekle görevlendirilmesi ve Corinne'in yıllar önce Darkhaven'lı babası tarafından gizlice Dragos'a teslim edildiğini öğrenmesiyle beklenmedik bir ittifakın içine sürüklenirler.

Ve Corinne de kendi sırrını saklamaktadır. Yetiştirme laboratuvarlarında dünyaya gelen ve Hunter'la aynı türden uzman bir ölüm makinesi olması için henüz birkaç dakikalıkken ondan koparılan on üç yaşındaki bir sır. Tarikat tarafından esaretten kurtarılır kurtarılmaz, Corinne'in en büyük amacı oğlunu bulmak ve onu Dragos'un kontrolünden kurtarmaktır.

Hunter'ı (ilk bakire kahramanım!) Dragos tarafından istismar ve manipölasyon geçmişini paylaşan bir kadınla eşleştirmenin ilginç olacağını düşündüm. Daha da ilginç, kişisel arayışı Hunter'ı kendi geçmişiyle yüz yüze getirecek bir kadın - hayatta kalmak için duygularının etrafına örmek zorunda kaldığı duvarları yıkacak vahiyler.

Bir yazar (ve bir kadın) olarak, diğerk erkeklerin çoğunu (haklı olarak) zayıflık ve benliğin titreyen havuzlarına indirgeyecek kadar yıkıcı ve zehirli bir geçmişten gelen metanetli, güçlü, korkusuz bir adamdan büyüledim.

Acıma. Ne demişler, en güçlü çelik en kızgın ateşte dövülür. Bu kesinlikle Hunter'ı özetliyor, ama aynı zamanda Corinne'i de özetliyor.

Hunter ve Corinne, Dragos'un daha fazla teğmenini ortaya çıkarmak ve oğlu Nathan'ı Boston'da bulmak için yola koyulurken, Tarikat'ın da elleri doludur. Yerleşkenin Dragos'a karşı aniden savunmasız kalması ve Dante ile Tess'in oğulları Xander Raphael'in doğumu bir yana, Tarikat'ın yakın çevresinden bir başkası da felaketle sonuçlanma tehlikesi taşıyan bir düşüş sarmalına yakalanmıştır.

Bir zamanların tutucu, kurallara bağlı İcra Ajanı Sterling Chase, zamanla tehlikeli bir şekilde Kan Tutkusu'na doğru kaymaya başlamıştır. Ancak yakalandığı hastalığın pençesine rağmen, Tarikat'ın baş düşmanı ile bir şekilde müttefik olan hırslı bir insan senatör aracılığıyla Dragos'la çarpıcı bir bağlantı keşfeder. Ve Chase'in daha fazlasını öğrenme arayışında, senatörün asistanı Tavia Fairchild ile yolları kesişir; bu genç ve güzel kadının varlığı serinin gidişatını değiştirecek ve Chase'in kendi geleceğini tek bir silah atışıyla değiştirecektir.

Pekala, şu uçurumun sonu hakkında....

Daha önce hiç uçurum tehlikesi olan bir kitap yazmamıştım. Bir okuyucu olarak, kitap cümlelerin ortasında ya da son dört yüz sayfa boyunca yatırım yaptığım ana hikayeyi tamamlamadan bitmediği sürece bunları umursamasam da, *Deeper Than Midnight*'ı Chase'in yerleşkedeki arkadaşlarını kurtarmak için insan kolluk kuvvetlerine gönüllü olarak teslim olmasıyla bitirmeyi seçtiğimde, bunu bir sonraki kitabın, *Darker After Midnight*'in çok yakında çıkacağı niyetiyle yaptım. Yani birkaç ay sonra.

Ancak *Gece Yarısından Sonra Karanlık* beklediğimden daha büyük bir kitap olduğunu kanıtladı. Tam olarak oturtmam daha uzun sürdü. Sonunda editörüme teslim ettiğimde, bana serinin şimdiye kadarki en iyi kitabı olduğunu söyledi. Büyük bir kitap olduğunu ve büyük bir kitap hissi verdiğini söyledi. Ve bu yüzden Random House kitabı ciltli olarak yayınlıyacaktı. Bu da kitabın orijinal bir kitle pazar kitabı olarak çıkmasına kıyasla daha da gecikeceği anlamına geliyordu.

Deeper Than Midnight Haziran 2011 sonunda yayınlandı. *New York Times*'a bu listedeki en yüksek gösterim olan 3. sıradan giriş yaptı. Son kitabımdan bu yana *Times* basılı kitapların yanı sıra e-kitap satışlarını da takip etmeye başlamıştı ve *Deeper Than Midnight* e-kitap/basılı kitap kombinasyonunda da 5. sırada yer aldı. *New York Times*'da iki hafta boyunca

York Times, *USA Today* (12 numaraya kadar yükseldi) ve *Publishers Weekly* çok satanlar listelerinde yer aldı.

Bu sıralarda Random House da sonraki iki kitabım için teklifte bulundu. *Midnight Breed* dünyasıyla artık bırakamayacak kadar eğlendiğime çoktan karar vermiştim ve yakın gelecekteki bir ortamda yepyeni bir Tarikat savaşçıları neslinin yer alacağı ikinci bir hikâye için de aklımda bir fikir vardı.

Serinin 11. ve 12. Kitapları için sözleşme üzerinde çalışırken, şu anda okumakta olduğunuz Companion serisi fikrini de ortaya attım. Editörüm konsepti ve Gideon ile Savannah'nın hikayesini orijinal bir novella olarak ekleme planını beğendi ama sonuçta Random House ve ben kitabı nasıl yayınlayacağımız konusunda anlaşamadık. Sadece e-kitap olarak basmak istediler, e-kitap satışları yeterince yüksek olursa sınırlı sayıda ciltli baskı da yapabileceklerini söylediler.

Companion'ın hem basılı hem de e-kitap formatlarında yayınlanması konusunda kararlıydım. Ayrıca, sektörün bu kadar hızlı değiştiği ve yazarlara çalışmalarını bağımsız olarak yayınlama konusunda giderek daha fazla özgürlük tanıdığı bir dönemde, tekliflerini reddetmeye ve kendi başıma yapana kadar Companion'ı masaya yatırmaya karar verdim.

Gece Yarısının Tadı

KİTAP 9.5 (roman)

Romantik Liderler

Danika MacConn

Malcolm MacBain, nam-ı diğer Brannoc

Arsa Özeti

Savaşçı eşinin savaşta ölümünden sonra küçük oğlunu tek başına büyüten dul bir Tarikat mensubu, Noel'de sevgilisinin memleketi Edinburgh, İskoçya'da teselli arar ve bu kaçışın onu ölümcül bir Breed suç patronu ve onu korumaya çalışan karanlık, gizemli bir uşakla yüz yüze getireceğini hayal bile edemez... uzun zaman önce tanıdığı ve sevebileceği biriyle.

Birincil Hikaye Konumları

MacConn ailesi Edinburgh, İskoçya dışındaki Darkhaven arazisi Edinburgh, İskoçya içinde ve çevresinde çeşitli yerler

Çalma Listesi

Who Wants to Live Forever by
Queen *Wherever You Will Go* by The
Calling *I Will Stay* by We Are The
Fallen

Hikaye Arka Planı

Bu e-kitap orijinal novella hızlı ve beklenmedik bir şekilde ortaya çıktı. Ocak 2012'de ilk ciltli kitabım olacak *olan Darker After Midnight*'ın taslağını kısa süre önce tamamlamıştım ve Gideon ve Savannah için bir novella içeren Midnight Breed Series Companion konseptini başarısız bir şekilde sunmuştum.

Kitap 11 ve 12 için sözleşme görüşmelerinin *ortasındayken* editörüm, *Deeper Than Midnight* ve *Deeper Than Midnight* arasındaki zaman boşluğunu doldurmak için kullanılacak bir e-kitap orijinal romanı yazma olasılığını sordu.

Darker After Midnight, yeni novellanın aynı zamanda yakında çıkacak ciltli kitabın tanıtımına da yardımcı olacağı düşüncesiyle hazırlandı. Novella'nın sonuna *Darker After Midnight*'tan bir alıntı eklemek istediler ve daha sonra, kitap ciltli olarak yeniden basıldıktan sonra, novella bu baskıya bonus materyal olarak dahil edilecekti.

Her şey kulağa harika geliyordu... Ta ki Gideon ve Savannah'nın hikayesini e-kitap orijinal romanı olarak kullanmaları için onlara vermemi istediklerini söyleyene kadar.

Asla olmaz. Söz konusu bile olamaz. Serinin uzun süredir okuyucularının bildiği gibi, Gideon ve Savannah *Geceyarısı Öpücüğü*'nün zaman çizelgesinden otuz yıl önce tanışmış ve aşık olmuşlardı. Onların hikayesini 10. Kitap'taki büyük finale doğru tek başına yayınlamak serinin dokusunda hiçbir anlam ifade etmezdi. Bunun da ötesinde, onların hikayesini -gerçek bir seri öncesini- birçok nedenden dolayı ait olduğunu düşündüğüm Companion'dan çıkarmak istemiyordum.

Hayır dedim ve bunun e-kitapla ilgili orijinal konuşmanın sonu olduğunu düşündüm. Ancak Random House gerçekten de bu boşluğu dolduracak bir şeyler yazmamı istiyordu, ben de halihazırda devam etmekte olan kapsamlı olay örgüsünün içinde olmasa da ona paralel olarak var olabilecek ikincil karakterler ve hikayeler hakkında düşünmeye başladım.

İlk tercihim Danika oldu. Ve e-kitap romanı Aralık başında çıkacağı için, bir tatil hikayesi yazmaya ve bunu serinin şimdiye kadar olduğu yerden başka bir yerde kurmaya karar verdim. Bu da doğal olarak hayal gücümü Conlan MacConn'un anavatanı İskoçya'ya yönlendirdi. Özellikle de Edinburgh'a.

A Taste of Midnight'ta, Danika ve Conlan'ın Conlan hayattayken yaşadıkları ilişkiye saygı duyacaklarını umduğum bir hikâye yaratmak, ancak okuyucuların inanabileceği bir tutku sunmak istedim, özellikle de bir novellanın kısa hikâye anlatma süresini göz önünde bulundurarak. Danika'nın hızlı ve derinden aşık olması gerekiyordu, bu yüzden ona Malcolm MacBain'i vermeye karar verdim, o ve Con'un çok uzun zaman önce çok iyi tanıdığı bir Breed erkeği. Hem Danika hem de Mal sevdikleri insanları kaybetmişlerdi, bu yüzden onlara birlikte sonsuza dek mutlu bir hayat vermek bana uygun göründü.

Geceyarısının Tadı'nda ayrıca Thane adında İnfaz Teşkilatı'ndan yeni ve ilgi çekici bir Cins erkekle tanışıyoruz. Bu siyah saçlı, sert yakışıklı ve gizemli adam için aklımda bir hikaye olmasa da, onu son kez görmediğimizi hissediyorum.

A Taste of Midnight Aralık 2011'de e-kitap olarak yayınlandı. Amerika Birleşik Devletleri'nde tek başına basılı olarak bulunmayan tek *Geceyarısı*

İrki öyküsüdür.

Okuyucular bu hikâyeyi sadece e-kitapta ve *Darker After Midnight*'ın karton kapaklı kitabının arkasında bulabilirler. Danika ve Malcolm'un hikayesi Almanya'da Egmont LYX aracılığıyla hem ciltsiz hem de e-kitap olarak bağımsız bir şekilde mevcuttur.

Gece Yarısından Sonra Daha

Karanlık KİTAP 10

Romantik Liderler

Sterling Chase

Tavia Fairchild

Arsa Özeti

Tarikat kardeşlerinden ayrılan ve kendisini tüketmekle tehdit eden bir bağımlılıkla mücadele eden Sterling Chase, lütuftan çok uzaklara düşmüştür; ancak kısa süre sonra kurtuluş için en iyi umudunu, dünyanın daha önce hiç görmediği bir kadın olan güzel, gizemli Tavia Fairchild'da bulur.

Birincil Hikaye Konumları

Tarikat'ın Boston'da açıklanmayan bir yerdeki merkezi Lazaro

Archer'ın Kuzey Maine'deki Darkhaven'ı

Dragos'un Maine kıyılarındaki ada sığınağı

Washington, D.C. ve çevresinde çeşitli yerler.

Çalma Listesi

Disturbed'den *Down with the Sickness*

Creed'den *Son Bir Nefes* The

Damning Well'den *Uyanış*

Drowning Pool'dan *Bedenler*

In Your Eyes by Peter Gabriel

Hikaye Arka Planı

Serinin onuncusu olan bu hikâyenin ana hatlarını *Geceyarısı Yükseliyor*'u yazdığım sıralarda belirledikten sonra, nihayet *Geceyarısından Sonra Karanlık*'ın ilk bölümüne yaklaştığımda heyecan, gurur, endişe ve hatta biraz da üzüntü karışımı bir duyguyla karşılaştım.

Lucan, Gideon ve Tegan - Tarikat'ın Boston'da bulunan kadrosunun en uzun süreli üyeleri - patlayıcıları patlatmaya başladıklarında

Yerleşkeyi sonsuza dek mühürlerken ben de onlarla birlikteydim, bunun yapılması gerektiğini biliyordum ama bu bölüm kapandığında Tarikat ve dünyaları için geleceğin ne getireceğinden emin değildim.

Serinin devam edeceğini biliyordum çünkü önümüzdeki iki kitap için Random House ile anlaşmıştım ama okuyucuların yeni nesil karakterlerle ve Irkın artık insanlardan saklanmadığı, aksine onların arasında bir barış yeri bulmak için mücadele ettiği yirmi yıllık bir geleceğe sıçramayla ilgilenip ilgilenmeyeceklerini bilmiyordum. Yine de, *Geceyarısı* Soyu serisinin ilk bölümü burada ve şimdi sona eriyordu ve *Geceyarısından Sonra Daha Karanlık*'ta bitirmem gereken pek çok konu vardı.

Bunların başında Sterling Chase'in gözden düşmesi ve nihai kurtuluşu ve iyileşmesinin çözümü geliyordu. Chase'in hikâyesi burada başlarken işler kötüden daha kötüye gitmişti. Kötü tutumu ve pervasız davranışları yüzünden Tarikat'taki kardeşlerinin saygısını ve dostluğunu kaybetmişti. Kan bağımlılığına doğru sarmalı, onu tam bir Rogue olmanın sınırına yaklaştırıyordu. Ve şimdi kendi iradesiyle, önde gelen bir Massachusetts senatörünün özel konutunda meydana gelen bir silahlı saldırıyla suçlanarak insan polisinin gözetimi altındaydı.

Chase'in ihtiyacı olan en son şey, Dragos'un Tarikat'a karşı kızışan savaşının hedefine giren genç ve güzel bir kadını kurtarmak için yarışmaktı. Belki de tam da ihtiyacı olan şey buydu. Bunca zamandır -altı kitap boyunca- Chase'in Tavia Fairchild ile yüz yüze gelmesini ve onun varlığının sonunda gün ışığına çıkaracağı büyük sırrı bekliyordum.

Geceyarısı Soyu serisinde en başından beri eksikliğini hissettiğim şeylerden biri dişi bir Soy olasılığıydı. Seriyeye önce bir üçleme, sonra da bir altılı olarak başladığımda, tüm Irkların yalnızca erkek olarak doğduğuna dair kendi dünya kuralıma karşı çıkmaya başlamam uzun sürmedi. Ama aynı zamanda, gebe kalma ve doğum söz konusu olduğunda ırkın bir bütün olarak biyolojik ve teknolojik müdahaleyi yasakladığını belirten bir dünya kuralım da vardı. Aha!

Yani doğal doğumlar her seferinde erkek bebekler doğuruyordu, ama hiç kimse biyolojiyle oynamayı denemiş miydi? Elbette Dragos gibi biri kendi çılgın planlarını ilerletmek için Irk yasasını çiğnemeye karşı çıkmayacaktır....

Bu yüzden, 4. Kitapta, bir inanç sıçraması yaptığımda ve serinin istediğim kadar uzun ve ileri gidebileceğini varsaydığımda, genel hikaye yayınındaki son bükülmelerden birinin bir kadının varlığı olacağına karar verdim.

Vampir. Ama sadece bir dişi Irk değil, Kadim ve Irk DNA'sının genetik bir karışımı olan ve türünün ilk rneği olan bu dişiye, sıkı tıbbi takip ve tedavilere devam ettiği sürece insanların arasına karışabilme yeteneği verecekti.

Herhangi bir Gen Bir kadar güçlü ve kuvvetli olacaktı, ancak gün ışığında yürüyebilecek ve insan gıdası tketebilecekti. Ve eğer reyebilirse, Soy arasında daha fazla dişinin, hatta belki de gelecekte bir ya da iki gündüz yürüyen kişinin ortaya çıkma ihtimali doğacaktı.

Tavia'yı seriye tanıtmak -Chase'in onun ne olduğunu ilk fark ettiği sahneyi yazmak- *Geceyarısından Sonra Karanlık*'ın en sevdiğim bölümlerinden biriydi. Ve Tegan, Hunter, Niko ve Renata, Chase'i merkeze Breed tarzı bir müdahale için götürmek üzere Boston'daki Mathias Rowan'ın Darkhaven'ına vardıklarında Tavia'yı tüm tıslayan, vampirik ihtiyaımıyla Tarikat'ın diğer üyeleriyle tanıştırmak çok eğlenceliydi.

Ancak dizi doruk noktasına doğru ilerlerken bizi bekleyen tek büyük sürpriz Tavia değildi.

Gece Yarısından Sonra Karanlık'ta Jenna, Kadimler'in anılarıyla kurduğu bağlantı sayesinde, binlerce yıl önce yere akıldıkları sırada Dünya'daki tek doğaüstü varlıkların öteki dünyalılar olmadığını ortaya çıkarır. Kadimlerin kendi özel savaşlarında mücadele ettikleri bir başka güçlü ölümsüz ırk -Atlantisliler- daha vardı. Bu Atlantislilerden bazıları, kraliçeleri tarafından insanlarla çiftleşmeleri yasaklanmış olmasına rağmen.... Dünya'da kendi melez yavrularını üretmişlerdi.

Atlantis sembolü olan, hilal şeklindeki ayın beşiğine düşen gözyaşı damlasıyla doğan kızlar.

Breedmate'lerin kökenlerine dair bu açıklama, itiraf etmeliyim ki, Almanya'daki ilk kitap turum sırasındaki etkinliklerimden birinde bir okuyucum serinin bu bölümündeki mantık eksikliğine dikkat çektiğinde aklıma sonradan gelen bir düşünceydi. Irkdaşların bir şekilde, açıklanamayacak kadar *zel* olmaları ve diğer insan dişilerinden farklı genetik yapıda doğabilmeleri onu rahatsız etmişti. Bu okuyucu bunun "nedenini" ğrenmek istiyordu ve ben de eve döndüğümde sadece mantıklı değil, aynı zamanda serinin halihazırda kurulmuş olan hikayesine ve metnine de uyacak bir cevap bulmaya kararlıydım.

şimdi, kafanızı kaşıyıp Altanteenlar mı diye düşünüyor olabilirsiniz.

Ama *Gece Yarısı pcğ*'ne geri dnn. Kitapta Kadimlerin Dünya'ya geldikten sonra yok ettikleri çeşitli uygarlıklardan bahseden bir satır bulacaksınız. Onlardan biri Atlantis'ti. Tek yapmam gereken bir yol bulmaktı.

Atlantis ile Soydaşlar arasında bağlantı kurmak, seride halihazırda tanıtılan Soydaşların geçmişleriyle kendimi köşeye sıkıştırmadığımdan emin olmak ve ayrıca şimdiye kadarki hikaye dünyasında neden kimsenin bu bağlantıyı bilmediğini anlamak.

Tüm bu soruların cevapları nihayet *Darker After Midnight*'ta gün ışığına çıktı. Benim için daha da heyecan verici olan, birkaç kitap önce bu parçaları bir araya getirirken, aynı zamanda bazı ilgi çekici yeni karakterler ve hikayeler için temel oluşturduğumu fark ettim - Dragos'a hak ettiği cezayı verdikten sonra güçlü bir yeni düşman bile. Midnight Breed serisinin devamı -evrimi- için her türlü olasılığı hayal ettim ve onu yepyeni, heyecan verici bir yöne götürdüm.

Bu da beni *Gece Yarısından Sonra Karanlık*'taki en büyük dönüm noktası olduğunu düşündüğüm şeye getiriyor: Soy'un insanlığa ifşa edilmesi.

Bu, seride dördüncü kitaptan beri yazdığım olaylardan bir diğeri. Uzun soluklu bir serinin başına gelebilecek en kötü şeylerden biri durgunluktur. Midnight Breed kitaplarını yazmaktan henüz sıkılmamış olsam da, hele de on kitaplık nihai hikâyenin yarısına gelmişken, sırf başarılı olduğu ve okuyucular daha fazlasını istediği için serimi yapay yaşam desteğine bağlı tutma tuzağına düşmek istemedim.

Bu yüzden, işleri sarsmanın bir yolunu bulmak için erkenden plan yapmaya başladım. Seriyeye sonlu bir çözüm getirmek, ancak yine de daha ileri gitmek istersem diye kapıyı açık bırakmak istedim. Bunu yapmanın bir yolu da *sevgililerimi öldürmekti*. Hayır, gerçek anlamda değil. Ama başka bir bölümde mutlu karakterlerin sıkıcı bir kurgu yarattığını söylediğimi hatırlıyor musunuz? Aynı şey öykü dünyanız için de söylenebilir.

Kabul etmek gerekir ki, Geceyarısı Soyu serisini okurlar arasında popüler kılan böylesine büyük bir parçayı, yani Soylar arasındaki yaşamın gizli, saklı yönünü ortadan kaldırmak bir riskti. Ancak bunun orijinal hikaye akışını kapatmanın en gerçekçi yolu olduğuna inanıyorum. Ne de olsa Dragos büyük bir mücadele vermeden pes etmezdi. Ve bu kadar korkunç ve geri dönülmez bir misilleme düzenleyecek kadar kızgın olduğunu varsaymak için herkese bolca kanıt sunmuştu.

Bir zamanlar bildikleri dünya artık var olmasa da, *Geceyarısından Sonra Karanlık*'ın sonunda, Tarikat ve dostları yangından kurtulmayı başardılar, belki biraz hırpalandılar ama kırılmadılar. Yeni hayat çoktan geldi ve daha fazlası da yolda.

Ve sonunda, tüm karanlığa rağmen umut da var.

Darker After Midnight 2012 Ocak ayının sonunda ciltli olarak piyasaya çıktı ve *New York Times* ciltli kurgu en çok satanlar listesine 9 numaradan, e-kitap ve basılı kitap birleşik listesine ise 8 numaradan giriş yaptı. *New York Times* listesinde iki hafta kaldı ve *USA Today*'in en çok satanlar listesinde de iki hafta kalarak kariyerimin en yüksek seviyesi olan 17 numaraya ulaştı.

Novella: Gece Yarısı Dokunuşu
(Gideon ve Savannah'nın hikayesi)

DEDİKASYON

Bu hikayeyi paylaşmamı isteyen her okuyucu için.

Gideon ve Savannah'yı sevdiğiniz için teşekkür ederim. Umarım geçmişlerine bir bakış onları daha da çok sevmenizi sağlar.

BÖLÜM 1

**Boston Üniversitesi Ekim,
1974**

Savannah Dupree gümüş vazoyu eldivenli ellerinde çevirerek, 200 yıllık sanat eserini matlaştıran çürük renkli kararmadan karmaşık işlemelerini inceledi. Cilalı gümüşe işlenmiş çiçek motifi, 1700'lerin başları ve ortalarındaki Rokoko tarzının bir göstergesiydi ama tasarım muhafazakârdı, önündeki çalışma masasının üzerinde açık duran referans materyallerinde gösterilen örneklerin çoğundan çok daha az süslüydü.

Vazonun taşınması sırasında cilt yağlarından korumak için kullanılan yumuşak beyaz pamuklu küratör eldivenlerinden birini çıkaran Savannah kitaplardan birine uzandı. İtalya, İngiltere ve Fransa'dan fotoğraflanmış sanat objeleri, içki kapları, servis tabakları ve enfiye kutularının yer aldığı birkaç sayfayı çevirdi ve bunların daha özenli stillerini kataloglamaya çalıştığı vazoyla karşılaştırdı. O ve onunla birlikte üniversitenin arşiv odasında oturan diğer üç birinci sınıf Sanat Tarihi öğrencisi, Profesör Keaton tarafından, Kolonyal dönem mobilyaları ve eserlerinden oluşan yeni bir emlak bağışının kayıt altına alınmasına ve analiz edilmesine yardımcı olarak dersinde ekstra kredi kazanmak üzere seçilmişlerdi.

Bekâr profesörün mesai sonrası ekstra kredi projesi için sadece kız öğrencileri seçtiği gerçeğini görmezden gelmiyordu. Savannah'nın oda arkadaşı Rachel seçildiği için çok mutlu olmuştu. Yine de kız dersin ilk haftasından beri Keaton'ın dikkatini çekmek için kampanya yürütüyordu. Ve kesinlikle fark edilmişti. Savannah yan taraftaki profesörün ofisine baktı; siyah saçlı adam pencerenin önünde durmuş, telefonla konuşuyor ama dar, dekolte kazağı ve mikro mini eteğiyle kızıl saçlı, güzel Rachel'a bariz bir ilgiyle bakıyordu.

"Tilki değil mi o?" diye fısıldadı Savannah'ya. Rachel uzanıp gevşek saçlarını kulağının arkasına asarken bir dizi ince metal bilezik müzikal bir şekilde şıngırdıyordu. "Burt Reynolds'ın kardeşi olabilir, sence de öyle değil mi?"

Savannah kuşkuyla kaşlarını çattı. Omuzlarına kadar uzanan saçları, aşırı uzamış bıyıkları, mantar kahverengisi kadife takım elbisesi ve açık yakalı saten gömleğiyle zayıf adama baktı. Açıkta kalan göğüs kıllarının arasından bir burç kolyesi parlıyordu. Modaya uygun ya da değil, bu görünüm Savannah'ya hiçbir şey ifade etmiyordu. "Üzgünüm, Rach. Bunu göremiyorum.

Burt Reynolds'ın porno işinde bir kardeşi yoksa tabii. Ayrıca, o senin için çok yaşlı. Kırkına yaklaşmış olmalı, Tanrı aşkına."

"Kapa çeneni! Bence çok tatlı." Rachel kıkırdadı, kollarını göğüslerinin altında kavuşturup başını öyle bir savurdu ki Profesör Keaton cama yaklaştı, neredeyse ağzının suyu akacaktı. "Gidip çalışmamı kontrol etmek isteyip istemediğine bakacağım. Belki okuldan sonra kalıp bilgilerini temizlememi falan ister."

"Mm-hmm. Ya da öyle bir şey," dedi Savannah gülümseyerek ve Rachel kaşlarını sallayıp profesörün ofisine doğru yürürken başını salladı. Boston Üniversitesi'ne tam akademik bursla ve Louisiana'nın güneyindeki yirmi iki bölgenin en yüksek SAT puanıyla gelen Savannah'nın notlarını yükseltmek için yardıma ihtiyacı yoktu. Ekstra kredi öddevini sadece tarihe ve öğrenmeye olan doyumsuz sevgisinden dolayı kabul etmişti.

Küpe tekrar baktı, ardından Koloni dönemine ait bir başka Londra gümüşü kataloğunu aldı ve parçayı sayfalarda belgelenenlerle karşılaştırdı. Şimdi ilk analizinden şüphe duyarak kalemını eline aldı ve defterine ilk yazdıklarını sildi. Vazo İngiliz kökenli değildi. *Amerikan*, diye düzeltti. Tahmin etmeye zorlanırsa, muhtemelen New York ya da Philadelphia'da üretilmişti. Yoksa Rokoko tasarımının sadeliği Bostonlu bir zanaatkârın işine mi daha çok benziyordu?

Savannah iç geçirdi, işin bu kadar sıkıcı ve kesin olmamasından dolayı hüsrana uğramıştı. Ne de olsa daha iyi bir yolu vardı.

Bu eski hazinelerin kökenlerini -tüm gizli sırlarını- çözmenin çok daha etkili ve doğru bir yolunu biliyordu. Ama çıplak elleriyle her şeyi okşamaya başlayamazdı. Profesör Keaton birkaç metre ötedeki ofisindeyken olmazdı. Ne de masada onunla birlikte toplanmış, koleksiyondaki kendi eşyaları üzerinde çalışan diğer iki sınıf arkadaşı varken. Doğuştan sahip olduğu bu tuhaf yeteneği kullanmaya cesaret edemezdi.

Hayır, o yanını Acadiana'daki evinde bırakmıştı. Boston'da kimsenin onu vudu büyüsü yapan bir ucube gibi görmesine izin vermeyecekti. Çoğunluğu beyaz olan öğrenciler arasında yeterince farklıydı. Kimsenin kendisinin ne kadar tuhaf olduğunu bilmesini istemiyordu. Yaşayan tek akrabası olan ablası Amelie dışında kimse Savannah'nın duyu ötesi yeteneğini bilmiyordu ve o da böyle kalmasını istiyordu.

Amelie'yi ne kadar sevse de Savannah bataklığı geride bırakmaktan ve hayatta kendi yolunu çizmeye çalışmaktan mutluydu. Normal bir hayat. Normal bir hayat.

Savannah'nın hatırlayabildiği kadarıyla biraz eksantrik olan Cajun bir anne ve Amelie'ye göre kızının hayatı boyunca ortalıkta olmayan, bir söylentiden öteye geçmeyen, serseri bir babayla bataklıklarda kök salmamıştı.

Onu adeta büyüten Amelie olmasaydı, Savannah kimseye ait olmayacaktı. Hâlâ kendini bir şekilde dünyada yersiz yurtsuz, kayıp ve arayış içinde, etrafındaki herkesten ayrı hissediyordu. Kendini bildi bileli *kendini farklı* hissediyordu.

Muhtemelen bu yüzden hayatını normalleştirmek için bu kadar çok çabalıyordu.

Liseden hemen sonra üniversiteye gitmek için taşınmanın ona bir amaç duygusu vereceğini ummuştu. Bir aidiyet ve yön duygusu. Maksimum ders yükünü almış, akşamlarını ve hafta sonlarını Boston Halk Kütüphanesi'nde yarı zamanlı bir işle doldurmuştu.

Oh, kahretsin.

Duvardaki saate bakarken geç kalacağı bir iş olduğunu fark etti. Yirmi dakika sonra kütüphanede saat 16.00'daki vardiyasına yetişmesi gerekiyordu - şimdi toparlanıp aceleyle şehrin öbür ucuna gitmesi için yeterli zaman yoktu.

Savannah defterini kapattı ve masadaki çalışma alanını aceleyle düzeltti. Vazoyu eldivenli ellerine alarak, bağışlanan koleksiyonun kataloglanmış mobilya ve sanat eserlerinin geri kalanının yerleştirildiği arşiv deposuna geri götürdü.

Gümüş kabı rafa koyup eldivenlerini çıkarırken, odanın loş bir köşesinde bir şey dikkatini çekti. Uzun, ince bir çeşit çanta duvara yaslanmış, kısmen rulo yapılmış antika bir halının arkasına gizlenmişti.

O ve diğer öğrenciler bir şeyi atlamış mıydı?

Daha iyi görebilmek için oraya doğru yürüdü. Bağlanmış halının arkasında eski bir tahta sandık vardı. Yaklaşık bir metre uzunluğundaki bu kutu, odadaki diğer şeylerden kasten ayrılmış -gizlenmiş- gibi görünmesi dışında dikkat çekici değildi.

Neydi o?

Savannah ağır, rulo halıyı kenara çekerek hantal cüssesiyle mücadele etti. Halıyı dik duvara yaslarken ahşap kasaya çarptı. Kasa aniden öne doğru devrildi, yere düşmek üzereydi.

Paniğe kapılan Savannah kollarını açarak hamle yaptı ve çantanın düşüşünü engellemek için tüm vücudunu kullandı. Onu yakalayıp parçayı dizlerinin üzerine indirdiğinde, onu bir arada tutan eski deri menteşeler yumuşak bir *pat-pop-pop* sesiyle birbirinden ayrıldı.

Soğuk, pürüzsüz çelikten bir parça kutunun içinden yuvarlanarak Savannah'nın açık ellerine düştü.

Çıplak elleri.

Metal, avuçlarına sarsıcı bir soğukluk veriyordu. Ağırdı. Keskin kenarlı. Ölümcül.

Savannah irkilerek nefesini içine çekti ama uzun süreli temastan ya da içinde canlanan yeteneğinin gücünden kaçınmak için yeterince hızlı hareket edemedi.

Kılıcın geçmişı ona geçmişe açılan bir pencere gibi açıldı. Rastgele bir an, sonsuza dek metalle kaynaşmış ve şimdi Savannah'nın zihninde dağınık da olsa canlı ayrıntılarla patlıyordu.

Silahlı savaştaymış gibi önünde tutan bir adam gördü.

Uzun boylu ve tehditkâr, kalın sarı dalgaların oluşturduğu yelesi başının etrafında çılgınca dans ederken, ay ışığının aydınlattığı siyah kadife gökyüzünün altında görünmeyen bir rakibe bakıyordu. Duruşu affetmezdi, etrafındaki hava ölümün kendisi kadar acımasızdı. Delici mavi gözler, yüzünün acımasız açılara ve kare kesilmiş çenesine doğru sarkan terden nemlenmiş saç dallarını kesiyordu.

Adam muazzamdı, ekru keten gömleğinin gevşek örtüsünün altında geniş omuzlarından ve pazularından kalın kaslar çıkıyordu. Pürüzsüz, açık kahverengi pantolonu güçlü kalçalarına yapışmış, bıçağı öldürmeye hazır bir şekilde avına doğru ilerliyordu. Bir zamanlar bu ölümcül silahı kullanmış olan adam her kimse, Elizabeth sonrası bir züppe değil, bir savaşçıydı.

Kalın.

Kibirli.

Manyetik. Tehlikeli bir şekilde.

Kılıç ustası hedefine yaklaştı, ne ağzının sert çizgisinde ne de değişmez bir niyetle daralan, Savannah'nın anlayamadığı içsel bir öfkeyle neredeyse parlıyor gibi görünen parlak mavi gözlerinde merhamet vardı. Daha iyi içgüdülerine rağmen içinde karanlık bir merak uyandı.

Kimdi bu adam?

Nereliydi? Nasıl yaşamıştı?

Kaç yüzyıl önce ölmüş olmalı?

Savannah zihninin merceğinden savaşçının durmasını izledi. Şimdi ölümcül bir savaşta karşılaştığı kişiye baktı. Geniş ağzı düz ve acımasızdı. Kılıcını kaldırdı ve saldırmaya hazırlandı.

Ve sonra yaptı, bıçağı hızlı, kesin bir ölümle eve sürdü.

Üfle.

Savannah'nın kalbi hızla atıyor, göğsünde çılgınca çarpıyordu. Yapabilirdi İçinde dönüp duran korku ve hayranlık karışımı yüzünden zorlukla nefes alıyordu.

Kılıç ustasının yüzünü daha detaylı görmeye çalıştı ama altın sarısı saçları ve onu çevreleyen gecenin gölgeleri, yüz hatlarının en temel ipuçları dışında her şeyi gizliyordu.

Ve şimdi, yeteneğinde sık sık olduğu gibi, imgelem parçalanmaya başlıyordu. Görüntü parçalanmaya, dağınık parçalara ayrılmaya başladı.

Yeteneğini hiçbir zaman kontrol edememişti, denediğinde bile. Bu güçlü bir yetenektir ama aynı zamanda zor bir yetenektir. Şimdi de farklı değildi. Savannah tutunmak için çabaladı ama kılıcın ona verdiği anlık görüntü kayıyordu... soluyordu... ulaşamayacağı bir yere sürükleniyordu.

Savannah'nın zihni berraklaşınca parmaklarını bıçağı kavradıkları yerden çözdü. Açık avuçlarının arasında duran cilalı çeliğe baktı.

Gözlerini kapadı ve hafızasından kılıç ustasının yüzünü canlandırmaya çalıştı, ancak onun sadece en zayıf izlenimi kavrayışının içinde kaldı. Çok geçmeden o bile kaybolup gitti. Sonra da yok oldu.

O gitmişti.

Ait olduğu yere, geçmişe sürüldü.

Yine de, tek ve rahatsız edici bir soru zihninde, damarlarında dolaşıyordu. Bir cevap istiyordu, ama çözebileceğine dair çok az umudu vardı.

Kimdi o?

BÖLÜM 2

Tarikat devriye ekibinin üç üyesi Çin Mahallesi'ndeki terk edilmiş bir giyim fabrikasının pislikten bulutlanmış tavan penceresinden aşağı düşerken, çürüyen kirişlerden kırık camlar ve enkaz karanlıkta yağmur gibi yağdı. Yukarıdan gelen sürpriz saldırı, binanın eski harabesinde yaşayan bir grup vahşi gözlü, kan bağımlısı gecekonducunun saklanmak için çırpınmasına neden oldu.

Kaçmak onlara ne kadar iyi gelirse gelsin.

Gideon ve iki yoldaşı gecenin büyük bir bölümünde bu Haydut yuvasının bir üyesini takip ediyor, saldırmak için uygun anı bekliyorlardı. Emici kafanın onları inine götürmesini bekliyorlardı; böylece Tarikat sadece bir değil, birkaç kana susamış yırtıcıyı ortadan kaldıracıkti. Gideon'un hızlı sayımına göre, o, Dante ve Conlan gece yarısından hemen sonra habersizce geldiklerinde yarım düzine vardı.

Gideon, çizmeleri çöplerle kaplı zemine çarpar çarpmaz haydutlardan birinin üzerine atladı. Emici kafanın peşinden sıçradı ve vampirin kirli trençkotunu bir yelken gibi arkasından uçarken bir avuç yakaladı. Rogue'u sert bir hamleyle yere serdi ve ön kolunu kuduz erkeğin boynunun arkasına dayayarak onu kısırdı. Gideon boştaki eliyle, savaşta kullandığı iki bıçaktan kısa olanına uzandı. Jilet gibi keskin, titanyum kenarlı, on iki inç uzunluğundaki çelik, tepedeki açık çatıdan içeri süzülen az miktardaki ay ışığında parıltıyordu.

Haydut dövüşmeye ve çırpınmaya başladı, kurtulmak için çırpınırken dişlerinin arasından hırıyordu. Gideon emici kafaya ondan kaçabileceğini umacak kadar bile şans vermedi.

Gideon tutuşunu değiştirerek Rogue'un dağınık kahverengi saçlarından bir tutam yakaladı ve başını geriye doğru çekti. Vampirin kehribar rengi gözleri vahşi ve odaklanmamış bir şekilde parlıyor, açık ağzından yapışkan tükürükler damlıyor, kana susamışlığının akıl almaz öfkesiyle hırılıyor ve tıslıyordu.

Gideon hançerini Rogue'un açıkta kalan boğazının dibindeki çukura sapladı.

Bıçakla ölüm yeterince kesin olabilirdi, ama titanyum - bir Rogue'un hastalıklı kan sistemine hızlı etki eden zehir - anlaşmayı mühürledi. Titanyum kan dolaşımına girdiğinde vampirin vücudu sarsıldı ve hücrelerini içten dışa doğru yutmaya başladı. Çok uzun sürmedi; geriye fokurdayan sızıntıdan başka bir şey kalmaması sadece birkaç saniye sürdü, sonra da kurumuş kül. Sonra hiçbir şey kalmadı.

Titanyum Gideon'un ölümüne en büyük darbeyi indirirken, yoldaşlarının durumunu ölçmek için etrafında döndü. Conlan fabrika katının üstündeki çelik iskeleye doğru kaçan bir serserinin peşindeydi. İri İskoç savaşçı, elinden bir mermi gibi fırlayan titanyum hançeriyle Rogue'u yere serdi.

Birkaç metre ötede Dante, siyah saçlı savaşçıyla yakından ve kişisel olarak dövüşebileceğini düşünecek kadar kötü bir akla sahip olan bir Rogue ile göğüs göğüse çarpışıyordu. Dante sakın ama hızlı bir şekilde, kalçalarındaki kılıflarından bir çift vahşi, kavisli bıçak çıkarıp saldıran Rogue'un göğsüne saplamadan önce her dikkatsiz darbeyi savuşturdu. Emici kafa ani bir acıyla uluyarak savaşçının ayaklarının dibine kemiksiz bir yığın halinde yığıldı.

"Üçü gitti," diye seslendi Con kalın broguyla. "Üç tane daha git."

Gideon takım arkadaşlarına başıyla işaret etti. "İki kişi arka yüklemeye doğru gidiyor
Şimdi iskeleye. Piçlerin kaçmasına izin vermeyin."

Conlan ve Dante soru sormadan ya da tereddüt etmeden onun yönlendirmesiyle yola koyuldular. Yıllardır Gideon'un komutası altında Haydut avlama görevlerini yürütmüşlerdi, en yoğun şehir çatışmalarında bile onun yönlendirmesine güvenebileceklerini bilecek kadar uzun süredir.

Gideon kısa kılıcını, seyahatleri -ve yemini- onu Boston'a Lucan Thorne'u aramaya ve Tarikat'a biat etmeye getirmeden önce Londra'da ustalaştığı silahı olan kılıcı lehine kınına soktu.

Gideon başını çevirerek eski binanın gölgelerini ve karanlığını hızlıca araştırdı. Dördüncü Haydut'u hemen gördü. Mekânın batı tarafına doğru kaçıyor, orada burada duraklıyor, görünüşe göre saklanacak bir yer arıyordu.

Gideon avına odaklandı, onu gözlerinden daha fazla bir şeyle görüyordu. Çok daha güçlü bir görme yeteneğiyle doğmuştu: Katı kütlenin içinden canlı enerji kaynaklarını görebilmek gibi doğaüstü bir yetenek.

Uzun varoluşunun çoğu boyunca -üç buçuk yüzyıl ve daha fazlası- yeteneği zekice bir numaradan biraz daha fazlasıydı. İşe yaramaz bir salon oyunu, kılıç kullanma becerisinden çok daha az değer verdiği bir şeydi. Tarikat'a katıldığından beri, duyu ötesi yeteneğini bir silaha dönüştürmüştü. Bu ona hayatta yeni bir amaç vermişti.

Onun tek amacı.

Şimdi bu yeteneğini, onu şu anki hedefine doğru yönlendirmek için kullanıyordu. Peşine düştüğü haydut saklanacak bir yer aramanın daha iyi olacağına karar vermiş olmalıydı. Artık hareket halindeyken değerli saniyelerini boşa harcamayan vahşi vampir, binanın içinde keskin bir şekilde güneye yöneldi.

Gideon, korunaklı duvarların tuğla, ahşap ve çeliğinin arasından, Rogue'un enerjisinin ateşten küresinin yön değiştirerek köhne fabrikanın derinliklerine doğru ilerleyişini izledi. Gideon sessiz, sinsi adımlarla onun uçuşunu izledi. Devrilmiş dikiş istasyonlarından ve solmuş, kemirgen istilasına uğramış kumaşlardan oluşan bir kaosun yanından geçti. Köşeyi dönünce uzun, moloz yığını bir koridora girdi.

Koridorda boş depolar ve rutubetli, karanlık ofisler sıralanıyordu. Gideon'un hedefi aceleci ve ölümcül bir hata yapmadan önce geçide doğru kaçmıştı. Rogue'un enerji küresi koridorun sonundaki kapalı bir kapının arkasında duruyordu; onu dışarıdaki sokağa atacak olan pencereden sadece birkaç adım ötede. Eğer Kan Tutkusu vampirin aklını başından almasaydı, bu gece ölümden kurtulabilirdi.

Ama ölüm onu bulmuştu.

Gideon ses çıkarmadan yaklaştı. Kapının hemen dışında durdu ve yüzünü kapıya döndü. Sonra çizmeli ayağının acımasız bir darbesiyle paneli menteşelerinden söktü.

Çarpışmanın etkisiyle Rogue geriye doğru savruldu ve ofis zeminine sırt üstü düştü. Gideon atağa kalktı, bir ayağını vahşi vampirin göğsünün ortasına dikti, kılıcının bıçağı çenesinin altında duruyordu.

"M-merhamet," diye homurdandı canavar, hayvani bir homurtuya benzeyen bir sesle. Merhamet, Kan Tutkusu'na bu yaratık kadar derinden kapılmış bir Cins için hiçbir anlamı olmayan bir kelimeydi. Gideon bunu ilk elden görmüştü. Düzenbaz'ın nefesi ekşiydi, hastalık ve bağımlılığı olan insan kanını aşırı tüketme kokuyordu. Vampirin dudakları devasa, sararmış dişlerinin arasından sıyrılırken boğazından kalın bir tükürük fişkırıyordu. "Bırak beni... gideyim. Merhamet edin..."

Gideon gözlerini kırpmadan vahşi kehribar rengi gözlere baktı. Orada sadece vahşet gördü. Kan, duman ve için için yanan yıkıntılar gördü. O kadar korkunç bir ölüm gördü ki, şimdi bile aklından çıkmıyordu.

"Merhamet," diye tısladı Rogue, vahşi bakışlarında öfke çatırdarken bile.

Gideon yalvarışı kabul etmedi. Omzunu bükerek kılıcını derine sapladı ve tek bir darbeyle boğazını ve omurgasını parçaladı.

Hızlı, acısız bir infaz.

Bu gece merhametinin sınırı buydu.

BÖLÜM 3

Savannah ertesi öğleden sonra Sanat Tarihi bölümüne erken geldi. Günün son dersinin bitmesini bekleyemedi ve İngiliz Edebiyatı 101 dersi biter bitmez kampüse doğru yola koyuldu. Profesör Keaton'ın ofisinin dışındaki arşiv odasına giden üç kat merdiveni hızla çıktı ve ders sonrası projesi için rapor veren ilk öğrenci olduğunu görünce heyecanlandı. Kitap çantasını çalışma masasının yanına bırakarak, üniversitenin koleksiyonu için henüz kataloglanmamış eserlerin bulunduğu depo odasına girdi.

Kılıç bir gün önce bıraktığı yerdeydi, dikkatlice odanın köşesindeki tahta kutusuna geri konmuştu.

Savannah içeri girip kapıyı usulca arkasından kapatırken nabızı hızla atıyordu. Güzel, eski kılıç -ve onu bir zamanlar ölümcül bir beceriyle kullanmış olan gizemli, altın saçlı savaşçı- bunca zamandır aklından çıkmıyordu. Daha fazlasını bilmek istiyordu. Karşı koyamayacağı kadar güçlü bir dürtüyle daha fazlasını bilmeye ihtiyacı vardı.

Temiz küratör eldivenlerinin bulunduğu kutuyu atlayıp kılıcın bulunduğu kabın önüne çıplak elle çökerken içine saplanan küçük suçluluk duygusunu görmezden gelmeye çalıştı.

Uzun kutunun kapağını kaldırarak yavaşça açtı. Cilalı çeliğin uzunluğu parıldıyordu. Savannah dün beklenmedik bir şekilde eline düştükten sonra işçiliğine gerçekten bakma fırsatı bulamamıştı.

O zaman, işlenmiş çelik kabzanın üzerine, acımasız gagasını çığlık atarak açmış, acımasız bir saldırı için üzerine çullanan yırtıcı bir kuşun resminin nasıl işlendiğini fark etmemişti. Bıçağın değerli taştan kabzasına da dikkat etmemişti; grotesk metal pençelerle kafeslenmiş kan kırmızısı bir yakut. Şimdi silahı incelerken kollarında soğuk bir ürperti dolaşıyordu.

Bu bir kahramanın kılıcı değildi.

Ve yine de, daha önce gözünün önünde onu kullanırken izlediği adam hakkında daha fazla bilgi edinme ihtiyacına karşı koyamıyordu.

Savannah parmaklarını esnetti, sonra yavaşça bıçağın üzerine koydu. Görüntü ilk seferden bile daha hızlı bir şekilde zihnine sıçradı.

Ancak bu, silahın geçmişine farklı bir bakıştı. Beklenmedik bir şey, ama farklı bir şekilde aynı derecede ilgi çekici.

Bir çift genç oğlan -kuyruk kafalı, tek yumurta ikizleri- meşalelerle aydınlatılmış bir ahırda kılıçla oynuyordu. En fazla on yaşında olabilirlerdi, her ikisi de beyaz keten gömlekleri, binici çizmeleri ve dizlerinde toplanan koyu mavi pantolonlarıyla küçük on yedinci yüzyıl lordları gibi giyinmişlerdi. Gülüşüyorlar, sırayla kılıç kullanıyorlar, bir saman balyasına saplıyorlar, hayali canavarları öldürüyormuş gibi yapıyorlardı.

Ta ki ahırın dışındaki bir şey onları korkutana kadar.

Genç yüzlerini korku kapladı. Gözleri korku dolu ve panik içinde birbirlerine bakıyordu. İçlerinden biri sessiz bir çığlık atarak ağzını açtı - tam o sırada ahırın duvarındaki meşale söndü.

Savannah bıçaktan geri çekildi. Elinden bıraktı, titriyordu, bu iki çocuk için iliklerine kadar dehşete kapılmıştı. Onlara ne olmuştu?

Çekip gidemezdi. Şimdi olmaz.

Öğrenene kadar olmaz.

Parmaklarını tekrar bıçağın üzerine getirirken titredi. Ellerini soğuk çeliğin üzerine koydu ve bekledi. Gerçi çok uzun sürmedi.

Geçmişe açılan pencere ona bir ejderhanın ağzı gibi açıldı, karanlık ve sivri, ateşle yalayan bir uçurum.

Ahır alev alev yanıyordu. Alevler ahırlara ve kirişlere tırmanıyor, önlerine çıkan her şeyi yiyip bitiriyordu. Kaba ahşap direkler ve sarı saman balyaları kanla yıkanıyor. Çok fazla kan vardı. Her yerde kan vardı.

Ve çocuklar.

İkisi de ahırın zemininde kıpırdamadan yatıyordu. Vücutları hırpalanmış, parçalanmıştı. Çok neşeli ve kaygısız görünen güzel çocuklar olarak zar zor tanınabiliyorlardı. Çok canlı.

Savannah'nın kalbi bir mengeneye sıkışmış, soğuk ve daralmış hissediyordu, bu korkunç görüntü gözlerinin önünde canlanırken. Başka tarafa bakmak istedi. Bir zamanların güzel, masum ikiz çocuklarının korkunç kalıntılarını görmek istemiyordu.

Ah, Tanrım. Bunun dehşeti onu boğdu.

Birisi o değerli çocukları öldürmüş, katletmişti. Hayır, biri değil, o anda fark etti.

Bir şey.

Şimdi kılıcı tutan pelerinli figür bir insan gibi yapılmıştı; devasa, geniş omuzlu, duvar gibi bir adam. Ama ağır yün kukuletanın kasvetinden parlayan kehribar rengi gözler, canavarca, insanlık dışı bir yüze yerleştirilmiş kömürler gibi yanıyordu. Yalnız değildi. Onun gibi kukuletalı, ağır pelerinler giymiş iki kişi daha onunla birlikte katliamın tarafları olarak duruyordu. Gölgeler ve ahırın duvarlarını ve destek kirişlerini saran alevlerin titrek, alçak ışığı yüzünden yüz hatlarını seçemiyordu.

İnsan değil, diye ısrar etti zihni. Ama insan değilse, o zaman neydi?

Çocukların saldırganlarının görüntüsü dalgalanmaya ve çözülmeye başlarken Savannah daha iyi bakmaya çalıştı.

*Hayır. Bana bak, lanet
olası. Seni görmeme izin
ver.*

Ama bakış parçalanmaya başladı, görsel parçalar daha küçük parçalara ayrıldı, bir o yana bir bu yana döndü. Elinden kayıp gidiyordu. Gördüklerini çarpıtıyordu.

Bu, yeteneğini kararsız bir şekilde elinde tutmasının bir numarası olmalıydı.

Çünkü geçmişe dair bu imgelemde gördüklerinin gerçek olması mümkün değildi.

Şu anda kılıcı tutan kişinin derin kukuletasının içinden bir çift parlayan göz parlak kehribar renginde parladı. Ve görüntü tamamen kaybolmadan önceki anda Savannah, jilet gibi keskin dişlerin kemik beyazı parıltısını gördüğüne hayatı üzerine yemin edebilirdi.

Dişler.

Bu da ne...?

Bir el omzuna indi. Savannah çığlık atarak neredeyse yerinden fırlayacaktı.

"Sakin ol!" Savannah başını çevirirken Rachel güldü. "Sakin kalp krizi geçirme. Sadece benim. Tanrım, hayalet görmüş gibisin."

Savannah'nın nabızı hızla atıyor, nefesi kesiliyordu. Oda arkadaşına cevap verecek sesi yoktu, sadece sessizce ona bakabiliyordu. Rachel'in bakışları kılıca gitti. "Burada tek başına ne yapıyorsun? Nereden çıktı bu?"

Savannah boğazını temizledi, artık kalbi nihayet bölgeyi terk etmişti. Ellerini bıçaktan çekerek Rachel'in ellerini saklamasını sağladı.

nasıl sallandıklarını göremezdi. "Ben... Ben onu dün buldum." "O şeyin sapında bir yakut mu var?"

Savannah omuz silkti. "Sanırım öyle."

"Gerçekten mi? Çok uzak!" Daha iyi görebilmek için eğildi. "Bir saniye bakayım."

Savannah neredeyse arkadaşını dikkatli olması konusunda uyaracaktı, az önce tanık olduğu şeyi görmek istemezdi. Ama bu hediye -bugün bir lanet-

-Sadece ona aitti.

Savannah, Rachel'ın bıçağı alıp hayranlıkla incelemesini izledi. Kıza hiçbir şey olmamıştı. Asırlık silahın içinde gizlenen korkunç geçmiş hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Rach... canavarlara inanır mısınız?"

"Ne?" Bir kahkaha patlattı. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Hiçbir şey." Savannah başını salladı. "Unut gitsin. Sadece şaka yapıyorum." Rachel kılıcı iki eliyle kavradı ve topuğunun üzerinde döndü,

dramatik bir dövüş pozu alıyordu. Kılıcıyla sahte hamleler yapıp savuştururken bileğindeki ince metal bilezikler müzikal bir şekilde şingirdiyordu. "Biliyor musun, bu şeyi eldiven takmadan kullanmamalıyız. Tanrım, çok ağır. Ve çok da eski."

Savannah ayağa kalktı. Ellerini İspanyol paça kot pantolonunun ceplerine soktu. "En az iki yüz yaşında. Benim tahminim 1600'lerin sonu." Tahminden de öte, kesindi.

"Çok güzelmiş. Bahse girerim bir servet değerinde olmalı." Savannah omuz silkti. Zayıf bir baş sallama hareketi yaptı. "Sanırım."

"Bunu koleksiyonun envanter listesinde gördüğümü hatırlamıyorum." Rachel kaşlarını çatı. "Gidip Bill'e göstereceğim. Bunu gözden kaçırmış olabileceğine inanamıyorum."

"Bill?"

Rachel gözlerini devirdi. "Profesör Keaton. Ama bu akşamki randevumuzda ona böyle hitap edemem, değil mi?"

Savannah ağzının açık kaldığını biliyordu ama umurunda değildi. Ayrıca, bir an için düşünecek başka bir şey olması güzeldi. "Profesör Keaton'la mı çıkıyorsun?"

"Akşam yemeği ve sinema," diye yanıtladı Rachel, neredeyse şarkı söyler gibi. "Beni yeni çıkan şu korkunç filme götürecek. *Testere Katliamı*."

Savannah homurdandı. "Kulağa romantik geliyor."

Rachel'in cevap gülümsemesi utangaçtı. "Eminim öyle olacaktır. O yüzden bu gece beni evde bekleme. Eğer bu konuda söyleyecek bir şeyim varsa, geç kalacağım. Tabii eve gelirim. Şimdi bana bu şeyin çantasını ver, olur mu?"

Rachel bir çift küratör eldiveni giyip korkunç silahı nazikçe ince ahşap kutuya geri yerleştirirken Savannah başını yavaşça salladı. Savannah'ya sinsî bir sırıtiş fırlatan kız dönüp gitti.

O gittiğinde Savannah bastırılmış bir nefes verdi ve ne kadar sarsılmış olduğunu ancak o zaman fark etti. Kendi eldivenlerine ve bir gün önce rafa koyduğu deftere uzandı. Elleri hâlâ kararsızdı. Kalbi hâlâ kafesteki bir kuş gibi göğsünün etrafında atıyordu.

Daha önce yeteneğiyle pek çok inanılmaz şey görmüştü ama böylesini hiç görmemişti.

Asla o iki çocuğun katledilmesi kadar vahşi ve korkunç bir şey olmadı.

Ve hiçbir zaman kılıcın ona var olması mümkün olmayan bir grup yaratığı göstermesi kadar gerçek dışı bir şey olmamıştı. Ne o zaman, ne de şimdi.

Tanık olduğu şeye bir isim verecek cesareti kendinde bulamıyordu ama soğuk, karanlık kelime kalbinin her çılgın atışıyla birlikte damarlarında dolaşıyordu.

Vampirler.

BÖLÜM 4

Boston şehri neredeyse yüz yıl boyunca, insanlarla barışı korumaya ve vampir ulusunun varlığını -özellikle de vahşi, Kan Tutkusu'ndan muzdarip üyelerini- insanlıktan gizli tutmaya yemin etmiş bir grup Breed savaşçısına farkında olmadan ev sahipliği yapmıştı. Tarikat 1300'lerin ortalarında Avrupa'da sekiz kurucu üye ile başlamıştı ve bunlardan sadece ikisi hayatta kalmıştı: Tarikat'ın zorlu lideri Lucan ve kendi kurallarına göre oynayan ve kimseye hesap vermeyen soğukkanlı bir savaşçı olan Tegan.

Onlar, kadronun mevcut üyelerinin geri kalanıyla birlikte -Gideon, Dante, Conlan ve Rio- o öğleden sonra geç saatlerde Tarikat'ın yeraltı karargâhındaki savaş odasında bir konferans masasında oturuyorlardı. Gideon, ekibinin bir gece önce Rogue inine yaptığı baskını rapor etmişti ve şimdi de Rio, Southie'de bulunan şüpheli bir yuvaya yaptığı tek başına keşif görevinin sonuçlarını aktarıyordu.

Gideon'un solundaki uzun masanın başında, Tarikat'ın siyah saçlı Birinci Nesil lideri okunmaz bir sessizlik içinde oturuyor, savaşçıların raporlarını dinlerken parmaklarını koyu renkli çenesinin altında birleştiriyordu.

Gideon'un elleri o kadar da boş durmuyordu. Zihni toplantıya tamamen hazır olsa da parmakları birkaç gün önce eline geçen yeni bir mikrobilgisayar prototipini kurcalamakla meşguldü. Makine pek bir şeye benzemiyordu, önünde küçük düğmeler ve kırmızı LED ışıklar olan evrak çantası büyüklüğünde metal bir kutudan ibaretti ama lanet olsun ki damarlarındaki kanın biraz daha hızlı akmasına neden olmamıştı. Neredeyse bir Rogue'u kül etmek kadar iyiydi. Hatta neredeyse seks kadar iyiydi.

Bir kadını arzulamasına izin vermeyeli ne kadar uzun zaman geçtiğini düşünürsek, bunun ne olduğunu hatırlaması gerekmiyordu. En azından yıllar. Gerçekten hesap yapmak istese muhtemelen onlarca yıl. Ama yapmadı.

Rio keşif raporunu tamamlarken, Gideon talimatları işlemciye yüklemek için çevirmeli düğmeleri kullanarak hızlı bir ikili kod programı çalıştırdı. Makinenin kapasitesi sınırlıydı, işlevleri daha da sınırlıydı ama tüm bunların teknolojisi onu büyülüyordu ve zihni, konu ne olursa olsun yeni bilgilere sonsuza dek susamıştı.

Toplantı sona ererken Lucan, "Herkes iyi iş çıkardı," dedi. Masanın diğer ucundaki iri, kumral saçlı savaşçı Tegan'a baktı. "Eğer Rio'nun verdiği istihbarat doğruysa, bir düzineden fazla dangalağın yuvasıyla karşı karşıya olabiliriz. Orayı temizlemek için bu gece herkesin elini taşın altına koyması gerekecek."

Tegan bir süre baktı, yeşil gözleri değerli taşlar kadar sertti. "İçeri girip yuvayı çıkarmamı istiyorsan, söyle. Yapılacak. Ama yalnız çalıştığımı biliyorsun."

Lucan ters ters baktı, bakışlarının soğuk grisinde öfke kehribar renginde parlıyordu. "Yuvayı temizleyeceksin ama bunu destekle yapacaksın. Ölmek istiyorsan, bunu kendi zamanında hallet."

Birkaç uzun an boyunca savaş odası huzursuz bir sessizliğe büründü. Tegan'ın ağzı büküldü, dudakları sadece dişlerinin uçlarını ortaya çıkaracak şekilde ayrıldı. Boğazından alçak sesle hırladı ama güç mücadelesini daha fazla kızıştırmadı. Bu iyi bir şeydi, çünkü Tanrı biliyordu ki iki Birinci Nesil savaşçısı gerçek bir mücadeleye girişirlerse, kolay kolay galip gelemeyeceklerdi.

Masanın etrafında toplanan diğer savaşçılar gibi Gideon da Lucan ve Tegan arasındaki husumeti biliyordu. Bu husumetin merkezinde bir kadın vardı: Tegan'ın uzun zaman önce ölmüş olan ve Tarikat'ın ilk günlerinde kendisinden alınmış olan Soydaşı Sorcha. Tegan ilkinin trajik bir şekilde, onu Minion'a çeviren ve ölümden beter eden bir düşmana karşı kaybetmişti. Ama Sorcha, Tegan'ın onu asla affetmeyeceği bir merhamet eylemiyle, Lucan'ın eliyle ölmüştü.

Bu, savaşçıların çoğunun neden bir eş edinmeyi reddettiğinin acımasız ama güçlü bir hatırlatıcısıydı. Şu anda Tarikat'a hizmet edenler arasında sadece Rio ve Conlan'ın Cins Eşleri vardı. Eva ve Danika güçlü dişilerdi; öyle olmak zorundaydılar. Cins ölümsüze yakın ve öldürülmesi çok zor olsa da, ölüm her görevde bir riskti. Ve geride yas tutmak için bırakılan Irkdaşlar için endişelenmek, savaşçıların çok azının kabul etmek istediği bir sorumluluktı.

Görev dikkat dağıtıcı hiçbir şeye izin vermedi.

Bu, Gideon'un zor yoldan öğrendiği bir ilkeydi. Ne kadar istese de geri alamayacağı bir hataydı.

Ne kadar Rogue'u kül ederse etsin, suçluluk duygusu onunla birlikte kaldı.

Gideon alçak sesle mırıldandığı bir lanetle düşüncelerini geçmişten çekip aldı ve programlama kodunun son dizesini bilgisayara girdi. Komutları çalıştıracak düğmeyi çevirdi ve bekledi.

İlk başta hiçbir şey olmadı. Sonra...

"Muhteşem!" diye haykırdı ve işlemcinin ön panelindeki kırmızı LED ışıklar dalgalı bir şekilde yanarken zafer kazanmış bir şaşkınlıkla baktı - tıpkı programının onlara talimat verdiği gibi. Savaşçıların hepsi ona farklı ifadelerle baktı, şaşkınlıktan zihinsel sağlığı için olası endişeye kadar her şey. "Şuna bakar mısınız? Bu çok güzel bir şey."

Gözlerinin önünde gerçekleşen teknolojik mucizeyi görmeleri için işlemciyi masanın üzerinde döndürdü. Kimse tepki vermeyince Gideon inanılması güç bir kahkaha attı. "Hadi ama, bu olağanüstü. Bu lanet olası bir gelecek."

Dante masanın karşısındaki koltuğundan sırtıttı. "Tam da ihtiyacımız olan şey, Gid. Işıklı bir ekmek kutusu."

"Bu ekmek kutusu henüz piyasaya sürülmemiş bir masaüstü bilgisayar." Herkesin içindeki kartları ve devreleri görebilmesi için metal kapağı çıkardı. "8 bit işlemci ve 256 bayt bellekten bahsediyoruz, hepsi bu kompakt tasarımda."

Masanın daha aşağısından Rio sandalyesindeki rahat uzanışından kalktı ve daha iyi görebilmek için öne doğru eğildi. İnişli çıkışlı İspanyol aksanında mizah vardı. "Üzerinde *Pong* oynayabilir miyiz?" O ve Dante kıkırdadı. Bir süre sonra Con bile katıldı.

Gideon onlara, "Bir gün teknolojinin yapacaklarına hayran kalacaksınız," dedi, heyecanını azaltmalarına izin vermeyerek. Ne kadar büyük bir inek olursa olsun. Yıllar önce, diğer şeylerin yanı sıra yerleşkenin güvenlik ve gözetim sistemlerinin çoğunu çalıştıran ana bilgisayarlardan oluşan bir kontrol merkezi kurmaya başladığı bitişikteki dolap benzeri bir odayı işaret etti. "Buzdolabı büyüklüğündeki işlemcilerle dolu o odanın, küçük bir şehri ayakta tutmaya yetecek kadar bilgisayar gücüne sahip gerçek bir teknoloji laboratuvarı olacağı günü hayal edebiliyorum."

"Tamam, güzel. Sen ne dersen," diye yanıtladı Dante. Geniş ağzı kıvrıldı. "Ama bu arada *Pong* yok mu?"

Gideon ona tek parmakla selam verdi ve kendine rağmen gülümsedi. "Otuzbirciler. Bir avuç umutsuz serseri."

Lucan boğazını temizledi ve toplantıyı tekrar rayına oturttu. "Devriyeleri artırmaya başlamamız gerekiyor. Boston'ı haydutlardan tamamen temizlemekten daha iyi bir şey istemem ama bu da diğer şehirlerin temizlenmesini gerektiriyor. Er ya da geç, işler böyle gitmeye devam ederse, seçeneklerimizi değerlendirmemiz gerekecek."

"Ne diyorsun Lucan?" Rio sordu. "Yeni üyeler getirmekten mi bahsediyorsun?"

Belirsiz bir şekilde başını salladı. "Bir noktada kötü bir fikir olmayabilir."

"Tarikat sekiz kişiyle başladı," dedi Tegan. "Uzun süredir altıda sabit kaldık."

"Evet," diye onayladı Lucan. "Ama dışarıda işlerin hiç de iyiye gitmediği kesin. Uzun vadede sekiz kişiden fazlasına ihtiyacımız olabilir."

Conlan dirseklerini masanın kenarına dayadı ve kendisiyle birlikte oturan herkese bir bakış gönderdi. "Sanırım en iyi aday olabilecek birini tanıyorum. Sibiryalı doğumlu. Genç ama sağlam biri. Onunla konuşmaya değer olabilir."

Lucan homurdandı. "Bunu aklımda tutacağım. Şu anda önceliğimiz evdeki işleri halletmek. Dün gece altı haydut kül oldu ve hedefimizdeki bir başka yuva da başlamak için iyi bir yer."

"İyi, evet," diye araya girdi Gideon. "Ama benim hoşuma gidecek kadar değil."

Rio alçak bir ıslık çaldı. "Zekandan daha keskin olan tek şey, amigo, serserilere olan nefretin. Eğer bir gün düşersem, kendimi senin kılıcının ucunda bulmak istemem."

Gideon bu gözlemi, yoldaşına acımasızca bakmaktan başka bir şeyle onaylamadı. Türlerinin hastalıklı üyelerini ortadan kaldırma ihtiyacının derinliğini inkâr edemezdi. Düşmanlığı yaklaşık iki yüzyıl öncesine dayanıyordu. Londra'daki başlangıcına kadar.

Dante masanın karşısından ona spekülâtif bir şekilde baktı. "Dün gece öldürdüğün dangalakları da sayarsak, bu senin için kaç öldürme eder Gid?"

Omuz silkti. "Aşağı yukarı birkaç yüz."

Gideon içten içe hızlı bir çetele tuttu: 1898'de Boston'a geldiğinden beri iki yüz yetmiş sekiz. Aralarında küçük kardeşlerini katleden üç kişinin de bulunduğu kırk altı haydut daha onun kılıcının ucunda kellesini kaybetmişti.

Artık çocukların yüzlerini hayal edemiyor ya da kahkahalarını duyamıyordu. Ama öldürüldükleri gece onları yanan ahırdan çıkarmak için umutsuzca çabalarken çıkan yangının külünün tadını hâlâ alabiliyordu. Gideon o zamandan beri suçluluk duygusunu bastırmak için haydutları avlıyordu. Onları korumakta başarısız olduğu için küçük de olsa bir kefaret bulmaya çalışıyordu.

Şimdiye kadar mı?

Yaklaşamadı bile.

BÖLÜM 5

Savannah Allston'daki dairesinden üniversite kampüsüne giden T'ye bindi, hâlâ sersemlemişti ve kahveye şiddetle ihtiyacı vardı. En hafif deyimıyla huzursuz bir gece uykusu çekmişti. Çok fazla rahatsız edici rüya görmüştü. O lanet kılıca dokunarak tanık olduğu şeyden sonra kafasında dönen çok fazla rahatsız edici soru vardı. Gecenin büyük bölümünde uyanık olmaktan çok uyanıktı.

Rachel'ın Profesör Keaton'la randevusundan eve hiç dönmemiş olması da işe yaramamıştı. Tabii ki niyeti buydu. Dün de aynı şeyi söylememiş miydi? Yine de Savannah sıkışık küçük dairesinin yatak odasında uyanık yatmış, oda arkadaşının dönmesini bekliyordu. Rachel'ın Profesör Keaton gibi bir adamla boyundan büyük işlere kalkışmasından endişeleniyordu. Ya da onun durumunda, kız öğrencilerin büyük bir kısmıyla.

Savannah arkadaşının incindiğini görmek istemiyordu. Güvendiği biri tarafından oyuna getirilmenin nasıl bir his olduğunu ilk elden biliyordu ve bu asla tekrar etmemeyi umduğu bir dersti. Ayrıca Rachel muhtemelen Savannah'nın endişesine gülüp geçecekti. Savannah'nın hayatı boyunca başka insanlardan da duyduğu gibi, ona anne kuzusu -yaşına göre fazla çekingen ve ciddi- diyecekti.

Doğrusunu söylemek gerekirse, bir yanı Rachel'ın özgür ruhunu biraz kıskanıyordu. Savannah bütün gece endişelenip dururken, Rachel muhtemelen Profesör Keaton'la harika vakit geçiriyordu. Düzeltme: *Bill*, diye gözlerini devirerek düzeltti, oda arkadaşının Profesör Keaton'ın adını tutkuyla haykırdığını hayal etmemeye çalışıyordu.

Tanrım, ikisinin birlikte çıplak olarak çekilmiş -tamamen istenmeyen- zihinsel fotoğrafı olmadan bugün dersi nasıl atlatacaktı?

Savannah Commonwealth Bulvarı'ndaki üniversite kampüsünün köşesini dönmüş, hâlâ tüm bunların olası garipliğini düşünüyordu ki Sanat Tarihi binasının önünde ışıkları yanıp sönen polis araçları ve park etmiş bir ambulansın görüntüsü onu durdurdu. Bir çift muhabir ve bir kamera ekibi bir haber minibüsünden atlayarak dışarıda toplanan kalabalığın arasından ilerlemeye başladı.

Ne oluyor?

Aceleyle oraya doğru koştu, boğazında ağır bir korku yükseliyordu. "Neler oluyor?" diye sordu izleyicilerin arkasındaki bir öğrenci arkadaşına.

"Birisi dün gece geç saatlerde Sanat Tarihi profesörlerinden birine ofisinde saldırmış. Görünüşe göre gerçekten kötü durumda."

"En azından hayatta," diye ekledi bir başkası. "Onunla birlikte olan öğrenci için söyleyebileceğinizden çok daha fazlası."

Savannah'nın kalbi taş gibi soğuk bir şekilde midesine indi. "Bir öğrenci mi?" *Hayır, Rachel değil. Rachel olamazdı.* "Kim o?"

Cevap yakınlardaki bir başka kişiden geldi. "Birinci sınıf Eski Eserler dersindeki bir kız. Söylentiye göre, olay patlak verdiği ofisinde küçük bir ders dışı etkinlik yapıyorlarmış."

Savannah daha hareket halinde olduğunu fark etmeden ayakları altından kayarak onu binanın girişine doğru götürüyordu. Dışarıda büyüyen kalabalığı kontrol altında tutmaya çalışan polislerden ve üniversite görevlilerinden kaçarak içeri koştu.

Merdiven boşluğuna doğru koşarken polis memurlarından biri ona, "Bayan, şu anda binaya kimsenin girmesine izin yok," diye seslendi. Emri duymazdan gelerek üç kat merdiveni olabildiğince hızlı bir şekilde çıktı ve koridordan Profesör Keaton'ın ofisine doğru koşmaya başladı.

Birkaç dakika önce geldiğini gördüğü haber ekibi koridorda geziniyor, polis ve sağlık görevlileri açık kapının hemen içinde çalışırken kameralar kayıttaydı. Yaklaştığında, koridora bir sedye getirilmiş ve ambulans görevlilerinden biri tarafından bir hastaya müdahale ediliyordu.

Profesör Keaton sedyeyle asansöre doğru itilirken baygın yatıyordu, yüzü ve boynu kan içindeydi, derisi çenesine kadar örten battaniyenin üzerinde bembeyazdı. Keaton hastaneye götürülürken Savannah şok içinde hareketsiz duruyordu.

"Geliyorum!" diye bağırdı arkasından sert bir Boston aksanı. Sarsılarak kendine geldi ve bir sedye daha getirilirken bir adım kenara çekildi.

profesörün ofisinden dışarı itildi.

Bu hastayla ilgilenen hiçbir sağlık görevlisi yoktu. Acil müdahale ekiplerinin sedyeyi koridora taşıyıp ikinci asansör sırasına doğru acelesiz bir yürüyüşe başlamalarında hiçbir aciliyet yoktu. Savannah boğazında düğümlenen çığlığı bastırmak için elini ağzına götürdü.

Oh, Rachel. Hayır.

Minyon vücudu koyu kırmızı lekelerle benek benek olmuş bir çarşafı tamamen örtülmüştü. Kollarından biri örtünün altından kayarak sedyenin kenarına sarkmıştı. Savannah sessiz bir kederle baktı, bakışlarını o cansız elden ve Rachel'in bileğinde toplanmış, kanıyla yapış yapış olmuş bir düzineden fazla bilezikten ayıramadı.

İnançsızlık ve dehşet içinde sersemleyen Savannah profesörün ofisine tökezleyerek girdi, midesi kendi üzerine katlanıyordu.

"Herkes dışarı çıksın!" diye emretti içeride çalışan polis dedektiflerinden biri. Öne doğru yığılan Savannah'nın omzuna bir elini koydu ve kahvaltısını kaybetmemeye çalışarak orta kısmını tuttu. "Bayan, hemen gitmeniz gerekiyor. Burası bir suç mahalli."

"O benim oda arkadaşım," diye mırıldandı Savannah, gözyaşları onu boğuyordu. Profesör Keaton'ın masasının ve kanepesinin yanındaki duvara sıçrayan kanı görünce mide bulantısı arttı. "Biri bunu neden yapsın? Onu neden öldürsünler?"

"Burada bulmaya çalıştığımız şey de bu," dedi polis, sesi daha sempatik bir tona bürünerek. "Arkadaşınız için üzgünüm, ama şimdi işimizi yapmamıza izin vermeniz gerekiyor. Sizinle oda arkadaşınızı en son ne zaman gördüğünüz hakkında konuşmak istiyorum, lütfen dışarıda bekleyin."

O konuşurken, haber ekibi kameralarıyla içeri dalmak için uygun bir zaman olduğunu düşünüyor gibiydi. Muhabir, Savannah ile memurun arasına girerek mikrofonunu dedektife doğru itti. "Burada ne olduğuna dair bir ipucunuz var mı? Rastgele bir hırsızlık mıydı? Soygun mu? Yoksa bir tür kişisel saldırı mı? Kampüs, öğrencilerinin ve öğretim üyelerinin güvenliği için endişelenmeli mi?"

Polis gözlerini mikrofonlu akbabaya dikti ve sinirli bir iç geçirdi. "Şu anda başka kimsenin tehlikede olduğuna inanmak için bir nedenimiz yok. Zorla girildiğine dair bir işaret ya da bu ofiste yaşananların ötesinde bir boğuşmaya dair bariz bir kanıt yok. Yine de

Herhangi bir şey çalınmış gibi görünse de, olay yerini tam olarak inceleme ve işleme şansımız olana kadar hırsızlığı bir neden olarak göz ardı edemeyiz. "

Savannah daha fazla dinleyemedi. Keaton'ın ofisinden çıkıp kendisinin, Rachel'in ve diğer öğrencilerin yirmi dört saatten kısa bir süre önce çalıştıkları bitişikteki çalışma laboratuvarına girdi. Çalışma masalarından birindeki sandalyeye çöktü, Rachel'in cinayeti ve Profesör Keaton'ın kıl payı kurtuluşu hakkındaki tartışma kan sıçramış ofiste devam ederken kendini bedeninin dışında hissetti.

Savannah'nın bakışları laboratuvar masalarının üzerine yığılmış referans malzemelerinin üzerinde amaçsızca dolaştı, sonra arşiv deposuna yöneldi. Kapı ardına kadar açıktı ama içeride polis ya da üniversite görevlisi yoktu.

Ayağa kalktı ve uyuşuk bir şekilde yaklaşarak karanlık odaya girdi. Oda.

Ve Hatta aracılığıyla onu sis . Şok ve Keder, o fark etti bir şeylerin doğru olmadığını hemen anladı. "Burada değil."

Döndü, ani bir adrenalin dalgası onu neredeyse koşarak Profesör Keaton'ın ofisine geri gönderdi. Dağınık masanın ve yıpranmış kanepenin ötesine bakarak odada hızlı bir görsel arama yaptı. Bütün o kanın ötesine.

"Gitti." Polis memurları ve haber ekibi sustu, herkes dönüp ona bakmaya başladı. "Dün gece buradan bir şey alınmış."

~ ~ ~

Eva yine yerleşkenin mutfağındaki duman alarmını çalıştırmıştı.

Tiz bip sesi, mekandaki tüm savaşıçıların lanet olası şeyi kapatmak için tam gaz koşmasına neden oldu.

Gideon yeni takıntısı olan mikrobilgisayar üzerindeki sabah çalışmasını bıraktı ve yeraltı karargâhının yılan gibi kıvrılan koridorundan, biyolojik olarak içinden çıkan her şeyi yiyebilen tek iki sakin olan Eva ve Danika için özel olarak kurulan mutfığa doğru hızlı adımlarla ilerledi. Ocakta sıra Rio'nun Cins Arkadaşı'na geldiğinde bu bile tartışmalıydı.

İspanyol, Gideon oraya varmadan birkaç saniye önce mutfığa gelmişti. Rio alarmı susturmuş ve Eva'yı şefkatli bir şekilde

kucakladı, olanlara bahane bulmaya çalışırken iyi huylu bir şekilde kıkırdadı.

"Sadece haberlerde bir şey izlemek için bir dakikalığına arkamı döndüm," diye itiraz etti ve Lucan, Dante ve Tegan başlarını sallayıp yaptıkları işe dönerken elini tezgâhın üzerindeki küçük televizyona doğru salladı. Conlan kaldı ve yanında durup gülümsemesini elinin arkasına saklamaya çalışan arkadaşı Danika'ya sarılmak için yanına gitti.

"Ayrıca," diye devam etti Eva, "bu sefer sadece biraz duman vardı. Yemin ederim o alarm benden nefret ediyor."

Rio kahkahalar arasında, "Sorun değil bebeğim," dedi. "Yemek yapmak hiçbir zaman en iyi özelliğin olmadı. İyi tarafından bak, en azından kimse yaralanmadı."

"Bunu kahvaltılarına söyle," dedi Gideon alaycı bir ifadeyle. Yanmış yumurta ve sosis tavasını ocaktan aldı ve pisliği çöpe attı.

Televizyonun önünden geçerken, tüylü, kalın kirpiklerle çevrili bir çift çikolata kahverengisi geyik gözü dikkatini çekti. Genç kadın yerel üniversitelerden birinin önünde röportaj yapıyordu. Kısa siyah bukleler yüzünü çevreliyordu; sevimli, nazik bir yüzdü bu. Yumuşak hatları, dokunulduğunda kadife gibi yumuşak görünen pürüzsüz kahve-krem teninin mükemmel ovalini süslüyordu.

Ama genç güzelin ağzı gergindi, iki yanında stres çizgileri vardı. Ve şimdi Gideon daha yakından baktığı için, o güzel koyu renk gözlerde yaşlar biriktiğini fark etti.

Haber muhabiri mikrofonu yüzüne doğru tutarak, "Kayıp olduğunu söylediğiniz eser hakkında daha fazla bilgi verin," diye ısrar etti.

"Bu bir kılıç," diye cevap verdi, kelimeleri biraz titreten titremesine rağmen güzel yüzüne uygun bir sesle. "Çok eski bir kılıç."

"Doğru," dedi muhabir. "Ve bu kılıcı daha dün Profesör Keaton'ın sınıfında gördüğünüzden emin olduğunuzu söylüyorsunuz?"

"Bu da ne demek oluyor?" Gideon bakışlarını genç kadına dikerek sordu.

Danika, "Birisi dün gece üniversitede bir profesöre saldırmış," diye açıkladı. "Mass General'a götürüldü, durumu kritik ama stabil. Yanında bulunan öğrenci öldürüldü. Görünüşe göre kötü giden bir soygun olduğundan şüpheleniyorlar."

Gideon onaylarcasına homurdandı ve röportaj yapılan öğrencinin bu durumla ne ilgisi olduğunu merak etti.

"Kılıç, yakın zamanda üniversiteye bağışlanan Kolonyal dönem mobilyaları ve sanat eserleri koleksiyonunun bir parçasıydı," dedi muhabire. "En azından koleksiyonun bir parçası olduğuna inanıyorum. Her neyse, şimdi kayıp. Anladığım kadarıyla kayıp olan tek şey o."

"Uh, huh. İzleyicilerimiz için kılıcın neye benzediğini tarif edebilir misiniz? gibi mi?"

"İngiliz. On yedinci yüzyılın ortaları," diye kesin bir ifadeyle cevap verdi. "Sapına işlenmiş bir kartal ya da şahin var."

Gideon dondu kaldı, kanı damarlarında aniden soğuk akmaya başladı.

"Kabzasında bir yakut var," diye devam etti genç kadın, "oyulmuş çelik pençelerle yerinde tutuluyor."

Ah, Tanrım.

Gideon orada öylece durdu, beynine kazınan sözcükler karşısında hareketsiz kalmıştı.

Bu öğrencinin tarif ettiği silahı çok iyi biliyordu.

O kılıcı çok uzun zaman önce elinde tutmuştu. İkiz kardeşlerinin öldürüldüğü gece ortadan kaybolmuştu; Gideon Darkhaven'dan uzaktayken onları kılıçla katleden haydutlar tarafından alındığını tahmin ediyordu. Olması gerektiği gibi onları korumak için orada değildi.

Kılıcı bir daha göreceğini hiç düşünmemişti, görmek de istememişti. O geceden sonra olmaz.

Sonunun burada, Boston'da olacağını hiç düşünmemişti. Ne zamandır? Kime aitti?

Daha da önemlisi, kim onu uğruna cinayet işleyecek kadar çok ister ki?

Bu sorulara cevap bulma ihtiyacı damarlarını ateşle yaktı.

Daha fazlasını bilmeliydi.

Gideon televizyon ekranında güzel kızı izlerken, aramaya nereden başlayacağını çok iyi biliyordu.

BÖLÜM 6

"Bugünün son iadesi Bayan Kennefick." Savannah kasadaki kartı Carrie adında toplumdan dışlanmış bir kızla ilgili yeni çıkan popüler bir korku romanının arkasına yerleştirdi. Maine'de yaşayan ve bir tür korkutucu güce sahip olan bu hayali liseli kıza sempati duyarak kitaba baktı. Yarı yarıya romanı kendisi imzalamak istedi. Günü zaten yeterince korkunç geçmemiş olsaydı belki de imzalardı.

Amiri yaşlı Bayan Kennefick, Savannah'ya gece izin vermeyi teklif etmişti ama üzücü gerçek şuydu ki Savannah'nın yapmak isteyeceği son şey, evinde tek başına gereğinden fazla zaman geçirmektir. Kütüphanedeki akşam vardiyası üniversitede olanlardan uzaklaşmak için iyi bir fırsattı.

Rachel ölmüştü. Tanrım, Savannah buna inanmakta güçlük çekiyordu. Arkadaşının ve Profesör Keaton'ın bilinmeyen bir saldırgan tarafından saldırıya uğradığı düşüncesi midelerini bulandırdı. Gözleri yaşlarla doldu ama onları tuttu. Kederine ve şokuna yenik düşmesine izin veremezdi. Bu gece iki kez kitap iade masasından kalkmak zorunda kalmış, hıçkırıklar boğazını parçalamadan önce ancak tuvalete gidebilmişti.

Vardiyasının kalan kırk dakikasını bir daha kaybetmeden atlatabilirse, bu bir mucize olacaktı.

"Her şey hazır mı canım?" Bayan Kennefick düzgün gri topuzunu sıvazladı, ardından aynı renkteki hırkasını düzelterek işlem odasındaki masasından kalktı.

"Her şey hazır," dedi Savannah, *Carrie*'nin yıpranmış kopyasını o akşam iade ettiği diğer kitaplarla birlikte tekerlekli kitap arabasına koyarken.

"Pekâlâ." Yaşlı kadın arabayı aldı ve Savannah onu durduramadan götürmeye başladı. "Burada beklemenin bir anlamı yok.

Bu gece daha uzun canım. Ben gidip Şu iadeleri rafa kaldırayım. ıkarken kapıyı arkandan kilitler misin?"

"Ama Bayan Kennefick, gerçekten umurumda değil--"

Kadın el sallayarak onu başından savdı ve arabanın üzerinde kamburlaŐarak yoluna devam etti, sıkıcı etekli arkası ve yumuşak tabanlı ayakkabıları kütüphane koridorunun sessiz labirentine çekildi.

Savannah duvardaki saate baktı ve saniye ibresinin yavaŐa ilerleyişini izledi. Orada yapacak başka bir Şey aradı ama bunun kendisini kütüphanenin dışında bekleyen gerçekliğe dönmemek için bir bahane olduğunu biliyordu. Bu fırsattan yararlanarak Bayan Kennefick'in kalemliğini ve atalığını düzenledi, hatta o kadar ileri gitti ki uzun kollu balıki yaka kazağının kenarını kullanarak amirinin masasının tertemiz yüzeyinde var olmayan tozları süpürdü.

Savannah patron dosyalarını düzeltmekle meŐgulken ensesindeki ince tüylerin tuhaf bir farkındalık hissiyle kalktığını hissetti. Tuhaf ve tedirgin edici bir sıcaklık tenine yayıldı.

Dışarıda kütüphanenin doğumhanesinde biri vardı.

Bitişik oda sessiz olmasına rağmen, dosya çekmecesini kapattı ve araŐırmak için dışarı ıktı.

Orada biri vardı, tamam.

Adam odanın ortasında durmuş, yüzü ona dönük, uzun siyah bir trençkot, siyah pantolon ve siyah, kalın tabanlı botlar giymişti. GörünüŐüne bakılırsa bir serseriydi. Çok iri bir serseri.

Tanrım, adam bir buçuk metre boyunda ve sağlam kaslara sahip olmalıydı. Bu da onu orada sessiz bir meditasyon halinde durmuş, kalın, diken gibi kesilmiş sarı saçlarıyla dolu başını geniş omuzlarının üzerine yatırmıŐ, süslü panellerle kaplı, ortaçağ tarzı odanın etrafını 360 derece çevreleyen duvar resimlerini incelerken bulmayı daha da uyumsuz hale getiriyordu.

Savannah temkinli ama meraklı adımlarla ona doğru yürüdü. "Kütüphane yakında kapanacak. Bir Şey bulmanıza yardım edebilir miyim?"

YavaŐa dönüp ona baktı ve vay canına....

Punk tanımı giyim tarzına uyuyor olabilirdi ama burada bitiyordu. YakıŐıklıydı, korkunç derecede yakıŐıklıydı. Altın sarısı saçlarının altında, geniş kaşları ve köşeli elmacık kemikleri, Boston Halk Kütüphanesi'ndeki Abbey Odası'nın ortasında durmaktansa bir sinema perdesine daha çok yakıŐacak kare kesimli bir eneyle birleŐiyordu.

"Sadece bakıyordum," dedi uzun bir süre sonra, kalın sesinde Britanya'ya özgü bir tını vardı.

Ve artık sanata bakmasa da bakmaya devam ediyordu. Delici mavi gözleri kızın bakışlarıyla buluştu ve öyle keskin ve soğukkanlıydı ki kızla ilgili her şeyi bir anda okuyup işliyor gibiydi.

Savannah'nın teni adamın ilgisi altında daha da gerginleşti ve fildişi rengi balıkçı yakasının yumuşak örgüsü boğazına ve göğüslerine zımpara kâğıdı gibi geldi. Kendini çok sıcak hissediyordu, çok fark edilmişti ve karşısındaki bu yabancıнын büyüklüğünün ve erkeksiliğinin çok farkındaydı.

Bu adama tepki olarak merkezi sinir sisteminde meydana gelen garip kaosa rağmen sakin ve profesyonel bir hava yansıtmaya çalıştı. Adamın dikkatinden kaçmak için yanına yaklaşarak, yüzyılın başında Edwin Austin Abbey adlı sanatçı tarafından kütüphane için yapılmış, Kral Arthur ve Yuvarlak Masa Şövalyeleri'ni tasvir eden on beş orijinal eserden oluşan seriye baktı. "Peki, hangisiyle daha çok ilgileniyorsun? Abbey'nin eserleri mi, yoksa Arthur efsaneleri mi?"

Şimdi onun bakışlarını takip ediyordu. "Ben her şeyle ilgilenirim. *Zihin doldurulacak bir kap değil, tutuşturulacak bir ateştir.*"

Savannah ifadeyi hatırladı, daha önce sınıfta bir yerde duyduğunu biliyordu. "Plutarkhos mu?" diye tahmin etti.

Yanında duran, serseri olmayan muhteşem kızın yan yan sırtışıyla ödüllendirildi. "Anladığım kadarıyla felsefe öğrencisisin."

"En güçlü olduğum ders değil ama derslerimin çoğunda başarılı oluyorum."

Sanki zihinsel olarak onun lehine bir puan kazanmış gibi gülümsemesi biraz buruştu. Güzel bir gülümsemesi vardı. Düz beyaz dişleri dolgun, gür dudaklarla çerçevelenmişti ve bu da nabzının biraz atmasına neden oluyordu. Ve o İngiliz aksanı da kalp atışlarına komik şeyler yapıyordu. "Dur tahmin edeyim," dedi, onu yine o sinir bozucu şekilde inceleyerek. "Wellesley mi? Ya da belki Radcliffe?"

İki prestijli, özel kadın kolejinden bahsedilince başını salladı. "BU. Sanat Tarihi programında birinci sınıf öğrencisiyim."

"Sanat Tarihi. Alışılmadık bir seçim. Bugünlerde üniversitelerin çoğu yüksek fiyatlı doktorlar ve avukatlar yetiştiriyor. Ya da geleceğin Einstein'ları olmayı uman matematik dehası çocuklar."

Savannah omuz silkti. "Sanırım geçmişle daha barışık olduğumu söyleyebilirsin."

Normalde bu yüzde yüz doğru olurdu. Ama son zamanlarda değil. Dün kılıcın geçmişinde gördüklerinden sonra değil. Şimdi, zamanda geriye gidebilmeyi ve geçmişte bir çift genç çocuğa yaşatılan dehşeti ona gösteren dokunuşu geri alabilmeyi diliyordu. Kılıcın geçmişinde tanık olduğu diğer dehşeti de inkâr edebilmeyi diledi - en karanlık türden kurgular dışında var olması mümkün olmayan canavarlar.

Keşke Rachel'ın ona Profesör Keaton'la randevusundan bahsettiği ana geri dönebilseydi de onu gitmemesi için uyarabilseydi.

Şu anda, son zamanlarda olanlardan sonra, Savannah geçmişte hiçbir teselli bulamıyordu.

"Ben Gideon, bu arada." Derin, zengin ses onu şimdiki zamana geri çekti, bir yabancı tarafından bile sunulsa hoş bir yaşam çizgisi. Adam elini uzattı ama kız elini tutacak cesareti kendinde bulamadı.

"Savannah," dedi sessizce, çıplak ellerini arkasında kavuşturarak, yeteneği canlılar üzerinde işe yaramasa da ona uzanma isteğine karşı koydu. Ona dokunma fikri hem zorlayıcı hem de tedirgin ediciydi. Sanki onu bir şekilde tanıyor olmalıydı, belki kütüphanede ya da şehirde bir yerlerde görmüştü ama onu daha önce orada hiç görmediğinden emindi. "İnsanlar genellikle kütüphanenin bu bölümünde çok fazla zaman geçirmezler. Bates Okuma Odası ve Sargent Salonu müşteriler arasında daha popülerdir."

Kadın saçmalıyordu ama adam bunu fark etmemiş ya da umursamamış gibiydi. O büyüleyici mavi gözler onu izliyor, inceliyordu. Onun söylediği ve yaptığı her şeyi analiz eden zihninin mekanizmasını neredeyse hissedebiliyordu. Bir şeyler arıyordu.

"Peki ya sen Savannah?" "Ben mi?"

"En sevdiğin oda hangisi?"

"Ah." Gergin bir kahkaha attı, onun yanında kendini aptal gibi hissediyordu, alışık olmadığı bir duyguydu bu. Sanki aldığı eğitimlerin hiçbiri onu onun gibi biriyle karşılaşmaya hazırlayamamış gibi. Bunu düşünmek delilikti. Hiçbir mantıksal anlamı yoktu. Ama yine de hissetmişti. Bu adam - Gideon, diye düşündü, ismi zihninde test ederek - aynı anda hem yaşsız hem de bir şekilde kadim görünüyordu. Hiçbir şeyin onu şaşırtamayacağını söyleyen bir güvenle kendini tutuyordu. "Bu oda benim favorim," diye mırıldandı usulca. "Kahraman hikâyelerini hep sevmişimdir."

Ağızı buruştu. "Ejderha öldüren adamlar mı? Kuledeki prensesi kurtaran?"

Savannah ona ters bir bakış fırlattı. "Hayır, bedeli ne olursa olsun peşinden gitmekten korkmayan birinin hakikat arayışı."

Çenesini hafifçe kaldırarak onun savuşturmasını onayladı. "Tehlikeli Koltuk'u riske atmak anlamına gelse bile mi?"

Birlikte, Arthur efsanesinin o bölümünü tasvir eden panele, Yuvarlak Masa'daki sandalyeye baktılar; Kutsal Kase'yi aramaya layık olmadığını kanıtlayan herkes için ölüm anlamına geliyordu.

Savannah, bakışları tepesindeki tabloya sabitlenmiş olmasına rağmen Gideon'un onu incelediğini hissedebiliyordu. Ona fark ettiğinden daha yakın olan iri bedeninin sıcaklığı giysilerini yakıyor, tenine işliyor gibiydi. Aralarındaki saniyeler uzadıkça nabızı biraz daha hızlandı.

"Birinci sınıf öğrencisi," dedi bir süre sonra, ses tonunda tuhaf bir dalgınlık vardı. "Bu kadar genç olduğunu fark etmemiştim."

"Birkaç ay sonra on dokuz olacağım," diye cevap verdi, açıklanamaz bir şekilde savunmaya geçerek. "Neden? Kaç yaşında olduğumu sanıyordun? Sen kaç yaşındasın?"

Başını yavaşça salladı. Sonra bakışlarını çevirip yanındaki kadına baktı. "Gitmeliyim. Dediğin gibi, kütüphane kapanıyor. Seni işinden alıkoymak istemem."

"Biraz daha kalmak istersen sorun değil. Sizi bir on beş dakika daha dışarı atmam gerekmeyecek, o zamana kadar sanatın tadını çıkarmaktan çekinmeyin." Sör Galahad'ın ya onurunu onaylayacak ya da sonunu getirecek olan sandalyeye götürülüşüne son bir kez baktı ve Plutarkhos'un bir başka sözünü tekrarlamaktan kendini alamadı: *"Resim sessiz şiiirdir, şiiir ise konuşan resimdir."*

Gideon'un cevap veren gülümsemesi dizlerini altından çekmekle tehdit etti. "Gerçekten de öyle Savannah. Gerçekten de öyle."

O da gülümsemesini engelleyemedi. Ve bütün gün boyunca ilk kez kendini rahatlamış hissetti. Mutlu hissetti. Ne kadar tuhaf görünse de umutlu hissetti. Kederle ağırlaşmamış, şok ve kafa karışıklığıyla uyuşmamıştı.

Tek gereken bir yabancıyla tesadüfen karşılaşmak, beklenmedik bir sohbetti. Neler yaşadığına dair hiçbir fikri olmayan birinden gelen birkaç dakikalık nezaket. Bir hevesle işyerine giren ve hayatının en kötü gününü sadece içinde bulunarak daha az korkunç hale getiren biri.

"Memnun oldum, Gideon."

"Ben de Savannah."

Bu kez elini uzatan oydu. Adam elini tutmakta tereddüt etmedi. Beklediği gibi, adamın eli sıcak ve güçlüydü, uzun parmakları kadınınkini kolayca kavradı. Teması kestiklerinde, onun da kendisiyle aynı farkındalık sarsıntısını hissedip hissetmediğini merak etti. Tanrım, aralarındaki kısa bağlantı hafif bir elektrik akımı gibi içinden geçti, ısı ve enerji damarlarında zonkladı.

Ve onda belli belirsiz tanıdık gelen bir şeyler olduğu gerçeğinden kaçamadı...

"Gitmeliyim," dedi bu gece ikinci kez. Onun bu kadar çabuk gitmesini istemiyordu ama kalmasını da isteyemezdi. İsteyebilir miydi?

"Belki bir ara tekrar görüşürüz," diye ağzından kaçırdı, içgüdüsünün beynini ele geçirmesine izin verecek kadar kötü bir duyguya kapılmadan önce.

Uzun bir süre ona baktı ama ne öyle ne de böyle bir yanıt verdi. Diğer.

Sonra, tıpkı onu ilk gördüğü andaki gizemli hali gibi sadece döndü ve kapıdan çıkıp bekleyen geceye doğru yürüdü.

~ ~ ~

Gideon, Savannah birkaç dakika sonra binadan çıkana kadar kütüphanenin çatı köşesinde bir çirkin yaratık gibi çömelmiş bekledi.

Söylediği gibi gitmek niyetindeydi. Onunla sadece birkaç dakika konuştuktan sonra - on sekiz yaşında bir üniversite birinci sınıf öğrencisi olduğunu öğrendikten sonra - o lanet kılıcın sahibi hakkında daha fazla bilgi edinme arayışının parlak, masum bir genç kadını dahil etmeden ortaya çıkması gerektiğine karar vermişti.

Savannah'yı bilgi için kullanamazdı. Onu hiçbir şey için kullanamazdı.

Ve kesinlikle onun iş yerinin etrafında dolanmasına, kütüphaneden T istasyonuna giderken bir çatıdan diğerine gizlice sessizce onu takip etmesine gerek yoktu. Ama kendi kendine, gizli tehlikelerle dolu bir şehirde savunmasız bir kadını evine sağ salım dönerken görmenin bir ihtiyaç olduğunu söyleyerek yaptığı da buydu.

Gerçekte ne olduğu hakkında bir fikri olsaydı, onu haklı olarak bu tehlikeler arasında sayabileceğini boş verin.

Gideon cadde seviyesine sıçrayarak onun biraz gerisinden istasyona girdi. Başka bir arabaya bindi ve yolculuk boyunca rahatsız edilmediğinden emin olmak için kalabalığın arasından onu izledi. Kadın Aşağı Allston'da indiğinde, onu takip ederek Walbridge adlı bir ara sokaktaki beş katlı mütevazı bir tuğla apartmana kadar izledi. İkinci kattaki perdeli bir pencerenin arkasında bir ışık yandı.

Bir buçuk saat sonra Savannah'nın apartman ışığının loş parıltısı sönene kadar yolun karşısındaki gölgelerde plansız bir şekilde nöbet tutarak biraz daha bekledi.

Sonra evi ve savaş alanı olan karanlığa geri döndü.

BÖLÜM 7

Sanat Tarihi dersi ertesi gün iptal edildi tabii ki.

Bölüm binası sessizdi, bugün içeride öğrenci yoktu. Sadece profesörler ofislerinde özel olarak çalışıyorlardı. Kampüsteki söylentilere göre Profesör Keaton'ın tamamen iyileşmesi bekleniyordu. Hâlâ hastanedeydi ama profesörlerden biri Keaton'ın birkaç hafta içinde taburcu olup işinin başına dönebileceğini söylemişti. Tüm bu korkunç durumdan çıkan tek iyi haber buydu.

Savannah sadece Rachel'in da bu kadar şanslı olmasını diledi.

Savannah'yı o sabah, katılması gereken bir ders olmamasına rağmen Sanat Tarihi bölümüne geri getiren şey arkadaşının ölümüydü. Binanın içine süzüldü, açıklanamaz bir şekilde korkunç suç mahalline çekildi.

Rachel ve Profesör Keaton neden saldırıya uğramıştı? Ve kim tarafından?

Antika kılıç elbette değerliydi ama böylesine iğrenç ve ölümcül bir saldırıyı hak edecek kadar değerli miydi?

Savannah binanın ikinci katına çıkan merdivenleri tırmanırken kendini biraz kendi Tehlikeli Koltuk'una doğru ilerliyormuş, hazırlıklı ya da yüzleşmeye hazır olduğundan emin olmadığı bir gerçeğin peşindeymiş gibi hissediyordu.

Polis dedektifleri çoktan gitmiş, barikatlar ve bantlar olay yerinden kaldırılmıştı. Yine de Profesör Keaton'ın koridorun sonundaki ofis kapısına yaklaşırken orada olmak bile Savannah'nın damarlarında bir ürperti yaratmıştı. Ama odayı tekrar görmesi gerekiyordu. İçeride gözden kaçırdığı bir şey bulmayı, ne olduğunu ve neden olduğunu anlamasını sağlayacak bir şey bulmayı umuyordu.

Keaton'ın ofisinin kapısı kapalı ve kilitliydi. Yandaki arşiv ve çalışma odası da öyle.

Kahretsin.

Savannah kapı kolunu salladı ama işe yaramadı. Kilitleri aşmak mümkün değildi. Tabii alt kata inip bölüm profesörlerinden birini içeri girmesi için ikna etmeye çalışmak istemiyorsa.

Yalan söylemekten ve manipölasyondan kaçınmayı alışkanlık haline getirmiş olsa da, zihni odalara girmesini sağlayabilecek bir dizi bahane üzerinde çalışmaya başladı. Başka bir sınıfa ait kitaplarından birini yanlışlıkla içeride unutmuştu ve yaklaşan bir sınav için ona ihtiyacı vardı. Öğrenci kimliğini kaybetmişti ve çalışma odasındaki defterinin yanında olabileceğini düşündü. Profesör Keaton okula döndüğünde proje için ekstra kredi aldığından emin olmak için arşiv koleksiyonundaki son bir ögeyi kataloglamayı bitirmesi gerekiyordu.

Doğru. Bir fikir diğerinden daha kötü.

Gerçi dürüst bir cevap daha ikna edici olmazdı: Profesör Keaton'ın ofisine girip çıplak elleriyle gördüğü her şeye dokunmak ve polisin gözden kaçırmış olabileceği herhangi bir ipucu yakalayıp yakalayamayacağını görmek istiyordu.

Sönmüş olan Savannah gitmek için dönmeye başladı. Dönerken koridorun ilerisinde, yerde bir şey gözüne çarptı. İnce bir metal çember.

Düşündüğü şey bu olabilir miydi?

Aceleyle bakmaya gitti, ayaklarının dibindeki narin bileziği görünce hem heyecanlandı hem de midesi bulandı. Onu hemen tanıdı. Rachel'ın bileziklerinden biriydi. Cesedi götürülürken bileğinden düşmüş olmalıydı.

Savannah, Rachel'ın çektiği acıların kanlı kanıtını görünce tüm benliğiyle irkildi. Ama bileziğe dokunmak zorundaydı. Bu trajik hatıra ona her ne söyleyecekse, Savannah'nın bunu bilmesi gerekiyordu.

Onu yerden aldı, parmaklarını soğuk metalin etrafına doladı.

Yüzük.

Duyu ötesi yeteneği hemen uyandı. Sarsıntıdan Metalin içinde saklı olan anı o kadar tazeydi ki, bilezik onu sersemletti.

Keaton'ın ofisinde Rachel'ı gördü. Yüzü ölümcül bir dehşet içinde iki büklüm olmuştu.

Ve Savannah'nın nedenini anlaması uzun sürmedi....

Hiçbir uyarı olmadan, canavar yaklaşırken aniden Rachel'ın saldırganının yüzüne bakıyordu.

Ve bu bir canavardı. Savannah'nın eski kılıca dokunduğundan beri unutmaya çalıştığı aynı türden vahşi gözlü, dişli bir canavar. Ama bu canavar küçük çocukları öldüren grup gibi kapüşonlu bir pelerin giymemişti. Bu canavar pahalı görünümlü koyu renk bir takım elbise ve bembeyaz bir gömlek giymişti. Bir beyefendinin zarif kıyafetleri ve zengin bir şekilde şekillendirilmiş kahverengi saçları, ancak kabus gibi bir canavarın yüzü.

Yaratık Rachel'a doğru hamle yaptı, jilet gibi dişli çenesi açıktı ve kızın boğazına saldırdı.

Aman Tanrım.

İmkansız. Bunu tekrar görüyor olamazdı. Bu olamazdı.

Gerçek.

Aklını mı kaçıırıyordu?

Savannah nefes alamıyordu. Ciğerleri daraldı, içinde yandı göğüs. Kalbi sertçe çarpıyor, kulaklarında çınlıyordu. Tüm vücudu çılgılık atıyor gibi görünse de sesini bulamıyordu.

Şimdi kalkık avucunun içinde duran bileziğe bakakaldı. Tüm içgüdüleri ona bileziği olabildiğince hızlı ve uzağa fırlatıp atmasını söylüyordu. Ama arkadaşından geriye kalan tek şey buydu.

Ve kırılğan metal halka, Rachel'ın katilinin tek kanıtı olabilecek şeyi içeriyordu.

Gördüklerini birine anlatmak zorundaydı. Ama kime?

Psikometri yeteneği yeterince tuhaftı, ama gördüğü canavarları -bir kez değil, iki kez- yeteneği aracılığıyla açıklamaya çalıştığında kimsenin ona inanmasını beklemek?

Onun deli olduğunu düşüneceklerdi. Belki de öyleydi.

Savannah'nın kız kardeşi Amelie uzun zamandır annelerinin kafasının biraz karışık olduğunu söylüyordu. Belki Savannah da öyleydi. Çünkü şu anda ona mantıklı gelen tek şey buydu. Son birkaç gündür tanık olduklarını ancak bu şekilde açıklayabiliyordu.

Ne yapacağını ya da kime başvuracağını bilmiyordu. Düşünmek için zamana ihtiyacı vardı.

Tamamen kaybetmeden önce kendini toparlaması gerekiyordu.

Savannah, Rachel'ın bileziğini kitap çantasına attı ve hızla binadan çıktı.

~ ~ ~

Gideon Savannah'nın dairesinin kapısını ikinci kez tıklattı, orada bulunmasının iyi bir fikir olduğuna hiç ikna olmamıştı.

Öte yandan, bu geceki devriyesinin ilk saatinden sapıp onu görme umuduyla Boston Halk Kütüphanesi'nin önünden geçmek de pek mantıklı sayılmazdı. Yine de bunu da yapmış ve Savannah'nın vardiyasında olmadığını öğrenince rahatsız olmuştu. Kötü bir karar olsun ya da olmasın, botlarının onu şehrin öbür ucundaki mütevazı dairesine götürmesine engel olamamıştı.

Parmak eklemleri üçüncü kez kapıya çarparken, nihayet içeriden bir hareket duydu. Onun evde olduğunu biliyordu; kapıdaki kişiyi görmezden gelmeye kararlı görünse de yeteneği ona ihanet etmişti. Kadın dışarı bakmak için önüne geçtiğinde gözetleme deliği gölgelendi. Sonra kapının diğer tarafından yumuşak bir soluk geldi. Kilitlerden biri açıldı. Sonra bir diğeri.

Savannah kapıyı açtı, yüzü sessiz bir şaşkınlıkla donuklaşmıştı. Gideon onun güzel, koyu renk gözleri ve şehvetli ağzından güzel kıvrımlarına ve zayıf, uzun bacaklarına kadar her şeyini bir anda içti. Bu gece rahat etmek için kalçalarını ve uyluklarını saran bol bir kot pantolon ve düğmeleri açık, solmuş kot iş gömleğinin altına beyaz bir rock grubu atleti giymişti.

Tanrı aşkına, parlak kırmızı Rolling Stones logosunun altında sütyensizdi. Küçük, diri göğüslerinin beklenmedik görüntüsü neredeyse neden orada olduğunu unutturacaktı.

"Gideon." Ona bakarken ince siyah kaşlarının altında örülme şekli pek de hoş bir karşılama sayılmazdı. Arkasından ikinci kat sahanlığına hızlı bir bakış gönderdi, dikkati dağılmış ve sinirli görünüyordu. Dikkati tekrar ona döndüğünde kaşları daha da çatıldı. "Burada ne işin var senin? Nerede yaşadığımı nereden biliyorsun?"

Oraya vardığında bu keşif işinin sorun yaratacağını biliyordu ama bu riski göze almıştı. "Bu gece kütüphanenin önünden geçerken seni tekrar görebileceğimi düşündüm. Amirin bugün hasta olduğunu söyledi. Senin için çok endişelenmiş görünüyordu. Umarım seni kontrol etmek için uğramama kızmamışsındır."

"Adresimi size Bayan Kennefick mi verdi?"

Ama Gideon bunu ne doğruladı ne de inkâr etti. "İyi değil misin?"

Savannah'nın kırışmış kaşları biraz gevşedi. "Ben iyiyim," dedi ama adam onun telaşlı ve gergin olduğunu görebiliyordu. Yanaklarında solgun bir renk vardı ve yüzü gergindi, ağzını çevreleyen çizgiler vardı. "Gelmemeliydin. Ben iyiyim ama şu an benim için pek uygun bir zaman değil Gideon."

Burada bir şeyler çok yanlıştı. Savannah'nın kaygısının elle tutulur dalgalar halinde yayıldığını hissedebiliyordu. Savannah'nın korkusu aralarındaki iki metrelik boşlukta ağır ağır asılı duruyordu. "Sana bir şey oldu."

"Benim için değil." Başını zayıfça salladı ve kollarını bir kalkan gibi kendi üzerinde kavuşturdu. Sesi sessiz ve kısıktı. "Arkadaşım Rachel'a bir şey oldu, burada birlikte kaldığım kıza. Birkaç gece önce öldürüldü. O ve BÜ'deki profesörlerden biri saldırıya uğradı. Profesör Keaton kurtuldu ama Rachel..."

"Arkadaşın için üzgünüm," dedi Gideon. "Fark etmemiştim."

Gerçek buydu ya da gerçeğe çok yakındı. Savannah'nın kurbanlardan birine yakın olduğunu bilmiyordu. Onun acı çektiğini görebiliyordu ama daha fazlası da vardı ve içindeki savaşı durum hakkında henüz bilmediği başka şeylerden şüpheleniyordu.

"Geçenlerde haberlerde kampüsteki Sanat Tarihi binasında bir soygun olduğunu duydum," dedi kayıtsızca. "Arkadaşın ve profesör bir tür tarihi eserin çalınması sırasında saldırıya uğramışlar, değil mi?"

Savannah cevap verip vermeyeceğine karar verememiş gibi uzun bir süre ona baktı. "O gece ne olduğundan emin değilim," diye mırıldandı sonunda. Kollarını kavuşturdu ve bir elini kapının kenarına götürdü. Geriye doğru bir adım attı. Kapıya dayanmış olan eli şimdi kesik kesik kapanmaya başlamıştı. "Beni kontrol ettiğin için teşekkürler, Gideon. Şu anda konuşacak durumda değilim, o yüzden--"

Onun geri çekilmesiyle bir adım ilerledi. "Sorun ne Savannah? Bana anlatabilirsin."

Başını iki yana salladı. "Bu konuda konuşmak istemiyorum. Yapamam..."

Gideon'un midesi endişeyle gerildi. "Değer verdiğin birini kaybettin. Bunun kolay olmadığını biliyorum. Ama dün gece kütüphanede farklı görünüyordun. Görünürde üzgün değildin, şimdi olduğun gibi. Bir şey seni korkutmuş Savannah. İnkâr etmeye çalışma. Bugün sana bir şey oldu."

"Hayır." Sözcük boğuk bir şekilde, dudaklarından zorla döküldü. "Lütfen, Gideon. Bu konu hakkında daha fazla konuşmak istemiyorum."

Umutsuzca kendini toparlamaya çalışıyordu, bunu görebiliyordu. Ama gerçekten sarsılmıştı, basit bir keder ya da korkudan çok daha içgüdüsel bir şeyle uğraşıyordu.

Dehşete kapılmıştı.

Onu daha yakından inceledi ve durduğu yerde onu tepeden tırnağa saran titremede korkusunun derinliğini gördü. Yüce Tanrım, onu böyle bir duruma ne sokmuş olabilirdi?

"Savannah, biri seni bir şekilde tehdit mi etti?" Bu düşünce kanını kaynattı. "Biri seni incitti mi?"

Başını salladı, dairesine çekilirken sessizdi ve onu açık kapıda bıraktı. Davetsiz olarak onu içeri kadar takip etti ama onu dehşete düşüren şeyle başa çıkması için yalnız bırakıp çekip gidecek değildi.

Gideon kapıyı arkasından kapattı ve sıkışık oturma odasına doğru yürüdü. Bakışları sol taraftaki yatak odasına kaydı; yatağın üzerinde bir bavul açık duruyordu ve içine birkaç parça katlanmış giysi atılmıştı.

"Bir yere mi gidiyorsun?"

"Bir süreliğine uzaklaşmam gerekiyor," dedi, hâlâ onun önünde küçük yaşam alanına doğru sürükleniyor ve onu arkasında tutuyordu. "Kafamı boşaltmaya ihtiyacım var. Bunu yapabileceğimi bildiğim tek yer Atchafalaya'daki evim. Bu öğleden sonra kız kardeşimi aradım. Amelie benim de eve gelmemin iyi olacağını düşünüyor."

"Louisiana mı?" dedi. "Sadece kafanı boşaltmak için bile çok uzun bir yol."

"Burası benim evim. Ait olduğum yer."

"Hayır," dedi, kırılmış bir inkârla. "Bir şey yüzünden paniğe kapıldın ve kaçıyorsun. Senin bundan daha güçlü olduğunu düşünmüştüm Savannah. Ne pahasına olursa olsun gerçeğin peşinden giden kahramanları sevdiğini sanıyordum."

"Benim hakkımda hiçbir şey bilmiyorsun," diye karşılık verdi ve dönüp ona baktı. Koyu kahverengi gözleri korku ve öfkenin sıcak karışımıyla onu delip geçti. Kollarını tekrar göğsünün üzerinde kavuşturdu, yaralı ve kendini koruyan bir duruş.

Adam acelesiz adımlarla ona doğru yürüdü. Yerinde durmuş, onun yaklaşmasını izliyordu. Şu anda geri çekilmiyordu ama kollarını kendine doğru sımsıkı tutarak onun -belki de herhangi birinin- gerçekten yaklaşmasını engelliyordu.

Gideon onun ellerinden birini sert ama nazik bir şekilde kavradı. "Kendini bana karşı korumana gerek yok. Ben iyi adamlardan biriyim."

Şimdi diğer elini de tuttu ve kollarını yanlarına doğru çekti. Adam narin çenesini avucunun içine almak için uzandığında, kadının göğsü aldığı her sığ ve hızlı nefesle inip kalkıyordu. Teni başparmağının altında kremi bir pürüzsüzlükteydi, dolgun dudakları saten gibi yumuşaktı, koyu şarap gülü rengindeydi.

Onun tadına bakma isteğine karşı koyamıyordu - sadece bir kereliğine.

Parmaklarını kızın sıcak ensesinde dolaştırarak onu kendine doğru çekti ve dudaklarını kızın dudaklarına değdirdi. Kadın hayal ettiğinden daha tatlıydı, ağzının sıcaklığı ve öpücüğünün şefkati, susamış bir adamın soğuk ve berrak su istemesi gibi içinde bir ihtiyaç uyandırdı.

Gideon onu kendine doğru daha derine çekmekten, dilinin aç ucuyla dudaklarının dikişini test etmekten kendini alamadı. Kız güzel bir inilti çıkararak Gideon'un ellerini omuzlarına götürdü ve lezzetli bir teslimiyetle ona yapıştı.

Kollarının çıplak tenini hissedebilmek için kot gömleğini üzerinden sıyırdı. Bu bir hataydı. Çünkü şimdi Savannah'nın bağlanmamış göğüslerinin çakıllı tepeleri göğsüne çarpıyordu, siyah deri ceketini ve tişörtünü yakıp geçen bir farkındalık onu sanki karşısında çıtırçıplak duruyormuş gibi hızla tahrik ediyordu.

Arzu bir orman yangını gibi içinden geçerken dişlerinin sivri uçlarının uzadığını hissetti. Neyse ki gözleri kapalıydı, yoksa irislerinin hararetli parıltısı onu bir anda insandan başka bir şey olarak ele verirdi.

Gideon onun ağzına karşı hırladı ve kendine bu hızlı, tehlikeli tutkunun sadece uzun, kendi kendine dayatılan bir kuraklığın sonucu olduğunu söyledi.

Doğru. Keşke buna inansaydı.

Hissettiği şey çok daha şaşırtıcı bir şeydi. Hem de rahatsız edici.

Çünkü o anda istediği herhangi bir kadın değildi. Sadece bu kadındı.

Belki de ona duyduğu ihtiyacın karanlık gücünü hissetmişti. Tanrı biliyordu, bunu hissetmeliydi. Aleti aralarında çelikten bir çıkıntıydı, damarları onu almak için davul gibi bir taleple atıyordu. Ona sahip olmak için.

"Gideon, yapamam." Ayrıldı ve kesik kesik bir nefes çekti. Yumruğu ağzına geldi ve öpücükten şişmiş dudaklarına bastırdı. "Üzgünüm, bunu yapamam," diye fısıldadı kırık bir sesle. "Başlayamam

Etrafındaki her şey bana çok yanlış gelirken, doğru hissettiren bir şeyi istemek. Kafam çok karışık."

Kahretsin, o da öyleydi. Kafa karışıklığı onun için tamamen yabancı bir duygu idi. Bu kadınla tanıştığı andan itibaren, kütüphanedeki kıvrak zekâsıyla yaptığı esprilerden, sadece ona yakın olmak için bile içinde uyandırdığı yoğun çekime kadar her şeyiyle aklını başından almıştı.

Dairesine onu baştan çıkarmak için gelmemişti ama şimdi onu öptüğüne göre, onu istiyordu. Hem de çok. Öpüşmeleri, hatırlamak istemediği kadar uzun yıllar sonra ilk kez içinde şiddetli bir arzu uyandırmıştı. Nabzının atışını sakinleştirmek, onun bakışlarıyla karşılaşmadan önce gözlerindeki kehribarın söndüğünden emin olmak için kendini kontrol etmesi gerekti. Konuşmaya teşebbüs etmeden önce dişlerini tekrar insani hallerine döndürmek için.

Savannah derin bir iç çekti. "Hayatım boyunca hiç bu kadar kafam karışmamıştı. Ve haklısın, Gideon. Korkuyorum." Çok savunmasız ve tatlı görünüyordu. Çok yalnız. "Delirmekten korkuyorum."

Bir adım daha yaklaştı ve başını hafifçe salladı. "Bana deli gibi görünmüyorsun."

"Bilmiyorsun," diye cevap verdi, sesi kısıktı. "Amelie dışında kimse bilmiyor."

"Kimse neyi bilmiyor, Savannah?"

"Ben... bir şeyler görüyorum." Bu ifadenin aralarında uzun bir süre asılı kalmasına izin verdi, bakışları onun gözlerini aradı ve bir tepki için yüzünü izledi. "Rachel'a yapılan saldırıyı gördüm. Nasıl öldürüldüğünü gördüm. Bunu yapan canavarı gördüm."

Gideon onun *canavar* kelimesinden bahsetmesi üzerine kendini tuttu. İfadesini nötr tuttu, dışa karşı sakin ve sabırlı bir anlayış göstermeye özen gösteriyordu, ancak içten içe Breed içgüdüleri alarm zillerini çaldirıyordu. "Arkadaşının öldürüldüğünü gördüm de ne demek? Sen de mi oradaydın?"

Yavaşça başını salladı. "Daha sonra, Profesör Keaton'ın ofisinin dışında Rachel'ın bileziklerinden birini bulduğumda gördüm. O gece onu takıyordu. Bileziğe dokundum ve bana her şeyi gösterdi." Sanki devam etmesi gerektiğinden emin değilmiş gibi dudaklarını birbirine bastırdı. "Nasıl ya da neden olduğunu açıklayamam ama bir nesneye dokunduğumda... onun geçmişine dair bir şeyler görebiliyorum."

"Ve onun bileziğine dokunduğunuzda, arkadaşınızın ölümünü gördünüz."

"Evet." Savannah ona fazlasıyla bilge bir bakışla baktı. Karanlık, sarsılmaz bir bilgiyle kasvetli. "Rachel'ın insanlık dışı bir şey tarafından öldürüldüğünü gördüm, Gideon. İnsana benziyordu ama öyle olamazdı. Keskin dişleri ve iğrenç parlayan sarı gözleriyle değil."

Kutsal. Kanlı. Cehennem.

Az önce güçlü bir duyu ötesi yeteneğe sahip olduğunu itiraf ettiği gerçeğini unutarak -birçok ölümünün taklit ettiği ama çok azının gerçekten sahip olduğu bir şey- Savannah'nın konuşurken Gideon'un damarlarının gerilmesine ve soğumasına neden olan diğer ifşaatıydı.

Adam hemen cevap vermeyince Savannah esprisiz bir kahkaha attı. "Şimdi benim deli olduğumu düşünüyorsun."

"Hayır." Hayır, onun deli olduğunu düşünmüyordu. Tam tersine. Zeki ve güzeldi, henüz yirmi yıl bile görmemiş o yumuşak kahverengi gözlerinde yüz yıllık bir bilgelik vardı. Sıra dışıydı ve Gideon şimdi Savannah'da henüz anlayamadığı bir şeyler olup olmadığını merak ediyordu.

Ama o daha sorularını sormadan - ESP yeteneği ve vücudunda alışılmadık doğum lekeleri olup olmadığıyla ilgili sorular - kız ona doğru döndü ve cevap tam da görüş alanında belirdi. Sol kürek kemiğinin üzerinde, beyaz atletinin ince askısının altından kısmen görünen küçük kırmızı bir iz. Kusursuzdu: Hilal şeklindeki bir ayın beşiğine düşen bir gözyaşı damlası.

Savannah sadece insan değildi.

O bir Irk Arkadaşıydı.

Ah, lanet olsun. Bu iyi değildi. Hem de hiç iyi değil. *Homo Sapiens* halkı arasında yaşayan Savannah gibi kadınların keşfi söz konusu olduğunda uyulması gereken bir protokol vardı. Bu protokol kesinlikle baştan çıkarmayı ya da ikiyüzlülüğü içermiyordu, Gideon şu anda yüksek bir telin üzerindeki bir adam gibi iki şey arasında sallanıyordu.

"Madem ki zihinsel dengesizliğim yüzünden seni dilsiz bıraktım," diye devam etti, "o halde sana gördüğüm diğer şeyi de anlatabilirim. Sanat Tarihi koleksiyonunda bir kılıç vardı, çok eski bir kılıç. Geçen gece kaybolan tek parça. O kılıca ben de yakın zamanda dokundum, Gideon." Dönüp ona baktı. "Bana aynı türden bir yaratığı gösterdi - aslında bir grup yaratığı. O kılıcı kullanarak uzun zaman önce bir çift küçük çocuğu katlettiler. Hiç bu kadar korkunç bir şey görmemiştim. Değil

Rachel'a ne olduğunu görene kadar. Muhtemelen bunların hiçbirine inanmadığınızı biliyorum. "

"Sana inanıyorum Savannah." Zihni, bu korkmuş ama açık sözlü kadında gördüğü, duyduğu her şeyin anlamları üzerinde çalkalandı. "Sana inanıyorum ve sana yardım etmek istiyorum."

"Nasıl yardım edebilirsin?" Kadının sesindeki çaresizliği şimdi duymuştu. Bitkin düşmüştü, duygusal olarak tükenmişti. Sarkık kanepeye doğru sürüklendi ve dizlerinin üzerine çökerek başını ellerinin arasına aldı. "Böyle bir şeye kim nasıl yardım edebilir? Gördüğüm şeyin gerçek olması mümkün değil. Hiç mantıklı değil, değil mi?"

Tanrı yardımcısı olsun, neredeyse o anda ona gerçeği ağzından kaçıracaktı. Onun kafa karışıklığını açıklamak, şu anda onu bu kadar sıkıntılı ve belirsiz kılan her şeyi anlamlandırmasına yardımcı olmak istiyordu.

Ama yapamazdı. Böyle bir hakkı yoktu.

Tarikat'ın Savannah'nın varlığından haberdar edilmesi gerekiyordu. Bir savaşçı olarak -tıpkı Irk'ın diğer üyeleri gibi- Gideon'un görevi, bu dünyanın kendi dünyalarına ve eğer katılmayı seçerse dünyadaki yerine nazikçe alışmasını sağlamaktı. Dikkatsizce en kötüsünün içine daldırmak değil.

"Gördüğüm şey mantıklı gelmiyor," diye mırıldandı. "Ama belki de yine de polise gidip onlara anlatmalıyım."

"Bunu yapamazsın Savannah." Sözleri çok hızlı, çok güçlü bir şekilde çıkmıştı. Bu bir emirdi ve geri alamazdı.

Sonra başını kaldırdı, kaşları çatılmıştı. "Birine söylemek zorundayım, değil mi?"

"Söyledin. Bana sen söyledin." Yürüdü ve kanepede onun yanına oturdu. Adam elini sırtına koyup onu yavaşça okşadığında kadın ne ürktü ne de geri çekildi. "Bunu atlatmana yardım etmeme izin ver."

"Nasıl?"

Boşta kalan eliyle yanağının kadife kıvrımını okşamak için uzandı. "Şimdilik, yapabileceğime dair bana güvenmeni istiyorum."

Uzun bir süre onun bakışlarını tuttu, sonra başını salladı ve onun kucağına kıvrıldı. Baş adamın kalbinin üzerine yaslanmış, ince bedeni kollarında sıcak ve yumuşak bir şekilde yakınlaşmıştı. Savannah ona böylesine tatlı bir şekilde bastırırken arzusunu kontrol altında tutmakta zorlanıyordu.

Ama Şimdi rahatlamaya ihtiyaı vardı. Güvende hissetmeye ihtiyaı vardı. Adam ona bunu verebilirdi, en azından Şimdilik.

Gideon onu kucaklarken kız kollarında derin bir uykuya daldı. Bir süre sonra, kolayca saatler sonra, onu kanepeden kaldırdı ve daha rahat dinlenebilmesi için Şefkatle yatağına taşıdı.

Őafaktan nceki saate kadar kalıp ona göz kulak oldu. Güvende olduğından emin olmak için.

Kendini neye bulaştırdığını merak ediyordu.

BÖLÜM 8

"Bana bunun bir tür şaka olduğunu söyle."

Lucan Thorne, Gideon'un gece devriyesinden kaçtığını duyunca hiç de memnun olmamıştı. Gideon'un o izinsiz saatleri nerede geçirdiğini öğrenince daha da az heyecanlanmıştı.

"Lanet olası bir Breedmate mi? Aklından ne geçiyordu, dostum?" Tarikat'ın Birinci Nesil lideri kötü bir küfür savurdu. "Belki de düşünmüyordun. En azından beyninle. Bana sorarsan bu bile tek başına ciddi bir endişe kaynağı. Tarikat'a olan görevini hiçbir zaman unutmadın, Gideon. Bunca yıldır bir kez bile."

"Şu anda da gözümden kaçmış değil."

Savaş odasında Lucan ve Tegan'la birlikte oturuyordu; ilki öfke saçıyor ve kafese kapatılmış bir kedi gibi odada volta atıyordu. İkincisi ise masanın diğer ucundaki konferans koltuğuna yayılmış, Gideon'un sabahki kış yalamasına pek ilgi göstermiyor, bir yandan da elindeki kalemi görev değerlendirme defterinin üzerinde boş boş çeviriyordu.

"Bu kadına olan ilgimin Emrin amaçlarıyla hiçbir ilgisi yok. Size söyledim, bu kişisel bir mesele."

"Tam olarak demek istediğim bu." Lucan'ın fırtınalı gri gözleri ona dikilmişti. "Kişisel gündemlerin bu operasyonda yeri yok. Kişisel gündemler insanları dikkatsiz yapar. Özensiz olursanız, insanların ölmesine neden olursunuz."

"Bunu halledebilirim, Lucan."

"Senin seçimin değil, Gid. Protokolü biliyorsun. Darkhaven'ların ondan haberdar olmasını sağlamalıyız, bu işe müdahale etmelerine izin vermeliyiz. Biz diplomatik işler yapmayız. Çok iyi bir sebepten dolayı."

Gideon, "Bir Breed'in bir insana saldırmasına tanık oldu," diye ağzından kaçırdı. "Kendisine yapılan saldırıdan sonra morga kaldırılan kız öğrenci ve

Geçen gece üniversitede profesörler vardı. Ölen kız Savannah'nın oda arkadaşımı. Bizim türümüzden biri tarafından öldürüldü."

Lucan'ın çenesi daha da sertleşti. "Bundan emin misin? Bu Breedmate'in -Savannah'nın- olay sırasında orada olduğunu mu söylüyorsun?"

"Onun yeteneği, Lucan. Psikometri. Bir nesneye dokunuyor ve onun geçmişini görebiliyor. Arkadaşının öldürüldüğünü de bu şekilde gördü."

"Bundan kimseye bahsetti mi?" Tegan masanın sonundaki koltuğundan seslendi.

"Hayır, sadece ben," diye yanıtladı Gideon. "Onun ve tüm ırkımızın iyiliği için bu şekilde kalmasını istiyorum. Ve yeteneğiyle gördüğü tek şey bu değil."

Her iki Birinci Nesil savaşçısı da şimdi ona bakıyordu.

"Bu bok daha da kötüleşmek üzere mi?" Lucan homurdandı.

"Saldırı sırasında üniversitenin Sanat Tarihi arşivlerinden bir kılıç alındı. Çok aşına olduğum bir kılıç, çünkü Londra'daki ailemizin Darkhaven'ının dışında katledildikleri gece bir grup haydutun genç kardeşlerime doğrulttuğu kılıçtı." Gideon boğazını temizledi, hâlâ ahırın yakılmasından sonra aylarca kalan dumanın tadını alıyordu. "Savannah da bu kılıca dokundu. Haydutları ve akrabalarım neler yaptıklarını gördü. O lanet kılıcı şimdiye kadar hiç düşünmemiştim. Ta ki üç yüz yıl sonra Boston'da ortaya çıktığını fark edene kadar."

Tegan homurdandı. "Yüzeye çıktı ama tekrar kayboldu." "Bu doğru. O bıçağın şimdi kimde olduğunu bilmem gerek."

Tegan belli belirsiz başını salladı, uzamış sarı saçları gözlerinin üzerine düşüyordu ama mücevher yeşili bakışlarının yoğunluğunu tam olarak gizleyemiyordu. "Kılıcın burada, Boston'da olmasıyla yüzyıllar önce kardeşlerinin öldürülmesi arasında bir bağlantı olduğunu düşünüyorsun."

"Bu cevaplanması gereken bir soru," dedi Gideon. "Ve Savannah üniversitedeki saldırıdan sorumlu Breed erkeğinin kimliğini tespit edemezse bunu yapamam."

"Peki ya diğer kurban, yani hayatta kalan?" Lucan söyledi. "O da gerçekten orada olan ve bunu anlatmak için yaşayan bir başka potansiyel tanık."

Gideon başını salladı. "Hâlâ hastanede yatıyor, durumu kritik. Özel bir sorgulama ve sonrasında gerekli hafıza temizliği için kendine gelmesi gereken süre içinde Savannah bana ihtiyacım olan her şeyi çoktan vermiş olabilir."

Lucan bunu söylemese de, Gideon Gen Bir'in keskin gözlerindeki kuşkuyu görebiliyordu. "Bu dişiye yaklaşıp kendini çok fazla riske atıyorsun. O bir Soydaş, Gideon. Con ve Rio gibi adamlar için sorun olmayabilir ama bizim için öyle mi?" Tegan'a baktı, sonra tekrar Gideon'a döndü. "Biz bu operasyonun en uzun süredir devam eden üyeleriyiz. Çekirdek biziz. Her birimiz ilişkilerin, kan bağlarının savaşıyla iyi bir şekilde karışmadığını bilecek kadar boktan şeyler yaşadık. Sonunda her zaman birileri zarar görür."

"Tanrı aşkına, ben bir eş aramıyorum." Gideon'un cevabı keskindi, kendi kulaklarına bile fazla savunmacı geliyordu. Olgun bir yemin etti. "Ve onu incitmek gibi bir niyetim yok."

"Güzel," dedi Lucan. "O halde Darkhaven'lardan birinin dişiye evinde karşılaşmasını ve Irk ve dünyamızdaki yeri hakkında bilgilendirilirken onu koruyucu gözetimlerine almalarını ayarladığımda sorun yaşamayacaksınız."

Gideon sinirlenerek sandalyesinden kalkıp eski dostu ve Tarikat'ın komutanıyla yüzleşmeye geldi. "Onu transa geçirip Boston Darkhaven liderlerinden birinin yanına mı atacaksın? Mümkün değil. O sadece korkmuş, kafası karışmış bir çocuk Lucan."

"O sadece bir çocukmuş gibi davranmıyorsun. Bu kadından sorumluymuşsun gibi davranıyorsun. Sanki geçici bir ilgiden daha fazlasına sahipmişsin gibi."

Tanrım, öyle mi? Gideon bu suçlamayı reddetmek istedi ama sözcükler boğazının gerisinde soğuk bir kurşun gibi duruyordu.

Savannah için bir şey hissetmeye hiç niyeti yoktu. Savannah'nın güvenliğini ve refahını Breed'in sivil kollarına bırakarak çekip gitme fikrinin bile onun üzerinde ani ve şiddetli bir sahiplenme duygusu yaratmasını kesinlikle beklemiyordu.

Gideon'un Lucan'ın doğru kararı verdiğini içten içe bildiği bir emir şöyle dursun, herhangi bir emir yüzünden Lucan Thorne'la karşı karşıya geleceği günü hayal bile edemezdi. Hiç değilse Savannah'nın iyiliği için.

Lucan Gideon'a sert bir bakış fırlattı. "Şu anda dışarıda, dilinin ucunda vampir kelimesiyle dolaşıyor. Onu kontrol altına alma şansımız olmadan önce kaç kişiye söyleyeceğini düşünüyorsun? Tanrı aşkına, sana söyledi. Ya sonra polise söylerse?"

"Yapmayacak," dedi Gideon, buna inanmayı dileyerek. "Ona her şeyi yoluna koymasına yardım edeceğimi söyledim. Bana güvenilebileceğini söyledim."

"Sana güvenmek mi? Seninle daha yeni tanıştı," dedi Lucan. "Bu hikâyeyi anlatabileceği arkadaşları, sınıf arkadaşları var. Ailesi?"

Gideon başını salladı. "Louisiana'da bir kız kardeşim var. Başka kimseyi bilmiyorum. Ama öğrenebilirim. Yarım kalmış işleri halledebilirim. Savannah'ya her şeyi açıklayan kişi ben olmak istiyorum. Dün gecedен sonra bunu ona borçluyum."

Lucan homurdandı, ifadesi taş gibiydi, ikna olmamıştı.

Gideon devam etti. "Kardeşlerimi öldürmek için kullanılan kılıcın burada, Boston'da ne aradığını bilmek istiyorum. Kimin elinde olduğunu ve neden olduğunu bilmek istiyorum. Söz konusu orospu çocuğunun kılıcı almak için bir insanı öldürdüğünü ve bir diğerini de ölümün eşiğine getirdiğini düşünürsek, Tarikat'ın da bu cevabı isteyeceğini düşünüyorum."

"Onu orada tek başına bırakamayız Gid. Onun bilgisi tüm Irk ulusu için bir tehdit. Oda arkadaşını öldüren kişi bir şekilde bir tanık olduğunu öğrenir ve gözünü Savannah'ya çevirirse bu onun için de bir tehdit olur."

Bu düşünce Gideon'un damarlarını buza çevirdi. Ona zarar verme niyetiyle dokunan herhangi bir Irk erkeğinin bağırsaklarını deşecekti. "Kimsenin ona zarar vermesine izin vermeyeceğim. Onun korunması gerekiyor."

"Katılıyorum," dedi Lucan. "Ama bu gece gündüz demek, insan nüfusunun arasında yaşadığı sürece bunu uygulayamayız. Ve sivil bir kadını buraya, yerleşkeye getirmeyeceğimiz de kesin." Lucan dik dik baktı, kare şeklindeki çenesinde bir tendon titriyordu. "Onu Irk ve dünyamız hakkında bilgilendirmek istiyorsan, tamam. Sana bunu vereceğim. Yeteneğinin geçen gece o insanlara saldıran piçin kimliğini belirlememize yardımcı olup olamayacağını görmek istiyorsan, o da senin."

Gideon başını salladı, bu fırsat için minnettardı ve Savannah'nın kendisine emanet edilmesi ihtimali karşısında olması gerekenden daha fazla rahatlamıştı.

Lucan dikkatle boğazını temizledi. "Onu hızlandıracaksın. Onu sorgulayacaksın. Ama tüm bunları yerel bir Darkhaven'ın güvenli sığınağında yapacaksın. Şu anda onun için en iyi yer orası, Gideon. Bunu biliyorsun."

Sevdi. Ama bu hoşuna gitmesi gerektiği anlamına gelmiyordu. Ve hoşlanmadı.

Şu anda daha iyi bir seçenek göremiyordu.

"Birkaç telefon görüşmesi yapacağım," dedi Lucan. "Bu plan bu gece

yürürlüğe giriyor."

Tarikat'ın lideri odadan çıkarken Gideon azı dişleri birbirine kenetlenmiş, yumrukları iki yanında kıvrılmış halde ayakta duruyordu. Tegan bir an sonra sandalyesinden kalktı. Gideon'a doğru ilerledi, o okunamayan gözleriyle onu inceliyordu. Elinde bir şey tutuyordu; masanın üzerinde duran defterden koparılmış, katlanmış bir kâğıt parçası ve o anki toplantı sırasında oynadığı kalem.

"Nedir bu?" Büyük Gen Bir not kâğıdını ona uzatırken Gideon "Bu ne?" diye sordu.

Tegan cevap vermedi.

Savaş odasından çıktı ve tek kelime etmeden koridorda ilerlemeye başladı.

~ ~ ~

Ertesi gün öğle vakti üniversite kampüsü öğrencilerle doluydu; insanlar uzun, yapraklı meşelerin altında küçük gruplar halinde oturmuş, paketlenmiş öğle yemeklerini yiyor, diğerleri geniş, yeşil çimlerde spor yapıyordu. Neredeyse herkes güneşli ve sıcak bir Ekim gününden yararlanıyor gibiydi. Çok masum görünen bir dünyanın güzel bir enstantanesi. Çok...normal.

Savannah gevezelik eden, gülen, kaygısız sınıf arkadaşlarının yanından geçti, adımları beton kaldırımında aceleyle ilerliyordu, kolları kitap çantasına sıkıca sarılmıştı.

Akademik danışmanıla yaptığı görüşmeden yeni çıkmıştı ve danışmanı ona derslerinden kısa bir süre için izin vermişti. Yakında eve gidecekti, birkaç saat içinde ayrılacaktı. Danışmanına bazı "kişisel sorunları" hallettikten sonra birkaç hafta içinde derslere dönmeyi beklediğini söylemiş olsa da Savannah son birkaç gündür gördüklerini kabullenmek için yeterli zamanı olduğundan emin değildi.

Hâlâ bir şekilde aklını yitirip yitirmediğini merak ediyordu. Gideon dün gece öyle düşünmüyor gibiydi. İşten arayıp hasta olduğunu söylediği için endişelenerek onu kontrol etmesi son derece hoş bir davranıştı. Tamamen davetsiz ve beklenmedik olmasına rağmen onu rahatlatması tam da ihtiyacı olan şeydi.

Öpücüğü de hiç fena değildi. Daha çok, inanılmazdı. Onun kollarında olmanın, ağzının onun kontrolü altında olmasının ne kadar iyi hissettirdiğine hazırlıklı değildi. Konsantre olursa, onun dudaklarının sıcaklığını hâlâ üzerinde hissedebiliyordu.

Ve vücudu da hatırladı, her sinir ucu sadece ona sarılma düşüncesiyle karıncalanıyor ve ısınıyordu.

Eğer Gideon daha küçük bir adam olsaydı, dün gece onun titrek duygusal durumunu kendi yararına kullanabilir ve pantolonuna girmeye çalışabilirdi. Tanrı biliyordu ki, paylaştıkları öpücükten sonra, işleri daha ileri götürmesine izin vermesi için muhtemelen fazla ikna edilmeye ihtiyacı olmayacaktı.

Aslında rüyasında onun gece boyunca kendisiyle kaldığını görmüştü. Ama bu sabah yatağında tek başına uyandığında, üzerinde hâlâ atleti ve kot pantolonu vardı ve ondan hiçbir iz yoktu.

Onu tekrar görecekti miydi?

Muhtemelen pek olası değildi. Ona nasıl ulaşacağı hakkında hiçbir fikri yoktu. Nerede yaşadığı ya da ne iş yaptığı hakkında hiçbir fikri yoktu. Tam adını bile bilmiyordu. Her nasılsa, ilk tesadüfi karşılaşmalarından bu yana, iyi okumuş ve iyi eğitilmiş olduğu gerçeği dışında, kendisi hakkında önemli olan tek bir şeyi bile ona açıklamaktan kaçınmayı başarmıştı.

Konu histerik kadınların woo-woo ESP yetenekleri ve slasher filmleri ve korku romanları dışında var olması mümkün olmayan doğaüstü yaratıklar hakkında konuşmaları olduğunda sonsuz sabır ve anlayıştan bahsetmiyorum bile.

Aslında Gideon sabırlı ya da anlayışlı olmaktan çok daha fazlasını yapmıştı. Onun için bir huzur kaynağı olmuş, umduğundan çok daha fazla destek vermişti. Her şeyi anlamasına yardım edebileceğini söylediğinde bir parçası ona inanmıştı. Ona anlattıklarına bir anlam vermesine yardımcı olmak istediğine, her ne kadar içten içe birazcık uygulandığından şüphelenmek zorunda kalsa da.

Gideon'un söylediği her şeyi, vaat ettiği her şeyi yapabileceğine inanan bir yanı vardı. Gideon basitçe, tam ve değişmez bir komuta havası yansıtıyordu. Bulunduğu her odayı dolduruyor, tarif edilemez bir güç yayıyordu. Zeki mavi gözleri, onlara bakan herkese yaşının iki katı bir adamın zekâsına ve deneyimine sahip olduğunu söylüyordu.

Kaç yaşındaydı ki?

Savannah onu zihninde otuz yaşlarında canlandırmıştı ama emin olamıyordu. Kütüphanedeki o ilk gece ona yaşını sorduğunda hiç cevap vermemişti. On yıldan daha yaşlı olamayacak kadar dünyevi, bilge görünüyordu. Tahmin ettiğinden çok daha yaşlı olmalıydı, yine de yüzünde yıllarına ihanet edecek hiçbir çizgi, yara izi ya da leke yoktu.

Ve vücudu... Sağlam kaslardan ve güçlü, kırılmaz kemiklerden oluşmuş gibiydi. Yaşlanmıyordu, tıpkı diğer pek çok özelliği gibi.

Ve şimdi düşününce, Gideon'da da uzaktan, tuhaf bir şekilde tanıdık gelen bir şeyler vardı. Ona baktı ve sanki daha önce bir yerde karşılaşmışlar gibi hislerinin kıpırdadığını hissetti, her ne kadar imkânsız olsa da.

İçgüdülerinin -ya da anatomisinin diğer bölümlerinin- coşkusuna rağmen, Gideon'la ilk kez iki gece önce Boston Halk Kütüphanesi'nin Abbey Odası'nda tanıştığından emindi. İki gece öncesine kadar onun için bir yabancıydı. Gerçek ya da hayali sorunlarının onun üzerine yıkılmasını hak etmeyen bir yabancı.

İşte bu yüzden Amelie o sabah erkenden arayıp Savannah'ya onun için bir otobüs bileti aldığını ve akşamın ilerleyen saatlerinde onu istasyonda beklediğini söylediğinde Savannah bir süreliğine Louisiana'ya dönmesinin en iyisi olacağına karar vermişti.

Kampüste halletmesi gereken bir randevusu daha vardı, sonra toparlanmayı bitirmek için dairesine dönecekti. Gitmeden önce Gideon'u görmenin, en azından vedalaşmanın bir yolu olmasını diledi. Ama öğleden sonra tekrar gelir umuduyla kütüphanede kamp kurmak dışında, bu gece otobüs terminaline gitmek zorunda kalmadan önce onu bulmanın hiçbir yolu yoktu.

Belki Bayan Kennefick onun hakkında daha çok şey biliyordu? Yetişkinlik hayatı boyunca kütüphane kayıt odasında çalışmıştı; Gideon bir kullanıcıysa belki Bayan Kennefick Savannah'ya tam adını ya da adresini verebilirdi. En azından başlangıç için bir yerd. Savannah İngilizce bölümündeki işi biter bitmez arayıp sorabilirdi.

Bu düşünce damarlarında öylesine bir umut akımı yaratmıştı ki Savannah kaldırımında ona paralel olarak yavaş bir sürünmeyle arkasından gelen beyaz Firebird'ü fark etmedi bile. Yolcu tarafındaki cam açılmıştı, arabadan disko müziği yayılıyordu.

Soför ona ayak uydurabilmek için hızını daha da düşürürken, Savannah sinirlenerek gözlerini kısarak güneş ışığına baktı.

Bugün görmeyi umduğu son kişi oydu. "Profesör Keaton?"

"Savannah. Nasılsın?"

"Ben mi?" diye sordu inanamayarak. Durmak için fren yaptı ve kadın ona daha yakından bakmak için eğilip bakarken koltuklara doğru eğildi.

"Ben iyiyim, ama

Peki ya sen? Hastane dışında ne yapıyorsun? Bir hafta ya da daha uzun bir süre taburcu edilmeyeceğini duydum."

"Son bir saattir baygınlığım. Modern tıbbın mucizesi için Tanrı'ya şükürler olsun." Gülümsemesi zayıf görünüyordu, gözlerine tam olarak ulaşmıyordu. Solgun ve solgun görünüyordu, bronzlaşmış teni bıyıklarının ve kalın kaşlarının koyu rengine karşı balmumu gibiydi. Bitkin ve yorgun görünüyordu, hafta sonu aleminden çıkmış bir serseri gibiydi.

Şaşılacak bir şey yok; iki gece önce adam bilinci kapalı bir şekilde yoğun bakıma kaldırılmıştı. Şimdi kaslı arabasının direksiyonundaydı ve hoparlörlerinden Barry White şarkıları yükseliyordu. Arabaya doğru yürüdü ve yolcu penceresinden onunla konuşmak için eğildi. "Bu kadar erken araba kullanman gerektiğinden emin misin? Geçen gece neredeyse öldürülüydünüz, Profesör Keaton. Yaşadığınız onca şeyden sonra..."

Savannah'nın beceriksizliğini izledi, yüz ifadesi artık ayıktı. "Burada hiç olmamalıydım, bunu mu demek istiyorsun Savannah? Arkadaşın ölmüşken ben hayatta olmamalıydım."

"Hayır." Beceriksizce seçtiği kelimeleri yanlış anladığı için utanarak başını salladı. "Öyle demek istemedim. Asla böyle bir şey düşünmem."

"Onu korumaya çalıştım. Onu kurtarmaya çalıştım Savannah." Derin bir iç çekti. "Yapabileceğim hiçbir şey yoktu. Umarım bana inanırsın. Umarım beni affedebilirsin."

"Elbette," diye mırıldandı. "Elinizden gelen her şeyi yaptığınıza eminim. Rachel'in başına gelenler için kimse sizi suçlayamaz."

Onu rahatlatmak için konuşurken, canavarın yüzünün görüntüsünün zihninde oluşmasını engelleyemedi. Korkunç dişler. Gözleri olan kızgın kömürler. Hatırladıkça tüyleri diken diken oluyor, omurgasını derin bir ürperti kaplıyordu.

Yine de Keaton garip bir şekilde etkilenmemiş görünüyordu. O gece yaşadığı dehşetten bir şekilde uzaklaşmış görünüyordu. İnsanlık dışı, cehennemi bir şeyin saldırısından sonra hayatta kalmasının mucizesini sakince kabul ediyordu. Ya yaşadığı dehşetin derinliğini gerçekten bilmiyordu ya da bunu ondan saklıyordu.

Tabii güvenilirmez olan Savannah'nın yeteneği değilse. Hiçbir zaman tamamen onun kontrolünde olmamıştı ama belki de güvenilirmez olmaya başlamıştı. Belki de delirmiyordu. Belki de uzun zamandır dünyanın geri kalanından saklamaya çalıştığı yeteneği üzerindeki hakimiyetini kaybediyordu.

"Bu deneyimin sizin için ne kadar korkunç olduğunu hayal bile edemiyorum Profesör Keaton. Hem siz hem de Rachel için." Ona yakından baktı ve tavrında herhangi bir çatlak olup olmadığını araştırdı. "Onun hayatını kurtarmaya çalışırken, saldırganı görebildiniz mi?"

"Evet," diye cevap verdi, gözlerini bile kırpmadan. "Bayılmadan hemen önce kısa bir bakış attım."

Savannah'nın nefesi ciğerlerinde dondu. "Kimseye söyledin mi?"

"Tabii ki. Bu sabah taburcu olurken hastanede beni görmeye geldiklerinde polise söyledim."

Savannah yutkundu, dehşetinin başka biri tarafından dile getirilmesini istediğinden hiç emin değildi. "Onlara ne söylediniz, Profesör Keaton?"

"Onlara ne gördüğümü söyledim. Muhtemelen sokakta dolaşan bir serseri, uyuşturucu parası için rehin verecek değerli bir şey arıyordu. Rachel ve ben onu şaşırttık ve o da vahşi bir hayvan gibi bize saldırdı."

Savannah bir an konuşmadan dinledi. Hiç mantıklı gelmiyordu. Rachel'in bileziğinden gördüğü şey daha mantıklı değildi ama Keaton'ın yalan söylediğini anlayabiliyordu. "Bundan emin misin? Onun bir serseri olduğundan, başka biri olmadığından emin misin?"

Keaton kısa bir mizah havlamasıyla güldü. Radyoyu aniden kapattı, hareketleri çok hızlıydı. "Emin miyim? Orada ne olduğunu gören tek kişi bendim. Elbette eminim. Bütün bunlar ne demek oluyor Savannah? Sana neler oluyor?"

"Hiçbir şey." Başını iki yana salladı. "Sadece ne olduğunu anlamaya çalışıyorum."

"Sana söylemiştim." Firebird'ün kokpitine doğru daha da eğildi ve yolcu tarafındaki kapı koluna uzandı. "Nereye gidiyorsun bu arada?"

"İngilizce Bölümü," diye cevap verdi, içinden açıklanamaz bir huzursuzluk duygusu yayılıyordu. "İzinli olduğum dönemde bazı derslerimi eve götürmek için profesörümle görüşmem gerekiyor."

"Okulu bırakıyor musun?" Sesi şaşırmış gibiydi ama yüzü garip bir şekilde değişmemişti, boş ve okunaksızdı. "Olanlar yüzünden mi?"

"Sadece gitmem gerekiyor." Kapıdan uzaklaştı, koruyucu bir yalan uydurmak için acele ederken adımlarını ince ve sesini hafif tutmaya dikkat etti. "Şu anda evde bazı sorunlar var ve ailemin bana orada ihtiyacı var."

"Anlıyorum." Keaton başını salladı. "Eminim Rachel'ın cenazesinin bu hafta içinde Brookline'da olduğunu duymuşsundur. Boston'da yalnız olduğunu biliyorum, istersen seni götürebilirim--"

"Hayır, teşekkür ederim." Törenden haberi vardı elbette ve perişan haldeki kadın arayıp buluşma gününü ve saatini bildirdiğinde Rachel'ın annesine taziyelerini ve üzüntülerini iletmişti bile. "Bu gece Louisiana'ya gidiyorum. Otobüs biletimi ayırttım bile ve beni bekliyor."

"Çok yakında," dedi. "O zaman en azından seni İngilizce Bölümü'ne bırakayım. Yolda tüm bunlar hakkında biraz daha konuşabiliriz."

Savannah'nın onun etrafındaki tedirginliği derinleşti. Bu şekilde davrandığı sürece ona yaklaşmasına imkân yoktu. "Zaten geç kaldım. Kampüsü yürüyerek geçersen daha hızlı olur." Sıradan bir gülümsemeyi zorladı. "Ama teklifiniz için teşekkürler Profesör Keaton. Artık gerçekten gitmeliyim."

"Keyfin bilir," dedi ve radyoyu tekrar açtı. "Görüşürüz Savannah."

Kaldırımın güvenliğine ve öğle tatilinde hâlâ etrafta dolaşan yüzlerce öğrenciye doğru geri çekilirken ona başıyla parlak bir selam verdi. Savannah, Keaton'ın uzaklaşmasını izledi.

Adam gözden kaybolduğunda, beyaz arabası kampüsün başka bir köşesinde gözden kaybolduğunda, tuttuğunu fark etmediği nefesini bıraktı. Sonra ters yöne döndü ve şeytan peşindeymiş gibi koşmaya başladı.

BÖLÜM 9

Savannah Güney İstasyonu otobüs terminalinde sert valizinin kenarına oturmuş, sağ dizi gergin bir enerjiyle zıplıyordu. Otobüsü gecikmişti. O akşam birkaç saat öncesinden terminale gitmiş, eve dönmek için sabırsızlanıyordu. Hatta çaresizdi.

Profesör Keaton'la yaşadığı sorunlu karşılaşma her şeyin ötesinde onu yeterince sarsmıştı ama Savannah'nın kafa karışıklığını ve artan tedirginliğini asıl artıran, evine döndükten sonra kütüphaneye yaptığı telefon görüşmesiydi.

Bayan Kennefick, Savannah'nın Gideon'un yerini bulmasına yardım edememişti. Geçen gece Savannah'yı sormak için gelen siyah deri giysili sarışın adamı hatırladı.

"Onun gibi bir adamı fark etmemek zor," demişti, yılın yetersiz ifadesi. "Kütüphanenin tipik müşterilerinden biri değil."

Hayır, Gideon'da tipik olan hiçbir şey yoktu. Erkek olması ve görünüşe bakılırsa bir kadının yüzüne karşı yalan söylemekte usta olması dışında. Çünkü Bayan Kennefick'e Gideon'a Savannah'nın nerede yaşadığını söyleyip söylemediğini sorduğunda, yaşlı kadın bu fikre karşı çıkmıştı.

"Hayır, elbette değil canım. Bugünlerde insan asla çok dikkatli olamıyor, üzülerek söylüyorum. Ama bana senin arkadaşın olduğunu söyledi. Umarım ona hasta olduğunu söylediğimde haddimi aşmamışımdır."

Savannah nazik yaşlı amirine yanlış bir şey yapmadığına dair güvence vermişti ama içten içe her şeyden kuşku duyuyordu. Şimdi Gideon'u da bu numaraya koymak zorundaydı. Bayan Kennefick onu Savannah'nın dairesine göndermediyse, onu nasıl bulmuştu? Ve neden onun adresini dürüst yollardan bulduğunu düşünmesine izin vermişti?

Artık hiçbir şey ona mantıklı gelmiyordu. Her şeyden ve herkesten şüphelenmekten kendini alamıyordu, sanki tüm dünyası yön değiştiriyordu

gerçeklik yolundan sapmış.

Onu düzeltmek, hayatını yeniden bir araya getirmek için iyi bir dozda eve ihtiyacı vardı. Her şeyi yeniden yerli yerine koymasına yardım etmesine. Amelie'nin güzel yemeklerini ve yaslanacağı sıcak, yumuşak omzunu çok istiyordu.

Keşke şu lanet otobüs gelse.

Şimdi yirmi dakika gecikti. Gece istasyonun dışına yeni çıkmıştı. Akşam iş çıkış saatinde istasyona akın eden yolcular, açık kapılardan içeri egzoz dumanı sızarken ve tavandaki hoparlörlerden anlaşılmas bir şekilde ciyak ciyak anonslar yapılırken trenlerine ve otobüslerine yetişmek için acele ediyorlardı.

Onlar gelir gelmez yolcular yine gitmiş, Savannah'yı ve diğer birkaç kişiyi bu gece istasyondan çıkabileceklerine dair bir işaret almak için belirsiz bir süre beklemek zorunda bırakmıştı. Derin bir esnemeyle ayağa kalktı, tam o sırada istasyonun hoparlörleri çatırdayarak canlandı ve Louisiana'ya giden otobüsle ilgili anlaşılmas bir şeyler mırıldandı.

Savannah bavulunu aldı ve tezgâhtarlardan birinin yanına götürdü. "Az önceki anonsu kaçırdım. New Orleans'a giden otobüsün kalkmasına ne kadar kaldığını söylediler mi?"

"On dakika."

Nihayet. Bir tuvalet bulmaya yetecek kadar zaman vardı ve sonra nihayet yola koyulacaktı. Savannah görevliye teşekkür ettikten sonra elinde bavuluyla terminalin ilerisindeki kadınlar tuvaletine yöneldi. Hantal bavul yürümesini zorlaştırıyordu. O kadar garipti ki, tuvaletlerin ve ankesörlü telefonların bulunduğu yere yaklaştığında, tuvalet kapısının hemen dışındaki gölgeli oyuğa oturmuş evsiz bir adamın iri, çizmeli ayağına neredeyse takılıyordu.

Ona çarptığını fark ettiğinde "Affedersiniz," diye mırıldandı.

Umursamıyor gibiydi. Ya da belki de onun farkında bile değildi, kendinden geçmişti ya da uyuyordu, bilemiyordu. Yırtık pırtık lacivert kapüşonlu sweatshirt ve kirli iş pantolonu giyen adam başını bile kaldırmadı. Savannah onun yüzünü göremiyordu. Uzun, kirli saçları ağır kaşlarının üzerinden çenesine doğru sarkıyordu.

Savannah bavulunu daha iyi tutmaya çalıştı ve tuvalete gitmek için adamın kıpırdamayan cüssesinin etrafından dolandı.

Gideon, Savannah'nın evde olmadığını kapıyı çalmadan önce bile biliyordu. İçeride ışık yanmıyordu. İçeriden ses gelmiyordu. Görme yeteneğiyle onu ararken duvarlarda belli belirsiz bir parıltı da yoktu.

"Kahretsin."

Belki de onu evde aramak yerine önce kütüphaneyi denemeliydi. Ama onu orada aramak için şehrin öbür ucuna ne kadar çabuk gidebileceğini düşünürken bile içini bir korku kapladı.

Savannah Boston'dan ayrılmazdı, değil mi?

Ne de olsa dün geceki niyeti buydu. Onu kalmaya ve kendisine yardım etmesine izin vermeye ikna edebileceğini düşünmüştü ama ona tutunması için ne vermişti ki? Ateşli bir öpücük ve bir şekilde, mucizevi bir şekilde, her şeyi daha iyi hale getirebileceğine dair belirsiz bir söz mü?

Hay sikeyim. Bu çürük teşvikle burada kalacağını düşünmekle aptallık etmişti. On iki saat önce yatağından çıkar çıkmaz çantasını hazırlayıp Louisiana'ya gitmişse onu suçlayamazdı.

Onu bu kadar kolay kaybetmiş olamazdı.

Onun bu kadar kolay gitmesine izin vermeyecekti, lanet olsun. Ve bu iddianın Tarikat'ın hedefleriyle ya da Darkhaven protokolüyle, kendisine bile itiraf etmek istediğinden daha az ilgisi vardı.

Savannah giderse, onun peşinden gidecekti.

Gideon kapı kolunu ölümüne kavradı. Kilitlendi.

Yeterince güçlüydü; o lanet şeyi yumruğuyla parçalayabilirdi. Ama o aynı zamanda bir Soy'du ve bu, emrinde daha fazla gizlilik aracı varken mağara adamı taktiklerine başvurmak zorunda olmadığı anlamına geliyordu.

Zihinsel olarak iki sürgüyü kilitlerinden kurtardı. Kapı hızla açıldı ve Gideon dairenin içine süzüldü. Kadının yatak odasını hızlıca taradığında en kötü şüphelerinin doğru olduğunu gördü.

Savannah'nın bavulu yoktu. Daracık küçük dolapta bir sürü boş askı vardı.

"Lanet olsun," diye homurdanarak, daha dün gece onu öptüğü, kanepede ona yaslanmış uyurken kollarında tuttuğu oturma odasına doğru yürüdü. Bakışlarını her yere gönderdi, herhangi bir şey arıyordu - kendisini ona götürebilecek bir ipucu.

Mutfak telefonunun yanında duran not defterine odaklandı. Notu almak için odanın içinde yürümekten daha fazlasını yaptı. Çılgınca,

Birisi el yazısı ile *Güney İstasyonu*'nu not etmişti,
ardından bir numara ve bir saat gelir. Bir otobüs tarifesi.

Savannah'nın New Orleans'a gidişi.

Gidiyordu.

Ve eğer program doğruysa, çoktan yola çıkmıştı. Gitti, yirmi dakikadan fazla oldu.

Gideon yine de onu yakalamaya kararlı bir şekilde oradan uçtu. Yaya olarak yola çıktı, Breed genetiği onu herhangi bir insan yapımı aracın taşıyabileceğinden çok daha hızlı taşıyordu.

Yanından geçtiği insanların üzerinde soğuk havadan başka bir şey yoktu, ayakları kaldırımların üzerinde ve caddelerdeki tıkanmış trafiğin arasından uçarak Güney İstasyonu'na doğru hızla ilerliyordu.

~ ~ ~

Savannah bavulunu boş tuvaletteki kâğıt havlu dispenserinin yanına park etti ve ortadaki kabine adım attı. Sallanan kilidi yerine kaydırды, birkaç saniye arkasında biri kadınlar tuvaletine girerken sallanan giriş kapısının yumuşak vınlamasını duydu. Umarım hırpalanmış American Tourister valizinin çalınmaya değer olduğunu düşünmeyecek biriydi.

Kot pantolonunun fermuarını açmak üzereydi ki, odanın içinde metalin betona sürtünürken çıkardığı ani ses yankılandı. Sanki biri taşan çöp kutusunu tuvaletin zemininde sürüklüyordu. Temizlik için gelen hademe miydi?

"Alo? Şu anda burada biri var," diye seslendi.

Sonra da kimse cevap vermediği için çenesini kapalı tutmuş olmayı diledi.

Oda kımıldamadan duruyordu, kabinin dışındaki tıkalı beyaz lavabolardan birine damlayan yumuşak su damlalarından başka bir şey yoktu. Savannah dondu kaldı, sahip olduğu tüm hayvani içgüdüler alarmla gerildi.

Birinin sesini duymayı umarak dinledi - izinsiz girdiği için garip bir özür, tuvaletin bakımının yapılabilmesi için bir an önce gitmesini rica eden bir ses. Hiçbir şey duymadı. Orada yalnızdı.

Hayır, yalnız değil.

Titrek metal kapının diğer tarafında bir yerden ağzı açık bir nefes sesi geliyordu. Ağır botlar kirli zeminde sürtünüyordu.

beton zemin. Onun ahırının önünde durdular.

Savannah onları hemen tanıdı.

Dışarıdaki terminalde uyuyan evsiz adamdı. İçini bir korku dalgası kapladı, tüyleri diken diken oldu ama yine de sahip olduğu en tehditkâr ses tonunu kullandı. "Buradan hemen çıksan iyi edersin, pislik herif. geceyi hapiste geçirmek için."

Nefesinin hırıltısı arasında bir kıkırdama. Alçak ve kötü niyetli. Pek akıllı başında değil. Belki de tam olarak insan değil.

Oh, Tanrım.

Savannah zorlukla yutkundu. Kabinde kapana kısılmıştı, çığlık atıp kâbusuna bir başkasını mı dahil edeceğini, yoksa sessiz kalıp bunun parçalanmış zihninin bir başka oyunu olması için dua mı edeceğini bilemiyordu.

En azından tehdit kapının diğer tarafındaydı. Metal panel çok sağlam değildi ama içeriden kilitliydi. Kapıyı aralarında tuttuğu sürece güvendeydi.

Ama ne kadar süre için?

Bir saniye sonra cevabını aldı.

Tuvaletle kapı arasında titreyerek öylece dururken, kilit kendi kendine sallanmaya başladı.

~ ~ ~

Gideon terminalin içinde kayarak durduğunda Güney İstasyonu yeni gelen bir trenin yolcularıyla doluydu. Bazıları sabırsız bir amaçla adım atan, bazıları ise amaçsızca dolaşan insan denizinin arasından sıyrılan Gideon, program panosuna baktı ve Savannah'nın New Orleans'a giden otobüsünün kalkış saatlerini taradı.

Gecikti.

Bu harika bir haber olabilirdi ama panoda otobüsün duraktan ayrıldığı gösteriliyordu. Sadece iki dakika önce kalkmış.

Gideon yumruğunu bir yere vurma isteğini güçlükle bastırabiliyordu. "Lanet olsun!"

Otobüsün peşinden koşmayı düşündü. Eğer yolda ona yetişemezse, yol üzerindeki ilk durakta onu bulma ihtimali yüksekti. Sonra ne yapacaktı? Otobüse atlayıp diğer yolcular arasında Savannah'yı mı arayacaktı?

Onu bulduğunda ne yapması daha iyi olurdu? Birkaç yüz tanıgın dikkatinden kaçmaya çalışırken onu transa geçirip otobüsten taşımak mı? Ya da kışını onun yanındaki koltuğa yerleştirip New Orleans'a giden 59 numaralı Amtrak'ta ona Breedmate'ler, Rogue'lar ve uzaylılar tarafından yaratılmış diğer vampirler hakkında hızlıca bilgi vermek mi?

Tanrım, ne felaket.

Burada çok fazla seçeneği yoktu.

Gideon terminalin derinliklerine doğru ilerlerken, ideal olmayan iki senaryonun da olası sonuçlarını zihninde hesaplıyordu. Kalkış kapılarına giden koridora doğru ilerlerken, koridorda hastalıklı derecede tatlı bir şeyin kokusunu aldı.

İrk duyularına göre, yakınlarda bir yerde bir Rogue'un kokusu.

Gideon kokunun kaynağını bulmak için etrafına bakındı. Etrafındaki istasyonda insanlardan başka bir şey yoktu. Yine de ense kökünde bir kesinlik hissi vardı. Bakışları koridorun karşısındaki kadınlar tuvaletinin kapısını kapatan sarı bir bakım konisine kaydı. Yaklaştı ve vahşi bir vampirin iğrenç kokusu daha da güçlendi.

Yeteneği ahşap ve çelik sallanan kapıyı delip geçerek içerideki bir çift ısı kaynağına kilitlendi. Biri devasa ve hantaldı. Diğeri ise uzun boylu ve inceydi, kendisine yönelen tehdit karşısında olduğu yerde donup kalmıştı.

Ah, lanet olsun.

Savannah.

Gideon'un tüm vücudu sıcak, vahşi bir öfkeyle tutuştu. Bir saniye önce terminal koridorundaydı, bir saniye sonra kapalı umumi tuvaletteydi, devrilmiş çöp tenekesini iterek geçti ve Rogue'un üzerine atladı - tam da emici kafa Savannah'ya saldırmak için kabine doluşmak üzereyken.

Gideon alçak bir hırıltıyla vampiri Savannah'dan uzaklaştırdı. Rogue'un omurgasını odanın karşı tarafındaki beyaz lavabolar ve kirli aynalardan oluşan duvara doğru sürdü. Çarpmanın etkisiyle eski lavabolardan biri yere düştü ve Gideon'un ayaklarının dibinde ağır bir gümbürtüyle paramparça oldu. Kırık musluktan su fişkırıyor, neredeyse Gideon'un inatçı elinden kurtulmak için çırpınan vahşi vampir kadar şiddetli tıslıyordu.

Emici kafa homurdandı ve hırladı, sararmış dişlerini gıcırdattı. Kana susamışlık ve yakın zamanda beslenmenin ekşimiş kanıtları kokuyordu ama kehribar rengi gözleri ve ince, yarık gözbebekleri hâlâ kana susamış yırtıcı bir canavarın bakışını taşıyordu.

Bu canavarın Savannah'ya bu kadar yaklaşmış olması -ona dokunmasına, ısırmasına, onu öldürecek kadar yaklaşmasına sadece birkaç saniye kalmıştı- Gideon'un damarlarının cezalandırma ihtiyacıyla zonklamasına neden oldu.

Ona zarar vermek isteyen orospu çocuğunun içini boşaltmak için.

Savannah odada olup buna tanık olmasaydı, o da tanık olacaktı. Kızın kederli yüzü, Rogue'un çırpınan cüssesinin arkasındaki aynanın çatlak camına yansımıştı. Savannah'nın koyu geyik gözleri dehşetle irileşmiş, güzel ağzı sessiz bir ıglık atarak açılmıştı.

Gideon'a ve onunla tuvalet duvarı arasına sıkışmış canavara.

"Defol buradan," dedi Gideon ona, yalakalığı bitirmeye hazırdı ama bunu onun önünde yapmaktan nefret ediyordu. "Beni dışarıda bekle Savannah. Bunu görmek istemezsin."

Ama hareket etmedi. Belki de yapamadı. Ya da belki de cevaplara olan ihtiyacı daha güçlü olduğunda korkuya teslim olmayan kadının, keskin, meraklı zihninin saf azmiydi.

Rogue, Gideon'u üzerinden atmaya çalışarak debelenip durdu. Tereddüt etmek için çok az zaman vardı. Tuvalet kapısının dışındaki terminalin gürültüsü boğuşma seslerinin çoğunu bastıracaktı ama istenmeyen dikkatleri üzerlerine çekmeden bu işi çabucak bitirmeliydi. Gideon siyah trençkotunun altındaki kınından uzun hançerlerinden birini çıkardı.

Emici kafanın kehribar rengi gözleri harekete doğru döndü. Yaklaşan ölümünün farkındalığı açık ağızlı alaycı bakışlarında parladı. Kükredi, pis ellerinden biri yan tarafına doğru uzandı ve kendine ait bir tür silaha uzandı.

Fırsat bulamadı.

Gideon tutuşunu değiştirdi ve hançerini vücutlarının arasına getirdi. Sert bir hamleyle hançer Rogue'un göğsünün ortasına saplandı. Emici dondu kaldı, hızla nefes alıyordu, gözlerinin ikiz kömürleri Gideon'a sabitlenmişti, iğrenç yüzü yenilgiyle sarkıyordu.

Hastalıklı Breed vampiri titanyum kenarlı çeliğin öldürücü uzunluğunun etrafında titrerken Gideon hançeri yerinde tuttu.

Ölüm hemen gerçekleşti. Titanyum Rogue'dan beslenmeye ve onu içten dışa doğru eritmeye başladığında Gideon büyük cesedi yere bıraktı. Sadece birkaç dakika içinde, ölmekte olan et ve kemik yığını külden başka bir şey olmayacak, sonra da varlığına dair tüm kanıtlar tamamen yok olacaktı.

Gideon Savannah'yla yüzleşmek için döndü. "Yaralandın mı?"

Sessizce başını salladı. "Gideon... kimdi o? Neydi o?" Kesik kesik bir nefes aldı. "Tanrım, neler oluyor?"

Gideon kanlı bıçağını sakladı ve kızın yanına gitti. Titreyen bedenini kolunun altına aldı ve yüzünü nazikçe kaldırdı. "Sana dokundu mu?"

"Hayır," diye mırıldandı. "Ama sen burada olmasaydın..."

Onu öptü, kısa ve şefkatli bir fırça darbesiyle ağzını onunkine değdirdi. "Ben buradayım. Seni güvende tutacağım Savannah. Bana güveniyor musun?"

"Evet," diye fısıldadı. "Sana güveniyorum." Etrafına, ölü Rogue'un giysileri ve her şeyiyle hızla parçalandığı yere baktı. "Ama bunların hiçbirini anlamıyorum. Bunların herhangi biri nasıl gerçek olabilir?"

"Gel hadi." Kızın elini kendi elinin içine aldı. "Bunun geldiği yerde daha fazlası olabilir. Şimdi gitmeliyiz."

Onu tuvaletten çıkarıp istasyonun kalabalığına geri götürdü. Gece serinliğinde kaldırımın kenarında durduklarında Gideon nereye gideceğini bilemediğini fark etti.

Savannah'nın dairesi şehrin öbür ucunda, birkaç kilometre uzaktaydı. Onu oraya götürmek pek de akıllıca bir fikir gibi görünmüyordu. Rogue'un otobüs durağında onun peşine düşmesinin rastgele bir şey olduğundan çok şüpheliydi. O serseriye onun peşine takan her kimse, şüphesiz dairesini de gözetim altında tutuyordu. Gideon her ne kadar o kişinin kim olduğunu bilmek istese de, şu anda tek derdi Savannah'nın iyiliği idi.

Bu da onunla birlikte en yakın Darkhaven'a gönderilmesi için yeterli bir sebep olmalıydı.

Emin olmak için, bu en mantıklı, pragmatik seçim olurdu. Ama mantık ve pragmatizm şu anda siki tutmuş olabilirdi, bu onun umurunda bile değildi.

Savannah'yı üzücü bir durumdan ve cevap bekleyen binlerce sorudan çekip çıkarmaya hazır değildi, sadece onu Breed ulusunun diplomatik koluna teslim etmek için. Aslında, onu başka birine teslim edip çekip gitmeye hazır olabileceği bir senaryoyu hayal etmekte zorlanıyordu. Karanlıkta onun yanında durup seçimini yapmasını beklerken, yumuşak parmaklarının geniş avucunun etrafında sıkıldığını hissetti.

Söz verdiği gibi onu güvende tutacağına güvenerek.

Gideon onun kadife kahverengisi bakışlarına baktı ve içinde ani, şiddetli bir koruma duygusunun kabardığını hissetti. Onu şimdi göndermek söz konusu bile olamazdı. Onu kendi dünyasına nazikçe sokmak onun göreviydi. Birden bire

Bu kadın söz konusu olduğunda İcra Teşkilatı ya da sivil rütbelerden bir yabancının devreye girmesine izin verme düşüncesi.

Kadını.

Bilinçaltının derinliklerinde bir yerden gelen bu iddia, keskin ve ilkel bir şeydi. Damarlarında zonklıyor, kalbinin her atışıyla birlikte kulaklarında sertçe çınılıyordu.

Ve onun da ona ihtiyacı vardı.

Onu istasyonda tehlikeye bu kadar yakın gördükten sonra -bu gece onu ne kadar çabuk kaybedebileceğini fark ettikten sonra- Gideon, Savannah'yı kendine doğru çekmekten ve bir daha asla gözünün önünden ayırmamaktan başka bir şey istemiyordu.

İrk protokolünü kasten görmezden gelmek anlamına gelse bile, onu Darkhaven'lara ya da İcra Dairesi'ne itmeyecekti.

Bu Lucan'ın emirlerine açıkça karşı gelmek anlamına gelse bile.

Gideon siyah taytının cebine uzandı ve Tegan'ın o gün erken saatlerde yerleşkede kendisine verdiği kâğıt parçasını çıkardı. İkinci kez okudu. Sadece bir adres, başka bir şey yok.

Bulunduğu yerden sadece birkaç blok ötede bir adres.

Şimdi.

Oraya vardıklarında ne ile karşılaşacaklarından emin değildi ama şu anda Bu onun en iyi ve tek seçeneği gibi görünüyordu.

"Gidelim," diye mırıldandı, ağzını kızın şakağının sıcaklığına değdirerek.

Gideon, Savannah'yı kolunun altına alıp ona bir cankurtaran halatı gibi yapışarak kalabalık otobüs terminalinden uzaklaştırdı.

BÖLÜM 10

"Burası neresi?"

Savannah, tahminine göre Güney İstasyonu'ndan bir milden biraz daha uzakta, sakin, tarihi bir yerleşim sokağında Gideon'un yanında duruyordu. Önlerinde ince, üç katlı, kırmızı tuğlalı bir şehir evi yükseliyordu. Görkemliydi, ama yakışıklı ve konuksever komşularının yanında pek de dikkat çekici sayılmazdı.

Bu evin içinden hiçbir ışık yanmıyor, duvarlarından hiçbir ses çıkmıyordu. Pencereleri karanlıktı, siyah çıtalı panellerle sıkıca kapatılmıştı. Gideon'la birlikte ağır ahşap kapıya doğru ilerlerken, demir ve camdan yapılma sundurma lambası soğuktu, yürüme yolunu ve sahanlığı aydınlatmıyordu.

Ev, sokaktaki diğer evlerle uyum sağlamak için gösterdiği tüm kasıtlı çabaya rağmen, mutlak durgunluğu içinde yasaklayıcı bir şekilde duruyordu.

Savannah tuğladan ve karanlıktan oluşan bu soğuk levhaya bakarken kollarına yayılan ürpertiye sildi. "Burada yaşayan biri var mı? Bir mezar kadar sessiz."

"Buraya daha önce hiç gelmedim," dedi Gideon. Başını eğmiş, sabit bir niyetle kalın meşe kapıya delinmiş sürgüye bakıyordu. Adamın anahtarı olup olmadığını fark etmese de, birkaç saniye içinde kilit açıldı ve Gideon ona kapıyı açtı. "İçeri gel."

Onu takip etti, bilmediği bir yerde durakladı, kararsızdı. Hâlâ otobüs durağında olanlardan dolayı sarsılmıştı. "Burası çok karanlık."

"Olduğun yerde kal." Yatıştırıcı aksanıyla derin sesi yanında alçak bir gümbürtüydü, küt parmak uçları yüzünün yan tarafını okşadığı yerde sıcaktı. "Sana biraz ışık bulacağım."

Adam ustalıklı odayı geçip kendisinden birkaç metre ötedeki küçük lambayı yakarken kadın bekledi.

Yumuşak aydınlatma neredeyse boş bir yaşam alanını ortaya çıkardı. Yalnız bir sandalye -en azından geçen yüzyılın başından kalma kaba yontulmuş bir kalıntı- şimdi lambanın parladığı basit ahşap masanın yanında oturuyordu. Odanın diğer tarafında, uzun süredir kullanılmadığı anlaşılan bir şöminenin soğuk, siyah ağız, bayat havayı eski odun dumanının buruk rengiyle kaplıyordu.

Savannah, Gideon ana yaşam alanından çıkıp bitişikteki bir odaya girerken dikkatle onu takip etti. Kollarını önünde kavuşturdu ve duyu ötesi yeteneğini uyandıracak istem dışı bir dokunuştan kaçınmak için çıplak parmaklarını yanlarına soktu. Bu evin hiçbir zaman aile ya da kahkahalarla dolu olmadığından şüpheleniyordu. Yeteneğini uyandırıp bunu doğrulamasına gerek yoktu.

Hayır, ona uzun bir süre yetecek kadar karanlık yaşamıştı.

"Burada güvende olacağız, Savannah." Gideon şimdi durduğu yerde başka bir lamba yaktı. Siyah deri trençkotunu çıkardı ve yatağın üzerine serdi. Siyah savaş kıyafetinin kalçalarına bağladığı kalın kemerinde her türlü silah vardı -bir çift tabanca, istasyonda kullandığı vahşi bıçak da dahil olmak üzere bir dizi bıçak. Kemerini çıkardı ve paltosunun üstüne yerleştirdi. "Savannah, sana söz veriyorum, sana bir şey olmasına izin vermeyeceğim. Bu konuda bana güvenebileceğini biliyorsun, değil mi?"

Başını salladı ve mütevazı yatak odasına adım attı, dekorasyon ya da kişisel eşyaların eksikliğini hemen fark etti. Yatak yapılmıştı ama düz çarşaf ve tek bir yastık vardı.

Bir evden çok bir askerin kışlasında görmeyi bekleyebileceğiniz türden bir yatak.

Bu yerde bir hüznü vardı. Derin,
kederli bir hüznü.

Ve öfke.

Siyah, çığ... tüketiyor.

Savannah bunun ağırlığı altında ürperdi. Ama bacaklarını altından çekip almakla tehdit eden, o gece tanık olduğu şeyin anısıydı.

"Gideon, orada ne oldu?" Tanrım, şimdi bunu konuşmak bile başının yeniden dönmesine neden oluyordu. O kadar çok sorusu vardı ki. İçinden bir çırpıda dökülüverdiler. "Beni aradığını nereden biliyordun? Nerede olduğumu, tuvaletin o kapalı kapısının ardında başımın belada olduğunu nasıl bilebildin? O *canavara* yaptığın şeyi nasıl yapabildin? Olanları gördüm. Onu bıçakladın ve o--" Titrek bir nefes verdi

Nefes alıyordu, tanık olduğu şeyi inkâr etmek istiyordu ama gerçek olduğundan da emindi. "Onu bıçakladın ve parçalandı. Sanki büyük bir şey değilmiş gibi öldürdün onu. Sanki böyle bir canavarı daha önce yüzlerce kez görmüşsün gibi."

"Bundan daha fazla, Savannah." Gideon ona doğru yürüdü, yakışıklı yüzü endişe verici bir şekilde ağırbaşlıydı. "Onun gibi yüzlercesini öldürdüm."

"Yüzlerce," diye mırıldandı, yutkunarak bu şaşırtıcı kelimeyi geçti. "Gideon, o adam... o yaratık... insan değildi."

"Hayır."

Savannah ona baktı, sakın cevabını anlamaya çalışıyordu. Neler olup bittiğine dair mantıklı bir açıklama getirmesini, içinde yükselen paniği yatıştıracak makul bir inkârda bulunmasını ummuştı.

Ama genellikle mavi gözlerinde parıldayan kıvrak zekâ ve güven veren özgüven hiçbir yerde yoktu. Yüz ifadesi, onu aynı anda hem şefkatli hem de ölümcül gösteren sessiz bir ciddiyetle doluydu. Onu tanıdığı kısa süre boyunca bu iki özelliği onda ilk elden görmüştü.

Nefesini içine çekti, boğazına tırmanıp nefesini kesmekle tehdit eden histeriyi bastırmaya çalıştı. "Rachel'ı da aynı tür bir canavar öldürdü. Sanat Tarihi koleksiyonundaki o eski kılıca dokunduğumda gördüğüm o küçük çocuklar da aynı türden bir grup canavar tarafından katledildi. Dün gece daireme beni kontrol etmeye geldiğinde sana bunu anlatmaya çalıştım. O zaman inanmak istememiştim. Hâlâ da inanmıyorum."

"Biliyorum." Uzandı ve elini hafifçe yanağında gezdirdi. "Ve dün gece de söylediğim gibi, senin için buradayım Savannah. Her şeyi anlamlandırmana yardım etmek istiyorum."

Gözlerini adamın bakışlarına dikti. "Vampirler," dedi sessizce, sesi titrekti, korku hâlâ göğsünde çiğ ve olgundu. "Bahsettiğimiz şey bu, değil mi? Otobüs terminalindeki adam. Kılıca ve Rachel'ın bileziğine dokunduğumda gördüklerim... onlar vampirdi."

Şimdi bakışlarında bir şey titriyordu. Sabit sesinde alışılmadık bir tereddüt vardı. "En temel tanımıyla, evet. Onlar buydu."

"Aman Tanrım." Bu fikri sadece kafasında yaşarken kabullenmek yeterince zor olmuştu. Ama şimdi bunu söylediğini duymak, Gideon'un gözlerinin önünde yaratıklardan birinin bağırsaklarını deşmesine tanık olmak

Gerçeklik boğucu bir dalga gibi üzerine çöktü. "Bana vampirlerin gerçek olduğunu söylüyorsun. Onlar gerçek ve sen bir şekilde onları nasıl öldüreceğini biliyorsun."

"Ben, benim gibi birkaç kişiyle birlikte, evet." Şimdi onu inceliyor, bir şekilde ölçüyordu, sanki cevaplarını kaldırabileceğinden emin değildi. "Cinslerin hepsi istasyonda peşinden gelen gibi değil. Ya da arkadaşını öldüren gibi. Ya da o masum çocukları öldürenler gibi. Bunu sadece Rogue'lar yapar Savannah. En ahlaksız, en hastalıklı kişiler."

"Bu delilik, Gideon. Şu anda daha fazlasını duymak istemiyorum. Dinleyemem."

"Savannah, bu dünyada tehlikeler olduğunu anlamalısın. Çok az insanın gerçekten kavrayabildiği tehlikeler. Bu geceden sonra -gördüğün her şeyden sonra- eski hayatına geri dönemezsin. Belki de asla. Artık daha karanlık bir şeyin parçasısın ve hayatta kalmak istiyorsan bilmen gereken şeyler var--"

"Hayır." Başını salladı ve Gideon'un yatıştırıcı dokunuşundan uzaklaştı. Her şey çok hızlı geliyordu. Kafası karışmış ve sarsılmıştı, daha fazlasını algılayamayacak kadar bunalmıştı. "Şimdilik yeterince şey duydum. Canavarlar, tehlike ya da ölüm hakkında daha fazla şey duymak istemiyorum. Kendimi tutmaya çalışıyorum Gideon ama çok korkuyorum."

Yüzünü avuçlarının arasına aldı, onun önünde kendini kaybetmemek için çabaladı ama başaramadı. Bir hıçkırık onu sarstı. Sonra Gideon'un kolu ona sarıldı ve onu güçlü, sıcak bedenine doğru çekti. Hiçbir şey söylemedi, sadece onu kendine yakın tuttu ve bir anlığına kendine gelmesine izin verdi.

"Kafam çok karışık," diye mırıldandı onun göğsüne karşı. "Çok korkuyorum." "K o r k m a ." Adam onun sırtını okşadı, dokunuşu hoş bir teselli oldu,

endişesini hafifletti. Vücudu onun etrafında çok güçlü hissediyordu, katı ve korunaklı, onu istikrarlı gücüyle sarıyordu. "İstediğim son şey kafanın karışması," diye fısıldadı şakağına doğru. "Hiçbir şeyden korkmanı istemiyorum. En azından benden."

"Senden korkuyor muyum? Hayır." Başını yavaşça salladı, sonra alnını adamın göğsünün ortasına bastırdı ve kalp atışlarının sert davulunu üzerinde hissetti. "Bana gerçek gibi gelen tek şey sensin, Gideon. Son birkaç gündür olan biten her şey arasında şu anda emin olduğum tek şey bana hissettirdiklerin."

Cevap hırıltısı alçaktı, içinde derin bir yerden titreşiyordu. Onu tutmaya devam ederken kaslarının seğirdiğini hissetti, gücü

sarmal ve ölümcül, ama yine de son derece şefkatle sarılmıştı.

Savannah onun bakışlarıyla buluşmak için başını kaldırdı. Adamın gözleri loş lamba ışığında daha da kararmıştı ama o fırtınalı mavinin derinliklerinde büyüleyici bir ateş çıtırdıyor gibiydi. Adamın içindeki sıcaklık elle tutulur bir şeydi ve dokundukları her yere yayılıyordu.

"Dün gece beni öptüğünde bana doğru geldin Gideon. O zaman ben de korkmuştum ama sen çok doğru hissettin." Elinin beşiğinde onun sert çenesini yakalamak için uzandı. "Nasıl oldu da tam da sana en çok ihtiyacım olduğu anda hayatıma girdin?"

Sıktığı dişlerinin arasından sızan kalın bir fısıltıyla onun adını söyledi. Yatak odasının yetersiz sığınağında birlikte dururlarken bir azap onu kaplamış gibiydi, her siniri gerginleştiriyor ve hareketsizleştiriyordu. "Söz konusu sen olduğunda beni korkutan bir şey olursa," dedi usulca, "Kollarını böyle etrafımda hissetmeye o kadar ihtiyacım var ki. Beni güvende hissettiriyorsun, Gideon. Daha önce hiç bilmediğim bir şekilde. Seninle olduğum sürece bana hiçbir kötülük dokunamazmış gibi hissettiriyorsun."

"Olamaz. Buna izin vermeyeceğim. Nefes aldığım sürece olmaz." Sesi gök gürültüsü gibiydi, derin ve gürliyordu. "Her zaman güvende olacaksın Savannah. Bunun için hayatımı ortaya koyarım."

Kadın gülümsedi, adamın yeminindeki vahşetten etkilenmişti. "Arthur'un asil şövalyelerinden biri gibi konuştun. Benim hiç kendi kahramanım olmadı."

Alçak sesle, boğuk bir küfür savurdu. "Hayır, asil değil. Ve kesinlikle kimsenin kahramanı değil. Sadece seni önemseyen biri. Senin asla zarar görmeyeceğini bilmek isteyen biri. Hak ettiğin mutluluğu bulmanı isteyen bir adam. İsteyen bir adam... ah, siktir." Ona bakarken bakışları alev alev yanıyordu. "Ben senin için çok fazla şey isteyen bir adamım..."

Savannah onun zayıf, köşeli yanaklarında ve ağzının geniş çizgisinde oynayan gerilimi izledi. Adamın sıcak bakışları kızın korkusuz bakışlarına kilitlendiğinde daha da derinleşti. "Ne istiyorsun, Gideon?"

Yakıcı gözleri onu içine çekti ve konuştuğunda cevabı gırtlaktan gelen, neredeyse hayvani bir hırıltı şeklinde geldi. "Bunu istiyorum," dedi ve onu kendisine karşı kafeste tutan kasların sadece en hafif seğirmesiyle onu kucağının derinliklerine çekti. Güç, neredeyse hiç çaba sarf etmeden içinden akıyor, nabız noktaları vücutlarının birleştiği her yerde kadının tenine çarpıyordu.

"Ve bu." Parmak uçlarını usulca yüzünün kenarında gezdirdi, sonra başparmağının ucuyla alt dudağına dokundu. Başını onunkine doğru eğerek, ağızları bir nefesten daha az bir mesafe kalana kadar üzerine indi. "Ve ben bunu istiyorum."

Onu öptü.

Dudaklarının geçen geceki yavaş buluşması değil, özür dilemeden ağzını ele geçiren aç bir öpücük, dili ateşli bir taleple dişlerini itiyor. Onu kendine doğru bastırırken belli belirsiz bir şeyler homurdandı, nefesi hızlı ve sert geliyordu, yüzüne karşı sıcaktı.

Ağzı onu tüketti. Onu hem ürküten hem de alevlendiren bir vahşilikle içine çekti.

Gideon'un onu tutuşu sıkılaştı. Gideon'un uyarılmışlığı açtı; sert, ağır varlığı Savannah'nın en ilkel yanını çağırıyordu. Savannah'nın bedeni buna karşılık verdi ve sıcak bir ihtiyaçla doldu. Gideon'un öpücüğü derinleştikçe inledi, tutku doluydu, arayış içindeydi. Arzuyla öylesine çıplaktı ki ciğerlerindeki nefesi emiyordu.

Şimdi onun bedenini kendine doğru çekti ve ensesini büyük eliyle yakaladı. Parmakları boynunun kenarına dolandığı yeri yakıyor, tenine dokunuşunu damgalıyordu.

Ve öpücüğü de ona sahipti.

Ona dokunduğu her yerde nabızı zonklıyor, dudakları ve dili onu tüketirken kulaklarını dolduran bir kükremeye dönüşüyordu. Kadın da ona karşılık verdi, dilini kendi diliyle buluşturdu ve onu derinlere çekti. Zevk onun içinde gök gürültüsü gibi gürledi, göğüslerinde ve karnında titreşti.

Adamın boştaki eli kazağının eteğini bulup içine girdiğinde Savannah ona doğru yükseldi. Adamın sert ve sıcak parmakları kaburgalarından yukarı çıkıp sütyeninin ince dantelinin üzerinden geçti. Zevkle inledi, adam göğüslerini yoğururken ve öpücüğüyle duyularını tahrip etmeye devam ederken onun dokunuşuna kendini kaptırdı.

"Sana sahip olmalıyım Savannah," diye dudaklarına yapıştı, nefesi kesilmişti, sesi garip bir şekilde kalındı. "Ah, Tanrım... Hiçbir şeyi seninle şu anda istediğimden daha fazla istememiştim. *Seni* istiyorum. Hepinizi."

İzin almak için beklemedi. Kazağını ve sütyenini çıkarıp bir kenara fırlatarak, çıplak göğüslerini ağzının lezzetli sıcaklığıyla cömertçe öpmek için eğildi. Meme uçları onun ilgisi altında gergin ve ağırlıydı, ıslak

Her kucaklayışında ve ağzının kısıtayıp emişinde çekirdeğindeki ihtiyaç kızgın lavlara dönüşüyordu.

Ellerini onun üzerinde tutmak için yanıp tutuşan kadın, siyah tayyörünün fermuarlı fermuarına uzandı ve adamın sikinin çelik gibi kabarıklığının avucunun ve parmaklarının altında daha da dolgunlaştığını hissetti. Adamın seksi, elinin altında cinsel istekle titreşen ham bir güçtü.

O da onun için yanıp tutuşuyordu. Aynı ihtiyaçla, onun sert bedenini kendisine karşı, içinde hissetmek için aynı aciliyetle aç. Kadın onu kumaşın üzerinden kavradı ve adam hırıltılı bir homurtuyla göğüslerinden ayrıldı. Başını eğdi, kaburgaları ve karnı boyunca alçalan bir ateş izini öptü ve önünde kalçalarına çöktü. Arayış içindeki ağzı daha da alçaldı ve kalçalarını saran kot pantolonunun düşük belinin üstündeki hassas teniyle alay etti.

"Gideon, evet," diye nefes nefese kaldı, heyecandan titriyordu, kendi sözleri bir soluk sesinden biraz daha fazlaydı. "Ah, Tanrım, evet. Buna benim de ihtiyacım var. Sana şimdi ihtiyacım var."

Adam düğmeleri çözüp hem kot pantolonu hem de külotu tek bir hamleyle aşağı çekerken kadın derin bir nefes çekti. Soğuk hava kalçalarının çıplak üst kısımlarına ve aralarındaki açıkta duran buklelere çarptı. Bir an sonra, Gideon yüzünü onun tümseğine bastırıp o en özel yeri öptüğünde her şey sıcaktı.

Savannah ellerini adamın omuzlarına bıraktı ve adam ağzını onun cinsel organına kapatırken can havliyle tutundu. Dili, ıslak, sıcak ve hınzır bir şekilde kadının dikiş yerlerine girdi. Onu emdi, küçük, sıkı incisini dişlerinin arasına aldı, onunla oynadı, dilinin ucunu etinin üzerinde döndürdü ve artan zevkle miyavlamasını sağladı.

"Tadın çok tatlı Savannah," dedi ona erotik, şehvetli öpücükler arasında. "Seni yemek istiyorum. Her tatlı santimini yalamak. Adımı haykırışını duymak."

Oh, Tanrım, daha fazla sürmez, diye düşündü, gözlerini kapadı ve çıplak kıcını kavrayıp yüzünü ayrılmış bacaklarının arasına gömerken başını omuzlarının üzerine düşürdü. Ağzıyla klitorisini okşuyor, vücudunun sularıyla kayganlaşan parmak uçlarıyla göbeğinin şişmiş, ıslak yapraklarını nazikçe yayarken kışkırtıcı vuruşlar yapıyordu.

"Çok sıkı," diye mırıldandı, tek parmağıyla yavaşça içine girerken. Vücudu anında, açgözlülükle ona sarıldı, kalçaları titrerken onu yaladı ve parmağını seksinin çekirdeğinde çalıştırdı. "Tanrım, Savannah... Ben

olağanüstü olduğunu biliyordum, ama lanet olsun. Buna asla hazır olamazdım. Bana cevap verme şeklin çok tatlı. Çok güzelsin."

Onun şehvetli övgüsü karşısında inledi, kanı damarlarında hararetle akarken ve tüm sinir uçlarını ateşe verirken verebileceği tek cevap buydu.

Ve Gideon ona hiç acımadı. Parmakları onunla ustaca oynuyordu. Ağzı acımasızdı, dili çok ama çok iyiydi.

Bacakları altında kemiksiz kalıyordu. Başını tuttu, parmaklarını saçlarının kısa sarı ipeğine gömdü, zevki arttıkça ve zirveye ulaştıkça, ona çarpmak üzereydi. "Gideon," diye soluk soluğa bağırdı. "Daha fazla dayanamayacağım. Lütfen... durmalısın..."

"Asla," diye hırladı. "Bırak bebeğim. Seni oraya götürmeme izin ver."

Dizleri jöle gibiydi, kalçalarındaki kaslar orgazmın etkisiyle titriyordu.

"Mmm, işte bu Savannah," diye ikna etti. "Benim için gel. Bırak duyayım sen."

Adam onu daha sert emerken sesi boğuk bir çığlığa dönüştü. doruğa ulaştıkça daha da yükseliyordu. Yavaşlatamadı. Bir an daha geri tutamadı.

Ve sonra onun adını haykırdı. Tüm varlığı Gideon'un ağzında paramparça olurken, çığlığı kesik kesik bir solukta içinden çıktı. Gideon çömeldiği yerden kalkıp hızla pantolonunu çıkarırken kadın hâlâ artçı sarsıntılarla titriyordu.

"Gömlek de," diye mırıldandı, zevkten boğuluyordu ama onun çıplak tenini üzerinde hissetmek istiyordu. Adam bir an tereddüt etti, yüzünü çevirdi - şimdiye kadar yaşadığı en inanılmaz orgazmın sisi içinde olmasaydı, daha tam olarak kaydedilebilecek garip bir duraklama.

Gideon gömleğini çıkardı ve kız, Gideon'un ateşli bir öpücükle üzerine çullanmasından hemen önce göğsündeki karmaşık, kabile benzeri dövmeleri kısacık bir anlığına görebildi. "Senin içinde olmalıyım," diye homurdandı, sesi karanlık ve açlık doluydu, derin sesinin kaba cızırtısı neredeyse tanınmaz haldeydi. "Şimdi, Savannah."

"Evet," diye kabul etti, onu daha fazla hissetmeye ihtiyaç duyuyordu. "Şimdi."

Onu öyle vahşi ve şehvet dolu bir öpücükle sahiplendi ki, sarsıldı. Kendini hızla geriye doğru hareket ederken hissetti, ayakları yere neredeyse hiç değmiyordu. Sert bir şekilde yatak odasının duvarına yaslandı, Gideon'un iri vücudu

onu. Ağzı hâlâ onunkinde kilitliyken, güçlü elleri aşağıya doğru kayarak kadının kalçasının yanaklarını kavradı. Onu sahiplenircesine sıktı, ereksiyonu kızın kalçasında sıcak ve gururlu bir şekilde yükseliyordu. Ağırlığını ayakları üzerinde kaydırды, şimdi onu farklı bir tutuşla yakaladı. Sonra onu bir tüyden daha ağır değilmiş gibi kaldırdı ve bacaklarını etrafına doladı.

Ona karşı çok iyi hissediyordu, sıcak, sert ve aç. Çok gerçektir.

Onca dehşet ve karmaşanın ortasında, Gideon'la birlikte olmak kendini güvende hissettiği tek yerdі.

Hiç bu kadar doğru hissettiren bir şey bilmiyordu.

"Beni şimdi al," diye mırıldandı. "İstediğin her şeyi al, Gideon."

Adam cevap vermedi. Yani kelimelerle değil.

Onu elleriyle havada tutarak leğen kemiğini öne doğru itti ve onu sikinin kalın mızrağının üzerine oturttu. Acil vuruşlarla hareket etti, içeri ve dışarı, daha derine ve sonra daha da derine, onu uzunluğunun üzerinde pistonladı.

Savannah, adamın temposu hararetli bir seviyeye yükselirken gerginliğin arttığını hissetti. Omuzları Savannah'nın kıvrılmış parmaklarının altında granit gibi olmuş, Savannah ona sarılıp kendi doruk noktasını kovalamasına izin verirken kasları kasılmış ve düğümlenmişti.

Hızla buldu, kalçaları çılgınca çarpıyor, etinin Savannah'ninkine değen her darbesiyle daha da içeri itiyordu. Gideon sözsüz, saygılı bir yemin gibi kükreyip onu saliverişinin sıcak hücumuyla doldururken Savannah çoktan zevkten parçalanmaya başlamıştı bile.

BÖLÜM 11

Bill Keaton o gece Southie'deki evinde bir misafiri olduğunu biliyordu, daha uzun boylu, kusursuz takım elbiseli adam ön kapıdaki gölgelerden sıyrılmadan önce bile.

Bu ziyareti bekliyordu, adamı aramayı yasaklamıştı ama her zaman onun talimatlarını bekleyecekti. Onları sorgusuz sualsiz yerine getirecekti. Keaton hayal kırıklığına uğratmaktan nefret ederdi ve bu gece vereceği haberin hoş karşılanmayacağını biliyordu.

Koltuğundan kalktı ve yarı pişmiş donmuş yemeğine dokunmadan televizyon tepsisinin üzerinde bırakarak ziyaretçisini karşıladı. Arkasındaki oturma odasında televizyon siren ve silah sesi efektleriyle çınliyordu. Her hafta izlediği ama şimdi nedenini hatırlayamadığı polisiye dizilerden biriydi bu. Bir saat önce akşam yemeği için ısıttığı salisbury bifteği ve patates püresi gibi, bir zamanlar zevk aldığı şeylerin hiçbirinden artık tat almadığını fark etti.

Birkaç gece önce üniversitedeki olaydan beri farklıydı. Değişmiş bir adamdı.

Ve bu değişimin nedeni şimdi Keaton'ın evinin içinde beklenti dolu bir sessizlikle karşısında duruyordu. Keaton başını eğerek saygılı bir selam verdi.

"Kızla ilgilenmesi için gönderilen kişi bu gece planlandığı gibi geldi mi?"

"Evet," diye cevapladı Keaton, gözleri kısık, boyun eğmiş bir halde. "Konuştuğumuz gibi her şey yerli yerindeydi."

"Yani kız öldü mü?"

"Değil," diye cevap verdi Keaton, şimdi endişeliydi. Gözlerini kaldırıp hizmet ettiği kişinin sert bakışlarıyla karşılaşma tehlikesi geçirdi. "O yaşıyor. Onu istasyondan bir adamla çıkarken gördüm."

Kurnaz bakışları ölümcül bir ateşle parlayarak ona yöneldi. "Hangi adam?"

"Büyük," dedi Keaton. "Uzun boylu. Siyah deri trençkot giymiş sarışın bir haydut. Belinde silah kemeri gördüm ama polis memuru ya da kanun uygulayıcısı değildi. Ve ölümlü de değildi."

Keaton bunu tam bir kesinlikle anlıyordu, birkaç gece önce gözleri karanlık, gizli yeni bir dünyaya açıldığında edindiği yeni duyulardan sadece biriydi. Bu adamın Keaton'ı yeniden yaratırken ona gösterdiği dünya.

"Sizi gördüler mi -kızı ve arkadaşını?"

Keaton başını yavaşça salladı. "Hayır. Onun ne olduğunu anladım ve bu yüzden fark edilmemeye dikkat ettim. O senin türünden biri."

Yırtıcı hayvanın gözlerindeki ateş daha da soğuk bir şekilde parlarken, bir onaylama homurtusu. "Elbette, o benim türümden biri. Daha da kötüsü, Tarikat'tan biri." Sonra, daha çok kendi kendine, "Benim hakkımda bir şeyler biliyor olabilir mi? Bunca zaman sonra o kılıcın bende olduğunun farkında mı?"

Keskin bakışlar şimdi Keaton'a dönmüştü. "Onları istasyondan birlikte çıkarken gördün. Nereye gittiler?"

"Bilmiyorum," diye cevap verdi Keaton, bunu itiraf etmekten korkması gerektiğini düşünse de şu anda ona sahip olan kişiye gerçeği söylemek zorundaydı. "Kızı ve arkadaşını terminalden çıkarken gördüm ama sonra ortadan kayboldular. Nereye gittiklerini bilmiyorum. Beklemek için Allston'daki dairesine gittim ama oraya hiç varmadılar."

Gıcırdayan dişlerinin arasından bir hırıltı yükseldi. "Bildiklerini Tarikat'a anlatmadan önce o kızı bulmalıyım. Kahretsin, bunun için çok geç olabilir."

"Bu gece karakola gönderdiğimiz kişiyi bulup onun dairesini gözetlemesini isteyeyim mi?" Keaton bir çözüm sunmaya hevesli bir şekilde teklif etti.

Önerisi sadece küçümseyici bir el sallayışla karşılandı. "O özel silah artık işe yaramaz. Gideon'un Rogue'u öldüreceği kesin. Belki de bu aksilik benim işime yarayabilir." Yaşlanmayan, çizgisiz yüzüne karanlık bir gülümseme yayıldı. "Düşünsene, benim özel hatıralarımdan bazılarını aptalca üniversiteye verdiğinde az kalsın Cins Arkadaşımı öldürüyordum. Tabii ki bilmiyordu. Bilemezdi de. Ona o kılıçtan ya da ona nasıl sahip olduğumdan hiç bahsetmedim."

Keaton, "Ve şimdi onu tekrar elinize aldınız," dedi. "Size ait olanı geri almanızda size hizmet etmiş olmaktan memnuniyet duyuyorum."

Cevap olarak gelen kahkaha keskin kenarlı ve mizahsızdı. "Hatırladığım kadarıyla," diye mırıldandı, "sana başka seçenek bırakmadım, Keaton. Ofisinde becerdiğin o sürtüğe ne yaptığımı görünce kolayca pes ettin."

Keaton korkaklığının hatırlatılmasına hiçbir tepki vermedi. Tüm olaydan kopmuş, eski benliğinin tüm zayıflıklarından kurtulmuştu. Artık onun için önemli olan tek şey gerekeni yapmak, Efendisinin ona emrettiği şeyi yapmaktı.

"Görevin istediğiniz gibi yerine getirilmesini sağlayacağım, Majesteleri. Savannah Dupree ölecek."

"Hayır. Sanmıyorum." Artık Keaton'ın hayatına ve zihnine -ruhunun kendisine- sahip olan vampir acele etmeden durakladı. "Daha iyi bir planım var. Onu bul. Onu bana getirin. Savaşçı Gideon'un ilgisini çektiği belli olduğuna göre, onun yüzyıllar önce başladığı işi bitirmeme yardım edebilir."

~ ~ ~

İstedğin her şeyi al.

Savannah'nın şefkatli teklifi, sevişmelerinden saatler sonra Gideon'un şakaklarında, kanında dolaşıyordu. Kısa bir süre önce onu yatak odasında tok ve yumuşak bir şekilde uyurken bırakmış, kendisi de huzursuz enerjisini biraz olsun atmak için boş eski evin ana odasına geçmişti.

Gömleksizdi ve üzerinde sadece siyah kıyafetleri vardı; silah kemerindeki uzun hançerle bir dizi hızlı ve kapsamlı dövüş manevrası yaptı. Ellerini ve vücudunu çok ihtiyaç duyduğu hareket halinde tuttu. Zihni Savannah'yla paylaştığı tutkunun canlı hatıralarıyla çalkalanıyordu; damarlarını hâlâ elektriklendiren, dünyayı sarsan bir tutkuydu bu. Anatomisinin diğer kısımları da kısa bir tasma üzerinde çalışıyordu.

Ama Savannah'dan aldığı inanılmaz zevkin altında, Savannah her şeyini ona teslim etmişken bile kendini -gerçek benliğini- ondan sakladığı için hissettiği suçluluk duygusu yatıyordu.

İstedğin her şeyi al, Gideon.

"Siktir," diye mırıldandı, nefesinin altından. Keşke ne kadar çok istediğini bilseydi.

Çıplak topuğunun üzerinde dönerek görünmez bir rakibe vahşi bir hamle yaptı. Kendisine mi yoksa bu gece Savannah'ya saldıran Rogue'a mı? Bu gece kimin daha kötü olduğundan emin değildi.

Ona ne olduğunu söylemesi gerekiyordu. Birkaç saat önce ona hak ettiği gerçeği verdikten sonra onun hakkında ne düşüneceği Savannah'nın seçimi olmalıydı.

Güzel, masum genç öğrencinin basit bir *Homo sapiens* dışısı değil, bir Irkdaş olduğunu ilk fark ettiği andan itibaren hak ettiği gerçeği. Savannah ona şimdiye kadar verdiğinden çok daha fazlasını hak ediyordu.

Ve eğer kendine karşı dürüst olsaydı, geçmişi kan ve başarısızlıkla dolu bir erkeğin eşi olarak ona sunmayı umabileceğinden daha fazlasını hak ediyordu. Geleceği tamamen Tarikat'a bağlı olan bir savaşçı.

Tüm bunları ve daha fazlasını Savannah'ya açıklaması gerekiyordu. Kahretsin, bu gece işler kontrolden çıkmadan önce bunu yapmak istemişti. Kendini fazla kaptırmıştı ve şimdi kendi kurduğu bir tuzağa yakalanmıştı.

Şu anda işleri yoluna koymak zaman ve biraz çaba gerektirecekti. Savannah'yla baş başa kalmak uzun süre sahip olmayı beklemediği bir lükstü.

Otobüs terminalinde olanlardan sonra, Savannah'ya Irk ulusunun sunabileceği tam koruma ve sığınığın verilmesi şarttı. Onu takip eden tehlike bu gece olduğundan daha fazla yaklaşımadan önce.

Gideon her ne kadar inkâr etmek istese de, Haydut'un Savannah'nın peşine istasyonda düşmesi tesadüf değildi. Onu orada takip etmişti. Kana susamışlık ya da basit bir fırsat yüzünden değil. Gideon kılıcıyla bahse girerdi ki, birileri o serseriye onun peşinden göndermişti.

Büyük olasılıkla, oda arkadaşını öldüren ve profesörünü ölüme terk eden kişiyle aynı kişiydi. Görünüşe göre şimdi Gideon'un akrabalarını katletmek için kullanılan kılıca sahip olan kişi.

O piçi bulup alaşağı etmesi gerekiyordu.

Savannah daha fazla çapraz ateş altında kalmadan önce.

Sonsuza kadar burada kalamazlardı. Her nerede olurlarsa olsunlar. Tegan bu yerden daha önce hiç bahsetmemişti. Savaşçı eski evi Gideon'a önermiş olsa da, Tegan'ın burayı kastettiği konusunda hiçbir yanılışı yoktu.

çok geçici bir barınaktı. Açıkçası Gideon, buranın bir evden çok bakımsız bir mezara benzediği konusunda Savannah'ya hak vermek zorundaydı.

Gideon bunu kabul etmekten ne kadar nefret etse de, Savannah'nın daha uygun, daha kalıcı bir yere taşınması gerekiyordu. Ve aklını kaçırıp Lucan Thorne'un fermanına birkaç gün içinde ikinci kez karşı gelmek istemiyorsa, Savannah'yı yerleşkeye getiremezdi. Gideon, Tarikat'ın boyun eğmeyen Birinci Nesil liderinin, bir sivilin uzun süredir devam eden Tarikat protokolüne aykırı olarak oraya getirilmesine nasıl tepki vereceğini hayal edebiliyordu.

Ama oraya Gideon'un eşi olarak gittiyse?

Bu fikir ona çok ağır geldi. Çılgınca, kötü bir fikir olduğu için değil. Ama ona ne kadar akli başında ve doğru geldiği için.

Savannah onun yanındaydı, sonsuza yakın bir süre için kan ve can bağıyla birbirlerine bağlıydılar.

İstediğin her şeyi al, Gideon.

Savannah, onun cins arkadaşı.

Lanet olsun.

Bu düşünce göğsünün derinliklerinde sıcak bir şeyler uyandırdı. Bir özlem. Öyle bir özlem ki onu hareketsiz, nefessiz bıraktı.

Ah, Tanrım.

İhtiyacı olan son şey Savannah'ya aşık olmasına izin vermektir.

Savannah'nın peşine düşen Haydut'un bağırsaklarını deşmek için kullandığı uzun hançeri havaya şiddetli bir şekilde saplayarak lanet okudu. Çıplak topuğunun üzerinde dönerek başka bir sahte saldırıya geçti, bu seferki maskesini düşürmeye kararlı olduğu bilinmeyen düşmana yönelikti - tam da o Breed erkeğini, Rogue ayakçısını öldüren aynı çeliği yutmaya zorlamadan önce.

Tam o anda Gideon diğer odada hafif bir kıpırtı duydu.

Savannah yataktan çıkmıştı. Adamın durduğu bitişik odanın açık kapısına doğru sürüklendi, uzun hançer elindeydi ve öldürmeye hazır bir adamın duruşuyla hareketleri askıya alınmıştı.

"Savannah."

İri kahverengi gözleri hâlâ uykulu, güzel, kıvrak vücudu tamamen çıplak bir halde ona baktı. Çok çarpıcıydı.

Gideon açgözlü bakışlarla onu seyrederken nabızı hızlı ve şiddetli bir uyarılmayla atıyordu.

Ama ona aynı şekilde bakmıyordu.

Bir şekilde şaşırmış gibiydi. Sessiz bir şokla tahta gibi.

"Aman Tanrım," diye mırıldandı bir süre sonra. Sesi küçük ve nefessizdi ama uykudan ya da arzudan değildi. Şok ve acı karışımı bir duyguyla ona baktı, güzel yüzü şaşkınlıktan iki büklüm olmuştu. "Aman Tanrım... Tanıdık geldiğini biliyordum. Seni daha önce bir yerde gördüğümü biliyordum--"

"Savannah, sorun ne?" Bıçağı şömine şöminesinin üzerine bıraktı ve ona doğru yöneldi.

"Hayır." Başını iki yana salladı ve adamın daha fazla yaklaşmasını engellemek istercesine elini uzattı. "Seni daha önce gördüm, Gideon. Eski kılıcı tuttuğumda, yıllar önce o iki küçük çocuğun öldürülüşünü gördüm... ama aynı zamanda seni de gördüm."

Kadının korkusu karşısında adamın kanı dondu. "Savannah--"

"Seni böyle elinde bir bıçakla gördüm, az önce görüldüğün gibi," dedi onun üzerinden konuşarak. "Ama o sen değildin. Sen olamazdın."

Konuşmadı, söylediklerini yalanlayamadı. Irk arkadaşının yeteneğiyle gördüklerini.

"Yani, nasıl sen olabilirsin ki, değil mi?" diye bastırdı, sözlerinde ham bir kenar vardı. "Gördüğüm adam şimdiye kadar birkaç yüzyıl önce ölmüş olmalıydı."

"Açıklayabilirim," diye zoraki bir teklifte bulundu.

Adam ona doğru bir adım daha yaklaştı ama kadın irkilerek uzaklaştı. Sanki şimdi bir yabancıнын önünde çıplakmış gibi kollarını kavuşturdu. "Sen insan değilsin," diye mırıldandı. "Olamazsın."

Hafifçe küfretti. "Benden korkmanı istemiyorum Savannah. Eğer şimdi beni dinlersen--"

"Oh, Tanrım." Keskin bir kahkaha attı. "İnkâr etmeye bile çalışmayacak mısın?"

Çenesinde bir tendonun ağır ağır kasıldığını hissetti. "Sana her şeyi açıklamak istedim ama sen üzgünken değil. Bu gece daha fazlasını duymaya hazır olmadığını kendin söyledin."

Bir adım geriye doğru sendeledi ve sessiz bir inkârla başını salladı. Bakışları uzaklaşmış, içe dönmüştü. Onu kaybediyordu. Güvensizlik duyulacak, korkulacak bir şey olarak ondan uzaklaşıyordu. Hatta belki de tiksiniyordu. "Buradan gitmeliyim," diye mırıldandı düz bir sesle. "Eve gitmeliyim. Kız kardeşimi aramalıyım. Bu gece otobüste olmamı bekliyordu ve ben..."

Sonra ayrıldı, yatak odasına geri dönmek için döndü. Odanın içinde çılginca bir tur atarak giysilerini toplamaya başladı.

Gideon onu takip etti. "Savannah, bundan kaçamazsın. Artık çok derindesin. İkimiz de öyle."

Cevap vermedi. Yerden külotunu aldı ve aceleyle içine girerek bacaklarının arasındaki koyu ipek salkımı gösterdi ve ona uzun, saten kalçalarını ve kremi moka tenini samimi bir şekilde göstermiş oldu.

Her yerde tattığı ve tekrar tatmak için can attığı ten.

Onunla konuşmadan ya da ona bakmadan sütyenini aradı. Küçük dantel parçasını içine çekerken küçük göğüsleri hareketleriyle birlikte sallandı.

Gideon'un içinde tutamayacağı kadar güçlü bir tahrik kıpırdandı. Birkaç saat önceki sevişmelerinden sonra darmadağın ve çok güzel olan bu kadını görünce verdiği hızlı fiziksel tepkiyi engelleyemedi. *Glifleri* derisinde canlanmaya başladı. Dişlerinin uyanışıyla diş etleri karıncalandı.

Aceleyle kazağını ve kot pantolonunu kaptı, onu geçip baş aşağı yatak odasından çıkarken onları kendine doğru tuttu.

Hızla onu takip etti, arkasından sinsice yaklaştı.

"Savannah, gidemezsin. Şimdi eve gitmene izin veremem. Artık çok geç." Sesi çakıl taşıydı, yükselen arzusu ve şimdi tüm gerçeği anlamasını sağlamak için duyduğu şiddetli ihtiyaç yüzünden sertleşmişti.

Kızın durduğu yere doğru, kızın onu takip edebileceğinden daha hızlı bir şekilde ilerledi. Elini kızın omzuna, kusursuz tenine damgasını vuran küçük kırmızı gözyaşı damlası ve hilal şeklindeki Irkdaş işaretinin olduğu yere koydu. "Kahretsin, beni dışlamayı bırak. Beni dinle."

Gözleri fal taşı gibi açılmış halde döndü. Kendi bakışları kafatasında sıcak hissetti, o anda ona yanan kömürler kadar parlak bir şekilde geri dönmüş olmalıydı. Aldatmacanın ve çaresiz iradenin bir mucizesi olarak, bu gecenin başlarında dönüşümünü ondan gizleyebilmişti, ama şimdi değil. Denemedi de.

"Aman Tanrım," diye inledi, sesine korku karışmıştı. Gideon'un elinde çırpındı, boğuk bir dehşet soluğuyla başını çevirdi. Gideon onun çenesini tuttu ve yüzünü nazikçe kendi yüzüne doğru çevirdi. "Savannah, bana bak. Gör beni. Güven bana. Güvendiğini söylemiştin."

Gözleri yavaşça adamın açık ağzına ve her saniye daha da uzayan dişlerinin ucuna kaydı. Uzun bir süre sonra tekrar onun ateşli bakışlarına baktı. "Sen de onlardan birisin. Sen de onlar gibi bir canavarsın. Bir Rogue-
-"

"Hayır," diye kesin bir dille reddetti. "Rogue değil, Savannah. Ama ben Irk'ım, tıpkı onlar gibi. Kendilerini Kan Tutkusu'na kaptırmadan önce oldukları gibi."

"Bir vampir," diye açıkladı, belki de bu kelimeyi yüksek sesle söyleme ihtiyacı duymuştu.

Sesi fısıltıdan daha az bir şeye düştü. "Sen ölümsüz müsün?"

"Hayır." Bu kaba yanılgıya gülüp geçme isteğine direndi ama bunun tek nedeni kızın bu düşünce karşısında dehşete kapılmış olmasıydı. "Ben ölümsüz değilim Savannah. Benim türüm söz konusu olduğunda efsane ile gerçeğin en çok ayrıldığı nokta budur. Irkın kökeni başka dünyalara dayanır. Büyük fark var."

Şimdi ona bakıyor, onu inceliyordu. Adam, onun bu bariz incelemesine aldırılmıyordu, çünkü karşısında hareketsiz durdukça daha sakinleşiyor gibiydi. "Benden korkmanı gerektirecek hiçbir şey yok," dedi ona, kelimeleri bir söz gibi söyleyerek. Ciddi bir yemin. "Benden asla korkmana gerek yok Savannah..."

Sertçe yutkundu, bakışları adamın yüzünün, ağzının, *dermaglif kaplı* göğsünün ve omuzlarının her santimetresinde gezindi.

Kadın tereddütle elini kaldırıp sonra tekrar yanına bıraktığında, Gideon parmaklarını gevşekçe kavradı ve avucunu nazikçe ağzına götürdü. Avucunun sıcak merkezini öptü, ona keskin kenarlarından hiçbir şey vermedi, sadece ağzının yumuşak, ılık sıcaklığını verdi. Sonra elini göğsüne götürdü ve kalbinin ağır atışı üzerine koydu. "Beni hisset Savannah. Ben de senin gibi etten, kemikten ve kandanım. Ve sana asla zarar vermeyeceğim."

Adam bıraktıktan sonra bile elini orada tuttu. "Bunların nasıl mümkün olduğunu söyle bana," diye mırıldandı. "Bunların herhangi biri nasıl gerçek olabilir?"

Gideon parmaklarını kızın yanağında gezdirdi, sonra başparmağının ucunda kafesteki bir kuş gibi çırpınan şahdamarının nabız noktasına doğru indirdi. "Önce giyin," dedi ona şefkatle, onunkinden çok kendi iyiliği için. "Sonra otur ve konuşalım."

Tegan'ın ıssız evinin oturma odasındaki yalnız tahta sandalyeye baktı. Gideon'u rahatlatmak için, ona dehşet ya da tiksintiyle değil, genç yaşının iki katından daha büyük bir kadının bilgeliği ve keskin zekâsıyla baktı. "Kendi Tehlikeli Koltuğumu riske atma zamanım geldi mi?"

"Daha değerli birinin olduğunu hiç sanmıyorum," diye yanıtladı.

Ve eğer ona zaten yarı aşık değilse bile, Gideon o anda biraz daha aşık olduğunu düşündü.

BÖLÜM 12

Gideon konuştuğu süre boyunca onun önünde volta atmıştı.

Sözlerini bitirdiğinde nihayet durdu ve Savannah az önce duyduklarını sindirmeye çalışırken onu beklenti dolu, tuhaf bir şekilde sevimli bir sessizlikle izledi.

"İyi misin?" diye sordu dikkatle, yeni eğitiminin ağırlığı onu suskun bıraktığında. "Hâlâ benimle misin Savannah?"

Başını salladı, zihninde tüm parçaları bir araya getirmeye çalışıyordu.

Türünün tüm inanılmaz tarihi ve nereden geldikleri, binlerce yıl boyunca insanlarla birlikte nasıl gizlice yaşadıkları. Ve Gideon ile az sayıdaki benzer düşünen, cesur Irk erkeğinin -görünüşe bakılırsa günümüzün kara şövalyeleri- Boston'da bir birlik olarak şehri Haydutların şiddetinden korumak için nasıl birlikte çalıştıklarını.

Hepsi oldukça akıl almazdı.

Ama ona inandı.

Az önce anlattığı fantastik hikâyenin gerçek olduğu konusunda ona güveniyordu.

Kabul etmeye hazır olsun ya da olmasın, bu onun yeni gerçekliğiydi.

Gideon'un da içinde olduğu bir gerçeklik biraz daha az korkutucu görünüyordu. Onu.

Ona doğru baktı. "Uzaydan gelen vampirler, ha?"

Alaycı bir şekilde gülümsedi. "Eskiler öteki dünyalıydı, küçük yeşil Erkekler. Bu gezegenin daha önce görmediği ölümcül yırtıcılar. Besin zincirinin en tepesindekiler."

"Doğru. Ama onların yavruları--

" "Soy."

"Cinsler," dedi, hâlâ zihninde her şeyi test ediyordu. "Onlar yarı insan mı?"

"Kadimlerin ve Soydaşların melez döller, sizin gibi dişiler," diye açıkladı.

Savannah sol kürek kemiğine uzandı, küçük bir doğum lekesi onun Gideon'un türünün diğer yarısı olduğunu ilan ediyordu. Yumuşak bir kahkaha attı ve başını salladı. "Annem bunun bir peri öpücüğü olduğunu söylerdi."

Gideon, kadının eski tahta sandalyede oturduğu yere doğru bir adım attı. Hafifçe omuz silkti. "Seni ve o işaretle doğan diğerlerini diğer kadınlardan farklı kılan bir şey vardı. Bunun periler olmadığını kim söyleyebilir?" Ağzı şefkatli ve samimi bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Bu seni çok özel kılıyor Savannah. Olağanüstü. Ama işaretin olmasaydı bile sen bunların her ikisi ve daha fazlası olurdun."

Gözleri buluştu ve uzun bir an öylece kaldı. Savannah büyülenmiş bir halde adamın parlak mavi gözlerindeki ateşli kıvılcımların yıldızlar gibi parlamasını izledi. Gözbebekleri ince, dikey yarıklara dönüşmüştü -insani, kedi gözü gibi. Belki de alarma geçmesi ya da tiksinişi gerekirdi; bunun yerine, onun üzerinde bu kadar ilgi çekici, fantastik şekillerde meydana gelen değişimi görünce şaşkınlıktan donakaldı.

Ona doğru uzandı, onu daha yakına davet etti. Adam kadının dizlerinin arasına girdi ve kalçalarının üzerine çöktü. İri bedeni hissedilir bir sıcaklık yayıyordu. Dizlerinin ve kalçalarının adama değdiği yerde, adamın nabzının sert atışını hissedebiliyordu. Kendi kalp atışları da ona cevap veriyor, sanki tek ve aynı varlıklarmış gibi onun ritmine uyuyordu.

Savannah ona dokunmadan duramadı.

Çıplak göğsü, omuzları ve güçlü, kaslı kolları, altın teninden sadece bir ton daha koyu olan, onu kaplayan karmaşık yaylar ve girdaplarla canlıydı.

Dermaglifler, anlattığı diğer şeylerle birlikte

Onu.

Parmak ucuyla adamın sert göğüs kafesinin üzerindeki desenlerden birinin izini sürdü

ve dokunduğunda renginin nasıl derinleştiğine hayret etti. *Glifin* zarif iniş çıkışlarını takip etti, canlanışını ve altın sarısından koyu mücevher tonlarına geçişini izledi.

"Çok güzeller," dedi ve kadifemsi teninin başka yerlerine daha fazla renk katarken göğsünün derinliklerinde onun onayını duydu. Kütüphanedeki Abbey duvar resimlerinin altında onunla ilk karşılaştığı andan itibaren onu büyülemişti. Ama şimdi onu yeni bir şekilde merak ediyordu. Onu daha iyi tanımak istiyordu, onun hakkında her şeyi bilmek istiyordu.

Bir erkekten çok daha fazlası olan bir sevgili. "*Dermagliflerinle* bütün gün oynayabilirim," diye itiraf etti şaşkınlığını ve zevkini gizleyemeyerek. "Onlara dokunduğumda renklerinin şarap ve çivit rengine dönüşmesine bayılıyorum."

"Arzu," diye homurdandı. "Bu renklerin anlamı bu."

Başını kaldırıp baktı ve adamın yakışıklı yüzünde giderek büyüyen bir açlık gördü, alçak, kaba kenarlı sesinde duydu. "Gözlerin," dedi, kıvılcımların nasıl çoğaldığını fark etti, şimdi daha çok kehribar rengi bir parıltı, yavaşça irislerinin mavisini bastırıyordu. "Daha önce seviştığımızde, bakışlarının sıcaklığını hissettim. Gözlerinde canlanan bir ateş olduğunu gördüm. Bu tür bir ateş. Bunu benden sakladın."

"Seni korkutmak istemedim." Düz, utanmaz bir itiraf.

"Artık korkmuyorum, Gideon. Bilmek istiyorum." Ona doğru uzandı, sert çenesini avucunun içine aldı. "Anlamak istiyorum."

Uzun bir süre ona baktı, sonra adını homurdandı ve ağzını uzun, yavaş bir öpücükle kapladı.

Savannah onun içinde eridi, dudaklarının sıcaklığına ve zevkine kapıldı. Daha derin bir tat almak için yanıp tutuşuyor, diliyle adamın ağzının kenarlarını test ediyordu. Adam ilk başta ona yol vermedi, sanki onu reddedecekmiş gibi inledi.

Onun kendisinden saklanmasına izin vermezdi. Şimdi olmaz. Ne bir daha, ne de birlikte oldukları zaman.

Sandalyenin kenarına doğru kaydı ve ellerini başının arkasına dolayarak parmaklarını kısa saçlarının ipeğine geçirdi. Dilini onun ağzında gezdirdi, ısrarcıydı, vücudunu onunkine bastırıyordu.

Adam alçak bir küfürle pes etti ve kadın onun aç ağzını hissetmekten heyecan duyarak içeri itti. Onu daha derinden öperken dişlerinin sivri uçları dilini sıyırdı. Daha fazla dayanamayınca geri çekilerek adamın yüzüne baktı.

Onu ölümlü bir insanla karıştıracak çok az şey kalmıştı. Gözleri alev alev yanıyordu, dişleri kocaman ve jilet keskinliğindeydi. *Dermaglifleri* koyu renkten mosmor olmuş, derisinin üzerinde canlılar gibi çalkalanıyordu.

Muhteşemdi.

Ve onun tam dönüşümünü içerken hiç korku hissetmedi.

"Beni yatağa götür, Gideon. Benimle tekrar seviş, şimdi, böyle. Seninle olduğun gibi olmak istiyorum."

Başka bir dünyaya ait bir hırıltıyla onu kabaca koltuktan kaldırıp güçlü kollarına aldı.

Sonra ayağa kalktı ve kadının emrettiği gibi onu yatak odasına götürdü.

~ ~ ~

Gideon, Savannah'nın orgazma doğru tırmanırken yüzünde beliren zevk ifadesinden daha güzel bir şey görmemişti; Savannah acele etmeden ama yavaş yavaş artan bir tempoyla ona binerken koyu renk gözleri onun bakışlarına kilitlenmişti.

Kapalı konağın dışında sabah doğmadan bir süre önce yataktan çıkmışlardı. Şimdi ılık banyo suyu dolu bir küvette yüz yüze oturuyorlardı, Savannah onun kucağındaydı, siki onun dar kılıfının derinliklerine gömülmüştü, göğüsleri susamış gözlerinin ve aç ağzının önünde kışkırtıcı hareketlerle dans ediyordu. Dik kahverengi meme uçlarından birini dişlerinin arasına almaktan kendini alamadı, dilini küçük, sıkı tepenin üzerinde gezdirdi ve dişlerinin ucunu etin esnek kıvrımında hafifçe gezdirdi.

Adam ağzını biraz daha sertçe üzerine kapattığında keskin, ürpertici bir nefes aldı, sadece ona ne olduğunu hatırlatmaya ve onunla işleri daha da ileri götürmek için hissettiği arzuyla kendine eziyet etmeye yetecek kadar - onu her yönden kendi yapmak için.

Onunla açıkça, korkmadan ya da gerçek doğasını gizlemeden sevişmek inanılmazdı. Akıllara durgunluk verecek kadar iyiydi. Dün gece birbirlerini çok yormuşlar, kısa bir süre birbirlerinin kollarında uyuduktan sonra öpüşmek, okşamak ve yeniden sevişmek için birden fazla kez uyanmışlardı.

Gideon bir noktada ayrılıp yerleşkeye rapor vermesi gerektiğini biliyordu ama Savannah'yla paylaştığı yatağı terk edecek iradeyi kendinde bulamamıştı. Bu sabah işler böyle giderse bir daha asla geri dönemeyebilirdi. Savannah onun üzerinde sallanıyordu, gözleri kilitlenmişti, yüzü adamın zevk dolu bakışlarının kehribar rengindeki ışıyla parlıyordu.

Adam kadının yüzünü ve boğazını okşarken, kadın da onun üzerinde daha derin ve daha hızlı bir ritimle hareket ediyordu. Banyo suyu gürültüyle etraflarını yalıyor, sevişmelerinin sesi ıslak ve erotikti. O zaman boşalmaya başladı, yumuşak iniltiiler ayrılmış dudaklarının arasından süzülüyordu.

Gideon onun kıcını daha sıkı kavradı ve pelvisini onun dalgalanmalarıyla aynı anda hareket ettirdi. Aleti, kızın vücudunun sıkı kavrayışının içinde sıcak çelik gibi hissediyor, omurgasının tabanında ateş gibi bir basınç oluşuyordu. Azı dişleri ağzını doldurdu. Diş etleri, Savannah'nın başını geriye atıp doruğa ulaştığında haykırdığı zarif boyun

sütununun tadına bakma isteğiyle zonkluyordu.

Gideon bir an sonra onun peşinden uçurumun kenarına geldi, orgazmı tüm vücudunu sararak ve kaba bir salıverme çılgılığıyla onu sarsıyordu. Kadının içinde ürperdi, içinden dalga dalga kavurucu bir sıcaklık fişkırdı. Onun adına yemin etti, dua ya da lanet, bilmiyordu.

Adam içini doldururken gülümsedi, vahşi ve doğaüstü görünmesi gerektiğini bilmesine rağmen koyu renk gözleri onu içine çekti. Kız geri çekilmedi. Onun Savannah'sı değil, şimdi değil.

Ona doğru yığıldı, gevşek ve toktu. Gideon onu kendine yakın tuttu, ellerini sırtında gezdirdi. Nefesi boynunun yan tarafına ılık ılık değişiyor, dudakları yumuşak ve nemli bir şekilde nabzının attığı noktaya dokunuyor, Gideon'un şahdamarının zıplamasına ve çarpmasına neden oluyordu.

"Sana doyamıyorum," diye mırıldandı. "Seni bu kadar çok istememe neden olan bir tür Breed büyüğü mü yapıyorsun üzerimde?"

Kıkırdadı. "Keşke benim de öyle bir gücüm olsaydı. Yatağımdan çıkmama asla izin vermezdim. Ya da küvetimden."

"Ya da diğer odadaki sandalyeden," diye ekledi, son birkaç keyifli saat içinde kullandıkları bir başka yeri hatırlatarak.

Bu düşünce Gideon'un tahrik gücünü yeniden uyandırdı ve eğer çiftleşip kan bağıını paylaşırlarsa sevişmelerinin ne kadar yoğun olacağını merak etti. Küçük bir ısırtık ve sonsuza dek onun olacaktı. Tehlikeli bir düşünce. Vücudu aksini ne kadar hissediyor olursa olsun, düşünmeye hazır olmadığı bir şeydi.

"Ben de sana doyamıyorum," dedi ve şakağına bir öpücük kondurdu. "Biriyle birlikte olmayalı uzun zaman oldu. Nasıl yapıldığını yeni baştan hatırlamak zorunda kaldım. Yine de vücudunu incelemekten ve seni memnun etmenin tüm yollarını öğrenmekten daha iyi bir şey düşünemiyorum."

Onun kendisine gülümsediğini hissetti. "Her şeyi doğru yapıyorsun." "Ben hızlı çalışırım."

Savannah güldü ve Viktorya döneminden kalma sıkışık küvette ona daha da sokuldu. Uzun bacaklarını adamın üzerine atmış, kollarını göğsüne dolamıştı. Gideon onun kolunu okşadı. "Uzun zamandır tüm enerjimi ve odağımı Tarikat'ın görevlerine veriyordum. Şu anda kesinlikle gevşek davranıyorum. Nerede olduğumu rapor ettiğimde büyük olasılıkla -ve haklı olarak- ödeyecek çok şeyim olacak."

Savannah başını kaldırarak onun yüzünü inceledi. "Ne kadar sürecektir?"

"Birini seni istediğim gibi istemeyeli ne kadar oldu?"

Başını salladı.

"Asla," dedi. "Sen bu konuda bir ilksin. Ben de kendi payıma düşen ilişkiyi yaşadım. Benim için hiçbir şey ifade etmeyen düşüncesiz birliktelikler."

"En son ne zaman seviştiniz?" diye sordu.

"Son seferinde mi?" Omuz silkti. "Tahmin etmem gerekirse on sekiz ya da on dokuz yıl." Tüm yaşamı boyunca, şimdi ona bir şekilde uygun görünen bir süre. "Unutulmaz değildi Savannah. Hiçbiri bununla kıyaslanamazdı. Seninle karşılaştırıldığında."

Sessizleşti ve adamın göğsündeki bir *işaretin* izini sürdürdü. "Daha önce sadece bir erkekle birlikte oldum--Danny Meeks, memleketimden bir çocuk. Lise sporcusu, takım oyun kurucusu, mezuniyet balosu kralı... okuldaki her kızın birlikte olmayı hayal ettiği çocuk."

Gideon homurdandı, kel bir sahiplenme duygusunun kabardığını hissetti. IQ'su kendi bot numarasından daha küçük olan biftek kafalı atletler hakkında ukalaca bir yorum yapmak istedi ama Savannah'nın konuşurken kendini tuttuğunu hissedebiliyordu.

"Sana ne yaptı?" diye sordu, aptal çocuk adamın onu bir şekilde yaraladığına dair şüphesiyle sahipleniciliği öfkeye doğru koyulaşıyordu.

"Benden gerçekten hoşlandığını sanıyordum. Okulda istediği herkesi seçebiliyordu ve sınıftaki en güzel, en popüler kızdan daha yeni ayrılmıştı. Ama işte oradaydı, beni takip ediyordu." Yumuşak bir şekilde içini çekti, parmağını hâlâ Gideon'un *dermagliflerinin* kıvrımlarında gezdiriyordu, rengi yeniden arzuyla değil, acısına duyduğu öfkeyle yükseliyordu. "Birkaç randevuya çıktık ve birkaç hafta sonra, onunla işleri ilerletmem için bana baskı yapmaya başladı. Ben bakireydim. Doğru kişiyle tanışana kadar beklemek istedim, anlıyor musun?"

Gideon onun kolunu okşayarak konuşmasına izin verirken, içinden bunun nereye varacağını biliyordu ve bundan hoşlanmamıştı.

"Sonunda pes ettim," dedi. "Seks yaptık ve korkunçtu. Canım acıdı. Sakar ve kabaydı."

Gideon homurdandı. Onu başka bir erkekle hayal etmek bile istemiyordu, hele ki ona karşı bu kadar dikkatsiz davranacak birini.

"Sonrasında birkaç ay çıktık," diye devam etti. "Danny bana hiç iyi davranmadı. Sadece benden istediğini aldı. Bir süre sonra eski kız arkadaşını tekrar aradığına dair söylentiler duymaya başladım. Benimle sadece onu kışkırtmak için birlikte olduğunu söylüyordu. Tekrar bir araya gelmişler ve ben onları maçlarından birinde öpüşürken görene kadar bundan haberim bile yoktu. Beni hiç umursamadı. Bir şeymiş gibi davrandı."

ama birlikte olduğumuz süre boyunca beni sadece gerçekten istediği bir şeyi elde etmek için kullandı."

"Piç kurusu," diye hırladı Gideon. Öfkeden zonkluyor, o küçük pisliğe bir ders vermekten başka bir şey istemiyordu. Onu incittiği için o orospu çocuğu insana gaz vermek. "Savannah, özür dilerim."

"Sorun yok." Başını onun göğsüne yasladığı yerde salladı. "Bundan ders çıkardım. Beni daha dikkatli yaptı. Kendimi, kalbimi daha çok korumamı sağladı. Ve sonra sen geldin..."

Başını kaldırıp onun gözlerinin içine baktı. "Seninle hissettiğim her şeyi hissedebileceğimi hiç düşünmemiştim, Gideon. Seni bulana kadar hayatım boyunca ne kadar kaybolmuş hissettiğimi hiç anlamamıştım. Sanırım bizi birkaç gece önce kütüphanede bir araya getiren şey kader olmalı."

İlk kez nasıl tanıştıklarını hatırlayınca içini bir suçluluk duygusu kapladı. Sadece o gece onu ona gönderenin kader olmadığını biliyordu. Onu ilk kez bir savaşçı olarak, kılıç ve şu anda ona sahip olan kişi hakkında bilgi toplamak için özel bir görevle aramıştı.

Savannah'yı tanıdıktan sonra bu görev kısa sürede değişmişti. Onu bu kadar çabuk, bu kadar derinden önemsemeye başladığında. İlk karşılaşmalarını daha önce itiraf etmeliydi. Bunu hemen o anda yapmalıydı -yapmalıydı- ama daha ilk kelimeyi söyleyemeden Savannah onun ağzını şefkatli bir öpücükle kapladı.

Onun tatlı öpücüğüne son vermemek ve dilinin ucuna gelen diğer lanet sözcükleri ağzından kaçırmamak için elinden gelen tek şey buydu: *Benimle ol. Benimle bağ kur. Eşin olmama izin ver.*

Ama ondan bu kadar çok şey istemek adil değildi, hele de onun dünyasına yeni girmişken ve hâlâ bitirilmemiş işleri varken.

Hâlâ ortadan kaldırması gereken gizli düşmanları vardı. Ve bir an bile Güney İstasyonu'nda ona saldıran Rogue'u öldürmenin Savannah'yı takip eden tehdidi tamamen ortadan kaldırdığını düşünmeyecekti.

O karşılaşmayı hatırlamak onu gerginleştirmiş ve ayıltmıştı. Ondaki değişimi hissetmiş olmalıydı, çünkü Savannah şimdi ondan uzaklaşmıştı. "Ne oldu? Neyin var?"

"Dün gece, otobüs terminalinde," dedi. "Sizi takip eden birini fark ettiniz mi? Gelmeden önce ya da sonra seni izleyen biri? Seni köşeye sıkıştıran Rogue'dan bahsetmiyorum, başka birinden bahsediyorum. Bunun gerçekleştiğinin farkında olabilecek biri."

"Hayır. Neden?" Kızın araştıran bakışlarında endişe titreşti. "Rogue'un başkalarıyla birlikte olduğunu mu düşünüyorsun? Bir şekilde hedef alındığımı mı düşünüyorsun?"

"Bence bu çok gerçek bir olasılık Savannah. Aksini varsaymaya niyetim yok." Gideon onu gereksiz yere telaşlandırmak istemiyordu ama dışarıdaki durumun kendisi için ne kadar tehlikeli olabileceğini de anlaması gerekiyordu. "Sanırım Rogue seni başka biri için bulmak üzere gönderildi."

Büyük olasılıkla onu susturmak için gönderilmişti; bu düşünce damarlarındaki kanın buz gibi olmasına neden oldu.

Savannah ona baktı. "Rachel ve Profesör Keaton'a olanlar yüzünden mi? Yani onlara saldıran kişinin şimdi benim peşimde olduğunu mu düşünüyorsun? Neden?"

"Kılıç, Savannah. Ona dokunduğunda başka ne gördün?"

Başını iki yana salladı. "Size söyledim. O iki küçük çocuğu öldüren haydutları gördüm. Ve seni gördüm, bıçakla birine vurduğunu. Onunla birini öldürdün."

Gideon acımasızca başını salladı. "Yıllar önce bir düelloda, evet. Kılıcı yapan Breed erkeğini öldürdüm. Adı Hugh Faulkner'dı, bir Gen One Breed ve o zamanlar Londra'daki en iyi kılıç yapımcısıydı. Aynı zamanda bir pislik ve piçin tekiydi, kan dökmekten zevk alan bir sapkındı. Özellikle de söz konusu insan kadınlar olduğunda."

"Ne oldu?"

"Londra'da bir gece Faulkner kolunun altında bir insan dişisiyle Cheapside'daki bir tavernaya geldi. Kadın kötü durumdaydı, solgun ve tepkisizdi, neredeyse kan kaybından ölmek üzereydi." Gideon ses tonundaki tiksintiyi engelleyemedi. Irkı arasında, insanları Irk gücünün en kötü suiistimallerinden korumayı amaçlayan yasalar vardı ama Faulkner gibi, kendilerini her türlü yasanın üstünde gören bireyler de vardı.

"Kurumdaki çok az Cins erkek bir Gen Bir'e, özellikle de Faulkner gibi kötü birine karşı çıkmayı düşünürdü. Ama onun kadına yaptıklarına tahammül edemedim. Karşılıklı konuşmalar oldu. Bildiğim bir sonraki şey, Faulkner ve benim dışarıda karanlıkta, kadının kaderi için ölümüne bir yarışa girdiğimizdi." Gideon bu karşılaşmayı sanki üç yüz yıl önce değil de dün olmuş gibi hatırlıyordu. "Kılıç kullanma becerimle ün kazanmıştım, hatta Faulkner'dan bile daha fazla. Kılıcını neredeyse anında kaybetti ve tökezledi. Ölümcül bir yanlış adımdı. O anda kellesini uçurabilirdim ama merhamet göstererek - geriye dönüp baktığımda aptallık ettim - elimi kaldırmadım."

"Aldattı mı?" Savannah tahmin etti.

Gideon belli belirsiz başını salladı. "Uzaklaşıp düşen kılıcını almak için döndüğüm anda Faulkner bana doğru gelmek için ayağa kalkmaya başladı. Hatamı hemen anladım. Çabucak toparlandım ve Faulkner ayağa kalkmadan ona doğru döndüm ve kendi lanet kılıcıyla onu ikiye böldüm."

Savannah yumuşak bir nefes aldı. "Gördüğüm şey buydu. Sen, dokunduğum kılıçla onu öldürüyordun."

"Yarışmayı kazandım ve insan kadını iyileşene kadar bakılması için gönderdim," diye yanıtladı Gideon. "Faulkner'ın kılıcına gelince, keşke onu o gece yattığı yerde, cesedinin yanında bıraksaydım."

Savannah'nın şefkat dolu gözlerinde anlayış belirdi. "Ahırda haydutlar tarafından saldırıya uğramadan önce kılıçla oynarken gördüğüm ikiz çocuklar..."

"Kardeşlerim," diye onayladı. "Simon ve Roderick."

"Gideon," diye fısıldadı ciddiyetle. "Kaybınız için üzgünüm." "Uzun zaman önce," dedi adam.

"Ama yine de hissediyorsun. Hissetmiyor musun?"

Ağır bir iç geçirdi. "Onları koruyamadığım için ben suçluydum. Ailelerimiz ölmüştü. Çocuklar benim sorumluluğumdaydı. Faulkner'la karşılaşmamızdan birkaç hafta sonra şehirde aylaklık ediyordum. Simon ve Roddy gençti, on yaşında bile değillerdi, ama Breed gençleri olarak kendi başlarına avlanacak kadar büyüklerdi. O gece birkaç saatliğine kendi başlarına yeterince güvende olacaklarını düşündüm."

Savannah uzanıp adamın yumruk yaptığı elini dudaklarına götürdü ve sıkıca kenetlenmiş parmak eklemlerini tatlı bir şefkatle öptü. Parmaklarını onunkilerle birleştirmek için gevşetti. "Boston'a gelmemin sebebi kardeşlerimdi. Çocukları öldüren üç kişiyi ve iyi bir önlem olarak düzinelerce kişiyi öldürdükten sonra, Düzen'e katıldım ve haydutları avladım."

"Yüzlerce daha," diye hatırlattı Savannah ona.

Homurdandı. "Rogue'ları öldürmenin kardeşlerimle ilgili suçluluk duygumu azaltacağını düşünmüştüm ama öyle olmadı."

"Ne zamandır daha iyi hale getirmeye çalışıyorsun, Gideon?"

Alçak sesle yemin etti. "Simon ve Roddy üç yüzyıl önce öldürüldü. önce."

Başını kaldırdı ve ona baktı. Ona bakakaldı. "Tam olarak nasıl yaşlı mısın?"

"Üç yüz yetmiş iki," dedi. "Aşağı yukarı birkaç ay."

"Aman Tanrım." Başını tekrar adamın göğsüne yasladı ve güldü. Sonra tekrar güldü. "Rachel'ın Profesör Keaton'ı arzuladığı için deli olduğunu düşünüyordum ve o daha kırklı yaşlarındaydı. Tam bir kalıntıya aşık oluyorum."

Gideon sustu. "Aşık mı oluyorsun?"

"Evet," diye cevap verdi sessizce ama tereddüt etmeden. Başını kaldırıp ona baktı. İnce siyah kaşlarından biri alaycı bir şekilde kalktı. "Üç yüz yetmiş iki yaşındaki bir vampiri korkutmak için tek gereken şeyin bu olduğunu söyleme bana."

"Hayır," dedi ama ani bir temkinlilik hissetti.

Onun tatlı itirafı yüzünden değil; bu cazip açıklamaya başka bir zaman geri dönecekti.

Şu anda savaşçı içgüdüleri soğuk bir alarmla uğulduyordu. Kaşlarını çatarak küvette doğrulup oturdu.

"Keaton," dedi açıkça. "Hastaneden ne zaman çıkacak?"

"Dışarıda," diye yanıtladı Savannah. "Dün onu kampüste gördüm. Berbat görünüyordu ama tamamen iyileştiğini ve hastanenin onu beklenenden erken taburcu ettiğini söyledi. Biraz garip davranıyordu--"

Gideon gerildi. "Ne açıdan tuhaf?"

"Bilmiyorum. Tuhaf. Ürkütücü. Ve ona saldırıyı sorduğumda bana yalan söyledi."

"Anlat bana."

Omuz silkti. "Bana Rachel'ı öldüren ve o gece ona saldıran kişiyi gördüğünü söyledi. Keaton bir serseri olduğunu söyledi ama Rachel'ın bileziğinden aldığım görüntü bana çok pahalı bir takım elbise giymiş bir adamı gösterdi. Kehribar rengi gözleri ve sivri dişleri olan bir adam."

"Vay anasını." Gideon bunu neden daha önce görememişti, hiçbir fikri yoktu. Saldırgan Savannah'nın oda arkadaşını öldürmüş ama profesörü sağ bırakmıştı. Bu bir kaza değildi. "Keaton sana başka ne söyledi?"

"Pek bir şey yok. Dediğim gibi, sadece garip davranıyordu, kendisi gibi değildi. Onun yanında kendimi güvende hissetmiyordum."

"Keaton dün gece otobüs terminaline gideceğinizi biliyor muydu?"

Durdu, düşündü. "Ona eve, Louisiana'ya gideceğimi söyledim. Otobüse bineceğimi de söylemiş olabilirim--"

Gideon hırladı ve küvetten çıktı. Çıplak bacaklarından ve gövdesinden su akıyordu. "Keaton'ı kendi gözlerimle görmem gerek. Ancak bu şekilde

kesin." Günün saatini düşündü -muhtemelen ğleyi biraz geçiyordu- ve bir küfür savurdu.

Savannah da dışarı çıktı ve onun yanında durdu. Elini onun omzuna koydu. "Gideon, neyden emin olmak istiyorsun?"

"Keaton'ın saldırı gecesi aldığı yaralar," dedi. "Isırılıp ısırılmadığını bilmem gerekiyor."

"Bilmiyorum. Rachel'ın bileziğine dokunduğumda o kadarını görmedim." Kadın şaşkınlıkla ona baktı. "Neden? Keaton ısırıldıysa sana ne söyleyecek?"

"Onu görürsem, hâlâ insan olup olmadığını ya da saldırgan tarafından ısırılıp kanının akıtılıp akıtılmadığını hemen anlayacağım. Üniversiteden o kılıcı alan vampirin kölesi olup olmadığını bilmem gerekiyor."

"Bir Minion." Savannah şimdi sessizleşmişti. "Keaton ısırıldıysa, bu size bilmeniz gereken şeyi söyleyecek mi?"

"Evet." Bir elini kafa derisinin üzerinde gezdirdi. "Sorun şu ki, gün batımına kadar içeride kapalı kalacağım."

"Gideon," dedi. "Ya Keaton'ı şimdi görürsem?"

"Ne demek istiyorsun?" Kadının adamın yanına yaklaşması düşüncesi onu fkelendirmişti. "Bensiz hiçbir yere gitmiyorsun. Bunu riske atamam."

Başını iki yana salladı. "Yani, belki Keaton'ın saldırı sırasında ısırılıp ısırılmadığını söyleyebilirim." Adamın kaşlarını çatarak cevap vermesi zerine, "Rachel'ın bileziği hâlâ bende," dedi.

"Nerede?"

"Burada, yanımda. Diğer odadaki antamda." "Gidip onu almanı istiyorum Savannah. Hemen."

BÖLÜM 13

Savannah alışılmadık derecede ağır bir uykudan uyandı, yatakta yalnızdı. Ne kadar zamandır uyuyordu? Başı sanki hafif bir anestezi den çıkıyormuş gibi kalındı.

Gideon neredeydi?

Ona seslendi ama boş ev sessizdi. Kendini yataktan kaldırarak karanlık yatak odasını gözleri kamaşarak taradı. "Gideon?"

Yanıt yok.

"Gideon, neredesin?"

Doğrulup çarşafı üzerinden attı. Başucu lambasını yaktı. Yanındaki yastığın üzerinde bir kâğıt parçası duruyordu. Çantasındaki kullanılmamış otobüs biletinin arkasına karalanmış bir not. El yazısı net, kesin, öne eğik ve kalındı - tıpkı onun gibi.

Böyle yapmak zorunda kaldığım için üzgünüm. Burada güvendesin. Yakında döneceğim.

Savannah yatak odasına baktı. Gideon'un giysileri yoktu. Botları ve silahları. Ondan kalan her iz yok oldu.

Onun nereye gittiğini biliyordu.

Kendisine her ne yapmış olursa olsun, o gece Profesör Keaton'ın ofisinde Rachel'ın bileziğini kullanarak vampir saldırısını bir kez daha gördüğünde verdiği patlayıcı tepkiyi hatırladı.

Keaton ısırılmıştı, tıpkı Gideon'un şüphelendiği gibi.

Artık eskisi gibi bir adam değil, vampir efendisinin emrinde bir köleydi.

Gideon'un bulmaya kararlı görüldüğü bir kişi.

Öğleden sonra evin dışında uzadıkça huzursuz bir enerjiyle neredeyse duvarlara tırmanıyordu. Oradan çıkmak için sabırsızlanıyordu. O

endişeyle adımladı, dışarı çıkıp Keaton'la yüzleşmek ve ardından Minion'un Efendisini avlamak için fırsat kolladı.

Savannah onunla gitmek istemişti ama onun reddi sert ve kesin olmuştu. Savannah'nın olduğu yerde kalması ve durumla uygun gördüğü şekilde başa çıkması için onu yalnız bırakması konusunda kararlıydı. Ya da gerekirse Tarikat'taki kardeşleriyle birlikte.

Geride kalmayacağı konusunda ısrar edene kadar, topuklarını onunkine eşit bir kararlılıkla kazana kadar nihayet yumuşadı.

Onu şefkatle öpmüştü. Onu kollarının arasına aldı ve avucunu dikkatlice alnına dokundurdu. Sonra...

Sonra, hiçbir şey.

En azından son birkaç saatle ilgili hatırlayabildiği tek şey buydu.

Özür dilerim, böyle yapmak zorundaydım, diye yazmıştı notunda. Lanet olsun ona!

Savannah yataktan fırladı. Kıyafetlerini giyip ön kapıya koştu. Mandalı çekiştirdi. Kımıldamadı.

Onu içeri mi kilitledi?

Şimdi kızgın bir şekilde pencerelere gitti ve onları açmaya çalıştı. Her biri dışarıdan kilitlenmiş, kalıcı olarak kapatılmıştı. Bütün evin kilitli olduğunu fark etti ve her yeri çılgınca kontrol etti.

Sonunda öfkeden nefesi kesilmiş bir halde küçük, boş mutfakta durdu.

Dışarı çıkmanın hiçbir yolu yoktu.

O burada hapsedilmişti ve Gideon da dışarıda bir yerlerde, güçlü bir düşmanla tek başına yüzleşmek istiyordu.

Ona yardım edemeyeceğini biliyordu - onun alışkın olduğu türden savaşlarda değil. Ama onu böyle geride bırakıp beklemek ve endişelenmek mi? Irk gücünü onun üzerinde kullanarak onu kendi isteğine uymaya zorlamak mı? Eğer onun için bu kadar endişelenmeseydi, onu bir daha gördüğünde kendi elleriyle öldürmek isterdi.

Panik içinde nefesini tuttu. *Tanrım, lütfen onu tekrar görmeme izin ver.* Dizlerinin üzerinde kaba tahta zemine çöktü... ve mutfağın uzak köşesinde araması sırasında görmediği bir şey fark etti evden çıkmak için.

Yerde bir kapı vardı.

Neredeyse hiç görünmüyor, kalaslardan şekillendirilmiş ve döşemenin geri kalanıyla mükemmel bir şekilde aynı seviyede.

Savannah merak ve önsezi karışımı bir duyguyla ona doğru sürünerek yaklaştı ve dikiş yerlerini yokladı. Parmaklarını birkaç kalasın arasına soktu ve gizli, kare panelin açılmış ve sabitlenmemiş olduğunu gördü. Kaldırdı, kenara kaydırıldı ve karanlık açıklıktan serin, nemli bir hava solurken arkasına yaslandı.

Savannah boşluğa bakarak kasvetin evin dışında bir yere mi yoksa sadece eski bir mahzene mi çıktığını görmeye çalıştı. Ensesindeki bir karıncalanma ona ikisinin de olmadığını söylüyordu ama kapıyı açtığına göre cevabı almadan tekrar kapatamazdı.

Aşağıdaki toprak duvarın içine kaba bir merdiven inşa edilmişti. Deliğin içine kaydı ve dikkatlice yaklaşık yirmi metre aşağıya tırmandı.

Derin bir çukurdu, yukarıdaki mutfaktan sızan yetersiz aydınlatma dışında ışıksızdı.

Dün gece Gideon'la ilk geldiklerinde evin bir mezar gibi olduğunu düşünmüş müydü? Soğuk, karanlık topraktaki bu el yontması oda, bu hissi on kat daha geri getirdi.

Bunu kim
yaptı? Ne
içindi?

Savannah kimsesiz mekânın etrafına baktı. Rutubetli duvarlar ve zeminden başka bir şey yoktu, keder ve yalnızlık dolu bir yerdi. Bir unutma yeri.

Hayır, diye düşündü, gizli odanın amacını ancak şimdi görebiliyordu - uzak duvara oyulmuş bir niş, köşeye dikkatlice yerleştirilmiş kaba ahşap kutuyu tutmak için yaratılmıştı.

Yeryüzündeki bu delik bir anma yeri idi. Kefaret yeri.

Oyuğa ve içindeki yıllanmış kutuya yaklaştı. Ona dokunmadan bile, kutsal emaneti çevreleyen ıstırapı hissedebiliyordu.

Kutu nereden gelmişti? Neden buradaydı? Kim onu bu yere kasten koymuştu?

Bilmek zorundaydı.

Savannah çıplak elini eski kutunun üstünde hafifçe gezdirdi. Keder onu sarmış, iliklerine kadar işlemişti.

Uzun, çok uzun zaman önce genç bir kadının kalıntıları içerideydi. Kül ve kemik, gözyaşlarıyla meshedilmiş. Bir adamın gözyaşları.

Hayır, bir erkek değil.

Tanımadığı bir cins erkek, ölen eşinin yasını tutuyor. Onun ölümü için kendini suçluyor.

Savannah onu duyu ötesi yeteneğinin bir parıltısıyla gördü: Tüylü, sarımtırak saçları ve delici mücevher yeşili gözleriyle iri bir savaşçı. Öfke, keder ve kendinden nefretle yanan gözler.

Acısı çok fazlaydı, çok çiğdi.

Daha fazla dayanamayacağı kadar iç burkucuydu.

Elini aceleyle geri çekti ve kutunun içindeki korkunç geçmişle arasına olabildiğince mesafe koyarak geri çekildi.

Sarsılmış bir halde, bu evin gizli odaları ya da sırları hakkında daha fazla bilgi sahibi olmak istemediğinden, Gideon'un dönüşünü beklemek üzere yukarı koştu.

~ ~ ~

Gece karanlığı çöker çökmez üniversitenin fakülte yönetim binasına soygun düzenleyen Gideon, gözünü Profesör William Charles Keaton'ın evine dikerek Southie'nin işçi sınıfı mahallesine doğru yola çıktı.

Köhne, yüzyıldan kalma New England evi tam olarak bekâr evi diye bağırıyordu ama yan garaj yoluna park edilmiş gösterişli beyaz bir Firebird vardı ve Keaton gibi bir etek avcısı için yeterince reklamdı.

Ya da daha doğrusu, onun gibi bir etek avcısı.

Savannah'nın o öğleden sonra Gideon'un şüphelendiği şeyi, yani Keaton'ın aslında kendisine saldıran Breed erkeği tarafından ısırıldığını doğruladığını duyduktan sonra Gideon, Keaton'ı şu anda ilgilendiren tek şeyin Efendisinin emirlerine itaat etmek olduğundan oldukça emindi.

Gideon'un Keaton'ın kime hizmet ettiğini bilmesi gerekiyordu.

Hugh Faulkner'ın kılıcını kimin ve neden öldürecek kadar çok istediğini öğrenmesi gerekiyordu.

Keaton'ın bu cevapları kolayca vereceğine dair pek umut beslemiyordu. Minyonları sorgulamak genellikle en verimli çaba değildi. Bir zihin kölesinin sadakati tamamen Efendisine aitti.

Yine de Gideon denemek zorundaydı.

Hiç değilse Savannah'nın güvenliği için.

Gün batımından hemen önce onu uyuşturmak zorunda kalmaktan nefret ediyordu ama başka seçeneği de yoktu. O olmadan o evden asla çıkamazdı. Onu içeri kilitlemek de muhtemelen ona kahramanlık ödülü kazandırmayacaktı.

Kahretsin.

Ona borçlu olduğu diğer özörlere bir yenisini daha eklemek zorunda kalacaktı; onu tekrar görür görmez dilemeyi planladığı özürle başlayacaktı.

Bunca zaman ilk tanışmalarının basit bir tesadüf olduğunu düşünmesine nasıl izin verdiğiyle ilgili olan. Kader, ona aşık olduğunu tatlı bir şekilde itiraf etmeden hemen önce vaftiz ettiği gibi.

Başlangıçta onu arama nedenlerine rağmen, şimdi -kendisine karşı dürüstse, onunla tanıştıktan hemen sonra- onun için hissettiklerinin gerçek olduğunu bilmeye ihtiyacı vardı.

Onun için önemli olduğunu bilmeye ihtiyacı vardı, hatta lanet olası kılıç ve onun için öldürmeye hazır olan Breed erkeği hakkındaki kişisel cevap arayışından bile daha fazla.

Onu sevdiğini bilmeye ihtiyacı vardı.

Bunu kanıtlamak için ona zarar vermek isteyenlerin tehdidini ortadan kaldırmaktan daha iyi bir yol bilmiyordu.

Bu evin içindeki Minion'la başlıyoruz.

Gideon gizlice içeri girdi, eski ön kapının zayıf kilidi, zihninden verdiği komutla kapıyı açmaya hiç de yetmiyordu. Girişin hemen dışındaki oturma odasında televizyonun sesi açıktı. Bir günlük akşam yemeği folyo kabında kurumuş halde televizyonun tepsisinde, minderli kahverengi bir koltuğun yanında duruyordu. Koltuğun üzerinde açık bir şekilde Louisiana eyalet haritası duruyordu.

Orospu çocuğu.

Gideon, eyaletin güney orta bölgesine doğru uzanan kalemle çizilmiş çizgiyi fark ettiğinde içinde kaynamaya başlayan öfkeyi sertçe bastırmak zorunda kaldı.

ESP yeteneğiyle evin sakinlerinin bedensel enerjisini aramak için bakışlarını etrafında gezdirdi. Ayaklarının dibindeki döşeme tahtalarının altında Keaton'ın soluk turuncu ışıltısını buldu. Minion bodrumdaydı.

Gideon aşağıdaki bodruma inen koridorun merdiven boşluğuna doğru ilerledi.

Aşağıda loş bir ışık yanıyordu.

Belli belirsiz karıştırma sesleri merdivenlerden yukarı süzöldü... sonra, ani bir sessizlik.

Minyon, Efendisinden başka bir Cins erkeğin varlığından haberdar olmuştu.

Gideon merdivenlerden bodrumun açık bir alanına inerken elinde silahlarından biri vardı. Keaton gitmişti, şüphesiz saklanmak için bir yere kaçmıştı. Fazla uzağa gidemezdi.

Gideon aşağı doğru yürüdü, bakışları kaba yontulmuş bir tezgâha ve ev geliştirme aletleri ile küçük malzeme kaplarının asılı olduğu duvar panosuna takıldı. Koyu renkli bir spor çantası tezgahın üzerinde açık duruyordu. İçinde ip bobinleri, bir av bıçağı, bir rulo gümüş koli bandı vardı.

Gideon'un kanı bariz bir kaçırma kitini görünce kaynadı. Görünüşe göre Keaton'ın Efendisi, Gideon'u kaçırmak konusunda fikrini değiştirmişti.

Haydutlar Savannah'nın peşindeydi ve şimdi onu canlı yakalamak istiyorlardı. Bu düşünce Gideon'a hiç de iyi gelmemişti.

Minion'u aramak için başını darmadağın bodrumun etrafında çevirdi.

Onu mekanın arka odasında gizlenirken buldum.

Gideon ileriye, boncuklu bir perdeyle ayrılmış bağlantılı bir odaya doğru yürüdü. Perdeyi kenara itti ve sadece Çeşitli Erken Dönem Savaşları olarak tanımlanabilecek şekilde dekore edilmiş bir odaya girdi. Duvarlarda tüfekler, topuzlar, meçler ve barut boynuzlarından oluşan geniş bir koleksiyon sergileniyordu. Belli ki Keaton tarihini biraz kan dökerek anlatmayı tercih ediyordu.

Gideon, odanın en ucundaki dolap kapısının arkasına gizlenmiş olan Keaton'ın formunun parıltısına doğru ilerledi. Gideon piç kurusunu tahta panelin içinden patlatmak istiyordu ama Minion'ın nefes almasına ihtiyacı vardı ki ondan Efendisinin adını öğrenebilsin.

"Yolculuk mu planlıyorsun Keaton?" diye sordu.

Cevap vermedi. Minion dolabın içinde küçük, acil hareketler yaptı, Gideon'un insanın enerji kütesinin hafif kaymaları olarak gördüğü hareketler. Keaton'ı tamamen öldüremezdi ama her seferinde bir uzvunu koparmak ne demek istediğini kanıtlayabilirdi.

"Konuşmamız gerek Keaton. Bana kime hizmet ettiğini söylemelisin."

Minyon şimdi kıs kıs gülüyordu. Gideon bir küfür savurdu ve başını salladı. "Ya şimdi dışarı çıkarsın ya da parçalara ayrılırsın."

Yine yanıt yok. Bunun üzerine Gideon kapıya bir el ateş etti.

Minion çarpmanın etkisiyle homurdandı, ancak acıya neredeyse hiç tepki vermedi. Sonra kıkırdamaya başladı. Çılgınca.

Gideon hatasını ancak bir saniye kadar geç fark etti.

Keaton dolabın kapısını açtı. Gülümsüyordu ve elinde İkinci Dünya Savaşı'ndan kalma iki el bombası tutuyordu. Pimleri çoktan çıkmıştı.

Kutsal İsa.

Gideon döndü ve diğer yöne doğru hızla ilerledi.

El bombaları patladığında merdivenleri yarılamıştı.

Patlama onu duvara fırlattı, duman ve enkaz etrafına saçıldı. Sert bir darbe aldı, sırtına saplanan rastgele şarapnel parçalarının yanığını hissetti. Ama hayattaydı. Hâlâ tek parçaydı. Rahatlamıştı... ta ki burun delikleri kendi kanının endişe verici kokusuyla dolana kadar.

Hem de çok.

Merdivenlerde düştüğü yerden kaydı ve hasarı değerlendirmek için aşağıya baktı. Sıcak şarapnelin isabet ettiği yerde yüzlerce kesik ve yanmış deri vardı. Irk genetiğinin birkaç saat içinde kendi kendine iyileştiremeyeceği bir şey değildi.

Ama onu duraklatan diğer yaraydı.

Sol uyluğundaki feci yırtık, uzvunu neredeyse koparmıştı ve şu anda kalp atışlarının her ağır vuruşunda bir gayzer gibi fişkırıyordu.

Kan hızlı ve sert bir şekilde dışarı sızdı.

Vücudu yaralanmalarda kendini onarabilirdi. Hatırlamaya bile zahmet etmediği kadar çok kez iyileşmişti.

Ama bu kötüydü.

Bu onun türünden biri için bile ölümcül derecede kötüydü.

BÖLÜM 14

Ön kapıya çarpan ağır bir gümbürtü Savannah'yı irkilerek sandalyeden kaldırdı.

Gideon mu?

Sanki sonsuza dek beklemiş gibiydi, onun için duyduğu endişe ve kederli eski evde yalnız kalmanın verdiği sıkıntı zamanın durmadan akmasına neden oluyordu.

Kapının dışından bir gümbürtü daha duyuldu.

Bir rahatlama dalgası hissederek odayı geçti. "Gideon, sen misin?" O olmasını istiyordu.

Öyle olması için dua etti... ta ki kilidin metalik şıkırtısını duyana kadar, sonra kapı açıldı ve iri, kan ve terden sıırıslılam olmuş bir beden yere yığıldı.

"Aman Tanrım. Gideon!"

Savannah ona doğru koştu. Onun yanına çöktü, durumu karşısında dehşete düşmüştü. Saçları, yüzü, elleri, açıkta kalan her yeri siyah kül, ter ve kanla kaplıydı. Çok fazla kan.

Konuşmaya çalıştı ama dudaklarından çıkan tek şey bir sesin törpülenmesiydi. "Keaton," diye hırıldadı. "Minion... o öldü... artık sana zarar veremez."

Daha çok hıçkırık gibi gelen bir küfür savurdu. "O umurumda değil, lanet olsun. Tek umursadığım sensin."

Doğrulmaya çalıştı, ancak bir yığın halinde tekrar yere yığıldı. Altında kan birikiyordu, çok sayıda şarapnel yarasından ve kalçasındaki çok ciddi bir yaradan dışarı akıyordu.

Bacağının üst kısmına eğreti bir turnike gibi tutturulmuş deri silah kemerine baktı. Kalçasındaki açık yarada kasları görebiliyordu. Vay anasını. Orada kemik de görebiliyordu.

"Gideon," diye bağırdı. "Yardıma ihtiyacın var. Bir hastaneye ihtiyacın var--"

"Hayır." Kelimeyi hırıldayarak söyledi, sesi doğüstü ve ölümcül çıkıyordu.

Gözleri alev alev yanıyordu, parlak, parlayan kehribar rengi ışığa boğulmuştu. Gözbebekleri o kadar incelmışti ki neredeyse yok gibiydiler. Dışleri ağzını doldurmuş, ciğerlerine hava çekmeye çalışırken ayırık dudaklarının arasında hançer gibi keskin bir şekilde gerilmişti.

Kadın alnına yapışmış sıırsıklam saç tutamını düzeltmek için uzandığında, "Uzak dur," diye soludu. Teni soluk beyaz ve balmumuydu. Yüzü saf bir acıyla buruşmuştu. "Uzak dur."

"Sana yardım etmeme izin vermelisin." Onu kaldırmaya çalışmak için üzerine eğildi

Yukarı.

Gideon'un gözleri aklıkla boğazına doğru yuvarlandı. "Geri çekil!"

Tıslayarak verdiği emir irkilmesine ve geri çekilmesine neden oldu. Gözlerini adama dikti,

Onun için ne yapacağından emin değildi ve yarı korkuyla çoktan ölmüştü. "Gideon, lütfen. Ne yapacağımı bilmiyorum."

"Düzen," dedi kalın bir sesle. Bir dizi rakam okudu. "Şimdi git... ara onları."

Umutsuzca sıralamayı hatırlamaya çalıştı, emin olmak için ona tekrarladı. Adam belli belirsiz başını salladı, göz kapakları düşmüştü, cildi giderek daha tehlikeli bir şekilde solgunlaşıyordu. "Acele et Savannah."

"Tamam," dedi. "Tamam, Gideon. Onları arayacağım. Benimle kal. Sana yardım getireceğim."

Çantasından cüzdanını ve avucunun içine çılgınca rakamları karalamak için bir kalem almak için yatak odasına uçtu. Sonra evden çıkıp sokağa koştu ve köşedeki harap olmuş ankesörlü telefonun servis dışı olmaması için dua etti.

Bozuk paraları yuvalarına yerleştirdikten sonra Gideon'un ona verdiği numarayı çevirdi. Bir kez çaldı, sonra diğer uçta biri telefonu açınca sessizlik oldu.

"Um, merhaba? Merhaba!"

"Evet." Derin bir ses. Karanlık, tutuklayıcı. Tehditkar.

"Gideon aramamı söyledi," diye ağzından kaçırıldı panik içinde. "Ona bir şey oldu ve ben--"

Tıklayın.

"Alo?"

Çevir sesi kulağında uğuldadı.

On dakika bile geçmemişti ki Savannah kendini tepkisiz bir Gideon'un yanında, siyah deri giymiş ve ölümcül bir güçle titreşen devasa bir Breed erkeğinin sert yüzüne ve okunamayan gözlerine bakarken buldu.

Kapıyı çalmamış, tek kelime selam vermeden ya da açıklama yapmadan içeri girmişti. Görünüşe göre yürüyerek gelmişti, nereden geldiğini Savannah ancak tahmin edebilirdi.

Gideon'la tanıştığınan ve onun türünü öğrendiğinden beri, bazı şeyleri yeni gerçekliğin bir parçası olarak kabul etmeye başlamıştı.

Yine de, rahatsız edici erkek evin daha da içine girdiğinde yolundan çekilme dürtüsünü zorlukla engelleyebildi.

Burası onundu, buna hiç şüphe yoktu.

Kül kutusunu mutfağın altındaki gizli odaya koyan oydu.

Savannah'nın kutsal emanete dokunduğunda gördüğü şey onun iç burkan hüznüydü.

şimdi hiçbir duygu hissetmeden ona bakıyordu. Yeşil gözleri ona bakmaktan çok onun içinden geçiyordu.

O biliyordu. Onun özel hücresinde olduğunu biliyordu.

Ölüm.

Savannah onun yüzünün her yerinde ihlalinin farkındalığını görebiliyordu. Ona hiçbir şey söylememesine rağmen yüzünü buruşturdu. Acımasızca Gideon'un yanına gitmek dışında hiçbir şey yapmadı. İri gövdesini eğdi ve Gideon'un yanına, kalçalarının üzerine çömeldi. İri adamın içinden alçak bir küfür tısladı.

"Uyanmayacak," diye mırıldandı Savannah. "Telefon görüşmesinden döndükten sonra onu böyle baygın buldum."

"Çok fazla kan kaybetti." Ses, hattın diğeri ucunda duyduğı aynı derin, tehditkâr hırıltıydı. "Uygun bakıma ihtiyacı var."

"Onu kurtarabilir misin?"

Esmer başını çevirip ona baktı, kasvetli yeşil gözleri onu tarıyordu. "Kana ihtiyacı var."

Savannah Gideon'a baktı ve ona yaklaşmamasını söyleyen sert azarını hatırladı. Öfkeliydi, çaresizce öfkeliydi, her ne kadar ondan içmek istediğı, buna ihtiyacı olduğı açık olsa da. "Beni istemedi. Bana ondan uzak durmamı söyledi."

Vampir dikkatini düşen yoldaşına verene kadar o tedirgin edici bakış uzun bir süre ona kilitli kaldı. Gideon'un bacağındaki yarayı inceledi ve hasarı değerlendirirken hırladı. "Demek o kız sensin."

"Affedersiniz?"

"Adamım bu hafta başında sizi televizyon haberlerinde gördüğünden beri uzak duramadığı Breedmate, kardeşlerini öldürmek için kullanılan kılıç hakkında konuşuyor."

Savannah bir karışıklık hissetti. Tuhaf bir korku kıpırtısı. "Gideon beni haberlerde mi gördü? Kılıcı gördüğümü biliyor muydu?" Başını iki yana salladı. "Hayır, bu doğru değil. Çalıştığım kütüphanede tanıştık. O zamana kadar hakkımda hiçbir şey bilmiyordu."

Diğer savaşçı ona bir kez daha baktı, kızın rahatsızlığını daha da derinleştiren düz bir bakıştı bu.

"Gideon kütüphanedeki bazı sanat eserlerine bakıyordu. Kapanıştan hemen önceydi ve..."

İstenmeyen bir farkındalık yerleşmeye başladığında sözleri dağıldı Onu.

Doğru. Kütüphanedeymiş, kitap aramıyormuş, ama ofisinin dışındaki sanat eserlerine göz atıyordum. Onunla flört etmek. Plutarkhos'tan alıntı yapmak ve Abbey Room duvar resimlerinin altında neredeyse pantolonunu çıkarmak.

Oda arkadaşının bir gece önce lanet olası bir vampir -kendi türünden biri- tarafından öldürüldüğü gerçeğini bilmiyormuş gibi davranıyordu.

Savannah kendini garip bir şekilde savunmasız hissetti. Espriden iki dakika sonra gelen bir aptal gibi.

"O gece beni aradığını mı söylüyorsun?"

Savaşçı alçak sesle küfretti ama kadının sorusuna cevap vermedi. Buna gerek yoktu. Artık gerçeği biliyordu. Sonunda, diye düşündü.

Gideon onun röportajını haberlerde görmüş ve bulmaya kararlı olduğu biri hakkında bilgi almak için peşine düşmüştü. Düşmanı olduğuna inandığı biri, belki de kardeşlerinin cinayetleriyle bağlantılıydı.

Onu kullanmıştı.

Bu yüzden onun nerede yaşadığını biliyordu, bu yüzden onunla her zaman doğru zamanda doğru yerdeydi.

Onu diğer avları ya da piyonları takip ettiği gibi takip ediyordu.

Tanrım, aralarındaki her şey bir planın parçası mıydı? Peşine düşmek istediği özel bir kan davası mı?

Savannah az önce tokat yemiş gibi hissederek bir adım geriye doğru sendeledi.

Bugün hâlâ onu kullanıyor, Keaton ve ona saldıran vampir hakkında daha fazla şey öğrenebilmek için Rachel'ın bileziğine dokunmaya teşvik ediyordu.

Şimdi Gideon onun ayaklarının dibinde yatıyordu, yaralı ve zayıftı, bilinci yerinde değildi ve kan kaybediyordu - belki de ölüyordu - bu lanet olası arayışı yüzünden.

Ve onun karşısında bir aptal gibi duruyordu, çaresiz ve korkmuş hissediyordu... görünüşe göre onun için sadece bir araçken, ona aşık olmasına izin verdiği için dehşete düşmüştü.

Onun bir cins, yani insandan çok farklı bir şey olduğunu kabul etmek, bunca zamandır oyuna getirildiğini fark etmekten daha kolaydı. Hissettiği acı, varlığının merkezinde soğuk bir çelik gibiydi.

Başka biri daha çok istediği bir şeyi elde etmek için onu kullanmıştı ama Danny Meeks onun sadece bekâretini almıştı. Gideon onun kalbini almıştı.

Savannah bir adım geri çekildi. Sonra bir adım daha atarak Gideon'un Tarikat'tan yoldaşının yaralı kalçasındaki turnikeyi düzeltmesini ve onu ait olduğu yere taşımaya hazırlanmasını izledi.

Açık kapıdan çıkıp gecenin içine doğru ilerlerken sırtında serin bir hava hissetti.

Sonra ilk sıcak gözyaşları yanaklarından süzölmeye başlamadan önce dönüp kaçtı.

BÖLÜM 15

"Savannah."

Gideon bir bağırıyla kendine geldi, tek kaygısı, tüm hücreleri tek bir düşünceye odaklanmıştı... *ona*.

Ayağa kalktı ve keskin bir acının vücudunun her yerinden geldiğini hissetti, en kötüsü de kalçasındaki derin yaradan geliyordu. Bir yataktaydı. Tarikat'ın revirinde yatıyordu. Nefes aldı ve Minion'un evindeki çilesinin ardından her santimetrekaresini kaplayan kül, ter ya da kan kokusunu almadı. Birisi onu tekrar bir araya getirdikten sonra temizlemek için zahmete girmişti.

"Saat kaç?" diye mırıldandı yüksek sesle. Ne kadar zamandır baygındı? "Ah, kahretsin. Bugün günlerden ne?"

"Sorun yok, Gideon. Rahatla." Nazik bir kadın eli çıplak omzuna yerleşti. "Sen iyisin. Tegan dün gece seni yerleşkeye geri getirdi."

Dün gece.

"Danika," diye mırıldandı, gözlerini açıp yanında duran Conlan'ın Cins Arkadaşı'na baktı, elinde bir rulo beyaz sargı bezi vardı. "Nerede o? Savannah nerede?"

Uzun boylu sarışın başını sempatik bir şekilde salladı. "Özür dilerim, bilmiyorum."

Lanet olsun. Gideon çarşafı üzerinden attı ve bacaklarını yatağın kenarına doğru salladı, yaralarından gelen sıcak ve yakıcı sızıyı duymazdan geldi. "Onu görmem gerek. Onu bulmam gerek. Keaton'ın Efendisi hâlâ dışarıda bir yerlerde. O güvende değil--"

"O gitti, dostum." Tegan revir odasının eşiğinde durdu. Yüzü asıktı, Danika'nın sessizce

dışarı çıktı ve iki savaşıyı yalnız bıraktı. "Benim hatam, Gideon. Bilmiyordum--"

"Ne oldu?" Damarlarında adrenalin ve dehşet patlaması yaşandı. "Ona ne yaptın?"

"Ona gerçeği söyledim. Görünüşe göre bu senin yaptığından daha fazlası."

"Ah, lanet olsun." Gideon bir elini saçlarının arasında gezdirdi.

"Sikeyim. Ona ne söyledin, T?"

Belli belirsiz bir omuz silkme, ancak yeşil gözleri okunamaz halde kaldı. "Üniversitedeki saldırının olduğu gün onu haber bülteninde gördüğünden beri senin kişisel saplantın olduğunu."

Gideon inledi. "Kahretsin."

"Evet, bunu duyduğuna pek sevinmedi."

"Ona gitmeliyim. Tehlikede olabilir Tegan. Onu bulmalı ve iyi olduğundan emin olmalıyım. Onu sevdiğimi bildiğinden emin olmalıyım. Ona ihtiyacım olduğunu."

"Yerleşkeyi terk edecek durumda değilsiniz."

"*Siktir et.*" Gideon ayağa kalktı, yaralı bacağına acısıyla yüzünü buruşturuyordu ama kısa süre önce kopan femoral arter gibi önemsiz bir şeyin onu sevdiği kadının peşinden gitmekten alıkoymasına izin verecek değildi. "O benim. O bana ait. Bunu ona söyleyeceğim ve sonra da onu geri getireceğim."

Tegan homurdandı. "Bunu söyleyebileceğini tahmin etmiştim. Ve senden çok öndeyim, adamım - belki de bir kez olsun. Tarikat'ın kiralık jeti hazırda bekliyor, yakıtını doldurdum ve özel hangarda seni bekliyor. Pilotlara nereye gitmek istediğini söylemen yeterli."

"Louisiana," diye mırıldandı. "Louisiana'daki evine gitmiş olacak."

Tegan yatağın yanında duran bir yığın yeni giysiyi ona fırlattı. "Ne bekliyorsun o zaman? Siktir git buradan."

~ ~ ~

Atchafalaya bataklığının kalın gölgeleri ileride belirirken Gideon, Baton Rouge havaalanının dışında otostop çekerek bindiği eski kamyonetin arkasından atladı. Havzanın sık bitki örtüsünün ve sarkık, yosun yüklü selvi ağaçlarının derinliklerine doğru koştuğu her kilometrede bacağındaki yara fena halde ağrıyordu.

Savannah'nın kız kardeşi Amelie, bu seyrek nüfuslu bataklık arazide uzak bir yolda yaşıyordu. Gideon onu nerede bulacağını çok iyi biliyordu; revirde uyandıktan sonra Tarikat'ın yerleşkesinde sadece IRS veritabanlarında hızlı bir tarama yapacak kadar oyalanmış, bu da kısa sürede adresini ortaya çıkarmıştı.

Asfaltsız yoldan sürünerek, üstü kapalı verandası ve pencerelerinde yumuşak bir ışık yanan mütevazı, gri kiremitli eve yaklaştı. Ön taraftaki asfaltsız araba yolunda hiç araba yoktu. Ona doğru yaklaşırken küçük evin içinden hiçbir ses gelmiyordu.

Verandaya ve ön kapıya çıkan çömelmiş basamakları tırmandı, uyluk kasları her esnemeyi ve hareketi protesto ediyordu. Yeteneği evin ince duvarlarının ötesine uzandı ve yaşam enerjisini aradı. Birisi oturma odasında tek başına oturuyordu.

Gideon ön kapıyı çaldı, ancak kapının tam olarak kapanmadığını fark etti.

"Savannah?"

İçeriden boğuk bir inilti cevap verdi.

"Savannah!" Gideon şimdi silahını eline almış, vücudu alarmla dolu bir halde mekâna dalıyordu.

Savannah değildi. Şüphesiz kız kardeşıydi. Orta yaşlarının başındaki siyah kadın oturma odasının ortasındaki mutfak sandalyesine bağlanmış ve ağzı kapatılmıştı. Etrafında itiş kakış izleri, devrilmiş mobilyalar, kırılmış biblolar vardı.

Ama Savannah'dan iz yok.

Gideon elinde tabancayla ona doğru yaklaşırken Amelie Dupree'nin gözleri fal taşı gibi açıldı. Ağzındaki tıkaçtan çığlık attı ve panik içinde sandalyenin üzerinde çırpınmaya başladı.

Gideon, Savannah'nın başına gelebileceklerden duyduğu dehşeti unutmaya çalışarak, "Sus," diye yatıştırdı. Amelie'nin bağlarını çözdü ve yüzünün ve ağzının etrafındaki bezi kurtardı. "Sana zarar vermeyeceğim. Savannah nerede? Onu korumak için buradayım."

"Onu aldılar!"

Gideon'un kanı dondu. "Onu kim aldı?"

"Bilmiyorum." Başını salladı, boğazında bir hıçkırık düğümlendi. "Birkaç adam buraya geldi, yaklaşık bir saat önce ortaya çıktılar. Beni bağladılar ve silah zoruyla küçük kız kardeşimi alıp götürdüler."

Gideon'un öfke hırıltısı hayvani ve ölümcüldü. "Onu nereye götürdüler? Bu adamlar neye benziyordu?"

Amelie başını ellerinin arasına alarak öne doğru eğildi. "Bilmiyorum, bilmiyorum! Tanrım, biri ona yardım etmeli. Polisi aramalıyım!"

Gideon kadının omuzlarını sıkıca kavrayarak onu kendisine bakmaya zorladı. "Beni dinle, Amelie. Olduğun yerde kalmalısın, kimseyi arama. Bana güvenmek zorundasın. Savannah'ya bir şey olmasına izin vermeyeceğim."

Ona baktı, acılı gözlerinde şüphe yüzüyordu. "O sen misin? Boston'da onun kalbini kıran, dün gece tüm dünyası yıkılıyormuş gibi onu buraya geri gönderen sen misin?"

Suç büyük ölçüde onun üzerine yıkılmış olsa da buna cevap vermedi. "Onu seven benim. Hayatın kendisinden daha çok."

"Ona zarar vermelerine izin vermeyin," diye bağırdı. "O adamların tatlı Savannah'mı öldürmesine izin vermeyin."

Gideon başını ciddi bir şekilde salladı. "Yapmayacağım. Hayatım üzerine yemin ederim ki
Bu."

Bunu söyler söylemez bir araç yaklaştı ve yanaştı. evin dışında. Motorun donuk gürültüsü sustu ve bir an sonra iki araba kapısının keskin gumbürtüsü kapandı.

Gideon başını kaldırdı, içindeki tüm savaş içgüdüleri canlanmıştı. Ön kapıdan çıkmak için döndü, silahı hazırды.

İşte oradaydı.

Gideon, karanlıkta kız kardeşinin ön bahçesinde dururken bir insan - bir Minion- tarafından kafasına kelepçe vurulduğunu hemen fark etti. İri haydut tabancasının burnunu Savannah'nın şakağına dayamıştı. Ağlıyordu, yüzü gözyaşlarıyla kaplıydı, dudakları dehşetten kül rengini almıştı.

Gideon'un kafasındaki tüm kan hızla boşaldı ve göğsünün ortasında sert bir şekilde çarpmaya başladı.

O sırada yakındaki bir selvi ağacının gölgesinde rahatça duran ikinci adamı, bir Cins erkeği fark etti. Özel dikim lacivert yün bir palto giymişti, kahverengi saçları kusursuzca kesilmiş ve yüzünden zarifçe geriye taranmıştı. Önünde gevşek bir kavrayışla tuttuğu, parıl parıl parlayan uzun bir cilalı çelik duruyordu. Uzun bıçak ay ışığında parlıyordu.

Gideon'un el yapımı kabzada bir yırtıcı kuş -bir şahin- olduğunu anlaması için kabzayı görmesine gerek yoktu.

Hugh Faulkner'ın bıçağı.

Ama bu, Gideon'un yüzyıllar önce Londra'da öldürdüğü Gen One kılıç ustası değildi. Bu vampiri daha önce hiç görmediğinden emindi.

"Silahlarınızı bırakın, savaşçı."

Gideon Breed erkeğinden Savannah'yı tutan Minion'a baktı ve ona zarar görmeden kurtulma şansı vermek için önce hangisini öldürmesi gerektiğini hesapladı. İkisi de garanti değildi ve bedeli bu kadar yüksek olacak bir hata yapma riskini göze almak istemiyordu.

"Onları hemen yere bırak," diye söylendi vampir. "Yoksa adamım onun güzel kafasını uçurur."

Gideon tabancayı tutuşunu gevşetti, sonra eğilip yere bıraktı.

"Hepsini. Yavaşça."

Silah kemerini çıkardı ve ayaklarının dibine koydu. Kalçasındaki sargılı yara yine kanıyor, pantolonunun paçasından sızıyordu.

Diğer vampir havayı dramatik bir şekilde kokladı, dudakları eğlenen bir sırıtişla aralandı. "Ne de olsa o kadar da dokunulmaz değilsin."

Gideon, Breed erkeğinin Faulkner'ın kılıcını Amelie Dupree'nin ön bahçesindeki nemli toprakta çevirmesini izledi. "Seni tanıyor muyum?"

Vampir kıkırdadı. "Kimse yapmadı. O zamanlar yoktu."

Gideon onu tanımaya çalıştı, yollarının kesişip kesişmediğini ya da ne zaman kesiştiğini anlamaya çalıştı.

"Beni fark etmezdin. O da pek fark etmedi." Ses tonunda asitli bir kızgınlık vardı ama başka bir şey de vardı. Eski, acı bir incinme. "Onun kabul edilmemiş piçi. Sahip olduğu tek akrabası."

Gideon bakışlarını diğer erkeğe dikti. "Hugh Faulkner'ın oğlum?"

İnce, nefret dolu bir gülümseme yüzünün cilalı cephesini çirkin bir küçümseme. "Onun senin elinde ölüşünü izleyen, sıradan bir domuza gösterilebilecek saygıdan daha az bir saygıyla açıkta katledilen genç bir oğul. Hayatta bana bir faydası olmayacağını bile bile onun intikamını almaya yemin etmiş bir oğul." Hugh Faulkner'ın piçi şimdi gerçek bir gülümsemeyle gülümsüyordu. "Babamın katilinden geriye kalan tek ailesini de almaya karar veren bir oğul."

Gideon kollarını kıpırdattı, damarlarında öfke kabardı. "Kardeşlerim masum çocuklardı. O üç haydudun içeri girip onları öldürmesini sen mi ayarladın?"

"Bunun yeterli olacağını düşünmüştüm," diye cevap verdi. "Skoru eşitleyeceğini düşünmüştüm. Ve öyle de oldu, uzun bir süre. Yeni bir isim altında yeni bir hayata başlamak için Amerika'ya geldikten sonra bile. Prestijli, saygıdeğer bir isim haline getirdiğim bir isim: Cyril Smithson."

Gideon bu ismi Darkhaven'ın seçkinleri arasından hayal meyal hatırlıyordu. Varlıklı, sosyal açıdan önemli bir isim. Patriğinin alçakça, canice geçmişi ortaya çıkarsa, Breed'in sivil çevrelerinde yok edilebilecek bir isim.

Smithson, "Yaşayan son akrabayı aldığımı bilmek, kendimi Boston'da bulduktan ve Tarikat'tan biri olarak görevlerini yerine getirmeni izledikten sonra bile yeterli olabilirdi," diye devam etti. "Ama sonra iyi niyetli Breedmate'im aptalca bir şekilde babamın kılıcı da dahil olmak üzere bazı özel eşyalarımı üniversiteye bağışladı. Kılıcı almaya gittiğimde Keaton ofisinde genç bir fahişeye vuruyordu. Beni gördü ve çığlık attı." Breed erkeği dilini şaklattı. "Daha sonra olanlar için suçlanamazdım. Kız dişlerimi, gözlerimi gördü."

"Demek onu da sen öldürdün," dedi Gideon.

Smithson omuz silkti. "Onunla ilgilenilmesi gerekiyordu. Oda arkadaşı, burada

"

Gideon vampirin Savannah'ya doğru bakışını takip etti. Savannah Nefes almakta zorlanıyor, göğsü korkuyla hızla inip kalkıyordu. Gözleri Gideon'unkilere kilitlenmiş, yalvarıyor, dua ediyordu.

Smithson kılıcı parmaklarıyla boş yere döndürdü. "Bu kılıcın, haydutlar onu bana getirdikten sonra, üzerinde kardeşlerinin kanı varken asla elimden çıkmaması gerekiyordu. O gece olanlarla ilgili gerçeği asla bilmemen gerekiyordu. Artık bildiğine göre... sanırım her şey yine başa döndü, değil mi?"

Vampir kılıcı kaldırarak ağırlığını test etti. "Kılıçlarla aram hiç iyi olmadı. Kaba silahlar, gerçekten. Ama etkili."

"Ne istiyorsun Smithson? Benimle burada ve şimdi ölümüne bir yarışma mı?"

"Evet." Gideon'un avlunun öbür ucuna doğru kaygı dolu bakışlarıyla karşılaştı. "Evet, istediğim tam olarak bu. Ama seni babamın yaptığı gibi hafife almayacağım."

Minion'una doğru bir bakış fırlattı. Gideon'un omuzlarına birer kurşun isabet edecek şekilde art arda iki el ateş etti.

Savannah ılık attı. Şimdi kendisini esir alanın elinde çırpınıyor, Gideon'a bakarken gözleri doluyor ve Minion'un tabancasının namlusu tekrar Şakağına geliyordu.

Yeni yaraların acısını neredeyse hiç hissetmiyordu. Dikkati tamamen ona ve bakışlarındaki vahşi, umutsuz ifadeye odaklanmıştı. Başını hafifçe salladı, kendi hayatını riske atacak bir şey yapmaması için sözsüz bir emir verdi.

Silah sesleri bataklıkta yankılanmaya devam ederken Smithson, "Bu oyun alanını eşitlemeli," dedi. "Bir daha düşündüm de, iyi bir önlem için bir tane daha," dedi Minion'ına. "Bu sefer bağırsaktan."

Minyon'un eli Savannah'nın başından uzaklaşmaya başladı. Gideon bunu acı verici bir ağır çekimde gördü; insanın bileğı, Efendisi'nin emriyle birincil hedefinden yeni hedefine doğıru dönmeye başladığında kasların seğırmesi.

Savannah, hayır!

Gideon'un kelimeleri diline getirecek zamanı bile olmadı. Minion'un dikkati ondan uzaklaşırken ağırlığını kaydırma fırsatını değıerlendirdi. Savannah, tam tetiğı çekerken adamın kolunu kaldırdı. Silah ağılara doğıru fırladı ve Savannah Minion'un elinden kurtuldu.

Smithson, "ldrn onu," diye emretti.

Ve korkunç, paramparça edici bir anda, Minion'un silahından bir kurşun daha fırladı. Onu sırtından vurdu. Onu l bir ağırlık gibi yere düşürdü.

Amelie ılık attı ve kız kardeşinin yanına koşmak için onun arkasından verandadan uçtu.

Gideon kükredi. İçinden dehşet ve öfke akıyordu, soğıuk, siyah ve yakıcı. "Hayır!" diye uludu, daha önce hiç bilmediğı bir ıstırapla sarsılmıştı. "Hayır!"

Smithson'ın üzerine atladı ve onu sert bir darbeyle yere serdi.

Gideon onu dövdü ve hırpaladı; iki vampir ıslak çimenlerin üzerinde el ele vahşi bir mücadele içinde yuvarlanıp duruyordu. Gideon, Minion'un onlara doğıru koştuğunun belli belirsiz farkındaydı, tabancasının namlusu itiş kakışa doğırultulmuştu ama ateş edip istemeden de olsa kendi yaratıcısını vurmaktan çekiniyordu.

Gideon tehdidi görmezden geldi ve Smithson'ı cezalandırmaya devam etti. Birbirlerini parçaladılar, dişlerini gıcırdatarak greştiler.

yere serdi. Gideon'un öfkesi aç bir canavardı ve son darbeyi vurmak için fırsat kolluyordu.

Smithson kaybettiği kılıcına uzanmak için başını çevirdiğinde, Gideon ölümcül bir amaçla saldırdı. Diğer erkeğin boğazını dişleri ve sivri dişleriyle kavradı ve onları derinlere batırdı.

Smithson'ın boynunu sertçe ısırды, başını vahşice sallayarak etini ve gırtlığını parçaladı.

Smithson acı içinde sarsıldı ve çırpındı, her yere kan sıçradı.

Minyonu şaşkın bir sessizlik içinde durdu, kısa bir tereddüt Gideon'un ikisini de tek vuruşta bitirmesi için gereken tüm zamandı.

Faulkner'in kılıcını aldı ve Smithson'ın göğsüne sapladı.

Vampir bıçağın etrafında sarsıldı, gözleri büyüdü ve yuvalarında şişkinleşti.

Gideon kendisine yakın bir yerden bir el daha silah sesi duydu. Görüşü kırmızıyla dolmaya başlamadan önce kafatasının yan tarafında ani, sert bir darbe hissetti. Kan. Minion'un son atışıyla kafatasında açılan delikten gözlerine akan kan.

Ölüm onu altına alırken Smithson'ın göğsü ıslak, gürleyen bir nefesle sarsıldı. Kölesi de aynı anda cansız bir şekilde yere düştü, zihin kölesinin hayatı amansız bir şekilde Efendisinkine bağılıydı.

"Savannah." Gideon kendini Amelie'nin onun yanında durduğu yere doğru sürükledi. Savannah hareket etmiyordu. Sırtı kan içindeydi. Kurşun yarası soluk gri süveterinde, kaburgalarına yakın bir yerde koyu bir delik açmıştı.

"O ölüyor!" Amelie feryat etti, ona bakmıyordu ama tamamen kız kardeşine odaklanmıştı. Savannah'yı titreyen elleriyle okşadı, yüzü kederle kaplanmıştı. "Onu kurtaracağına söz vermiştin. Hayatın üzerine yemin ettin."

"Kenara çekil," diye gürledi, sesi yaralanma ve ıstıraptan ve ağzını dolduran dişlerinin kalabalık varlığından dolayı yırtık pırtıktı. "Bırakın ona yardım edeyim."

Amelie ancak o zaman dönüp ona baktı. Keskin bir nefes çekti ve geri çekildi. Savannah onu kanlar içinde ve birkaç dakika önceki halinden korkunç bir şekilde dönüşmüş olan canavardan koruyabileceğini düşünmüşçesine kendisine yakın tutarak geriye doğru çekildi. "Aman Tanrım. Ne tür bir şeytanın yumurtası sen?"

"Lütfen," diye tısladı Gideon. Görüşü zayıflıyor, nabızı şakaklarında hızla atıyor ve kafatasına dayanılmaz bir acı veriyordu. Çabuk hareket etmek zorundaydı. İkisinden biri ölmeden önce gerekenleri yapmak için fazla zamanı yoktu. Savannah'nın eline uzandı ve onun gevşek bedenini Amelie'nin elinden nazikçe aldı. "Lütfen, tek yolu bu. Bu konuda bana güven. Onu kurtarmama izin ver."

Beklemedi. Kanının gücünü Savannah'nın yaralarına akıtmadan bir saniyenin daha geçmesine izin veremezdi.

Bileğini ısırdı ve açılan damarı kızın ayırık dudaklarının üzerinde tuttu. "İç," diye fısıldadı kalın bir sesle. "Lütfen bebeğim... benim için iç."

Koyu kırmızı damlacıklar gevşek ağzına doğru sıçradı. Akıntı hızlandı, kalbinin her zor atışıyla birlikte içinden fişkırdı. "Hadi Savannah. Yap şunu. Lütfen bu hediyeği benden al. Şu anda sana verebileceğim tek şey bu."

Dili usulca fiske vurmaya başladı. İnce boğazı çalışmaya başladı, damarından ilk yudumu aldı. Tekrar içti, sonra bir tane daha. Göz kapakları hafifçe kalkmaya başladı, sadece bir tepki ipucu, ama Gideon'un göğsünden çıplak bir rahatlatma iç çekmesine yetecek kadar.

Hayatta kalacaktı.

Bunu onu alçaltan bir kesinlikle hissetti. Onun kanı kurtaracaktı

Onu.

O yaşıyordu. Smithson ölmüştü, ona zarar veremezdi. Ne de olsa Gideon ona verdiği sözü tutmuştu.

Görüşü donuk griden siyaha dönüştü, bir uyuşukluk çöktü.

kafa derisi. Dik durmak için mücadele etmek zorunda kaldı, görünmez bağlar onu aşağı sürüklüyordu.

Yarasının ağır çekimine karşı koydu ve Savannah'nın başını kolunun arasına aldı, bileğinde usulca çalışan, ondan içen, onun sayesinde iyileşen ağzının sabit ritmiyle kendini merkeze aldı.

Şimdilik bu kadarı yeterliydi.

BÖLÜM 16

Gideon vurulduktan sonra ilk kez uyandığında Savannah, Amelie'nin evinin arka yatak odasında bir sandalyede dinleniyordu.

Yaklaşık on sekiz saattir bekliyor, umut ediyordu.

Bir mucize eseri ona geri dönmesi için dua etmekten.

Ona elinden geldiğince iyi bakmış, kendisi de çileden tamamen kurtulmuş ve hayatında hiç bu kadar güçlü hissetmemişti.

Onun sayesinde.

Göz kapakları seğirmeye başladığında başucuna gitti. Üzerine eğilerek yüzünü okşadı, sarı saçlarının yumuşak tellerini düzeltti. Adam yüzünü onun dokunuşuna yasladı ve sessizce inledi. Gözleri kısık bir şekilde açıldı, gölgeli yatak odasının loş ışığında gözlerini kısarak baktı. "Neredeyiz biz?"

"Kız kardeşimin evi," diye nazikçe cevap verdi.

Hafifçe hırıldadı, şimdi endişeliydi. "Yalnız mıyız? Burada olduğumu bilen var mı?"

"Sadece Amelie. Sorun yok, Gideon. Seni biliyor. Senin ne olduğunu anlamasına yardım ettim. Sırrımızı saklayacaktır."

"Nerede o?"

"Diğer odada, televizyon izliyorum."

Yüzünü koridorun duvarına çevirdi ve Savannah onun sahip olduğu duyu ötesi yetenek sayesinde Amelie'yi aradığını tahmin etti. "Onu göremiyorum. Yeteneğim... çalışmıyor. Yok oldu."

Savannah onun tedirginliğini hissedebiliyordu. Nabızı da onunla birlikte hızlanmıştı. Gözlerini korumak için elini kaldırdı. "Burası çok aydınlık."

Aşağıya çekilmiş ve dışarıdaki öğleden sonra güneşinin en yetersiz ışığı dışında her şeyi lekeleyen pencere panjurlarına baktı. "Özür dilerim. Sizin için yeterince loş olacağını düşünmüştüm."

Şifonyere doğru yürüdü ve bir çift böcek gözlü güneş gözlüğü getirdi. "İşte," dedi ve gözlüğü dikkatle adamın yüzüne taktı. "Bunları dene."

Gözlerini açtı ve hafifçe başını sallayarak onayladı. "Daha iyi. Muhtemelen en iyi görünüşüm değil."

"Bana oldukça iyi görünüyorsun." Gülümsedi ve onun yanına, yatağın üzerine oturdu. "Tekrar uyanacağından emin değildim. İşe yarayacağından emin değildim."

Adamın kaşlarını çatması üzerine devam etti. "O gece Keaton'ın evinden berbat bir halde döndüğünde, Tarikat'tan arkadaşın kana ihtiyacın olduğunu söyledi. Ve Amelie bana dün gece vurulduktan sonra benim için ne yaptığını anlattı. Beni kanınla kurtardın, Gideon. Ben de seni kendi kanımla kurtarmaya çalıştım."

Bir yemin etti. "Kan bağı, Savannah... kalıcıdır. Koparılamaz. Bu kutsal bir şey." Kaşları çatıldı. "Olması gereken bu değil."

Arkasına yaslandı, incinmiş hissediyordu. Yanlış bir şey yaptığını ve onun hayal kırıklığına uğradığını hissetti. "İstediğin gibi olmadıysa özür dilerim."

Gideon kendini yataktan yukarı itti ve acı içinde inledi.

"Dikkatli ol," dedi onu sakinleştirmeye çalışarak. "Etrafta dolaşmamalısın ve ben de seni üzecek şeyler söylememeliyim. Dün gece sen de vuruldun. Bana isabet eden kurşun akciğeri ve kaburgaları temiz bir şekilde delip geçti ama senin içindeki..."

"Hâlâ kafamın içinde," diye tahmin etti acımasızca. "Beynimde."

Savannah ona ağırbaşlı bir şekilde başını salladı. "Amelie seni hastaneye götürmek istedi--"

"Hayır." Bunu kararlı bir şekilde söyledi, tıpkı geçen gece Boston'da yaraları için tıbbi yardım almak istediğinde ısrar ettiği gibi. "İnsan doktorlar bana yardım edemez, Savannah."

"Biliyorum," dedi. "Ben de aklıma gelen tek şeyi yaptım."

Uzanıp onun elini tuttu. "Sen benim hayatımı kurtardın." Tekrar küfretti, bu sefer daha yuvarlak bir şekilde. "Gittiğini fark ettiğimde... Keaton'ın Efendisi'nin hâlâ dışarıda bir yerlerde olduğunu bildiğimde, sana yeterince hızlı ulaşamadım Savannah."

Sesinde, kökünü kazımayı ve yok etmeyi çok istediği düşmanına duyduğu öfkeyi duydu ve üzüntüyle başını salladı. "Öldüğüne memnunum. Rachel'a ve kardeşlerine, hatta Profesör Keaton'a yaptıkları için. Yaptıkları için

Smithson'ın ölmesine sevindim Gideon. Buraya ne için geldiyse onu aldığına sevindim."

Kaşlarını çattı. "Senin için geldim Savannah. Seni seviyorum. Bunu daha önce söylemeliydim. Şimdi binlerce kez söylemeliyim ki benim için ne anlama geldiğini bilesin."

Göğsünde bir sıcaklığın filizlendiğini, damarlarına sızdığını hissetti. Kendi duyguları değil, Gideon'un duyguları. Aralarındaki bağdan akıyor.

"Hissettiğini biliyorum," dedi, elini sıcak bir şekilde kavrayarak. "Aşkımı içinde, kanında hissettiğini biliyorum. Sen de beni sevdiğini söyle Savannah. Bunu sana kanıtlamama izin vereceğini söyle. Eşim ol. Benimle Boston'a geri gel. Hak ettiğin kahraman olmaya çalışmama izin ver."

Elini onunkinden çekti ve başını hafifçe salladı. "Ben bir kahraman istemiyorum."

Dün gece neredeyse nasıl öldüğünü düşündü - çatışmada, şimdi beyninin derinliklerine gömülmüş bir kurşunla. Her an yerinden çıkabilecek ve daha fazla hasara yol açabilecek bir kurşun, belki de kanının düzeltemeyeceği bir şey.

Belki de kurşun zaten ondan bir şeyler almıştı: ESP yeteneğini. Gözleri.

"Buna dayanamam," diye mırıldandı. "Sen her gece savaşa giderken ben buna seyirci kalamam. Sana savaşman, kanını akıtman ve belki de bir daha geri dönmemen için izin verecek kadar güçlü değilim."

Gideon çok uzun bir süre sessiz kaldı, yüzü asıktı. "Neredeyse tüm yetişkinlik hayatım boyunca Rogue'ları öldürdüm, bir skoru eşitlemeye çalıştım. Telafi etmeye çalıştım. Bu boş bir arayıştı. Ama Tarikat benim ailem Savannah. Savaşçılar artık benim kardeşlerim, sahip olabileceğim tek kardeşlerim. Onlardan vazgeçemem, senin için bile."

Kalbi kırılmıştı, sessizce başını salladı. Sesini bulmak için çabaladı. "Anlıyorum. Senden bunu istemek benim için adil olmaz."

Elinin kenarıyla kızın çenesini kaldırdı. "Sen yapmadın. Benden dışarı çıkıp savaşmamamı istedin. Belki bunu yapabilirim. Belki de Tarikat'ın görevlerine hizmet edebileceğim, ama aynı zamanda sana... kadınıma verdiğim sözü tutabileceğim başka yollar -savaş dışı yollar- vardır. Cins Arkadaşım. Sonsuz aşkım."

Savannah sevincinin onu ele geçirmesine izin vermek istiyordu ama Boston'da bıraktıkları şey hâlâ canını yakıyordu. "Beni incittin, Gideon. Bana karşı dürüst değildin. Bu olmadan elimizde hiçbir şey olmaz."

"Biliyorum." Onun yanağını okşadı. "Biliyorum ve özür dilerim. Bunu telafi etmeme izin ver. Seni sevmeme izin ver." Büyük, güçlü eliyle onun ensesini yakaladı ve kısa, şefkatli bir öpücük için onu kendine çekti. "Beni sevdiğini söyle ve olmamı istediğin adam olmaya başlamama izin ver."

Ona karşı koyamayarak ya da onu reddedemeyerek bir iç çekti. "Seni seviyorum, Gideon."

"O zaman seninle düzgün bir bağ kurmama izin ver, senin için, bizim için olmasını istediğim şekilde. Benim ol Savannah."

"Evet," diye fısıldadı onun dudaklarına. "Evet, Gideon. Senin eşin olacağım."

Onu kendine doğru çekti ve uyarılmışlığını hissetmesine izin verdi. "Hadi bunu düzeltelim, şimdi."

İşaret parmağıyla uzanıp gülünç güneş gözlüğünü burnunun köprüsünden aşağı itti. Gözlerinin soluk mavisinde kehribar rengi kıvılcımlar çaktı. "Ölümün kapısından sadece birkaç saat uzaktasın ve sevişmek mi istiyorsun?"

Sırıttı. "Oh, bundan daha fazlasını yapmak istiyorum."

"Kız kardeşim diğer odada," diye hatırlattı ona, skandal bir kahkaha atarak fısıldayarak.

Gideon bir an hareketsiz kaldı, bu süre içinde yatak odasının kapısı kendi isteğiyle sessizce kapandı, kilit usulca yerine oturdu.

Onu öptü, sonra dudaklarını boynunun kenarında gezdirdi. Savannah'nın kalp atışları, diş uçlarının nabız noktasındaki ince sıyrıklarına karşılık olarak zonkladı. Onu yanında daha da yukarı sürükledi ve ona doğru yuvarlandı, sert boyunu davet ve taleple kalçasına sürttü.

"Çok kötüsün," dedi adam ağzını şahdamarının üzerinde açarken.

Ve sonra nazikçe, duyuşal bir şekilde, o jilet gibi keskin uçların narin tenini deldiğini hissetti. Gideon damarından ilk derin lokmayı çekerken damarları elektrikle ve güçle aydınlandı.

"Oh, Tanrım," diye nefesini tuttu, zevk seline kapılmıştı. "Sen çok, çok Kötü."

Ve vücudu onun içinde erirken, Savannah nasıl bir Gideon ile yaşam çok ama çok iyi olacaktı.

Karakter Referans Kılavuzu

(ilk isme veya en yaygın isme göre alfabetik sıra)

-A-

Alexandra "Alex" Düzen üyesi Kade'in **Maguire** cinsi arkadaşı. Alex Florida'nın kırsal bataklık bölgesinde doğdu ve büyüdü. Dokuz yaşındayken, annesi ve küçük kardeşi Richie bir gece Düzenbazlar tarafından acımasız bir saldırıda öldürüldü (ancak o sırada saldırganların gerçekte ne olduğunu anlamadı). Alex ve babası Hank kaçabildikleri kadar uzağa kaçarak küçük bir Alaska kasabasına yerleştiler.

Alex'in en iyi arkadaşları kurt köpeği Luna ve Jenna Tucker-Darrow adında eski bir Alaska Eyalet Polisi'dir. Yirmi yedi yaşında ve babası Alzheimer'dan ölmüş olan Alex, ailesinin çalı pilotluğu işini yürütmektedir; ta ki iç bölgelere yaptığı bir ikmal gezisinde, ailesine yapılan saldırıya benzeyen korkunç bir suç mahalli keşfedene kadar. Bu keşif onu Tarikat tarafından yürütülen bir soruşturmanın merkezine ve Alaska doğumlu Breed savaşçısı Kade'in kollarına getirir.

Saç: sıcak sarı

Gözler: kahverengi

İrk arkadaşı işareti: sol kalçasının ön tarafında

Kan kokusu: bal ve badem

Eşsiz yetenek: Birinin dürüst olup olmadığını bir dokunuşla ona söyleyen içsel gösterge

Eşim: Kade

Kadın kahraman: Gece Yarısı Gölgeleri (7. Kitap)

Seride ilk kez geçiyor: Shades of Midnight'da görünür.

~ ~ ~

Alexei "Lex" Yakut (d.) Cins erkek, ikinci nesil. Sergei Yakut adında yozlaşmış bir Gen One'ın oğlu. Babasının Montreal, Quebec dışındaki rustik ama geniş ormanlık av köşkünde yaşayan Lex, babasının sağ kolu olarak görev yaptı ve Sergei'nin kadın bir Breedmate korumasını (bkz. Renata) da içeren güvenlik detaylarını yönetti.

Lex'in kibri ve güç arzusu, babasının Haydutlar tarafından öldürölmesini ayarladığında ve suçü ziyarete gelen Tarikat savaşısı Nikolai'nin üzerine yıkmaya çalıştığında sonunu getirmiştir. Lex kendisini Dragos'un yakın çevresine sokmak için Niko'yu Dragos'un teğmenlerinden birine (bkz. Edgar Fabien) teslim etmeyi ayarlar. Lex, Fabien'e iki milyon dolar karşılığında bir çocuk kahini (bkz. Mira) teklif ederek pazarlığını artırır. Sonunda Lex'in kendisi de Dragos ve ortakları tarafından ihanete uğrar, VIP bir toplantıya götürölceğini düşünerek kandırılır ve bunun yerine Dragos'un emriyle gönderilen bir grup İcra Ajanı tarafından öldürölür.

Serideki ilk sözü: Gece Yarısı Peçesi'nde görünür.

~ ~ ~

Amelie Dupree Human. Gideon'un Cins Arkadaşı Savannah'nın büyük üvey kız kardeşı. Eski bir ebe olan Amelie yetmiş yıldır Atchafalaya bataklığında yaşıyor. İki kızı, bir oğlu ve sekiz torunuyla dul kalmıştır. Görme yetisini kaybetmiş, gözleri buğulu ve süt gibi olmuş ama tek başına çok iyi idare ediyor. Savannah Gideon'la çiftleştikten beri Savannah'yla yalnızca ara sıra görüşüyor. Amelie, Gideon'a düşkündür ve otuz yıl önce evinin önünde meydana gelen, Savannah ve Gideon'un vurulduğu ve neredeyse öldürölüğü bir olay nedeniyle Irkın varlığından haberdardır. Amelie, Gideon'un Savannah'ya kanını vererek onun hayatını kurtardığını görmüş ve bu sırrı o zamandan beri saklamaktadır.

Seride ilk kez bahsediliyor: Deeper Than Midnight'da görünür.

~ ~ ~

Kadim, (d.) Hayatta kalan son uzaylı ve Dragos'un büyükbabası. Kadim'in, Düzen'in diğeri dünyalı atalarına karşı savaşı sırasında öldürölüğüne inanılıyordu, ancak Dragos'un babası (aynı zamanda Dragos olarak da adlandırılır) Kadim'i Çek Cumhuriyeti'ndeki bir dağ mağarasına gizledi ve Kadim günümüze kadar bir kış uykusu odasında kaldı. Kadim daha sonra Dragos tarafından üreme laboratuvarına götürölüdü, ancak daha sonra Alaska'ya kaçtı ve burada Shades of Midnight'ta Tarikat tarafından öldürölüdü.

Seride ilk kez bahsediliyor: Geceyarısı Öpücüğü'nde binlerce yıl önce Dünya'ya iniş yapan Kadimlerin orijinal grubunun bir parçası olarak anılır;

Özellikle Geceyarısı Uyanışı'nda atıfta bulunulmuştur; ilk kez Geceyarısı Peçesi'nde ortaya çıkmıştır.

~ ~ ~

Andreas Reichen Cins erkek, Claire Samuels Roth'un eşi. Üç yüz yıldan daha uzun bir süre önce Almanya'da doğan Andreas Reichen, Berlin Darkhaven'ın lideriydi. Reichen pürüzsüz ve sofistike, kültürlü ve havalı -Son derece çekici.

Resmi olarak bir savaşçı olarak eğitilmemiş olsa da Reichen, 1809 yılında kendi bölgesinde sivilleri avlayan bir grup Haydut'un ortadan kaldırılmasında Alman Darkhaven liderine yardım eden Tegan ile uzun süredir tanışmaktadır. Reichen ve Claire, Geceyarısı Uyanışı'nın zaman çizelgesinden yaklaşık elli yıl önce birbirlerine aşık olmuşlardı, ancak çift ihanete uğradı (bkz. Wilhelm Roth) ve Geceyarısı Külleri'nde yeniden bir araya gelmeden önce uzun bir ayrılığa katlandılar.

Claire'den ayrı kaldığı süre boyunca Reichen, seks kulübü sahibi Helene adında bir insan sevgili edinmiştir. Veil of Midnight'ın zaman çizelgesinde Helene'in Minion'a dönüşmesi ve İnfaz Ajanlarını içerideki herkesi katletmeleri için Darkhaven'a götürmesiyle bu ilişki trajediyle sonuçlandı. Reichen olayların ardından gelir ve merhamet göstererek insan sevgilisini öldürmek zorunda kalır. Ardından ESP yeteneğinin gücüyle yarattığı devasa bir ateş topuyla Darkhaven'ı yerle bir eder.

Reichen ve Claire artık çiftleşmişlerdir ve Newport, Rhode Island'daki Darkhaven'larında yaşamaktadırlar. Reichen şu anda Tarikat'ın bir üyesidir ve pirokinezi üzerinde kontrol sahibi olmak için çalışırken öncelikle gizli denizaşırı görevlerde hizmet vermektedir.

Saç: kestane kahvesi dalgalar, genellikle gevşek bırakılmış

Gözler: ela

Eşsiz yetenek: pirokinezi

Eşim: Claire Samuels Roth

Kahramanımız: Gece Yarısı Külleri (6. Kitap)

Serideki ilk sözü: Gece Yarısı Uyanışı'nda görünür.

~ ~ ~

Anna Breedmate ve **Elise Chase**'in eski arkadaşı. Elise, Anna ile **Andreas Reichen**'in Berlin'deki resepsiyonunda karşılaşır. Anna'nın **Breed** oğlu **Tomas**, Elise'in oğlu **Camden** ile çocukken arkadaş olmuştur. Anna **Cam**'in ölümünü duymamıştır ve bu haberdan rahatsız olduğu açıktır. Elise'e dostça yaklaşır ve eğer Elise bir süre kalacaksa ona Berlin'i gezdirmeyi teklif eder.

Serideki ilk sözü: Gece Yarısı Uyanışı'nda görünür.

~ ~ ~

Annabeth Jablonsky İnsan. Harmony, Alaska'da yaşıyor ve **Pete's Tavern**'de garsonluk yapıyor. **Amber Joy** adıyla Fairbanks'teki bir striptiz kulübünde dans eden Annabeth'i **Teddy Toms** görmüş ve ona aşık olmuştur. **Teddy** ve ailesinin **Kadim** tarafından öldürüldüğü gece Annabeth arkadaşları ve **Teddy Toms** ile parti yapıyordu. Ayrıca **Alex**'le tanıştıktan sonraki gece **Kade**'i **Pete**'in yerinde görmüş ve onun seksi olduğunu düşünmüştür.

Seride ilk kez geçiyor: Shades of Midnight'da görünür.

~ ~ ~

Arno Pike (d.) Breed erkeği, Breed'in İcra Teşkilatında Müdür Yardımcısı, **Dragos**'un gizli teğmeni ve yakın çevresinin sadık bir üyesi. Pike çiftleşmişti, ancak Breedmate'i **Darker After Midnight**'ın zaman çizelgesinden yaklaşık bir yıl önce bir soygunda öldürüldü.

Dragos, Boston'daki yerleşkenin insan kolluk kuvvetlerine ifşa edilmesine yardım ettikten sonra savaşçıları yeni bir karargâh arayışına iten **Tarikat**'a karşı kazandığı zaferin tadını çıkarmak için geldiğinde Pike, Teşkilat'ın Çin Mahallesi'ndeki içki ve striptiz kulübündedir. Pike, **Dragos**'un halkın karşısına çıkmasından endişe duymaktadır, ancak patronu özel bir masa ve kulüpteki en iyi kadınlar konusunda ısrar edince teslim olur. Pike kısa süre sonra katılır ve gece kulüpteki tüm insanların toptan katledilmesiyle sona erer.

Daha sonra Pike **Tarikat** tarafından yakalanır ve **Dragos**'la olan bağlantıları hakkında sorgulanır. Pike, **Lucan**'a **Dragos**'u durdurmak için artık çok geç olduğunu söyler ama **Lucan** daha fazla bir şey söylemeyi reddeder. **Hunter**, kanını okuyarak sorguyu bitirmekle görevlendirilir. Ancak ilk ısırık Pike'ın zehir yuttuğunu ortaya çıkarır ve **Dragos**'un teğmeni gerçeği ölümüne kadar yanında götürür.

Seride ilk kez geçiyor: Gece Yarısından Sonra Karanlık'ta görünür.

~ ~ ~

August Chase (d.) Cins erkek, Sterling ve Quentin Chase'in babası. August'un Cins Eşi dizide ne mevcut ne de özel olarak adlandırılmıştır. Saygıdeğer Chase ailesinin reisi olan August, oğullarını ahlaki açıdan kusursuz olmaları için yetiştirmiş ve onlardan her zaman mükemmellikten daha azını kabul etmemiştir. Oğlu Quentin'in ölümünden önceki tarihsiz bir zamanda, yani Kiss of Crimson'ın zaman çizelgesinden beş yıl önce devriye gezerken ölmeden önce birkaç yüzyıl boyunca İcra Dairesi Müdürü olarak görev yapmıştır. August bu sözleri hiçbir zaman tam olarak söylememiş olsa da, Sterling Chase babasının Quentin'de istediği oğluna zaten sahip olduğunu hissederek büyümüş ve Sterling'in kendisini gereksiz hissetmesine ve asla ağabeyine yetişememesine neden olmuştur.

Seride ilk kez bahsediliyor: Gece Yarısından Sonra Karanlık'ta bahsedilmiştir.

~ ~ ~

Sarah Teyze (Fairchild) (d.) İnsan. Tavia Fairchild'ın merhum babasının kız kardeşi olduğuna inanılır, ancak daha sonra laboratuvarı doğumundan bu yana Tavia'nın vesayetiyle görevlendirilen Dragos'un Kölelerinden biri olduğu ortaya çıkar. Dragos'un başka bir kölesiyle (bkz. Doktor Lewis) birlikte çalışan Sarah, Tavia'nın her gün ilaçlarını almasını ve düzenli olarak özel tıp uzmanına görünmesini sağlar. Bu kişilerin her ikisi de Dragos'un emriyle Tavia'yı hayatı boyunca sürekli takip ve tedavi gerektiren ciddi bir rahatsızlığı olduğuna inandırmışlardır. Sarah ayrıca Tavia'nın tuhaf deri izlerinin (İrk dermaglifleri) anne ve babasının öldüğü ancak Tavia'nın kurtulduğu bir ev yangınından kalan yanık izleri olduğu yalanının yayılmasına da yardımcı olmuştur. "Sarah Teyze" daha sonra Tavia tarafından bir Minion olarak maskesi düşürüldükten sonra, Tavia'nın hayatı boyunca gerçekte kim ve ne olduğu konusunda ihanete uğradığını fark etmesinin ardından kendini öldürdü.

Seride ilk kez geçiyor: Gece Yarısından Sonra Karanlık'ta görünür.

~ ~ ~

Avery, Dedektif Human. Boston Polis Departmanı'nda çalışan orta yaşlı bir polis dedektifi. Avery, Tavia Fairchild ile ilk kez

Senatör Clarence'ın tatil partisinde ateş edenin Sterling Chase olduğunu teşhis etmesi için getirildiğinde. Avery sevimli bir adamdır, Tavia'yı rahatlatmaya ve güvende olduğuna ikna etmeye çalışır. Daha sonra, Sterling Chase polis gözetiminden kurtulup Dragos'la bağlantısı olduğu kesin olan Senatör Clarence'ın peşine düşmek üzere karakoldan kaçınca, Dedektif Avery Tavia'yla senatörün ofis binasında buluşur ve onun Boston'da bir otelde polis gözetiminde tutulmasını sağlar (bkz. Murphy). Chase daha sonra Tavia'nın nereye götürüldüğünü öğrenmek için Avery ile yüzleşir. Avery, Tavia'yı Chase'in ölümcül tehlikesine sokmamak için direnmeye çalışır ama sonunda vazgeçer ve yerini söyler. Chase dedektifin zihnini yıkar, ancak Tavia'nın iyiliğini düşünen insana duyduğu saygıdan dolayı ona zarar vermez. Dedektif Avery, Boston kitlesel Rogue saldırılarının ortasında kaldıktan sonra tekrar görülür. Halkın geri kalanı gibi o da durumun şokundadır ancak Tavia'nın hayatta ve iyi olduğunu görünce rahatlar.

Seride ilk kez geçiyor: Gece Yarısından Sonra Karanlık'ta görünür.

~ ~ ~

-B-

Ben Sullivan (d.) İnsan. Boston'daki bir kozmetik şirketinin eski kimya mühendisi ve araştırma geliştirme müdürü, hayvanlar üzerinde test yapılmasına şiddetle karşı çıktığı için kovuldu. Ben'in görüşleri onu Kiss of Crimson'ın zaman çizelgesinden iki yıl önce veteriner Tess Culver'ın sosyal çevresine sokar ve ikili kısa bir süre romantik bir ilişki yaşar, ancak Ben ayrıldıktan sonra Tess'i sahiplenmeye devam eder.

Ben görüldüğü kadar etik biri değildir; kimya mühendisliği becerilerini dans kulübü sahnesi için uyuşturucu üretmek için kullanır. İsimsiz bir patronu (bkz. Marek), karışımlarından biri olan Crimson adlı Ecstasy'ye benzer kırmızı toz bir madde yapmak için ona yaklaştığında, Ben teklifi kabul eder. Ben, patronunun bir vampir olduğunun ve Crimson'ın Irk üzerinde yıkıcı bir etkisi olduğunun farkında değildir. Bir kulüp müdaviminde (bkz. Jonas Redmond) bu tepkilerden birine tanık olduktan sonra Ben, Crimson'ın alışılmadık yan etkileri konusunda uyarmak için patronunu arar. Aralarında bir buluşma ayarlandıktan sonra Ben, tarifini bir flash belleğe indirir ve bilgisayarındaki ilaca ait diğer tüm kayıtları yok eder. Flaş belleği saklamak için Tess'in ofisine saklar.

Dante ve Tarikat'tan Sterling Chase'in yüzleşmesinden sonra Ben sonunda hamisi tarafından alınıp gizli bir yere götürülür ve burada Crimson'ın tarifini teslim etmesi ya da analiz için yeni bir parti yapması emredilir. Her iki emirde de başarısız olunca, Ben hamisi tarafından Minion'a dönüştürülür. Tess'in ofisinde sakladığı flash belleği -Tess'in o zamandan beri keşfedip Dante ve Tarikat'a teslim ettiği kanıt- geri alma talimatıyla Ben onu kaçıır ve asistanının işkence gördüğü ve kısa süre sonra öldürüldüğü ofise getirir (bkz. Nora). Kısa bir süre sonra Dante ve Tarikat üyeleri gelir ve şiddetli bir boğuşma sırasında Ben Sullivan, Dante tarafından öldürülür.

Seride ilk kez geçiyor: Kiss of Crimson'da görünür.

~ ~ ~

Big Dave Grant (ö.) İnsan. Harmony, Alaska sakini, Pete's Tavern'in müdavimi. Yüksek sesle konuşan ve hırçın olan Koca Dave, Toms ailesinin açıklanamayan bir şekilde öldürülmesinin ardından diğer adamlarla birlikte bir kurt avı partisi başlatır. Kurt avına çıkan Koca Dave, bir mağarada saklanan Kadim'le karşılaşır ve ağır yaralanır. Bölgedeki tıp merkezine götürülen Koca Dave, burada Minion'a dönüşmüş olan Skeeter Arnold tarafından bıçaklanarak öldürülür.

Seride ilk kez geçiyor: Shades of Midnight'da görünür.

~ ~ ~

Büyük Adam (d.) İnsan. Rio'nun kızlarından birinden beslenmesi gerektiğinde müdahale etmeye çalışan Berlin bölgesi pezevengi (bkz. Uta). Koca Adam Rio'ya bıçak çeker ve Rio susuzluktan delirmek üzeredir, misilleme yapmaktan kendini alamaz. Rio pezevengi ara sokakta öldürür.

Seride ilk kez geçiyor: Midnight Rising'de görünür.

~ ~ ~

Bill Keaton (ö.) İnsan. Savannah birinci sınıf öğrencisiyken Boston Üniversitesi'nde Sanat Tarihi profesörü, 1974 civarı. Keaton, Savannah'nın oda arkadaşı Rachel da dahil olmak üzere kız öğrencilerini gözüne kestirmişti.

Keaton ve kız bir gece, üniversitede geçirdikleri saatlerden sonra bir vampirin saldırısına uğrar, Rachel ölür ve Keaton hastaneye kaldırılır. Daha sonra Keaton'ın saldırı sırasında Minion'a dönüştüğü ve Gideon'un İngiltere'deki uzun süreli düşmanlarından biriyle (bkz. Cyril Smithson) işbirliği yaptığı ortaya çıkar. Gideon, Gideon'un ağır yaralandığı bir çatışmanın ardından Keaton'ı öldürür.

Serideki ilk adı: A Touch of Midnight (novella)'da geçer.

~ ~ ~

Bobby Alexander Human. Dylan'ın üvey babası, Sharon Alexander'ın kocası ve iki oğulları Morrison ve Lennon'ın babası. Bobby bir sarhoş ve dolandırıcıydı, Morrison'ın genç yaşta ölümüne neden olan araba kazasından sorumluydu ve Dylan'ın diğer kardeşi Lennon'ın aileyle tüm bağlarını koparıp orduya katılmasına neden oldu. Dylan genç bir kızken Bobby onun günlüğünü okumuş ve ESP hediyesiyle gördüğü ölü kadınlarla ilgili kayıtları görmüştü. Kızının yeteneğinden para kazanmaya çalıştı, ancak Dylan yeteneğini komutla kontrol edemiyordu. Bobby sonunda Dylan on iki yaşındayken aileyi terk etti ve bir daha geri dönmedi.

Seride ilk kez bahsediliyor: Geceyarısı Yükseliyor'da bahsedilmiştir.

~ ~ ~

Boston Polis Departmanı dosya memuru, isimsiz (d.) İnsan. Gabrielle'in geldiği gece polis karakolunda çalışıyordu, halihazırda isimsiz bir Efendi için Minyon olarak hizmet ediyordu (bkz. Marek). Katip, Gabrielle'in La Notte gece kulübünün dışındaki bir vampir saldırısı hakkında ihbarda bulunmasının ardından Gabrielle'in listelenmemiş telefon numarası ve adresiyle Efendisini arar. Daha sonra Gabrielle gündüz vakti fotoğraf çekerken onu takip ettiğinde Gabrielle tarafından fark edilir. Kaçar ve Gabrielle onu kovalamaya çalışır, ancak şehirde onu kaybeder.

Gabrielle "Dedektif" Lucan Thorne'u aramak için karakola bir sonraki gelişinde katip de oradadır. Katip başka bir polisle (bkz. Memur Carrigan) özel bir tartışma yaşar ve bu sırada katip diğer adamı karakolun merdiven boşluğunda bıçaklayarak öldürür. Katip daha sonra sokakta Lucan ile konuştuğunu gördüğü Gabrielle'in peşine düşer. Katip Gabrielle'i arabasıyla ezmeye çalışır, ancak Lucan araya girer. Gabrielle'in

İnsan Minion'dur, Lucan onu öldürür, Gabrielle'in önünde katibin boğazını parçalayarak onu dehşete düşürür ve Lucan'ı ilk kez ona Cins'ten biri olarak ifşa eder.

Seride ilk kez geçiyor: Gece Yarısı Öpücüğü'nde görünür.

~ ~ ~

Brent (d.) Gabrielle'in arkadaşı Kendra'yı Boston'daki gece kulübünden alan Breed erkeği. Kendra ve Brent ayrılmaz ikili haline gelirler ve daha sonra Brent'in, muhtemelen Lucan'ın yozlaşmış kardeşi Marek'in etkisi altında kalarak Rogue'a dönüştüğü ortaya çıkar. Brent, Boston'daki yeraltı tren durağında Conlan'ın ölümüne neden olan intihar saldırısından sorumludur ve kimliği Gabrielle tarafından Tarikat'ın yerleşkesindeyken olay yerindeki güvenlik kamerası görüntülerini izlediğinde keşfedilir.

Seride ilk kez geçiyor: Gece Yarısı Öpücüğü'nde görünür.

~ ~ ~

Brock Irkı erkek, Tarikat üyesi. Jenna Tucker-Darrow'un eşi. Detroit'te doğan Brock 110+ yaşındadır. Conlan'ın ölümünden birkaç ay sonra Kade ile birlikte Tarikat'a alındı.

1930'larda Brock, Detroit'in önde gelen Darkhaven ailelerinden Bishops için güvenlik görevlisi ve koruma olarak hizmet veriyordu ve Brock, evlat edindikleri Breedmate kızlarından biri olan Corinne'den şahsen sorumluydu. Corinne on sekiz yaşındayken şehirde kaybolduğunda ve öldüğü sanıldığında, Brock kendini suçlamış ve bu suçluluk duygusunu Tarikat'a katılırken bile taşımıştır. Yoldaşlarına karşı iyi huylu, ancak kendisine karşı gelenlere karşı acımasız olan Brock, Alaska'daki bir görevden geri getirilen yaralı bir insan kadını, Jenna'yı korumakla görevlendirilene kadar, başka birinin hayatıyla sevmeye veya güvenilmeye layık olmadığını hissetti.

Saç: siyah, kafatası kesimli

Gözler: koyu kahverengi

Eşsiz yetenek: İnsanların acı ve ıstırabını elleriyle emebilir ve azaltabilir

Eş: Jenna Tucker-Darrow (insan)

Kahramanımız: Geceyarısı Tarafından Ele Geçirilen (8. Kitap)

Serideki ilk sözü: Gece Yarısı Uyanışı'nda görünür.

~ ~ ~

-C-

Camden Chase (d.) Cins erkek, Boston Darkhaven'da yaşayan Quentin ve Elise Chase'in tek oğlu. Camden on sekiz yaşındayken isyan etmeye başladı ve sonunda evi terk etti. Kiss of Crimson'ın zaman çizelgesi sırasında Darkhaven'larından kaybolmaya başlayan ve sayıları giderek artan Breed gençlerinden biriydi. Daha sonra Camden ve arkadaşlarının kana susamışlık, coşku ve güç duygularını tetikleyen Crimson adlı yeni bir uyuşturucuya bağımlı hale geldikleri ortaya çıktı. Özellikle Camden tehlikedeydi çünkü Crimson'ın yaratıcısının (bkz. Ben Sullivan) deneklerinden biriydi. Cam esir tutuldu ve yüksek dozda ilaçla beslendi. Kan tutkusu geliştirdi ve kısa süre sonra Rogue'a dönüştü, Sullivan'ın bir insan komşusunu öldürdü ve amcası Sterling Chase olay yerine gelip onu ikna etmeye çalıştığında kaçtı. Cam daha sonra ailesinin Darkhaven'daki evine tamamen Rogue olarak gelir. Genç, annesi Elise'e saldırmaya niyetli görüldüğünde, Sterling Chase onu annesinin önünde titanyum dolgulu bir kurşunla vurarak öldürür.

Serideki ilk adı: Kiss of Crimson'da görünür.

~ ~ ~

Carrigan, Memur (d.) İnsan. Carrigan, Boston polis karakolunda Gabrielle'in La Notte gece kulübünün dışındaki vampir saldırısı hakkındaki raporunu alan ve yakında emekli olacak olan memurdu. Carrigan ona inanmamıştır ve Gabrielle birkaç gece sonra "Dedektif" Lucan Thorne'u (Lucan'ın ona evinde verdiği sahte kimlik bilgileri) aramak için geri döndüğünde sinirlenmiştir. Carrigan Gabrielle'e kaba davranır, sonra da Minion olduğu ortaya çıkan beceriksiz bir dosya memuruna öfkelenir. Carrigan, sözlü tartışmalarının ardından karakolun sessiz bir merdiven boşluğunda polisi öldüren Minion tarafından boynundan bıçaklanır.

Seride ilk kez geçiyor: Gece Yarısı Öpücüğü'nde görünür.

~ ~ ~

Chad Bishop İnsan. Harmony, Alaska sakini. Chad, Teddy ve ailesinin Kadimler tarafından öldürüldüğü gece Annabeth Jablonsky, Teddy Toms, Skeeter Arnold ve diğerleriyle parti yapıyordu. Teddy ve kekemeliğiyle dalga geçti. Chad'in Bishop adındaki Breed ailesiyle bir akrabalığı yok.

Seride ilk kez geçiyor: Shades of Midnight'da görünür.

~ ~ ~

Charlotte "Lottie" Bishop Corinne'in evlat edinilmiş Cins Arkadaşı kız kardeşi, Detroit'teki Bishop ailesinin Darkhaven'ında birlikte büyüdüler. Lottie, Corinne'den beş yaş küçüktür ve şu anda eşiyle birlikte Londra'daki bir Darkhaven'da yaşamaktadır. İki yetişkin oğlu var, bunlardan birinin kendi Cins Eşi ve oğlu var.

Seride ilk kez bahsediliyor: Deeper Than Midnight'ta bahsedilmiştir.

~ ~ ~

Christophe Archer (d.) Boston'dan cins erkek, ikinci nesil. Lazaro Archer'ın oğlu, Kellan'ın babası. Christophe, Kellan'ın kaçırılmasından sonra yardım istemek için Lazaro ile birlikte gönülsüzce Tarikat'a gelir. Christophe tipik bir Darkhaven yetiştirmesi vampirdir, varlıklı, iyi bağlantıları olan, Tarikat'a ve saldırgan yöntemlerine biraz tepeden bakan biridir. Ancak oğlu tehlikede olduğunda, Christophe onu geri almak için her şeyi yapmaya, her şeyi vermeye hazırdır. Christophe, Kellan'ın tutulduğu Boston'daki binanın dışında Dragos'un yozlaşmış müttefiki İnfaz Ajanı Freyne tarafından öldürülür.

Seride ilk kez geçiyor: Taken by Midnight'da görünür.

~ ~ ~

Claire (Samuels Roth) Reichen Order üyesi Andreas Reichen'in soy arkadaşı. Claire Samuels elli yıldan uzun bir süre önce Amerikalı bir barış işçisi ile Zimbabveli bir köy doktorunun kızı olarak dünyaya geldi. Afrika'daki şiddet anne ve babasını öldürdükten sonra annesinin zengin Newport, Rhode Island'lı ailesi tarafından yetiştirilen Claire, yetenekli bir piyanistti ve daha sonra Almanya'da üniversiteye gitti. Orada bir gece ısırmaya çalışan bir yaratık tarafından saldırıya uğradı.

Ama Wilhelm Roth adında kendi türünden bir başka cins erkek tarafından kurtarıldı. Çoktan çiftleşmiş olan Roth, Claire'i himayesine alarak Darkhaven'a götürdü.

Orada Irkları ve bir Irkdaş olarak onların dünyasındaki yerini öğrendi. Ayrıca Berlin'den gelen büyüleyici ama umursamaz bir Irk erkeğine, Andreas Reichen'a aşık oldu. Ancak Claire, Andreas'ın ona eş olma teklifini beklerken, Andreas tek kelime etmeden onu terk etti. Reddedilen ve kalbi kırılan Claire, daha sonra Irk Arkadaşı öldürüldükten sonra Roth'a teslim oldu ve onu eşi olarak almayı teklif etti. Yıllar sonra, Andreas Reichen, eşi olan kötü adama karşı kanlı bir intikam göreviyle Claire'in hayatına tekrar girdiğinde, bu seçim ona musallat olmak için geri dönecektir.

Saç: yumuşak siyah

Gözler: koyu kahverengi

Irak arkadaşları işareti: boynunun sağ tarafında, nabız noktasının yanında

Bloodscent: vanilya ve sıcak baharatlar

Eşsiz yetenek: rüya gezgini

Eşim: Andreas Reichen

Kadın kahraman: Gece Yarısı Külleri (6. Kitap)

Seride ilk kez geçiyor: Gece Yarısı Külleri'nde görünür.

~ ~ ~

Coleman Hogg Human. Dylan'ın magazin dergisindeki patronu, nahoş bir adam. Dylan'ın annesinin yerine Avrupa'ya yaptığı son dakika seyahatinden memnun kalmamış, işini kaybetmek istemiyorsa büyük hikâye fikirleriyle dönmesi gerektiğini söyleyerek onu tehdit etmiştir. Dylan daha sonra ona Çek Cumhuriyeti'ndeki vampir hikayesinin fotoğraflarını ve taslağını gönderir, ancak ülke dışında kalış süresini uzatmak zorunda kaldığında onu daha da kızdırır. Sonunda onu sesli mesaj yoluyla kovar. Tarikat, Dylan'ın dergiye gönderdiği hikâyeyi ve fotoğrafları öğrendikten sonra Lucan, Gideon'a derginin bilgisayarlarına virüs bulaştırmasını emreder ve Niko ile Kade'i Coleman Hogg'un zihnini yıkamaları için gönderir.

Seride ilk kez bahsediliyor: Geceyarısı Yükseliyor'da bahsedilmiştir.

~ ~ ~

Conlan MacConn (ö.) Dört yüz yıldan uzun bir süre Danika'nın birinci eşi olan cins erkek. Çift yüzyıllar boyunca İskoç Dağlık Bölgesi'nde yaşamıştır,

Con'un görev duygusu onları yaklaşık yüz yıl önce Amerika'ya getirmeden önce, daha sonra kılıcını Tarikat'a adadı. Kızıl saçlı, yakışıklı, iyi huylu Conlan, Boston treninde bir Rogue'un intihar bombacısı (bkz. Brent) tarafından öldürülene kadar Boston'da Tarikat'ın bir üyesiydi.

Conlan öldüğünde yaklaşık beş yüz yaşındaydı ve bir İskoç reisinin (İrkdaş) kızı ile İrk erkeğinin oğluydu. Conlan ve Danika dört yüz yıldan uzun bir süredir çiftleşmişlerdi ve öldürüldüğü sırada ilk çocuklarını (bkz. Connor MacConn) bekliyorlardı. Conlan'ın cenaze töreni serinin mevcut zaman çizelgesinde gerçekleşen ilk törendi.

Seride ilk kez geçiyor: Gece Yarısı Öpücüğü'nde görünür.

~ ~ ~

Connor MacConn Cins erkek, Danika ve Conlan'ın oğlu. Babası Conlan Boston'daki bir çatışmada öldürüldüğünde Connor henüz doğmamıştı. Danika oğlunu doğurmak için Danimarka'ya taşınmıştır ve Gece Yarısı Külleri'nin zaman çizelgesinde, Andreas Reichen ve Claire Wilhelm Roth ve Dragos'tan kaçarken Danika'ya sığındıklarında çocuk iki yaşından küçük sarışın, mavi gözlü bir bebektir. Serinin zaman çizelgesinde birkaç ay sonra, A Taste of Midnight adlı romanda Connor ve annesi Noel tatili için İskoçya'da Conlan'ın ailesini ziyaret etmektedir. Danika, oğlunun bir gün büyüüp babası gibi bir savaşçı olmasından korkmaktadır.

Serideki ilk adı: Gece Yarısının Külleri'nde bebek olarak görünür.

~ ~ ~

Corinne Bishop, Order üyesi Hunter'ın cins arkadaşı. 1917 yazında doğan Corinne, doğumundan sadece birkaç saat sonra Detroit'teki bir hastanenin arka kapısına terk edilmişti. Tanınmış bir Breed ailesi olan Bishop'lar tarafından evlat edinilen bebek Breedmate, bir caz kulübünde kaybolduğu on sekizinci yaş gününe kadar lüks bir hayat içinde büyütüldü. Corinne, ailesinin Darkhaven güvenlik görevlilerinden birinin gözetimi altındayken kaçırıldı (bkz. Brock) ve sonunda Darkhaven babası Victor Bishop'ın eylemleriyle sürdürülen bir yalanla öldüğü varsayıldı.

Dragos'un üreme laboratuvarlarında yetmiş beş yıl hapis yattıktan sonra Corinne, yakalanan diğer birkaç Cins Arkadaşıyla birlikte Tarikat tarafından kurtarılır. Kendisinin ve diğerlerinin genetik ve üreme deneylerinin bir parçası olduğu ve Corinne'in on üç yıl önce Nathan adını verdiği bir erkek çocuk doğurduğu ortaya çıkar. Onu bulma ve çektiği acılardan sorumlu olan kötü adamı durdurma arayışı, Corinne'i Düzen'in düşmanlarına karşı verdiği savaşın ortasına ve Düzen'in en ölümcül üyelerinden biri olan Hunter adlı eski suikastçı Gen One'ın kollarına getirir. Corinne caz müziğini, özellikle de Bessie Smith'i çok sever.

Saç: uzun, şık abanoz

Gözler: badem şeklinde, yeşilimsi mavi

Cins işareti: sağ elinin arkası **Kan**

kokusu: bergamot ve menekşeler **Eşsiz**

yetenek: sonokinezi

Eşi: Hunter

Kadın kahraman: Gece Yarısından Daha Derin (9. Kitap)

Seride ilk kez geçiyor: Taken by Midnight'da görünür.

~ ~ ~

Curtis (d.) İnsan. Anna'nın Yeri'ndeki yeni çocuk (bkz. Jack). Daha sonra Curtis'in Edgar Fabien'in bir kölesi olduğu, Curtis'in Tarikat savaşçısı Nikolai'yi Renata ile birlikte rehabilitasyon merkezindeki bir garaj dairesinde iyileşirken görmesinden sonra anlaşılır. Curtis'in Fabien'e verdiği rapor, bir grup İcra Ajanının Anna'nın Yeri'ne akın etmesine neden olur. Arbede sırasında Nikolai Curtis'i ele geçirmeyi başarır ancak Minion'a Efendisinin kim olduğunu söyletmeden, insan elinde bir bıçakla kendi boğazını keserek kendini öldürür.

Serideki ilk sözü: Gece Yarısı Peçesi'nde görünür.

~ ~ ~

Cyril Smithson (ö.) Cins erkek. Gideon'un uzun zaman önce Londra'daki düşmanı kılıç yapımcısı Hugh Faulkner'in tanınmayan oğlu. Cyril, Gideon'un Hugh'u öldürdüğü düelloya tanık oldu ve genç Breed erkeği gizli bir intikam yemini etti. Cyril, Gideon'un genç kardeşlerini katletmeleri için Haydutları gönderdi

ve Hugh'un Gideon'la olan mücadelesinde kaybettiği kılıcı geri almak. Kısa bir süre sonra Cyril, Smithson adıyla Boston'da yeni bir zenginlik ve ayrıcalık hayatına başlamak üzere İngiltere'den ayrıldı.

Kılıç yanlışlıkla Boston Üniversitesi'ne bağışlanan Kolonyal eserler koleksiyonuna girdiğinde Gideon'la yolları tekrar kesişir ve Savannah Dupree ESP dokunuşuyla kılıcın kötü geçmişini öğrenir, bu da Gideon ve Cyril'i bir kez daha karşı karşıya getirecek olayları başlatır. Cyril Smithson daha sonra Savannah ve Gideon'u Louisiana'ya kadar takip eder ve Savannah'nın kız kardeşinin evinin önünde ikisini de vurur. Gideon kan bağıyla Savannah'nın hayatını kurtarmadan önce Cyril'i öldürür. Bugüne kadar, Cyril'in kurşunlarından biri Gideon'un beyinde gömülü kalır, ESP yeteneğini sakat bırakır ve savaş görevlerini üstlenmesini engeller.

Serideki ilk adı: A Touch of Midnight (novella)'da geçer.

~ ~ ~

-D-

Danika (MacConn) MacBain Tarikat üyesi Conlan MacConn'un ölümüne kadar eşi. Şu anda Malcolm MacBain'in eşi. Danika dört yüz yıldan daha uzun bir süre önce Danimarka'da doğdu ve on sekiz yaşından itibaren İskoç MacConn klanından Conlan ile çiftleşti, ta ki Conlan Boston'da Tarikat için bir görevdeyken ölene kadar.

Con'un ölümü sırasında Danika ilk çocuklarına hamileydi. Danimarka'daki evine dönmek için Boston'dan ayrıldı ve burada oğlu Connor'ı doğurdu. Ashes of Midnight'ın zaman çizelgesinde Danika, Andreas Reichen ve Claire Roth için Danimarka'da güvenli bir ev sağlamıştır. Orada Claire'in zihnini okur ve Claire'e Andreas'ın da birbirleri olmadan çok zaman kaybettikleri için aynı pişmanlığı hissettiğini söyler.

Daha sonra, A Taste of Midnight'ın zaman çizelgesinde Danika ve Connor, Noel tatili için Edinburgh'da Conlan'ın ailesiyle yeniden bir araya gelmek üzere İskoçya'ya giderler. Oradayken Danika'nın yolu tehlikeli bir Breed suç patronu (bkz. Reiver) ve onun Brannoc adındaki yaralı, gizemli uşağıyla kesişir - Danika'nın bir zamanlar çok iyi tanıdığı bir Breed erkeği, Brannoc'un farklı bir adam olduğu farklı bir zamanda (bkz. Malcolm MacBain).

Saç: sarışın

Gözler: mavi

İrk arkadaşı işareti: karnında

Kan kokulu: taze yağmur

Eşsiz yetenek: zihin okuma

Eş: Conlan MacConn, uzun süredir Tarikat savaşçısı (merhum); Malcolm MacBain

Kadın kahraman: Gece Yarısının Tadı (novella, Kitap 9.5)

Seride ilk kez geçiyor: Gece Yarısı Öpücüğü'nde görünür.

~ ~ ~

Dante (Malebranche) Cins erkek, Tarikat üyesi ve Tess Culver'ın eşi. Tek çocuk olan Dante, iki yüz yirmi dokuz yıl önce 18. yüzyıl İtalya'sında doğmuştur. İtalyan aksanının bir kısmını hala taşıyor. Dante'nin babası İtalya'da siyasi bir rakibi tarafından öldürüldü; annesi ise bir süre sonra boğulan bir kurbanı kurtarmaya çalışırken akıntıya kapılarak hayatını kaybetti.

Grubun havalı ukalasısı olan Dante, insanların arasına karışmak zorunda kaldığı zamanlar için Malebranche soyadını benimsemiştir. Malebranche ("şeytani pençeler") aynı zamanda seçtiği silahlara verdiği isimdir - Haydutlara karşı göğüs göğüse dövüşte kullandığı bir çift kavisli, titanyum bıçak. Dante sert dövüşür ve sert oynar; küstahlığına rağmen değer verdiği kişilere de son derece sadıktır. Tarikat'taki en yakın arkadaşı Sterling Chase'dir, ancak Chase kana susamışlık belirtileri göstermeye başladığında ve eylemleri Tarikat görevlerini tehlikeye atmaya başladığında bu arkadaşlık gerilir ve neredeyse kopar. Dante ve Tess, Chase'i Xander Raphael'in vaftiz babası yapmak niyetindedir, ancak bunun yerine Gideon'dan bu onuru almasını isterler. Dante ve Chase arasındaki ilişki, Darker After Midnight'ın zaman çizelgesinde yeniden düzelmeye başlar.

Saç: siyah

Gözler: viski rengi

Eşsiz yetenek: ölüm önsezileriyle lanetlenmiş

Eşi: Tess Culver (çiftin Xander Raphael adında yeni doğmuş bir oğlu var)

Kahramanımız: Kızılın Öpücüğü (Kitap 2)

Seride ilk kez geçiyor: Gece Yarısı Öpücüğü'nde görünür.

~ ~ ~

Dmitri (d.) Cins erkek, Nikolay'ın Rusya'da ölen küçük kardeşi. Nikolay'dan yaklaşık yirmi yaş küçük olan Dmitri zeki ve kitapseverdi, felsefeye düşkündü ve nasıl çalıştıklarını görmek için eşyaları parçalara ayırırdı. Ama Niko'ya hayrandı, daha çok ağabeyi gibi olmak istiyordu. Bir gece Dmitri, Niko'nun Ukrayna'daki rakiplerinden birinin kardeşi hakkında sert sözler söylediğini duydu. Dmitri Breed erkeğini dışarı çağırdı ve onu bir hançerle kesti. Şanslı bir vuruştur ama diğer vampiri çileden çıkardı ve misilleme olarak Dmitri'nin kellesini aldı. Niko daha sonra Ukrayna'dan gelen Breed erkeğinin peşine düştü ve onu öldürdü. Niko, Dmitri'nin ölümü için bir özür olarak ödülü ailesine getirdi, ancak onlar Niko'ya Dmitri yerine kendisinin olması gerektiğini söyleyerek onu dışladılar. Niko akrabalarını terk etti ve bir daha arkasına bakmadı.

Seride ilk kez bahsediliyor: Gece Yarısı Peçesi'nde bahsedilmiştir.

~ ~ ~

Doktor Lewis (d.) İnsan. Tavia Fairchild'ın "durumunu" hayatı boyunca tedavi eden özel tıp uzmanı. Doktor Lewis aslında Dragos'un emrindeki bir Minion'dur ve Tavia'nın başka bir idarecisi ile birlikte (bkz. Sarah Teyze). Doktor Lewis, Sherborn, Massachusetts kırsalındaki özel, güvenli kliniğinde, Dragos'un üreme laboratuvarlarında yaratılan Tavia-Gen One Breed dişileri gibi başkalarını da gizlice tedavi etmektedir.

Tavia, Doktor Lewis'in kayıtları aracılığıyla kendisi (Denek 8, Hasta "Octavia" olarak) ve Dragos kendi amaçları için yarattıklarını aktive etme ihtiyacı hissedene kadar Irk genetikleri tıbbi olarak bastırılmış ölümlü nüfusun bir parçası olarak insanlar arasında farkında olmadan yaşamak üzere çeşitli gizli yerlere yerleştirilen diğerleri hakkında bilgi keşfeder. Tavia ayrıca Doktor Lewis'in fotoğrafik hafıza yeteneğini kullanarak Dragos'a çeşitli siyasi yetkililer ve insan hükümeti bağlantıları hakkında isimler ve istihbarat sağladığını ve bu sırada klinikte tıbbi olarak geliştirilmiş bilgilendirme seanslarında yattığını keşfeder. Tavia, Doktor Lewis'in "Sarah Teyzesi" ile birlikte yaşadığı eve gelip kendisini uyuşturmaya çalışmasının ardından, kendisinin basit bir *Homo Sapiens*'ten başka bir şey olduğunun farkına vararak onu öldürür.

Seride ilk kez bahsediliyor: Gece Yarısından Sonra Karanlık'ta görünür.

~ ~ ~

Dragos, diğer adıyla Gordon Fasso, diğer adıyla Gerard Starkn, diğer adıyla Drake Masters (d.) İkinci nesil Irk erkek, çiftleşmemiş. Aynı adı taşıyan Birinci Nesil bir babanın (bkz. Yaşlı Dragos) ve Kassia adlı bir annenin oğlu.

1300'lerin ortalarında gizlice doğan Dragos, annesi tarafından çocuğunun korunması için Odolf adında bir ailenin yanına gönderildi. Kassia, Dragos'un Birinci Nesil babasının, Tarikat ile uzaylı ataları arasındaki savaş sırasında Kadimlerden birini Bohemya dağlarındaki gizli bir kış uykusu mahzenine sakladığının duyulması halinde neler olabileceğinden korkuyordu. Dragos'un babası bir düşmanın elinde ölmüş (bkz. Marek), sırrını mezarına götürmüş ve kendisi de tehlikede olan Kassia kendi canına kıymıştı. Ama Dragos ikiyüzlü babasına çok fazla benziyordu. Yıllar sonra Kadim'in yerinin sırrını öğrendiğinde, bu bilgiyi ve uyuyan Kadim'in genetiğini kendi kişisel çıkarları için kullanmaya karar verdi.

Kadim'i geri alan ve onu üreme laboratuvarlarına hapseden Dragos, onlarca yıl boyunca kendi Avcı ordusunu büyüttü ve daha önce hiç görülmemiş bir Cins kolu yaratmak için deneyler yaptı: Tavia Fairchild gibi Birinci Nesil dişiler. Yıllar boyunca Dragos birçok maske taktı ve birçok isme büründü. Gordon Fasso ve Drake Masters olarak insan çevrelerinde dolaştı ve İcra Dairesi'nin yöneticisi Gerard Starkn olarak Irk içinde güç ve müttefik topladı.

Dragos'un çılgınlığı zamanla büyüdü ve kendisini engellemek için gösterdikleri tüm çabalara karşılık Tarikat'a karşı son ve onarılamaz bir misilleme eylemiyle doruğa ulaştı. Dünyanın dört bir yanındaki tutsaklardan yüzlerce Haydut'u serbest bıraktı, onları şüphelenmeyen insan nüfusunun üzerine saldı ve Irk'ı mümkün olan en kötü şekilde insanlığa ifşa etti. Dragos sonunda Sterling Chase tarafından öldürüldü, ancak verdiği zarar ölçülemezdi. O önemli gecenin kanlı sonuçları İlk Şafak olarak bilinmeye başlandı.

Serideki ilk bahsi: Geceyarısı Uyanışı'nda bahsedilir; Geceyarısı Yükseliyor'da görünür.

~ ~ ~

Yaşlı Dragos (ö.) Cins erkek, Birinci Cins. İkinci Dragos'un babası, Kassia'nın eşi. 1300'lerin ortasındaki kuruluşunda Tarikat'ın ilk üyelerinden biri. Tarikat'ın Kadimlerle olan savaşı sırasında, kendisini doğuran öteki büyücünün ölümünden kaçmasına yardım ederek ihanet suçu işlemiş ve bunun yerine Kadim'i şu anda Çek Cumhuriyeti'nde bulunan bir dağ mağarasına saklamıştır. Yaşlı Dragos sırrını başka bir Irk erkeğine (bkz. Marek) verme hatasına düşmüş ve bu hatasının bedelini kellesiyle ödemiş, Kadim'in yerini de beraberinde mezara götürmüştür.

Seride ilk kez bahsediliyor: Geceyarısı Uyanışı'nda bahsedilmiştir.

~ ~ ~

Dylan Alexander Order üyesi Rio'nun üvey kardeşi. New York'ta bekâr annesi tarafından büyütülen Dylan'ın iki üvey kardeşi vardı ve ikisi de rock müzisyenlerinin isimlerini taşıyordu: Morrison ve Lennon. Midnight Rising'in zaman çizelgesinde otuz iki yaşında olan Dylan Alexander, ölüleri görmek gibi rahatsız edici bir yetenekle doğmuştur. Bu yeteneği yüzünden istismar edilmekten ya da dışlanmaktan korktuğu için uzun süre bunu saklamaya, inkâr etmeye çalıştı. Bir yetişkin olarak, Dylan gazetecilikte kendine bir kariyer yapmaya devam etti, ta ki kişisel bir önyargının haberciliğini gölgelemesine izin verene kadar. Bir magazin gazetesinde rütbesi düşürülen Dylan, Çek Cumhuriyeti'nin dağlarında tatil yaparken gişe rekorları kıran bir hikâyeye rastlar.

Mağaralarda saklı gizemli bir mahzeni açığa çıkaran bu hikâye, onu Cins'in varlığıyla yüz yüze getirir ve Tarikat'ın dünya hâkimiyetine göz dikmiş tehlikeli bir düşmanla olan savaşının ortasına atar. Aynı zamanda onu yaralı, duygusal olarak içine kapanık Rio'ya ve ikisinin de hazır olmadığı bir tutkunun içine çeker. Dylan daha sonra babası sandığı adamın (bkz. Bobby Alexander) aslında üvey babası olduğunu ve gerçek babasının annesinin Mikonos'ta tanıştığı Zael adında bir adam olduğunu öğrenir. Jenna Tucker-Darrow'un araştırmaları sonucunda Zael'in Atlantisli bir ölümsüz olduğu ortaya çıkar.

Saç: uzun, kıvrırcık alev kırmızısı

Gözler: altın benekli yeşil **Cins**

işareti: ensesi **Kan kokusu:** ardıç ve bal

Eşsiz yetenek: Ölü Irkdaşların ruhlarını görebilir ve duyabilir, ancak onlarla iletişim kuramaz

Dostum: Rio

Kadın kahraman: Geceyarısı Yükseliyor (4. Kitap)

Seride ilk kez geçiyor: Midnight Rising'de görünür.

~ ~ ~

-E-

Edgar Fabien (d.) Cins erkek, ikinci nesil. Yaklaşık dört yüz yaşında, çiftleşmemiş ve Veil of Midnight'ın zaman çizelgesi itibariyle bir buçuk asırdır Montreal, Quebec'teki Darkhaven'ının lideri. Zengin bir Cins sivil olan Fabien'in kül sarısı saçları, kuşa benzeyen yüz hatları ve ince, kaslı bir yapısı vardır. Her zaman titizlikle giyinir, tipik olarak en iyi özel dikim takım elbiseleri giyer. Fabien'in bağlantıları Darkhaven seçkinlerine ve İcra Teşkilatının en üst kademelerine kadar uzanır. Zenginliği ve bağlantıları, genç kızlara olan düşkünlüğünü de içeren kişisel ilgi alanlarının sadist, suçlu eğiliminden kaynaklanan herhangi bir serpintiden onu izole etmeye yardımcı olur.

Fabien aynı zamanda yakın çevresindeki bir teğmen olan Dragos'la da gizlice iş birliği yapmaktadır. Alexei Yakut, Fabien'in gücünü küçümseme hatasına düşer ve babasının cinayetini düzenleyip fail olarak Tarikat savaşçısı Nikolai'yi göstererek kendi yolunu açmaya çalışır. Fabien sonunda Niko'yu himayesine alır ve çocuk kahin Mira'yı da Alexei'den iki milyon dolar karşılığında satın alarak kişisel ödülü haline getirir. Çabalarının karşılığında Alexei, Dragos ve Fabien tarafından düzenlenen bir saldırıyla babasının kulübesinde İnfaz Ajanları tarafından öldürülür. Daha sonra Fabien, Dragos'un takipçilerinin katıldığı bir toplantıda Mira'yı Dragos'a hediye eder. Toplantı Tarikat tarafından basıldığında, Dragos güvenlik zafiyetinden Fabien'i sorumlu tutar ve Breed erkeğini iki kaşının arasından vurarak öldürür.

Serideki ilk sözü: Gece Yarısı Peçesi'nde görünür.

~ ~ ~

Eleuterio "Rio" de la Noche Atanacio Cinsi erkek, Tarikat üyesi, Dylan Alexander'ın eşi. 1900'lerin başında İspanya'da doğdu. Hiçbir zaman

Rio'nun on altı yaşındaki annesine tecavüz eden ve onu bir canavar olarak korkacağı ve hor göreceği bir çocuğa hamile bırakan bir Rogue olan babasını tanıyordu.

Daha sonra, köydeki adamların annesinin kulübesini basıp onu öldürmesinin ardından küçük bir çocukken yetim kalan Rio, beş yaşlarındayken bulundu ve bölgedeki bir Darkhaven tarafından yetiştirildi. Ona ne olduğunu ve nasıl hayatta kalacağını öğretmişler. Annesi tarafından isim verilmeyen ve "manos del diablo "su - öldürücü, şeytani elleri - nedeniyle kendisini iğrenç biri olarak gören bu çocuğa zarif ve anlamlı bir isim de verdiler: Eleuterio de la Noche Atanacio.

Trajik geçmişine ve ilk Cins Arkadaşının (bkz. Eva) onu korkunç bir şekilde yaralayan ve neredeyse yok eden yakın tarihli ihanetine rağmen Rio, Tarikatın en asil ve onurlu üyelerinden biri olmaya devam etmektedir. Eva'nın hayaletinin Dylan'ı Rio'nun saklandığı mağaraya götürmesinin ardından Çek dağlarında karşılaştığı Dylan Alexander ile çiftleşmiştir.

Saç: koyu kahverengi, kalın telli ve dalgalı

Gözler: topaz

Benzersiz yetenek: özellikle kışkırtıldığında dokunuşuyla öldürme gücüyle lanetlenmiştir

Eşi: Eva (vefat etti); Dylan Alexander

Kahramanımız: Geceyarısı Yükseliyor (4. Kitap)

Seride ilk kez geçiyor: Gece Yarısı Öpücüğü'nde görünür.

~ ~ ~

Emma MacConn James MacConn'un eşi, Conlan MacConn'un kuzeni. Emma yirmili yaşlarında minyon bir kıızıdır. James ile birlikte Edinburgh, İskoçya'da yaşamaktadır ve her ikisi de A Taste of Midnight adlı romanda Danika'nın Reiver adında tehlikeli bir suç patronu ve koruması Brannoc (nam-ı diğer Malcolm MacBain) ile karşılaştığı tatil partisinde hazır bulunmuşlardır.

Serideki ilk adı: A Taste of Midnight (novella) kitabında geçer.

~ ~ ~

Eleanor Archer (ö.) Lazaro Archer'ın eşi, Christophe ve diğer isimsiz oğulların annesi. Eleanor ailenin yıkılması sırasında öldürüldü.

Boston'daki Darkhaven, Dragos tarafından emredilen bir saldırı. Eleanor ("Ellie") güzel ve inatçıydı ve Lazaro tarafından derinden seviliyordu.

Seride ilk kez bahsediliyor: Taken by Midnight'da bahsedilmiştir.

~ ~ ~

Elise Chase Tarikat üyesi Tegan'ın yetiştirme arkadaşı. Küçüklüğünden beri Darkhaven'ların himayesinde olan Elise, 19. yüzyıl Boston'unun kenar mahallelerinde, önde gelen bir Breed ailesi olan Chase'ler tarafından yetiştirildi. Sonunda Sterling Chase'in ağabeyi Quentin Chase'in Cins arkadaşı oldu. Quentin, Geceyarısı Öpücüğü'ndeki olaylardan beş yıl önce ölmüş ve Elise'i dul bırakmıştır. Daha yakın zamanda, on sekiz yaşındaki oğulları Camden, Crimson adlı bir ilaca maruz kaldıktan sonra Rogue oldu ve o zamandan beri öldü, Rogue annesine saldırdığında Sterling Chase tarafından vurularak öldürüldü.

Camden'in ölümünden sonra Elise, onu zehirleyen ilacın yaratılmasından sorumlu kişiden intikam almak ister. Bu arayışı onu Tarikat'tan Tegan'la karşı karşıya getirir ve karşı koyamayacağı tehlikeli bir tutkuyla tanıştır.

Saç: açık sarı

Gözler: soluk lavanta

İrk arkadaşı işareti: sağ uyluğunun iç tarafında

Kan kokusu: funda ve güller ve taze bahar yağmuru

Eşsiz yetenek: telepatik olarak insanların günahlarını ve negatif enerjilerini duyar

Eşi: Quentin Chase (vefat etti); Tegan

Kadın kahraman: Geceyarısı Uyanışı (3. Kitap)

Seride ilk kez geçiyor: Kiss of Crimson'da görünür.

~ ~ ~

Ethan Breed erkek, Boston'da genç bir İnfaz Ajanı. Ethan, Mathias Rowan'ı Çin Mahallesi İcra Ajansı striptiz kulübündeki katliamdan sonra çağıran Ajan. Ethan iyi bir Ajandır ama görevinde yenidir. Rowan, Breed erkeğinin kendini adalete adadığını ve bunun o dönemde Teşkilat içinde nadir görülen bir durum olduğunu düşünür.

Seride ilk kez geçiyor: Gece Yarısından Sonra Karanlık'ta görünür.

~ ~ ~

Eva (ö.) Rio'nun İlk Cins Arkadaşı. Ona ve Tarikat'ın geri kalanına Marek'e ihanet ederek savaşçıları Rio'yu ağır yaralı ve ölümle burun buruna bırakan bir pusuya yönlendirdi. Yaralanması Eva'nın niyeti değildi ve ekip büyük kayıplarla geri döndüğünde, Eva ikiyüzlülüğünü ortaya çıkardı ve sonunda Rio onu alenen ihbar ettikten sonra kendini öldürdü.

Geceyarısı Yükseliyor'da bir hayalet olarak ortaya çıkan Eva, ilk olarak Çek Cumhuriyeti'nde Dylan Alexander'a rehberlik eder ve Dylan'ı Kadim'in bir zamanlar bulunduğu dağ mağarasında yitip gitmekte olan Rio'yu bulmaya yönlendirir. Eva Dylan'a "onu kurtarması" için yalvarır. Daha sonra Eva, Dylan Dragos tarafından yakalandıktan sonra bu kez Rio'ya tekrar görünür. Eva, Rio'nun Dylan'ı New York'taki Croton Rezervuar barajında bulmasına yardım eder. Eva, Rio ve Dylan çiftleştikten ve Tarikat'ın Boston'daki yerleşkesinde güvende olduktan sonra Dylan'a son bir kez görünür. Rio, Eva'nın kalan kişisel eşyalarını yakar ve Eva gözden kaybolmadan önce Dylan'a anlayış ve kabullenme içinde hüzünle gülümser.

Seride ilk kez geçiyor: Gece Yarısı Öpücüğü'nde görünür.

~ ~ ~

Evrans (d.) Cins erkek, Lucan'ın ağabeyi, üç kardeşin ortancası (Marek en büyükleridir). Evrans yetişkinliğe ulaştıktan kısa bir süre sonra Rogue oldu. Daha sonra Irklar ve Haydutlar arasındaki eski savaşlardan birinde çatışmada öldürüldü, Evrans çatışmanın yanlış tarafındaydı.

Seride ilk kez bahsediliyor: Gece Yarısı Öpücüğü'nde bahsedilmiştir.

~ ~ ~

-F-

Fiona MacBain (ö.) Malcolm MacBain'in ilk eşi. Fiona nazik ve masumdu, Malcolm onunla tanıştığında sadece yirmi iki yaşındaydı. Ona bir tür peri masalı kahramanı gibi bakıyor, bıkkın Breed erkeğinin kaygısız ve açık olmanın nasıl bir şey olduğunu hatırlamasına yardımcı oluyordu. Mal ve Fiona, Malcolm onu sevdiğini anladığında bir yıldan daha az bir süredir birlikteydiler. Çiftleştiler ve

Edinburgh'un dışındaki Darkhaven şatosunda yaşayan Fiona kısa süre sonra hamile kaldı.

Mal evde ona özel bir sallanan sandalye inşa ederken, bir gün çocuk odası için yatak takımı almak üzere tek başına şehre gittiğinde sadece birkaç aylıktı. Fiona, yerel bir Breed suç patronunun kan kulüplerini tedarik eden bir pezevenk tarafından sokakta kaçırıldı (bkz. Reiver). Fiona kendisini kaçıran kişiyle dövüştü ve kalbinden bıçaklandı. Aralarındaki kan bağı sayesinde onun acısını hisseden ve hâlâ hayatta olduğunu anlayan Malcolm, onu aramak için öğle güneşine meydan okudu. Edinburgh'a yanmış ve zayıf bir halde varmış, eşini kurtarmak için çok geç kalmıştı. Ama pezevengi bulup öldürdü ve ardından suç patronunun örgütüne sızıp onu içeriden yok ederek Fiona'nın ve doğmamış çocuklarının intikamını almaya yemin etti. Breedmate cenaze törenleri yakılmayı gerektirse de, Malcolm bunun yerine Fiona'nın kanlı bedenini eve getirdi ve aynı gün gömdü.

Seride ilk kez bahsediliyor: A Taste of Midnight (novella)'da bahsedilmiştir.

~ ~ ~

Fran Littlejohn Human. Harmony, Alaska sakini. Kasabanın tıp merkezinde çalışıyor. Skeeter merkezde Koca Dave Grant'i öldürdüğünde Fran de oradaydı. Kade daha sonra onu transa sokarak şahit olduklarını unutmasını sağlar ve Harmony sakinlerinden oluşan bir topluluğa Koca Dave'in saldırı yaraları yüzünden masada öldüğünü söylemesini ister.

Seride ilk kez geçiyor: Shades of Midnight'da görünür.

~ ~ ~

Freyne (d.) Cins erkek, İnfaz Ajanı. Sterling Chase ve Brock, Rowan ile konuşmak için ortaya çıktığında Freyne, Mathias Rowan ile birlikte bir suç mahallindedir. Freyne, Chase'e yeğeni Camden'ın ölümü hakkında sataşır ve Chase'i onunla kavga etmeye kışkırtır. Daha sonra, Kellan Archer'ın kaçırılmasından sonra, Freyne bir insan muhbirden Kellan'ın tutulduğu yer hakkında bir ipucu alan Ajandır. Freyne, Mathias Rowan liderliğindeki Breed gençlerini kurtarmak için Ajans görevinde hazır bulunur. Oradayken, Kellan'ın babası Christophe ve büyükbabasını korumak için Chase ile yalnız bırakıldığında Freyne'in ikiyüzlülüğü ve Dragos ile ittifakı ortaya çıkar,

Lazaro, Freyne yerine Christophe'u öldürür ve Lazaro kıl payı kurtulur. Freyne, saldırı üzerine gelen ve olaya müdahale eden Hunter tarafından öldürülür.

Seride ilk kez geçiyor: Taken by Midnight'da görünür.

~ ~ ~

-G-

Gabrielle Maxwell Tarikat lideri Lucan'ın soyundan. Midnight Breed serisi başlamadan yirmi yedi yıl önce Boston'da bebekken yetim kalmıştır. Gabrielle'in evlenmemiş genç annesi akıl hastanesine yatırılmış ve daha sonra bir vampir tarafından saldırıya uğradığını iddia ettikten sonra intihar etmiştir. Babasının kim olduğunu bilmeyen Gabrielle, on iki yaşındayken yerel (insan) bir aile olan Maxwell'ler tarafından evlat edinilene kadar koruyucu aile yanında büyümüştür. Gabrielle sorunlu bir gençlik geçirmiştir.

Yirmi sekiz yaşındayken kendi başına yaşıyordu ve fotoğrafları, kendisinin haberi olmadan, sık sık Breed mekânlarını içeren yetenekli bir sanat fotoğrafçısı olmuştu. Gabrielle, Boston'daki üzücü bir yaz gecesinde yolu Lucan'ınkiyle kesişene kadar ne Breed dünyası ne de bir Breedmate olarak bu dünyadaki yeri hakkında hiçbir şey bilmiyordu.

Saç: kumral

Gözler: yumuşak kahverengi

İrk arkadaşı işareti: sol kulağının arkasında

Kan kokulu: gece açan yasemin

Eşsiz yetenek: İrk varlığını hissedebilir ve bu alanlara çekilir

Eşim: Lucan

Kadın kahraman: Gece Yarısı Öpücüğü (Kitap 1)

Seride ilk kez geçiyor: Gece Yarısı Öpücüğü'nde görünür.

~ ~ ~

Gideon Cinsi erkek, Tarikat üyesi. Savannah Dupree'nin eşi. 1602'de İngiltere'de doğdu. Kılıç kullanma becerisiyle tanınan Gideon, Düzenbazları ortadan kaldırmak için bağımsız olarak çalışmış, ancak Gideon'un genç ikiz kardeşleri Simon ve Roderick, Londra'daki Darkhaven'lerinin dışında bir Düzenbaz saldırısında öldürüldükten sonra Lucan'dan Tarikat'a katılmasını istemiştir. Gideon, Tarikat'ın

Yerleşik dahi, tüm teknolojiden sorumlu ve hatta gerektiğinde bileşiğin doktoru olarak görev yapıyor.

Geceyarısı Öpücüğü'nün zaman çizelgesinden otuz küsur yıl önce Irk Arkadaşı Savannah'yı kurtarıırken geçirdiği onarılamaz beyin hasarı nedeniyle artık savaş görevlerinde yer almamaktadır. Gideon o çatışmadan sonra beyninin derinliklerine saplanmış bir kurşunu hala taşımaktadır (bkz. Cyril Smithson), bu da ESP yeteneğini sakatlamış ve görme yeteneğini etkilemiştir, bu yüzden her zaman bir çeşit güneş gözlüğü takması gerekir.

Saç: sarı, kırpılmış/dikenli kesim

Gözler: keskin mavi, genellikle soluk mavi veya gümüş tonlarının kenarları üzerinden bakar

Eşsiz yetenek: katı kütle içinden yaşam enerjisini görme gücü (yaralanma nedeniyle yetenek kaybedildi)

Eşim: Savannah Dupree

Hero in: A Touch of Midnight (Serinin ön romanı, Kitap 0.5)

Seride ilk kez geçiyor: Gece Yarısı Öpücüğü'nde görünür.

~ ~ ~

Goran Human. Dylan ve yol arkadaşlarının Çek dağlarında yürüyüş yaptıktan sonra yemek yemek ve bir şeyler içmek için gittikleri Prag dışındaki küçük kasaba barının yakışıklı genç barmeni. Goran, Dylan'la flört eder ve kadınlara bölge efsanelerinden ve kendi büyükbabasının Geceyarısı Yükseliyor'un zaman çizelgesinden birkaç ay önce saha çalışanlarından birine saldıran dişli bir yaratığa (bkz. Rio) tanık olduğundan bahseder. Dylan, çalıştığı magazin gazetesi için yazmayı planladığı bir makale için büyükbabasını sorgulamak ister, ancak Goran ona yaşlı adamın yakın zamanda yaşlılıktan öldüğünü söyler.

Seride ilk kez geçiyor: Midnight Rising'de görünür.

~ ~ ~

Yeşil (d.) İnsan. FBI Özel Ajanı, NYC ofisi. Green, Phillip Cho'nun FBI ortağı ve Dragos'un yardımcısıdır. Green, Cho ile görüşmeye gelen Jenna'yı NYC ofisinde şok tabancasıyla vurur. Green, Jenna'yı Dragos'a götürürlerken araçta kazara Cho'yu vurur ve arabayı parçalar. Brock ikinci bir araçla peşlerine düşer ve Jenna'yı kurtarmak için kaza yapan FBI aracını takip eder.

Green ateş ederek dışarı çıkar ve Jenna sonunda Brock'un tabancasını kullanarak Minion'u öldürür.

Seride ilk kez geçiyor: Taken by Midnight'da görünür.

~ ~ ~

Gresa (d.) İnsan. Tarikat'ın Boston'daki yerleşkesinden kaçtıktan sonra Jenna'yı alan ve onu otobüs terminaline götürmeyi kabul eden bir çift kötü adamdan biri olan Arnavut teslimatçı. Gresa ve ortağı bunun yerine Jenna'yı Southie'deki bir et paketleme tesisine götürür, Gresa minibüsteki bir boğuşma sırasında onu kalçasından vurur, sonra da onu soğutulmuş bir odaya kilitlerler. Brock Gresa'yı ısırır, sonra da boynunu kırarak öldürür.

Seride ilk kez geçiyor: Taken by Midnight'da görünür.

~ ~ ~

Grigori (d.) Cins erkek, Kade'nin amcası. Kir ve Maksim'in küçük kardeşi. Grigori ailenin karanlık sırrıydı, canlı, pervasız, çekici bir gençti ama kalbi çok vahşiydi. Grigori Kan Tutkusu'na yenik düştü ve Haydut oldu. Maksim Kade'ye, Kir'in Grigori'nin bağımlılığının onu öldürmeye yönelttiğini öğrendiğinde, Kir'in onu çok sevmesine rağmen çocuğu tamamen sildiğini söyler. Maksim Kade'ye Kir'in bir daha Grigori'den hiç bahsetmediğini ve asla eskisi gibi olmadığını söyler. Daha sonra, Seth'in Alaska'daki aile Darkhaven'ında düzenlenen cenaze töreninden sonra Kir, Kade'e Kade'in ona Grigori'nin en iyi yönlerini hatırlatmasına rağmen, Seth'in Grigori'nin en kötü hali olduğunu açıklar. Kir, Grigori'nin aileden öylece kaybolmadığını itiraf eder; Kir kardeşinin bir daha asla öldüremeyeceğinden emin olmak için kendini görevli hissetmiştir. Çok sevdiği kardeşinin canını aldı ve bir gün oğullarının da benzer bir imkânsız durumla karşılaşmasından korktu.

Seride ilk kez bahsediliyor: Shades of Midnight'da bahsedilmiştir.

~ ~ ~

-H-

Hank Maguire (d.) İnsan. Alexandra'nın üvey babası. Alex çocukken Florida'da bir deniz uçağı kiralama şirketi işletiyordu. Alex dokuz yaşındayken Alex'in annesi ve küçük kardeşi Richie'nin Florida'da Rogues tarafından öldürölmesinden sonra Hank onunla birlikte Harmony, Alaska'ya taşındı. Alex on iki yaşındayken ona uçmayı öğretti. Hank, Shades of Midnight'ın zaman çizelgesinden altı ay önce Alzheimer hastalığından ölmüştür.

Seride ilk kez bahsediliyor: Shades of Midnight'da bahsedilmiştir.

~ ~ ~

Hans Friedrich Waldemar (d.) Cins erkek, Berlin, Almanya'da bulunan yozlaşmış İcra Ajanı. İlk olarak Geceyarısı Uyanışı'nda Andreas Reichen tarafından Elise Chase ve Tegan için düzenlenen resepsiyonda tanıtıldı. Waldemar, Elise'in ilgisini tekeline almaya çalışmış ve ona Teşkilat maceralarıyla ilgili hikâyeler anlatarak övünmüştür. Daha sonra Teşkilat'a ve özellikle Tegan'a karşı duyduğu hoşnutsuzluğu dile getirerek savaşçıların saygıyı hak etmeyen kanunsuzlar olduğunu söyler. Elise, Tegan'ın 1800'lerin başında Berlin Darkhaven'ı bir Haydut saldırısından nasıl kurtardığını hatırlatarak Waldemar'a haddini bildirir. Daha sonra, Gece Yarısı Külleri'ndeki olayların zaman çizelgesinde, Waldemar'ın Wilhelm Roth'un (ve dolayısıyla Dragos'un) yozlaşmış yakın çevresinin bir parçası olduğu ortaya çıkar. Andreas Reichen Waldemar'ı arar ve boynunu kırarak öldürür.

Serideki ilk sözü: Gece Yarısı Uyanışı'nda görünür.

~ ~ ~

Köpek Harvard. Karışık cins terrier, barınak köpeğı. Dante köpeğı Tess'e yakınlaşmak için satın aldığında Boston'daki bir barınakta ötenaziden kurtuldu. Dante özel bir şaka olarak zavallı yaratığa Sterling Chase'in adını verir. Tess daha sonra iyileştirme yeteneğini kullanarak köpeğı kanserinden ve diğer rahatsızlıklarından kurtarır. Tess yerleşkeye getirildikten sonra, Dante köpeğı ona getirir ve köpek Tarikat'ın büyüyen ailesinin bir parçası olur.

Serideki ilk adı: Kiss of Crimson'da görünür.

~ ~ ~

Heinrich Kuhn (ö.) Cins erkek, Berlin, Almanya'daki Rogue Rehabilitasyon tesisinin yöneticisi. Savaşçı ve Elise tesisin hastalarından biriyle konuşmak için geldiğinde Tegan'a karşı düşmanca davranır (bkz. Petrov Odolf). Daha sonra Kuhn'un Marek tarafından tehdit edildiği ortaya çıkar ve Marek'ten korkan Kuhn, savaşçı Kuhn'u tekrar özel olarak sorgulamak için geri döndüğünde tesis muhafızlarının Tegan'a sakinleştirici ilaç vermesini sağlar. Tegan yakalanması ve işkence görmesi için Marek'e teslim edilir ve Kuhn amacına hizmet ettikten sonra Marek tarafından hızla başı kesilerek öldürülür.

Serideki ilk sözü: Gece Yarısı Uyanışı'nda görünür.

~ ~ ~

Helene (d.) İnsan. Andreas Reichen'in (Gece Yarısının Külleri'nden önce) sevgilisi ve Berlin'deki seks kulübü Aphrodite'in sahibi. Irk'ın farkındaydı ama sırlarını sakladı. Kuzgun saçlı Helene, Andreas Reichen'a kulübündeki bir kızın kaybolmasıyla ilgili ayrıntılar da dahil olmak üzere bilgi de sağlamıştır. Helene, en son kızla birlikte görülen Irk erkeğinin ismini topladı: Wilhelm Roth, Claire'in eşi ve Dragos'un İcra Teşkilatı müttefiki. Veil of Midnight'ta Roth, Helene'i Minion'a dönüştürür ve silahlı Ajanlar tarafından içerideki herkesin katledilmesini kolaylaştırmak için onu Reichen'in Darkhaven'ına gönderir. Reichen eve geldiğinde onu kanlar içinde bulur ve öldürmek zorunda kalır.

Serideki ilk sözü: Gece Yarısı Uyanışı'nda görünür.

~ ~ ~

Henry Tulak (ö.) İnsan. Harmony, Alaska'nın yerli sakini, kasabanın on mil dışında küçük bir kulübede yalnız yaşıyordu. Shades of Midnight'ın zaman çizelgesinden önceki kış öldürüldü, nedeni bilinmiyordu, ta ki Kade daha sonra Tulak'ın Kade'in kardeşi Seth'in kurbanı olduğunu anlayana kadar.

Seride ilk kez bahsediliyor: Shades of Midnight'da bahsedilmiştir.

~ ~ ~

Henry Vachon (d.) Cins Erkek, ikinci nesil. New Orleans'ta bulunan yüksek rütbeli İcra Dairesi üyesi ve uzun süredir gizli

Dragos'un (diğer adıyla Gerard Starkn) müttefiki. Henry Vachon, 1930'larda Corinne Bishop'ın kaçırılması ve Dragos'un üreme laboratuvarlarına nakledilmesi olayına katılmıştır. Hunter ve Corinne, Corinne'e işkence edenlerden biri olarak Vachon'un adını öğrendikten sonra New Orleans'a giderler ve Hunter daha sonra Dragos hakkında bilgi toplamak amacıyla Vachon'un malikanesine girer. Vachon, Dragos'la olan ittifakını tehlikeye atmamak için direnir ve Hunter'a kaçırıldığı gece hem Vachon'un hem de Dragos'un kendisine tecavüz ettiğini açıklar. Öfkelenen Hunter, Vachon'a saldırır ve onu öldürür. Öldürme sırasında Hunter'ın kan okuma yeteneği ona Dragos'un üreme laboratuvarlarından birinde saklanan kayıtların ve malzemelerin yerini gösterir.

Seride ilk kez bahsediliyor: Gece Yarısından Daha Derin'de görünür.

~ ~ ~

"Homeboy" (d.) Cins erkek, Boston sakini. Kadın pazarında diğer Irk erkeklerle veya insanlara satmak için kadın ticareti yapan deri tüccarı. Kade ve Brock mekanını bastığında üç insan kadın bağlanmış, dövülmüş ve sopasının altında esir tutulmuştur. Kanka uzun bir tilki kürkü, tonlarca mücevher ve guyliner giyer. Kade'in yeteneğini kullandığı iki beyaz pitbull besler ve sorgulama sırasında köpekleri sahiplerine saldırtır.

Seride ilk kez geçiyor: Shades of Midnight'da görünür.

~ ~ ~

Hugh Faulkner (ö.) Cins erkek, Birinci Nesil. 1600'lerde İngiltere, Londra'da demirci ve kılıç yapımcısı. Hugh, Geceyarısı Öpücüğü'nün zaman çizelgesinden yaklaşık üç yüz yıl önce akılsızca Gideon'a düello için meydan okuyan kibirli ve kötü bir kişiydi. Gideon, demircinin Gideon'a arkadan saldırarak hile yapmaya çalışmasının ardından Hugh'u öldürerek galip gelmiştir. Daha sonra Hugh'un gayrimeşru bir oğlu olduğu ortaya çıkar (bkz. Cyril Smithson) ve bu oğul düelloya şahit olur ve Gideon'un genç ikiz kardeşlerini öldürerek babasının intikamını almaya yemin eder.

Serideki ilk bahsi: A Touch of Midnight (novella)'da bahsedilmiştir.

~ ~ ~

Avcı Gen Tek Cins, Tarikat üyesi. Corinne Bishop'ın eşi. 8 Ağustos 1956'da doğan Hunter, Dragos'un kontrolü altında gizli bir laboratuvar ortamında dünyaya gelmiş ve yetiştirilmiştir. Laboratuvarda yetiştirilen diğer suikastçı kardeşleri gibi doğduğunda kendisine bir isim verilmeyen bu ölümcül Irk erkeği, doldurmak için yaratıldığı rolün ismine cevap veriyor: Avcı. Dragos'un laboratuvarlarında yetiştirildikten sonra, Hunter'ın ana üssü Vermont'taki yetersiz bir çiftlik eviydi; burada mobilyasız, çıplak zeminli bir mahzende yaşıyordu ve doğduğundan beri kendisine atanan bir Minion bakıcısı tarafından bakılıyordu. Dragos'un kişisel suikastçı ordusu olarak yetiştirilen diğer herkes gibi Hunter da çocukluğundan itibaren ultraviyole ışık kaynağı içeren siyah bir elektronik tasma ile donatılmıştı. Bu UV tasma, Dragos tarafından kurcalanır ya da uzaktan tetiklenirse patlayacak ve onu anında öldürecekti.

Hunter'ın Mira'ya karşı özel bir sevgisi vardır, çocukken genç kahinin bakışlarına bakıp kızın bir gün hayatını bağışlayacağını gördüğünde farkında olmadan suikast görevlerinden birini gerçekleştirmesini engellemiştir (bkz. Sergei Yakut). Daha sonra, Veil of Midnight'ın zaman çizelgesi sırasında bu vizyonu gerçekleştirdi ve onun sayesinde Hunter, Tarikat'ın Dragos'a karşı savaşına katıldı. Hunter, ailesinin Detroit'teki Darkhaven'ına kadar eşlik etmekle görevlendirildiği sırada Corinne Bishop ile tanışıp onunla birlikte olana kadar bakireydi. Hunter ve Corinne şimdi Corinne'in oğlu Nathan'ın ebeveynleridir, Nathan da Birinci Nesil eğitilmiş bir suikastçıdır.

Saç: sık kesilmiş, kahverengimsi sarı

Gözler: altın, şahin gibi

Eşsiz yetenek: kan okuyucu (Sadece Irk ve Irkdaşlar, insanlar üzerinde çalışmaz)

Eşim: Corinne Bishop

Kahramanımız: Gece Yarısından Daha Derin (9. Kitap)

Serideki ilk sözü: Gece Yarısı Peçesi'nde görünür.

~ ~ ~

-I-

Ida Arnold Human. Harmony, Alaska sakini ve Skeeter'ın annesi. Hoş olmayan biri, Skeeter'ı sürekli rahatsız ediyor ve Minion'a dönüştürüldükten sonra neredeyse onun tarafından öldürülüyor.

Seride ilk kez geçiyor: Shades of Midnight'da görünür.

~ ~ ~

Ilsa Roth (ö.) Almanya'da Wilhelm Roth'un ilk eşi. Ilsa çekingendi ve Roth'a uygun bir eş değildi. O ve Andreas Reichen, Ilsa halka açık bir etkinlikte eşiyle çeliştiğinde ve Roth tarafından azarlandığında Roth'un öfkesini kazanırlar. Andreas Breedmate'i yağmurda ağlarken bulur ve şoförüyle eve göndermeden önce ona ceketini verir. Roth bunu öğrenir ve her ikisine karşı nefretle dolup taşar. Ilsa'nın Gece Yarısı Külleri'nin zaman çizelgesinden otuz yıl önce bir Rogue saldırısında öldüğü iddia edilir, ancak Roth daha sonra Claire'e, Claire'i kendisine almanın yolunu açmak için ilk eşini öldürttüğünü açıklar.

Seride ilk kez bahsediliyor: Gece Yarısı Külleri'nde bahsedilmiştir.

~ ~ ~

Irina Odolf Petrov Odolf'un cins arkadaşı. Elise ve Tegan, Gece Yarısı Uyanışı'nın zaman çizelgesi sırasında Berlin'deki bir Rogue rehabilitasyon tesisinde Irina ile tanışır. Irina, Tarikat'ın, kitabı Efendisi Marek'e teslim etmeyi amaçlayan bir Minion'dan (bkz. Sheldon Raines) kurtarılan Petrov aile günlüğü hakkında sorgulamaya çalıştığı Petrov ile gözetimli bir beslenme için oradadır. Irina ve Elise sevgili dostlarını kaybetmenin üzüntüsüyle birbirlerine bağlanırlar ve Irina sonunda Elise ve Tarikat'a geçmişe dair, kalan son Kadim'in saklandığı yeri bulmalarına yardımcı olacak bilgiler de dahil olmak üzere ek ipuçları sağlar.

Serideki ilk sözü: Gece Yarısı Uyanışı'nda görünür.

~ ~ ~

-J-

Jack Human. Renata'nın arkadaşı. Eski asker, Teksaslı, gri küt kesilmiş saçlı. Jack sorunlu gençler için bir rehabilitasyon merkezi işletiyor. Evin adı Jack'in yıllar önce eroin bağımlısı bir genç tarafından öldürülen karısının anısına "Anna'nın Yeri". Jack, Renata'ya evden kaçtığında barınak sağlamış.

bir yetimhane. Jack, Niko'yu Dragos'un müttefiki Edgar Fabien tarafından uyuşturularak alıkonulduğu Montreal, Quebec dışındaki bir Rogue rehabilitasyon tesisinden kurtardıktan sonra Renata'nın Niko'yu Jack'in evine götürmesinin ardından ona ve Nikolai'ye tekrar güvenli bir sığınak sağladı. Yıllar önce Jack, Renata'ya her zaman taşıdığı ve üzerinde "inanç", "onur", "cesaret" ve "fedakârlık" yazan dört özel hançeri hediye etmişti - genç bir kadın olarak Renata'da gördüğü ve ona her türlü durumun üstesinden gelmesini sağlayacak nitelikleri hatırlatacağını umduğu nitelikler.

Serideki ilk sözü: Gece Yarısı Peçesi'nde görünür.

~ ~ ~

James MacConn Cins erkek, Conlan MacConn'un kuzeni, Edinburgh'da yaşıyor. Emma MacConn'un kara gözlü eşi. James ve Emma, Danika'nın Reiver adında bir suç patronu ve koruması Brannoc (nam-ı diğer Malcolm MacBain) ile ilk kez karşılaştığı tatil partisinde Danika'nın yanındaydı.

Serideki ilk adı: A Taste of Midnight (novella) kitabında geçer.

~ ~ ~

Jamie Human. Gabrielle'in Boston'daki eşcinsel erkek arkadaşı. Gece Yarısı Öpücüğü'nde Gabrielle'in fotoğraf sergisinin sergilendiği Newbury Caddesi'ndeki sanat galerisinin sahibi. Sanat sergisinden sonra bir gece kulübüne gitmeye teşvik eden Jamie'dir; bu da Gabrielle, Jamie ve arkadaşları Kendra ve Megan'ı La Notte kulübüne getirir; Gabrielle burada Lucan Thorne'u ilk kez görür ve bir grup vampirin dışarıdaki ara sokakta bir insana saldırdığına tanık olur. Kiss of Midnight'ın zaman çizelgesinin ilerleyen bölümlerinde Jamie, Gabrielle'i kendisine çekmek amacıyla Marek tarafından kaçırılır, ancak Jamie kırmızı ışıktan araçtan kaçır. Kaçışından ve Gabrielle'in Marek'ten kurtarılmasından sonra, Jamie'nin zihin fırcalamadan serbest kalmasına izin verilir, Lucan'ın Gabrielle'e bahsettiği bir nezakettir ve Jamie'ye veda ederken arkadaşına ne kadarını söyleyeceğine karar vermesine izin verir.

Seride ilk kez geçiyor: Gece Yarısı Öpücüğü'nde görünür.

~ ~ ~

Jane Doe (d.) İnsan. Gabrielle'in isimsiz genç annesi. Gece Yarısı Öpücüğü'nün zaman çizelgesinden yirmi yedi yıl önce Bangor, Maine'deki evinden ayrılır ve bebek Gabrielle ile birlikte Rockette olmayı umduğu New York'a doğru yola çıkar. Boston'a doğru otobüs yolculuğunda, Gabrielle'in annesi bir otobüs terminali tuvaletinin dışında kendisine saldıran bir Rogue ile karşılaşır. Isırılır, kendisinin ve çocuğunun ölümünden kıl payı kurtulur ve isimsiz, siyah saçlı bir adamın (bkz. Lucan Thorne) müdahalesiyle kurtarılır. Gabrielle'in annesi de onunla birlikte kaçır ve bebeği bir çöplüğe saklar; yaşadığı şok nedeniyle bebeği yatağına yatırdığını sanmaktadır. Saldırıdan sonra korkan ve akıl sağlığını yitiren genç kız daha sonra yakalanır ve kimliği belirsiz biri olarak akıl hastanesine götürülür. Sonunda dayanamayıp intihar eder ve Gabrielle'i devletin gözetimine bırakır.

Seride ilk kez geçiyor: Gece Yarısı Öpücüğü'nde görünür.

~ ~ ~

Janet Human. Dylan'ın annesi Sharon Alexander'ın arkadaşı. Janet, Sharon'la birlikte Brooklyn, New York'taki kaçak merkezinde çalışmıştır. Janet, Dylan'ın kanser hastası annesinin yerine katıldığı Çek Cumhuriyeti gezisinde Dylan ve Sharon'ın diğer iki arkadaşıyla (bkz. Marie ve Nancy) birlikte yer alır. Kasabada yemek yerken Janet, Dylan ile bir Çek barmen (bkz. Goran) arasında çöpçatanlık yapmaya çalışır. Kadınlar Dylan'ın Prag'da geçirdiği zamanlara ait, Rio'nun ve Kadim'in dağdaki mağarada saklandığı yerin görüntülerini de içeren fotoğraflarını aldıkları için, Janet ve iki arkadaşı daha sonra Lucan'ın emriyle Niko ve Kade tarafından akıl hastanesine kaldırılır. Geceyarısı Yükseliyor'un ilerleyen bölümlerinde Janet, Dylan'ın Sharon'ın barınaktaki ofisini toplamasına yardım eder ve Dylan'a barınağın başışçısı Gordon Fasso'nun (bkz. Dragos) bir fotoğrafını gösterir. Janet, Taken by Midnight'ın zaman çizelgesinde Dylan'a sığınma evinin ve bir zamanlar orada çalışan bazı kadınların eski fotoğraflarını vererek yardımcı olur (bkz. Rahibe Margaret Mary Howland).

Seride ilk kez geçiyor: Midnight Rising'de görünür.

~ ~ ~

Jenna Tucker-Darrow İnsan (aslen). Tarikat üyesi Brock'un eşi. Jenna eski bir Alaska Eyalet Polisi ve Alexandra'nın en iyi arkadaşı

Maguire. Geceyarısının Tonları'nın zaman çizelgesinden dört yıl önce Jenna, Alaska'daki otoyolda bir kereste kamyonunun ailenin aracına çarpması sonucu kocasını ve küçük kızını kaybetti. Jenna zar zor hayatta kalmış, bir buçuk ay sonra uyandığında sevdiklerinin ölmüş olduğunu öğrenmiştir. Polislik ve insanlara yardım etmek doğasının büyük bir parçası olmasına rağmen, polislik mesleğini bıraktı.

Otuz üç yaşındaki Jenna bir insandır, ancak Kadimler tarafından uğradığı saldırı onu pek çok açıdan değiştirmiştir; bunlardan en önemlisi de boynunun arkasında beliren ve giderek büyüyen bir *dermagliftir*. Tarikat, Brock'un insan üzerindeki sakinleştirici etkisinin de yardımıyla onu iyileşmesi için Alaska'dan Boston'daki yerleşkelerine getirdi. Jenna'nın kalış süresi uzadıkça, Tarikat onun insan DNA'sının kendisine saldıran yaratığın DNA'sıyla baskın hale geldiğini, ona olağandışı güç ve yetenekler kazandırıldığını ve daha önce hiç görülmemiş bir şeye dönüştüğünü keşfetti.

Saç: omuz hizasında, orta kahverengi

Gözler: ela

İrk arkadaşı işareti: yok

Bloodscent: yok

Eşsiz yetenek: insanüstü hız ve çeviklik, sınırsız dil anlama, adaptif rejenerasyon (vücudun yaralanmadan sonra kendini iyileştirmeyi öğrenmesi) ve henüz açıklanmayan diğer yetenekler

Eşi: Brock

Kadın kahraman: Geceyarısı Tarafından Ele Geçirilen (8. Kitap)

Seride ilk kez geçiyor: Shades of Midnight'da görünür.

~ ~ ~

Joey Human. Boston'da tacizci bir müşteriyle uğraşmak zorunda kalan FedEx görevlisi (bkz. Sheldon Raines). Joey, ertesi gün "kocasının" geciken paketini almak için FedEx mağazasına dönen Elise'e yardımcı olur (bkz. Odolf ailesi). Elise'in iddiasını kanıtlayacak bir kimliği yoktur ama Joey, Elise'in ölen oğlundan kalan tek hatıra olan oğlu Camden'ın iPod'u karşılığında paketi ona vermeyi kabul eder.

Serideki ilk sözü: Gece Yarısı Uyanışı'nda görünür.

~ ~ ~

Jonas Redmond (ö.) Breed erkeği, Boston'dan Darkhaven genci ve Camden Chase'in yakın arkadaşı. Jonas, Ben Sullivan'ın Boston'daki bir gece kulübünde Crimson'a şiddetli bir tepki verdiğine tanık olduğu Breed genciydi. Jonas uyuşturucuyu kullanmaya devam eder ve kısa süre sonra Rogue'a dönüşür. Sivil, bir kulübün dışında Dante ile girdiği bir tartışmada, Dante'nin titanyum kenarlı bıçağının Jonas'ın kolunu kesmesi ve metalin zehrinin Rogue gencini sokakta kül etmesiyle öldürülür.

Seride ilk kez geçiyor: Kiss of Crimson'da görünür.

~ ~ ~

-K-

Kade Breed erkek, Tarikat üyesi ve Alexandra Maguire'ın eşi. Brock ile yakın arkadaş. Yüz yıldan daha uzun bir süre önce doğdu, ailesinin Fairbanks, Alaska dışındaki 10.000 dönümlük Darkhaven vahşi doğa yerleşkesinde büyüdü.

Shades of Midnight açıldığında Kade yaklaşık bir yıldır Tarikat'tadır ve Kade'in yıllar önce tanıştığı Nikolai tarafından işe alınmıştır. Kade bir ikizdir, Alaska'daki evinde Seth adında tek yumurta ikizi bir erkek kardeşi vardır. Anavatanının vahşi doğası Kade'in damarlarında dolaşüyor. Hızlı, atılgan ve sadıktır, ama aynı zamanda içinde yaşayan bir karanlık tarafından rahatsız edilmektedir. Alaska'nın çalılıklarında vampir saldırısı olduğu aşikâr olan bir dizi insan cinayeti onu Tarikat adına araştırma yapmak üzere evine geri gönderdiğinde bu karanlıkla yüzleşmek zorunda kalır.

Saç: kalın, dikenli siyah

Gözler: kurt gibi gümüş, mürekkepli kirpiklerle saçaklı

Eşsiz yetenek: Yırtıcı hayvanlarla psişik olarak bağlantı kurabilir, duyularını deneyimleyebilir, eylemlerini bir düşünceyle yönlendirebilir

Eşim: Alexandra Maguire

Kahramanımız: Gece Yarısı Gölge (7. Kitap)

Serideki ilk sözü: Gece Yarısı Uyanışı'nda görünür.

~ ~ ~

Kassia (ö.) Soydaş, Dragos'un annesi ve Gen Bir ve Düzen üyesi Yaşlı Dragos'un eşi. Kassia yüzlerce yıl önce Lucan için, Tarikat'ın Kadimler'e karşı kazandığı zaferin anısına bir duvar halısı diken sanatçıydı. Lucan'ın haberi olmadan, onu ailesinin yanan şatosunun önünde şaha kalkmış bir savaş atının üzerinde tasvir eden goblen, daha sonra Tarikat'ı Kadimler'in Bohemya dağ mağarasındaki saklanma yerine götürecek olan bir bilmecenin ipuçlarını da içeriyordu. Kassia Tegan'ın ilk eşi Sorcha'ya çok yakındı. Kassia'nın eşi Yaşlı Dragos, Marek tarafından öldürüldükten sonra, Kadim'in saklandığı yerin sırrı yüzünden Marek tarafından işkence görmemek için intihar etti.

Seride ilk kez bahsediliyor: Geceyarısı Uyanışı'nda bahsedilmiştir.

~ ~ ~

Kellan Archer Cins erkek, üçüncü nesil. Christophe Archer'ın oğlu, Lazaro ve Eleanor Archer'ın torunu. Kellan, Taken by Midnight'ın zaman çizelgesinde on dört yaşındadır ve seride ilk olarak Dragos'un adamları tarafından kaçırılan ve fidye için tutulan Boston'un önde gelen bir ailesinin Darkhaven genci olarak tanıtılır. Kellan'ın kaçırılması aslında Dragos'a Tarikat'ın Boston'daki yerleşkesinin yerini bulma şansı vermek için yapılmış bir hiledir; Tarikat genci kurtarıp onu ve büyükbabası Lazaro'yu karargâhlarında Tarikat korumasına aldığı anda bu amaca ulaşılmıştır. Kısa süre sonra Dragos'un Kellan'ın midesine bir GPS cihazı yerleştirdiği anlaşılır ve çocuk bu cihazı kusarak Tarikat'ı uzun zamandır gizli tuttukları yerleşkenin ele geçirildiği konusunda uyarır.

Kellan Archer, Dragos'un emriyle gerçekleştirilen bir Darkhaven patlamasında anne babasını ve biri hariç tüm aile üyelerini (bkz. Lazaro Archer) kaybetmenin üzüntüsünü yaşayan asık suratlı bir çocuktur. Mira Kellan'la hemen arkadaş olur ve istese de istemese de (istememez) onun en iyi arkadaşı olacağına karar verir. Tarikat'taki iyileşme sürecinde Kellan içine kapanmaya devam eder ve Lucan onu Gece Yarısından Sonra Karanlık'ta avlanmaya götürene kadar beslenmeyi reddeder. Dragos'tan intikam almak için Tarikat'a katılmak ister, ancak Lucan ona çok genç olduğunu ve bunu yanlış bir nedenle istediğini söyleyerek onu reddeder. Geceyarısından Sonra Karanlık'ın ilerleyen bölümlerinde Kellan, Nathan ile kartopu savaşına katılır. Mira, Nathan'ın yayılım ateşlerinden biriyle vurulduğunda, Kellan hızlı ve koruyucu bir öfkeyle tepki verir. İki genç vampir boğuşur ve

Nathan'ın ölümcül yeteneklerini ve eğitimini hisseden Kellan, ondan bildiği her şeyi kendisine öğretmesini ister.

Kellan, Darker After Midnight'ın zaman çizelgesinde sadece bir genç olmasına rağmen, tam romantik hikayesi yirmi yıl sonra Edge of Dawn'da anlatılıyor.

Saç: Gençken kızıl; yetişkinen kahverengimsi bakır, eski bir kuruş rengi

Gözler: ela

Eşsiz yetenek: dokunuşuyla bir insanın gerçek niyetini okuyabilir

Eşim: Mira

Kahramanımız: Şafağın Kıyısında (11. Kitap)

Seride ilk kez geçiyor: Taken by Midnight'da görünür.

~ ~ ~

Kendra Delaney (d.) İnsan. Kayıtlı Hemşire ve Gabrielle'in, Boston gece kulübü La Notte'de tanıştıktan sonra farkında olmadan bir Cins erkekle (bkz. Brent) ilişkiye giren arkadaşı. Kendra daha sonra Marek tarafından alınır ve Marek'in liderliğinde çok sayıda Haydut'un katıldığı bir seks partisine götürülür. Marek'le birlikteyken Kendra onun için Minion'a dönüşür. Marek, Gabrielle'i kendisine çekmek için Kendra'yı kullanır ve bu da Marek ile kardeşi Lucan arasında bir yüzleşmeye yol açar. Kendra, Efendisinin emriyle bir binanın yüksek katından ölüme atladığında ölür.

Seride ilk kez geçiyor: Gece Yarısı Öpücüğü'nde görünür.

~ ~ ~

Kerr (d.) Cins erkek, suç patronu Reiver'in uşaklarından biri. Kerr ve başka bir haydut olan Packard, Reiver tarafından kendisine karşı gelen Danika'yı susturmak için gönderilir. Malcolm MacBain, Danika ve oğlunun MacConn topraklarında kaldığı küçük kulübede Kerr'i öldürür.

Serideki ilk adı: A Taste of Midnight (novella) kitabında geçer.

~ ~ ~

Kir Irkı erkek, Kade'in babası ve Maksim'in kardeşı, ailenin Fairbanks, Alaska dışındaki on bin dönümlük Darkhaven'da yaşıyor. Kir, Shades of Midnight'in zaman çizelgesi sırasında ikiz oğullarına hamile olan Victoria ile çiftleşmiştir. Kir ve Kade her zaman mesafeli olmuşlardır çünkü Kir tüm enerjisini Seth'i ayakta tutmaya odaklamış, Seth'in iki oğlundan daha zayıf olduğunu bildiği için ona karşı aşırı korumacı davranmıştır. Kir'in korkularının kökleri, kardeşı Grigori ile Kade ve Seth'inkine benzer bir dinamiğe sahip oldukları geçmişe dayanıyor. Grigori Rogue'a dönüşmüş ve Kir onu öldürmek zorunda kalmıştır. Kir ve Kade, Gece Yarısının Gölgeleleri'nin sonunda, Seth'in cenazesinde barışırlar.

Seride ilk kez geçiyor: Shades of Midnight'da görünür.

~ ~ ~

Kiril (d.) Cins erkek. Sergei Yakut'un Montreal, Quebec yakınlarındaki kulübesinde bekçi. Kiril ve diğer üç Irk erkeği, Sergei'nin öldürülmesinden sonra Alexei Yakut tarafından Nikolai'yi korumakla görevlendirilir. Alexei'nin Sergei'nin öldürülmesinden Niko'nun sorumlu olduğuna inanan Kiril, İcra Dairesi gelip onu gözaltına almadan önce savaşıya işkence yapmaları gerektiği fikrini dile getirir. Kiril, Niko'nun görüldüğü gibi baygın değil, uyanık ve çok kızgın olduğundan habersiz, özellikle çirkin ve agresiftir. Altı kişilik bir Teşkilat müfrezesi kulübeye yaklaşırken ve Niko'nun kaçmak için zamanı tükenirken, Kiril'e saldırır, muhafızın boynunu kırar ve ardından yakayı sıyırma girişiminde yakındaki bir pencereden içeri girmek için onun ölü bedenini kullanır.

Serideki ilk sözü: Gece Yarısı Peçesi'nde görünür.

~ ~ ~

Klaus Breed erkek. Andreas Reichen'in şoförü ve Darkhaven üyesi. Gece Yarısı Uyanışı'nda Reichen, Tegan ve Elise'i Berlin'e vardıklarında havaalanından aldığı Klaus da oradadır.

Serideki ilk sözü: Gece Yarısı Uyanışı'nda görünür.

~ ~ ~

Krieger Cinsi erkek, Almanya'da Wilhelm Roth'a rapor veren İnfaz Ajanı. Ajan Krieger, Hans Waldemar'ın öldürülmesi ve Roth'un ülkesi Darkhaven'in yok edilmesi hakkında bilgi vermek için Roth'u Claire'den gelen bir rüya gezintisi ziyaretinden çekip çıkararak Roth'u arar. Roth, Krieger'e Andreas Reichen'in öldürülmesi için bir ekip göndermesini emreder.

Seride ilk kez geçiyor: Gece Yarısı Külleri'nde görünür.

~ ~ ~

-L-

Lanny Hamm (ö.) İnsan. Harmony, Alaska'da yaşayan ve Koca Dave Grant'in kohortu. Lanny, Alexandra Maguire'ın Kade'i ilk kez gördüğü doğaçlama belediye meclisi toplantısında ve Koca Dave'in kurt avı çağrısını destekliyordu. Lanny daha sonra Büyük Dave ile Alaska ormanlarında avlanırken Kadim tarafından öldürüldü.

Seride ilk kez geçiyor: Shades of Midnight'da görünür.

~ ~ ~

Lazaro Archer Gen One Breed. Simsiyah saçlar, koyu mavi gözler. Otuz yaşlarında görünüyor ama bin yaşına yakın. Lazaro'nun pek çok pişmanlığı var. 1300'lerin ortalarında Kadimlerle yapılan savaş sırasında Lucan'a ve Tarikata katılmadığı ve günümüzde Dragos'un Gen One nüfusunu ortadan kaldırmaya niyetli olduğu ortaya çıktığında Lucan'ın harekete geçme çağrısını yine reddettiği için. Lazaro ve akrabaları yaklaşık bir asırdır New England bölgesinde yaşamaktadır. Lazaro, Dragos tarafından ailesine uygulanan şiddetten kendini sorumlu tutmaktadır: yeğeni Kellan'ın kaçırılması; Lazaro'nun oğlu Christophe'un öldürülmesi; ve Archer Darkhaven'in Dragos tarafından yok edilmesi, Lazaro'nun uzun süredir birlikte yaşadığı Breedmate Eleanor'un ve Boston'daki konutta yaşayan diğer akrabalarının ölümüne neden olmuştur.

Lazaro daha sonra Tarikat ile yakın çalışmaya başlar ve Boston'daki yerleşkenin Dragos ve insanlar tarafından ele geçirilmesinin ardından Maine'deki kullanılmayan Darkhaven inzivalarından birini geçici karargâh olarak önerir. Lazaro ayrıca Lucan'la Kadimler hakkında bazı geçmişleri paylaşır; Lazaro'nun efendisi

diğer Kadimlerle gizli toplantılara katıldı ve Lazaro'ya dillerinin bir kısmını öğretti.

Seride ilk kez geçiyor: Taken by Midnight'da görünür.

~ ~ ~

Teğmen, isimsiz (ö.) Cins erkek, ikinci nesil. Dragos'un Teğmeni, Boston'daki Archer ailesinin Darkhaven'ına planlanan saldırıyı gerçekleştirmiş ve Lazaro'nun İrkdaşı Eleanor ve orada yaşayan diğer akrabalarını öldürmüştür. Teğmen Dragos'a, Tarikat ve Mathias Rowan'ın ortak kurtarma çabasının ardından Lazaro ve Kellan'ın hayatta olduğunu bildirir. Ayrıca Dragos'a Hunter'ın artık Tarikat ile çalıştığını da bildirir. Teğmen daha sonra Dragos'a daha fazla kötü haber verdikten sonra Dragos tarafından öldürölür, tutsak İrkdaşlar Tarikat'ın İrkdaşları tarafından bulunmuş ve kurtarılmıştır. Dragos Teğmen'in kalbini söker. Daha sonra Deeper Than Midnight'ta, İnfaz Ajanları Freyne ve Murdock'un bu Teğmen'e rapor verdiği anlaşılır.

Seride ilk kez geçiyor: Taken by Midnight'da görünür.

~ ~ ~

Libby Darrow (d.) İnsan. Jenna Tucker-Darrow'un altı yaşındaki kızı, Shades of Midnight'ın zaman çizelgesinden dört yıl önce, Kasım ayında bir araba kazasında öldü. Bir kereste kamyonu Blazer'larına çarptığında Libby, Jenna'nın kocası Mitch Darrow'un kullandığı araçtaydı, hem Libby hem de Mitch öldü ve Jenna ağır yaralı olarak hastaneye kaldırıldı. Jenna sonunda kızına veda eder ve Alaska, Harmony'deki mezarlığı ilk kez Geceyarısının Gölgesinde'nin sonunda ziyaret eder.

Seride ilk kez bahsediliyor: Shades of Midnight'da bahsedilmiştir.

~ ~ ~

Lucan Thorne Gen Tek Cins, Tarikat'ın lideri ve Gabrielle Maxwell'in eşi. Diğer ikisi ölmüş olan üç kardeşin en küçüğüdür (bkz. Evran ve Marek). Lucan en az dokuz yüz yaşındadır.

1300'lerin ortalarında Doğu Avrupa'da Tegan, Marek ve diğer beş Gen One Breed savaşçısıyla birlikte Tarikatın kurucusu. Krala karşı ayaklanmaya liderlik etti.

Aynı dönemde, Lucan'ın annesinin babasının ellerinde öldürülmesinin ardından Kadimler. Kadimlere karşı verilen savaş, Dragos tarafından yüzyıllar boyunca gizlice saklanan biri hariç hepsinin öldürülmesiyle sonuçlandı. Tarikat sonunda çözünmüş içinde Avrupa, Lucan daha sonra kurulmuş a 1898'de Gideon ile birlikte şehirdeki Haydutlarla mücadele etmek amacıyla Boston'daki karargâha yerleşti. Lucan, var olan en zorlu Irk erkeklerinden biri olarak kabul edilir. Bir Gen One olarak, özellikle de Kan Tutkusu'nun kendi türünden birine yapabileceklerinin yıkıcı sonuçlarını ilk elden görmüş biri olarak, Lucan'ın en büyük korkusu kendini kan bağımlılığına kaptırmaktır. Bu korkusunu Rogue'ları küçümsemesinin ardına gizlese de, derinlerde bir yerde babasının dönüştüğü canavara dönüşmekten korkuyor. Lucan siyah bir Maybach kullanıyor ve iki diğer silahlara ek olarak titanyum kenarlı kılıçlar.

Saç: ipeksi simsiyah, yakasının yakınına kadar dökülür

Gözler: delici soluk gri

Eşsiz yetenek: hipnotik manipülasyon

Eşim: Gabrielle Maxwell

Kahramanımız: Gece Yarısı Öpücüğü (1. Kitap)

Seride ilk kez geçiyor: Gece Yarısı Öpücüğü'nde görünür.

~ ~ ~

Luna (köpek) Köpek. Alexandra Maguire'ın gri ve beyaz kurt köpeği.

Seride ilk kez bahsediliyor: Shades of Midnight ve sonraki kitaplarda görülür.

~ ~ ~

-M-

Maksim "Max" Breed erkek, Kade'in amcası, Kir'in yaklaşık üç yüz yaşındaki küçük kardeşi. Kir'in aksine Max, Kade'le ve Tarikat'taki çalışmalarıyla açıkça gurur duymaktadır. Kade Tarikat işleri için Alaska'dayken, Max ona ailelerinin karanlık sırrını anlatır: diğer amcası Grigori'nin Rogue'a dönüştüğünü ve Kir'in bu gerçeğe başa çıkamadığını (daha sonra Kir'in Grigori'yi öldürdüğü ortaya çıkar). Max'in Kir'e olan sadakati onu ailesinin Darkhaven'ına zincirliyor, ancak özünde Max macera istiyor, risk ve ödül kavramlarını takdir ediyor,

Cesaret ve onur. Kir, Darkhaven'daki bir İrkdaş'a, Seth'in söz verdiği ama sahiplenmediği eşi Patrice'e derinden ilgi duymaktadır.

Seride ilk kez geçiyor: Shades of Midnight'da görünür.

~ ~ ~

Malcolm MacBain (diğer adıyla Brannoc) Cins erkek, Danika MacConn'un eşi. Highlands doğumlu Malcolm dört yüz yaşından büyüktür ve İskoçya'nın Edinburgh kentinin dışındaki on beşinci yüzyıldan kalma bir taş kalede yaşamaktadır. Mal, Conlan MacConn ile kardeş kadar yakındı, bu iki Cins erkek hem komşu hem de silah arkadaşıydı ve birçok savaşa birlikte at sürdüler. Danika'yı da ilk kez birlikte görmüşler ve ikisi de İskandinav sarışın güzelliği karşısında büyülenmişlerdi. Malcolm onu etkilemeye, karanlık ve alaycı cazibesıyla baştan çıkarmaya çalıştı. Ama sonunda Danika'nın elini kazanan Con oldu. Malcolm arkadaşının şanslı eşine karşı kötü bir niyet beslemiyordu ama Danika'yı uzun süre gizliden gizliye sevdi.

Mal, Fiona adında genç bir Cins Arkadaşının masumiyeti ve tatlılığıyla kalbini çaldığı yakın zamana kadar çiftleşmeden kaldı. Mal ve Fiona çiftleşti ve kısa süre sonra bir çocuk bekliyorlardı, ancak Fiona Edinburgh'da tek başına alışveriş yaparken bir trajediyle karşılaştı. Kan kulübü tedarikçisi bir pezevenk onu sokakta yakalamış ve bölgedeki bir suç patronuna (bkz. Reiver) teslim etmek istemiştir. Kadın karşı koydu ve bıçaklanarak öldürüldü. Malcolm onu bulmak için gündüz vakti şehre koştu ve pezevenkle yüzleştğinde yüzünde UV yanıkları ve vahşi bir bıçak yarası oluştu. Öldürülen eşinin ve doğmamış oğlunun intikamını almaya yemin eden Malcolm, Brannoc adında yeni bir isim alır ve suç patronunu içeriden yok etme planıyla gizlice onun örgütüne sızar.

Saç: Tüylü, kestane-kahverengi

Gözler: tunç grisi

Eşsiz yetenek: henüz açıklanmadı

Eş: Fiona (vefat etti); Danika MacConn

Hero in: Gece Yarısının Tadı (novella, Kitap 9.5)

Serideki ilk adı: A Taste of Midnight (novella) kitabında geçer.

~ ~ ~

Marek (ö.) Gen One Breed, Lucan'ın iki kardeşinden en büyüğü. Lucan'a göre en korkusuz olanı. Marek, Lucan 1300'lerin ortalarında Tarikat'ı ilk kurduğunda Tegan ve diğer birkaç Gen On ile birlikte Tarikat'ın bir parçasıydı. Bu çatışmanın üzerinden yüz yıldan az bir süre geçtikten sonra Marek'in kana susamış olduğu ve güneşi arayarak canına kıydığı düşünülüyor.

Kiss of Midnight'ın zaman çizelgesinde, Marek'in ölmediği, aslında Boston'da Lucan'ı ve Tarikat'ı dünya hakimiyeti arayışında yok etmek isteyen bir grup Haydut'a liderlik ettiği ortaya çıkar. Geceyarısı Öpücüğü'nde Marek birçok insandan minyonlar yaratır, Rio'nun eşi Eva'yı Tarikat'a karşı kullanır ve sonunda Lucan'ı kendi ellerine çekmek için Gabrielle'i kaçıtır. Gabrielle kurtarılır ve Marek engellenerek kaçır, ancak Kiss of Crimson'da Kan Tutkusu uyandıran bir ilacın üretimini ve dağıtımını finanse ederek sorun yaratmaya devam eder (bkz. Ben Sullivan).

Gece Yarısı Uyanışı'nda Marek, Tegan'ın ilk eşi Minion'u (bkz. Sorcha) dönüştürenin kendisi olduğunu Tegan'a açıklar. Marek ayrıca kalan son Kadim'in gizlenmesindeki rolünü ve Irk'ın insanlığı köleleştirmesi ve Irk'ın olması gereken krallar haline gelmesi gerektiğine olan inancını da açıklar. Gizli bir müttefikin (bkz. Heinrich Kuhn) yardımıyla Tegan'ı Berlin'de esir alan ve onu Crimson ile besleyen Marek, Tegan'ı aramaya gelen Lucan ve Elise ile karşı karşıya gelir. Nadir görülen bir kararsızlık gösterisiyle Lucan, kardeşini öldürme düşüncesini gerçekleştiremeyecek kadar zor bulur. Marek bunun yerine Tegan ve Elise'in birlikte çalışmasıyla öldürülür.

Seride ilk kez geçiyor: Gece Yarısı Öpücüğü'nde görünür.

~ ~ ~

Marie Human. Dylan'ın annesi Sharon Alexander'ın arkadaşı; Brooklyn, New York'taki kaçak sığınma evinde Sharon ve Janet ile birlikte çalışıyor. Marie, Sharon'ın diğer arkadaşlarıyla (bkz. Janet ve Nancy) birlikte Dylan'ın kanser hastası annesinin yerine katıldığı Çek Cumhuriyeti gezisinde hazır bulunur. Kadınlara Dylan'ın Prag'da çektiği, Rio'nun ve Kadim'in dağdaki mağarada saklandığı yerin görüntülerini de içeren fotoğraflar ulaştığı için Marie ve iki arkadaşı daha sonra Lucan'ın emriyle Niko ve Kade tarafından akıl hastanesine kaldırılır.

Seride ilk kez geçiyor: Midnight Rising'de görünür.

~ ~ ~

Martina Breedmate ve Claire (Roth) Reichen'in Almanya'daki arkadaşı. Yetenekli bir mimar olan Martina, Claire'in Breed toplulukları etrafındaki diğer çalışmalarına hayran kalmasının ardından Claire'in isteği üzerine küçük bir bahçe parkı tasarladı. Martina parkın Claire'in eşi için olduğunu düşünmüştü ama aslında Berlin'deki Darkhaven'ına yapılan saldırıda öldüğü tahmin edilen Andreas Reichen'in anısına yapılmıştı.

Serideki ilk bahsi: Gece Yarısı Külleri'nde (telefon görüşmesi yoluyla) görünür.

~ ~ ~

Mason cinsi erkek, Bishop Darkhaven'da muhafız. İyi kalpli, güvenilir. Victor Bishop, Corinne'in Dragos ve Henry Vachon'a ihanetini ortaya çıkardıktan sonra Corinne'in annesi Regina'yı ölümle tehdit edince Mason onu korumaya gelir. Yüzleşme sırasında Victor, Mason'ın Regina'ya karşı bir şeyler hissettiğinden uzun zamandır şüphelendiğini düşünür.

Seride ilk kez geçiyor: Gece Yarısından Daha Derin'de görünür.

~ ~ ~

Mathias Rowan Breed erkek. Boston'da İnfaz Ajanı, eskiden Sterling Chase ile birlikte Ajans'ta çalışıyordu. Taken by Midnight'ın zaman çizelgesinde, Mathias gizlice Tarikat'a yozlaşmış Ajanlar ve Tarikat'ı ilgilendiren diğer konular hakkında bilgi sağlıyordu. İcra Teşkilatı'ndaki pek çok kişi güvenilirmez ve çıkarıcı olsa da Mathias iyi adamlardan biridir. Kellan Archer'ın kaçırıldığını Tarikat'a ilk o haber verir ve Kellan'ın yerini gösteren bir ipucuyla savaşçıları uyarır. Mathias, Tarikat ile birlikte Kellan'ın kurtarılmasında Ajans ekibine liderlik eder. Kaçırılma olayının ve daha sonra Boston'daki Archer Darkhaven'ın yok edilmesinin arkasında Dragos'un olduğu ortaya çıktığında, Mathias Rowan Tarikat'a bu savaşta onların müttefiki olduğunu ve Dragos'un artık onun da düşmanı olduğunu söyler.

Seride ilk kez geçiyor: Taken by Midnight'da görünür.

~ ~ ~

Megan Human. Gabrielle'in yakın arkadaşı. Megan ve polis sevgilisi Ray, Lucan oradayken Gabrielle'i kontrol etmeye gelirler ve Lucan, Gabrielle'i yerleşkeye götürmeden önce hafızalarını temizlemek zorundadır.

Seride ilk kez geçiyor: Gece Yarısı Öpücüğü'nde görünür.

~ ~ ~

Millie Dunbar Human. 87 yaşında Harmony, Alaska sakini. Alexandra Maguire'ın Kade'i ilk kez gördüğü doğaçlama belediye meclisi toplantısında hazır bulundu.

Seride ilk kez geçiyor: Shades of Midnight'da görünür.

~ ~ ~

Mira Breedmate, Montreal'de yetim kalmış ve sekiz yaşındayken Renata'nın çalıştığı aynı Breed büyüğü tarafından kaçırılmıştır (bkz. Sergei Yakut). Mira, birine gelecekte gerçekleşecek bir olayı önceden gösterme yeteneğine sahip bir Breedmate kızıdır. Ancak yeteneğinin bir bedeli vardır: verdiği her öngörü görme yetisinin bir kısmını kaybetmesine neden olur. Bu sorunla mücadele etmek için, Veil of Midnight'ın zaman çizelgesi boyunca gözlerinin üzerine bir peçe taktı. Tarikat'ın Boston'daki yerleşkesinin bir sakini olduktan sonra, Mira'ya gözlerini koruması ve bakışlarına bakabilecek diğer kişilere karşı kahin yeteneğini susturması için Gideon tarafından yaratılan özel yapım mor lensler verildi. Mira'ya, kızın vekil annesi haline gelen Renata tarafından "Fare" lakabı takıldı.

Veil of Midnight'ın zaman çizelgesi sırasında, birkaç kişi Mira'nın gözlerinde vizyonlar gördü: Nikolai, Hunter, Sergei Yakut, Edgar Fabien ve Dragos. Geceyarısının Külleri'nin zaman çizelgesinde, Mira yanlışlıkla Claire'e Andreas'ın alevler ve dumanlar içinde ölümünü gösteren bir imgelem gösterdi. Gece Yarısından Sonra Karanlık'taki olaylar sırasında, Mira yanlışlıkla Lucan'a savaş ve kan dökülmesine dair bir imgelem gösterir ve bu imgelem çok geçmeden gerçekleşir. Mira'nın Renata ve Nikolai dışında en yakın arkadaşları Kellan Archer ve Nathan'dır. Hunter ile de özel bir bağı vardır ve onu şiddetle korumaktadır. Mira ayrıca Tarikat'ın köpekleri Harvard ve Luna'ya da son derece düşkündür.

Mira, Darker After Midnight'ın zaman çizelgesinde bir çocuk olmasına rağmen, tam romantik hikayesi yirmi yıl sonra Edge of Dawn'da anlatılıyor.

Saç: sarışın

Gözler: Renksiz, ayna gibi görünecek kadar saf bir

beyaz **İrk arkadaşı işareti:** Sol şakağına yakın saç

çizgisinde **Kan kokusu:** Vadideki zambak

Eşsiz **yetenek:** önsezi, ancak gözlemci için bir aynadaymış gibi oynayan vizyonları görmez veya yorumlamaz

Eşim: Kellan Archer

Kadın kahraman: Şafağın Kıyısında (11. Kitap)

Serideki ilk sözü: Gece Yarısı Peçesi'nde görünür.

~ ~ ~

Mitch Darrow (d.) İnsan. Jenna Tucker-Darrow'un ölen kocası ve eski Alaska Eyalet Polisi. Shades of Midnight'ın zaman çizelgesinden dört yıl önce Alaska'da kızları Libby ile birlikte trafik kazasında öldü.

Seride ilk kez bahsediliyor: Shades of Midnight'da bahsedilmiştir.

~ ~ ~

Moric Kaszab (d.) Cins erkek, ikinci nesil. Dragos'un yakın çevresinden, gizli teğmenlerinden biri. Kaszab Budapeşte, Macaristan'daki İcra Dairesi'nin başındaydı. Geceyarısından Sonra Karanlık'ın zaman çizelgesinde Dragos'la video konferans yoluyla görüşüyordu ve Rogue'ları dünyanın dört bir yanındaki rehabilitasyon tesislerinden serbest bırakma kararı alınmıştı. Kaszab katliamın başlaması için sabırsızlanıyordu ve Doğuştan hakları olan geceye hükmetmek için Soy'un ayaklanmasının zamanının geldiğine inandığını ifade etti. Gece Yarısından Sonra Karanlık'ın kapanışında Kaszab, Tarikat, Andreas Reichen, Mathias Rowan ve dünyanın çeşitli yerlerinde İcra Teşkilatı'nın benzer düşünen diğer üyelerinin ortak çabalarıyla izi sürülen ve ortadan kaldırıldığı bildirilen teğmenler arasındadır.

Seride ilk kez geçiyor: Gece Yarısından Sonra Karanlık'ta görünür.

~ ~ ~

Bayan Corelli İnsan. Tess'in veteriner kliniğine kısırlaştırılması için beyaz İran kedisi Romeo'yu getiren yaşlı bir müşteri. Tess yaşlı kadına düşkündür ve bu hizmet için ondan çok daha az ücret alır; hastalarına ve onların evcil hayvanlarına gösterdiği şefkatli ilgi Tess'i yavaş yavaş mali açıdan zora sokmaktadır.

Seride ilk kez geçiyor: Kiss of Crimson'da görünür.

~ ~ ~

Bayan Kennefick Human. Boston Halk Kütüphanesi'nde çalışıyor; Savannah'nın Boston'da üniversite öğrencisiyken amiri, 1974 civarı.

Serideki ilk adı: A Touch of Midnight (novella)'da geçer.

~ ~ ~

Murdock (d.) Cins erkek. Yozlaşmış İcra Ajanı ve Dragos'un müttefiki, ancak onun yakın çevresinin bir parçası değil. Dragos'un teğmenlerinden biri olan Atlanta'daki başka bir Ajana rapor verdiğini iddia ediyor (büyük olasılıkla Shades of Midnight'ta görünen isimsiz teğmen). Murdock aslen Atlanta, Georgia bölgesindendir ancak yaklaşık elli yıl önce davranış sorunları nedeniyle Boston'a transfer edilmiştir. İnsan nüfusu arasında reşit olmayanları taciz etme ve hem insan hem de Breed sivil nüfusu üzerinde aşırı güç kullanma konusunda bir üne sahiptir.

Murdock, Sterling Chase ve Hunter Dragos ve onun İcra Teşkilatı müttefikleri hakkında istihbarat toplamak için oraya geldiklerinde Çin Mahallesi'ndeki İcra Teşkilatı barındıydı. Murdock Chase'den hoşlanmıyordu, onun öfkesini kulüpte kışkırttı ve Chase ile diğer Ajanlar arasında bir arbede çıktı. Kavganın ardından Murdock saklanmaya başladı, ancak daha sonra Chase tarafından Boston dışındaki yasadışı bir kan kulübünde av olarak insan avlarken bulundu. Chase müdahale ederek Murdock'ı etkisiz hale getirir ve sorgu ve işkence için eski bir tahıl silosuna götürür.

Sorgulama sırasında Murdock, Dragos'un bir tür Truva atı (bkz. Kellan Archer) aracılığıyla Tarikat'ın yerleşkesini bulmaya çalıştığını ve yeni bir senatörü (bkz. Bobby Clarence) hedef almak da dahil olmak üzere çok sayıda Minyon yaptığını ortaya çıkarır. Chase gerekli bilgiyi topladıktan sonra Murdock'ı öldürür.

Seride ilk kez geçiyor: Gece Yarısından Daha Derin'de görünür.

~ ~ ~

Murphy, Memur (d.) İnsan. Politikacının Sterling Chase tarafından öldürülmesinin ertesi sabahı Senatör Clarence'ın ofisinin önünde görev yapan üniformalı Boston polis memuru. Murphy iri yarı bir adamdır, yüzündeki yara izi sol kaşındaki koyu renkli yarığı ikiye bölmektedir. Dedektif Avery, Tavia Fairchild'ın senatörle olan bağları nedeniyle onun da tehlikede olduğundan korkarak, Murphy ve birkaç memuru Tavia Fairchild'ı korumak üzere bölgedeki bir otele götürmekle görevlendirir. Murphy'nin bir Minion olduğu ortaya çıkar, Sterling Chase bunu TV haberlerinde Tavia'ya eşlik eden memuru görünce fark eder. Murphy, Chase Tavia'yı Minion'dan kurtarmak için otele geldiğinde Chase tarafından öldürülür. Tavia, Chase'in Murphy'nin kalın boynunu hiçbir şey yokmuş gibi kırdığına tanık olur ve burada Sterling Chase'in sadece bir erkek olmadığını anlamaya başlar.

Seride ilk kez geçiyor: Gece Yarısından Sonra Karanlık'ta görünür.

~ ~ ~

-N-

Nancy Human. Dylan'ın annesi Sharon Alexander'ın liseden beri arkadaşı. Nancy, Sharon'ın diğer arkadaşlarıyla (bkz. Janet ve Marie) birlikte Dylan'ın kanser hastası annesinin yerine katıldığı Çek Cumhuriyeti gezisinde hazır bulunur. Kadınlar Dylan'ın Prag'da çektiği, Rio'nun ve Kadim'in dağdaki mağarada saklandığı yerin görüntülerini de içeren fotoğrafları aldıkları için Nancy ve iki arkadaşı daha sonra Lucan'ın emriyle Niko ve Kade tarafından akıl hastanesine kaldırılır.

Seride ilk kez geçiyor: Midnight Rising'de görünür.

~ ~ ~

Nassi (d.) İnsan. Tarikat'ın Boston'daki yerleşkesinden kaçtıktan sonra Jenna'yı alan ve onu otobüs terminaline götürmeyi teklif eden bir çift kötü adamdan biri olan Arnavut teslimatçı. Nassi ve ortağı bunun yerine Jenna'yı Southie'deki bir et paketleme fabrikasına götürür ve onu soğutulmuş bir odaya kilitlerler. Brock onu bulur, Nassi ve iş arkadaşlarını öldürür.

Seride ilk kez geçiyor: Taken by Midnight'da görünür.

~ ~ ~

Nathan Gen One Breed, Corinne'in oğlu, babası Dragos'la birlikte esir tutulan Kadim. Nathan'ın simsiyah saçları vardır, ancak bir Avcı olarak kafası traş edilmiştir, bu da kafa derisini kaplayan dermaglifleri görünür kılar. Annesi gibi badem şeklinde yeşilimsi mavi gözleri vardır ve ayrıca onun ESP yeteneği olan sonokinezi yeteneğine sahiptir. Bir Avcı (suikastçi olarak yetiştirilmiş) olan Nathan, Corinne'in Taken by Midnight'ın zaman çizelgesinde Tarikat tarafından serbest bırakılmasından on üç yıl önce Dragos'un üreme laboratuvarında doğmuştur.

Genetik olarak Nathan, annesinin eşi Hunter'ın üvey kardeşidir ve ayrıca Tavia Fairchild ve Dragos'un laboratuvarlarında doğan, her biri Kadim ve bilinmeyen Irkdaşlar arasındaki DNA karışımının ürünü olan diğer keşfedilmemiş Birinci Nesil dişilerle de akrabadır. Nathan sessiz ve mesafeli, anlaşılmaz biri. Henüz bir çocuk olmasına rağmen, yetiştirilme tarzı ve eğitimi sayesinde ustalıkla ölümcüldür.

Deeper Than Midnight'ın zaman çizelgesinde, Corinne ve Hunter Nathan'ı Minion bakıcısının Georgia'daki evinde bulduklarında ve onu UV tasmaından kurtarmanın bir yolunu bulduklarında, Nathan ilk başta kaçır. Ertesi gece onlara geri döner çünkü gidecek hiçbir yeri olmadığını fark eder. Çift onu Tarikat'ın Maine'deki geçici merkezine götürür ve Nathan burada Mira ve Kellan ile arkadaş olur.

Seride ilk kez geçiyor: Gece Yarısından Daha Derin'de görünür.

~ ~ ~

Nigel Traherne (d.) Cins erkek, ikinci nesil. Dragos'un yakın çevresinden, gizli teğmenlerinden biri. Traherne, Dragos'un teğmenleri arasında İcra Teşkilatı ile doğrudan bağı olmayan tek kişiydi, bunun yerine Londra, İngiltere'den iyi bağlantıları olan, zengin bir Darkhaven lideriydi. Geceyarısından Sonra Karanlık'ın zaman çizelgesinde, Haydutların dünyanın dört bir yanındaki rehabilitasyon tesislerinden serbest bırakılmasına karar verildiğinde Dragos'la video konferans aracılığıyla hazır bulundu. Traherne tek başına Dragos'un planı hakkında derin çekincelerini dile getirerek böylesine büyük bir eylemin geri alınamayacağı uyarısında bulunur. Dragos'a operasyon görevlerinde son zamanlarda yaşanan aksaklıkları hatırlatır ve Soy'un sonsuza kadar

İnsanlık çok aceleci bir karar. Eşinin hamile olduğunu ve her an doğurabileceğini, iki büyük oğlunun da kendisine bir düzineden fazla torun verdiğini söyler. Traherne'nin vicdan azabı Dragos'u öfkelenendirir ve Londra'daki sivilin arkasında kamerayla nöbet tutan Avcı tarafından Breed erkeğinin oracıkta öldürülmesini emreder. Traherne'nin boynu kırılır ve Dragos ölü erkek hiç var olmamış gibi toplantıya devam eder.

Seride ilk kez geçiyor: Gece Yarısından Sonra Karanlık'ta görünür.

~ ~ ~

Nikolai Cinsi erkek, Tarikat üyesi ve Renata'nın eşi. Yaklaşık seksen yıl önce Sibiry'a'da doğdu, soyadı alınmadı. Niko bir heyecan arayıcısı ve dişli kafalıdır. Silahları, aletleri ve patlayan şeyleri sever. Niko, Tarikat'ın savaş görevlerinde ve Haydutları öldürmek için kullanılan özel mühimmatının çoğunu özel olarak üretir. Sabırsız ve biraz ukala, patlayıcı enerjiyle dolu, ancak pervasız olmaktan uzak. Nikolai, savaşın sıcaklığında arkanızı kollayacağınız kişidir, ancak onu büyük olasılıkla önünüzde, siz daha oraya varmadan tehlikeden arınmış bir şekilde bulursunuz. Niko ve Renata birlikte yetim Mira'nın ebeveynleridir.

Saç: kumlu sarı

Gözler: buzul mavisi

Eşsiz yetenek: telepatik olarak bitki yaşamında hızlı büyüme yaratır **Eşi:** Renata (çift Mira'nın ebeveynlik sorumluluğunu paylaşır) **Kahraman** Gece Yarısı Peçesi (5. Kitap)

Seride ilk kez geçiyor: Gece Yarısı Öpücüğü'nde görünür.

~ ~ ~

Nora (d.) İnsan. Tess'in Boston'daki veteriner kliniğinde çalışan. Nora, Marek tarafından Minion'a dönüştürüldükten sonra veteriner kliniğinde Ben Sullivan tarafından işkence edilerek öldürülür.

Seride ilk kez geçiyor: Kiss of Crimson'da görünür.

~ ~ ~

Hemşire Doublemint Human. Sterling Chase'in Boston Polis Departmanı'nda vurulduktan ve şok tabancasıyla vurulduktan sonra götürüldüğü tıbbi tesiste onunla ilgilenen bir çift hemşireden biri. Chase, hastanede başucunda çiğnediği bir tomar naneli sakız nedeniyle kadın hemşireye "Hemşire Doublemint" lakabını takar. Hemşire, laboratuvarın Chase'in kan tahlillerini üçüncü kez yapması gerektiğini, çünkü sonuçların sürekli karışık çıktığını söyler. Ayrıca iş arkadaşına (bkz. Hemşire Mike) Chase'in durumundan bahsederek bu kadar büyük bir bedensel travma atlatmış olmasına şaşırdığını ifade eder. Hemşire Doublemint odadan çıktıktan sonra Chase kaçırmaya başlar.

Seride ilk kez geçiyor: Gece Yarısından Sonra Karanlık'ta görünür.

~ ~ ~

Hemşire Mike Human. Sterling Chase'in Boston Polis Departmanında vurulduktan ve şok tabancasıyla vurulduktan sonra götürüldüğü tıbbi tesiste onunla ilgilenen bir çift hemşireden biri. Mike iri bir adam, Boston aksanlı bir sesi var. Chase üzerinde çalışmakta, istatistiklerini rapor etmekte ve meslektaş (bkz. Hemşire Doublemint) diğer hastane işleriyle ilgilenmek üzere ayrıldığında ilaçlarını ve sakinleştiricilerini hazırlamaktadır. Mike hastasının bilincinin kapalı olduğunu sanmaktadır ama Chase uyanıktır ve kaçmak için fırsat kollamaktadır. Mike serum torbasını hazırlarken, Chase beslenmek için üzerine atlar, sonra da onu bayıltır. Chase hemşire önlüğünü alır ama ayakkabılar çok küçüktür. Chase Mike'ı hastane yatağına yatırır, hafızasını temizler, sonra da yürüyerek tıbbi koğuştan kaçır.

Seride ilk kez geçiyor: Gece Yarısından Sonra Karanlık'ta görünür.

~ ~ ~

-O-

Octavia "Tavia" Fairchild Gen One Breed ve Breedmate genetik melezi, Order üyesi Sterling Chase'in eşi; gündüzgezen. Darker After Midnight'ın zaman çizelgesinden yirmi yedi yıl önce Boston'da doğmuş, bebekliğinden beri teyzesi Sarah tarafından büyütülmüş, Tavia anne ve babasının öldüğü bir ev yangınından sağ kurtulmuştur. Son derece zeki ve yetenekli olan Tavia, Boston'da yıldızı yükselen bir senatörün asistanı olarak çalışmaktadır. Kişisel açıdan Tavia'nın en büyük kısıtlamaları kazadan taşıdığı "yara izleri" ve nadir görülen bir tıbbi hastalıktır.

Özel bir klinikte sık sık tedavi görmesini gerektiren bir durum. Tavia'nın fark etmediği şey ise -Tarikat'ın süregelen bir çatışmasına karışmış olan Sterling Chase ile hayatı kesişene kadar- inanarak yetiştirildiği her şeyin bir yalan olduğudur. O ne bir insan ne de saf bir Melezdur; o olağanüstü bir şeydir.

Tavia daha sonra, teyzesinin aslında onun yetiştirilmesini denetlemek ve Dragos'a rapor vermekle görevli bir Minion olduğu gerçeği de dahil olmak üzere kökenlerinin gerçeğini öğrenir. Tavia ayrıca Chase'le birlikte doktorunun muayenehanesindeki gizli laboratuvar kayıtlarını ortaya çıkardıklarında kendisi gibi başka kadınların da olduğunu keşfeder. Tavia ve Sterling Chase birlikte, Darker After Midnight'ın kapanışından hemen sonra doğan Aric ve Carys adında çift yumurta ikizlerinin ebeveynleridir.

Saç: omuz hizasında, karamel kahverengi

Gözler: bahar yaprağı yeşili

İrk arkadaşı işareti: sırtının alt kısmında

Kan kokulu: tatlı, yasak bir asmadan gelen nektar gibi

Eşsiz yetenek: fotoğrafik hafıza (ayrıca ne olduğu gerçeğini öğrendiğinde ortaya çıkan başka sıra dışı yetenekleri de vardır)

Eşim: Sterling Chase

Kadın kahraman: Gece Yarısından Sonra Daha Karanlık (10. Kitap)

Seride ilk kez geçiyor: Gece Yarısından Daha Derin'de görünür.

~ ~ ~

Odolf, kökeni Almanya'ya dayanan uzun bir soydan **gelen bir aile**. Odolflar, Kassia tarafından onun ölümünden sonra oğlu Dragos'u gizlice büyütmekle görevlendirilmişti. Ayrıca Kadim'in Çek dağlarında saklandığı yerin sırrını da taşıyorlardı. Bu sır Odolf ailesinin çoğunu çılgına çevirmiş, bu soydan gelen erkeklerin neredeyse tamamı sahip oldukları bilginin yükünden dolayı Rogue'a gitmiştir. Odolf ailesi, Kadim'in saklandığı yerle ilgili bir bilmece ve Dragos'un gizli yetiştirilmesi hakkında bir ipucu da içeren soylarının bir günlüğünü tuttu. Sonunda bu günlük aileden ayrılır ve Boston'daki Marek'e (bkz. Sheldon Raines) doğru yola çıkar. Günlük kaybolup Elise ve Tarikat tarafından ele geçirilince, Marek Odolf ailesinin üyelerine işkence etmeye başlar ve bir Breed erkeğini Marek'in Berkshires'daki ininde UV ışınlarıyla yakar. Geriye sadece bir Odolf erkeği kalır (bkz. Petrov Odolf), o da Almanya'da bir rehabilitasyon merkezinde tutulan bir Rogue'dur.

Seride ilk kez bahsediliyor: Geceyarısı Uyanışı'nda bahsedilmiştir.

~ ~ ~

-P-

Packard (d.) Cins erkek, Edinburgh suç patronu Reiver'ın uşağı. Packard, Reiver'ın işine burnunu soktukten sonra Danika'ya zarar vermek için gönderilen bir çift hayduttan biriydi. Danika'nın MacConn topraklarındaki misafir kulübesinde Malcolm MacBain (diğer adıyla Brannoc) tarafından öldürüldü.

Serideki ilk adı: A Taste of Midnight (novella) kitabında geçer.

~ ~ ~

Patrice, Kade'in ailesinin Alaska'daki Darkhaven'ında doğdu. Patrice yaklaşık altı yıldır Kade'in tek yumurta ikizi kardeşi Seth ile sözlüydü ancak Seth bu anlaşmayı hiçbir zaman yerine getirmedi. Patrice, Kade'in amcası Max'e sessizce düşkün olmuştur.

Seride ilk kez geçiyor: Shades of Midnight'da görünür.

~ ~ ~

Petrov Odolf (d.) Cins erkek. Irk arkadaşı Irina Odolf'un elli yedi yıllık eşi. Son üç yıldır Almanya'da bir Rogue rehabilitasyon tesisinde yatıyor, gece alemlerine çıktıktan sonra kana susamış bir halde Irina'ya saldırdı. Petrov, Kassia'nın oğlu Dragos'un yetiştirilmesini ve Kadim'in Çek dağlarında saklandığı yerin sırrını emanet ettiği aileden biridir. Bu yükün ağırlığı Odolf ailesinin erkeklerinin çoğunu çılgına çevirmiştir, Petrov da istisna değildir. Gece Yarısı Uyanışı'nın zaman çizelgesi sırasında akıl sağlığı tamamen bozulur ve Odolf ailesinin günlüğünde de bulunan bir bilmeceyi söylemeye başlar. Bir anlık berraklıkla Petrov "işte orada saklanıyor" diye ağzından geçirir ve bu ipucu Elise, Tegan ve Tarikat'ı Kadim'i bulmaya ve Dragos'un gerçek bir kötü adam olduğunu ortaya çıkarmaya yaklaştırır. Petrov Odolf, rehabilitasyon merkezindeyken aşırı dozda Crimson aldıktan sonra ölür.

Serideki ilk sözü: Gece Yarısı Uyanışı'nda görünür.

~ ~ ~

Phillip Cho (d.) İnsan. FBI Özel Ajanı, NYC ofisi. Jenna'nın NYC ofisinde, Jenna ve Tarikat'ın Dragos'la bağlantısı olabileceğinden şüphelendiği TerraGlobal Partners şirketi hakkında bilgi almak için aradığı Jenna'yı kabul eder ve onunla bir toplantı yapmayı kabul eder. Jenna, Cho ve ortağı Green ile toplantıya vardıktan sonra, her ikisinin de Dragos'un köleleri olduğu ortaya çıkar. Jenna'yı Efendilerine götürmek niyetiyle FBI ofisinden zorla çıkarırlar, ta ki Brock araya girip Minyonlardan kurtulmasına yardım edene kadar. Jenna ile araçta mücadele ederken Green yanlışlıkla Cho'yu başından vurarak anında öldürür ve Jenna'nın içinde olduğu aracı parçalar.

Seride ilk kez geçiyor: Taken by Midnight'da görünür.

~ ~ ~

-Q-

Quentin Chase (d.) Cins erkek. August Chase'in oğlu, Sterling'in ağabeyi. Elise Chase'in ilk arkadaşı ve Camden'ın babası. Chase'lerin çoğu gibi Harvard Üniversitesi'ne gitti. Boston'daki İcra Dairesi'nin yüksek rütbeli üyesi. Quentin, İcra Teşkilatı'nın çoğu gibi, Tarikat'ın tehlikeli kanunsuzlar olduğunu düşünüyordu. Quentin, Kiss of Crimson'ın zaman çizelgesinden beş yıl önce, Teşkilat gözetimine alınan bir Haydut tarafından saldırıya uğradığında görev başında ölmüştür. Daha sonra Darker After Midnight'ta Sterling Chase'in bu cinayetten kendisini sorumlu tuttuğu ortaya çıkar, çünkü Rogue'un silahlarını temizlemekten sorumluydu ve daha sonra Quentin'de kullanılan bir bıçağı gözden kaçırmıştı.

Seride ilk kez bahsediliyor: Kiss of Crimson'da bahsedilmiştir.

~ ~ ~

-R-

Rachel (d.) Human. Savannah'nın Boston Üniversitesi'ndeki birinci sınıf oda arkadaşı, 1974 civarı. Rachel, Gideon'un eski düşmanlarından biri tarafından öldürülür.

İngiltere'den gelen Savannah, sevgilisiyle (bkz. Bill Keaton) mesai sonrası bir buluşma sırasında üniversite kampüsünde saldırıya uğrar. Savannah, cinayet sırasında Rachel'in bileğinde olan bileziklerden birini aldıktan sonra ESP yeteneği sayesinde saldırıyı görür.

Serideki ilk adı: A Touch of Midnight (novella)'da geçer.

~ ~ ~

Ray Human. Boston polis memuru. Gabrielle'in yakın arkadaşı Megan'ın erkek arkadaşı. Ray ve Megan bir gece Gabrielle'i kontrol etmek için onun dairesine giderler ve çift orada Lucan ile karşılaşır. Lucan, Gabrielle'i Tarikat'ın yerleşkesine götürmeden önce çifti zihin fırçalar.

Seride ilk kez geçiyor: Gece Yarısı Öpücüğü'nde görünür.

~ ~ ~

Regina Bishop Breedmate, Corinne Bishop'ın Darkhaven annesi ve Victor Bishop'ın eşi. Regina, yetmiş küsur yıl önce Corinne'in kaçırılması ve öldüğünün sanılmasıyla yıkılmıştır. Eşinin Corinne'e ihaneti ortaya çıktıktan sonra Regina, Victor'un yalanlarını ortaya çıkarmakla tehdit eder, ancak Victor onu susturmak için öldürmeye hazırdır. Regina fiziksel bir mücadele sırasında Victor'u vurur, ancak onu öldürmez. Darkhaven'ın güvenlik görevlilerinden biri tarafından kurtarılır (bkz. Mason).

Seride ilk kez bahsediliyor: Gece Yarısından Daha Derin'de görünür.

~ ~ ~

Reiver (d.) Cins erkek, deri tüccarı, kan kulübü organizatörü ve Edinburgh, İskoçya'dan suç patronu. Reiver birkaç yüz yaşındadır, ilk olarak kılıcının ucunda çiftlik hayvanları, topraklar ve sadakat için baskın yaptığı sınır yürüyüşlerinde zenginlik ve kötü şöhret kazanmıştır. Reiver'in kulübünde birkaç koruması ve güvenlik görevlisi vardır (bkz. Malcolm MacBain, Thane, Kerr, Packard). A Taste of Midnight'ın zaman çizelgesinde, Danika MacConn ESP yeteneğini kullanarak şehirdeki bir Noel partisinde konuşmalara kulak misafiri olduğunda, Reiver kan kulüplerinden birine tedarik etmek için canlı kargo-insan sevkiyatı beklemektedir. Bu ticarete seyirci kalamaz ve

Masum insanların katledilmesi üzerine Danika, Reiver'ı gözetlemeye ve Boston'daki Tarikat'a rapor vermeye çalışır. Danika'nın bu çabaları Reiver'ın öfkesini çeker ve Reiver, Danika'nın işlerine karşı oluşturduğu tehdidi ortadan kaldırmak için harekete geçer. En güvendiği korumalarından birinin Danika'nın eski bir arkadaşı olduğu ortaya çıkar (bkz. Malcolm MacBain). Reiver daha sonra koruması ile Danika arasındaki bağlantıyı keşfeder ve hainin kökünü kazımak için Danika'yı rehin alır. Yüzleşme sırasında Reiver kaçır, ancak Malcolm onun izini bulur ve Reiver'ın yeraltı dünyasındaki ortaklarıyla birlikte onu öldürür.

Serideki ilk adı: A Taste of Midnight (novella) kitabında geçer.

~ ~ ~

Renata Tarikat üyesi Nikolai'nin eşi. Annesi tarafından bebekken Montreal'deki Hayırsever Merhamet Rahibeleri manastırının yetimhanesine bırakılan Renata'nın ailesi yoktur ve babasını hiç tanımamıştır. Renata on dört yaşındayken kendi başına yaşıyordu.

Veil of Midnight'ın zaman çizelgesinde, kendi başının çaresine bakmaya alışmış, yirmi yaşlarında, sokaklarda yaşayan zeki bir hurdacıdır. İki yıl önce diğer birkaç insanla birlikte sokaklardan alınıp zalim bir Soy büyüğünün (bkz. Sergei Yakut) canlı, yasadışı avı olmaya götürülene kadar bir Soydaş olduğunu ve sıra dışı yeteneğini bilmiyordu. Onu kaçıranlarla savaştı ve bu süreçte eşsiz yeteneğinin kilidini açtı. O zamandan beri kendisini kaçıran kişiye koruma olarak hizmet etmek zorunda kaldı.

Bu sıfatla, Montreal'de Renata'nın işvereniyle ilgili bir görevde olan Tarikat üyesi Nikolai ile yolları kesişti. Renata kendisini kaçıran kişiye hizmet ederken bir başka kaçırılanla, Renata'nın kanatları altına aldığı Mira adında genç bir Breedmate kızıyla da temasa geçti. Renata, her biri hayatına yön veren bir nitelik taşıyan dört adet özel yapım hançer taşır: cesaret, inanç, onur, fedakarlık. Bu hançerler ona, tek başına genç bir delikanlıyken kendisine sığınak sağlayan bir insan dostu (bkz. Jack) tarafından verilmiştir.

Nikolai ile çiftleşmesinden bu yana Renata, hem güçlü ESP yeteneği hem de silah kullanma becerisi sayesinde Tarikat'ın görevlerinde ayrılmaz bir oyuncu haline geldi.

Saç: Parlak siyah, çene hizasında açılı küt **saç**

Gözler: yeşim yeşili, badem şeklinde

İrk arkadaşı işareti: sağ bileğinin içi
Kan kokusu: sandal ağacı ve yağmur
Eşsiz yetenek: zihin patlatıcı (sadece İrk üzerinde çalışır)
Eşim: Nikolai
Kadın kahraman: Gece Yarısı Peçesi (Kitap 5)

Serideki ilk sözü: Gece Yarısı Peçesi'nde görünür.

~ ~ ~

Robert "Bobby" Clarence (ö.) Human. Genç, çekici Massachusetts Senatörü, Tavia Fairchild'ı son üç yıldır kişisel yardımcısı olarak istihdam ediyor. Boston'un Kuzey Kıyısı'nda şık bir malikanede yaşıyor, Ivy League bağlantıları var, Birleşik Devletler Başkan Yardımcısı'nın arkadaşı, Clarence'ın eski üniversite profesörü. Yeni seçilen hırslı senatör, Drake Masters (bkz. Dragos) adlı bir işadamından kampanyasına büyük katkılar almıştır. Senatör, Drake Masters'ı evindeki bir tatil partisine davet eder; Sterling Chase, Dragos'un Drake Masters kılığına girdiğini keşfeder. Darker After Midnight'ın zaman çizelgesine göre Bobby Clarence, Dragos tarafından Minion'a dönüştürülmüştür. Sterling Chase bu gerçeği ilk kez senatörü Boston polis karakolunda gördüğünde fark eder; Chase, Tavia tarafından teşhis edilmeyi bekleyen şüpheliler arasındadır. Tavia'nın hem Dragos hem de onun kölesi olan senatör tarafından tehlikeye atılabileceğini fark eden Chase, karakolda Bobby Clarence'ı öldürmeye çalışır, ancak vurularak etkisiz hale getirilir. Chase daha sonra polis gözetiminden kaçır ve senatörü malikanesine kadar takip eder, burada Chase Minion'u ve onu durdurmaya çalışan güvenlik görevlisini öldürür.

Seride ilk kez bahsediliyor: Gece Yarısından Daha Derin'de görünür.

~ ~ ~

Robert "Buddy" Vincent Human. Newport, Rhode Island'ın rıhtım bölgesinde gurme çikolata dükkânı sahibi ve Claire Reichen'in eski lise sınıf arkadaşı. Buddy, Claire'in piyano çaldığı okul senfonisinde orkestra şefinin yardımcısıydı. Gece Yarısının Külleri'nin zaman çizelgesinde Buddy Vincent, Claire ve Andreas ile dükkânında karşılaşır ve aradan onlarca yıl geçtiği için Claire'in kendi kızı olduğunu varsayar

ve neredeyse okuldaki kadar genç görünüyor. Buddy'nin Claire'i pohpohlaması ve ona yaltaklanması Andreas'ı kıskandırır.

Seride ilk kez geçiyor: Gece Yarısı Külleri'nde görünür.

~ ~ ~

Roderick "Roddy" (d.) Cins erkek, Gideon'un genç tek yumurta ikizi kardeşlerinden biri. Roddy ve kardeşi Simon, üç yüz yıldan daha uzun bir süre önce Londra'daki Darkhaven'ın dışında bir Rogue saldırısında katledildi. Daha sonra çocukların Gideon'un düşmanlarından birinin (bkz. Cyril Smithson) emriyle, Gideon'un bir düelloda başka bir Irk erkeğini (düşmanının babası) öldürmesinin ardından bir intikam cinayeti olarak öldürüldüğü anlaşılır.

Serideki ilk bahsi: A Touch of Midnight (novella)'da bahsedilmiştir.

~ ~ ~

Rose Human. Boston'daki Eastside Small Animal Rescue'da çalışmaktadır; Dante bir köpek almak için aradığında telefona cevap verir ve gizlice Tess'i daha iyi tanımak için bir koz olarak kullanmayı planlamaktadır. Rose, Dante'ye istediği köpeğin artık mevcut olmadığını bildirir, ancak onun yerine başka bir köpek satar (bkz. Köpek Harvard).

Serideki ilk bahsi: Kiss of Crimson'da telefon görüşmesiyle ortaya çıkar.

~ ~ ~

Ruarke Louvell (d.) Cins erkek, ikinci nesil. Dragos'un yakın çevresinden, gizli teğmenlerinden biri. Louvell Seattle'da uzun süredir görev yapan bir İcra Dairesi yöneticisi. Geceyarısından Sonra Karanlık'ın zaman çizelgesinde Dragos'la birlikte video konferans aracılığıyla hazır bulunmuş ve Haydutları dünyanın dört bir yanındaki rehabilitasyon tesislerinden serbest bırakma kararı alınmıştır. Louvell bu karardan dolayı biraz pişmanlık duyduğunu ifade etti, ancak sonunda bunun yapılması gerektiğini kabul etti. Geceyarısından Sonra Karanlık'ın kapanışında Louvell, Tarikat, Andreas Reichen, Mathias Rowan ve dünyanın çeşitli yerlerindeki İcra Teşkilatı'nın benzer düşünen diğer üyelerinin ortak çabalarıyla takip edilip ortadan kaldırıldığı bildirilen teğmenler arasındadır.

Seride ilk kez geçiyor: Gece Yarısından Sonra Karanlık'ta görünür.

~ ~ ~

-S-

Savannah Dupree Tarikat üyesi Gideon'un cins arkadaşı. Louisiana bataklıklarında doğup büyüyen Savannah, 1974 yılında on sekiz yaşında üniversite birinci sınıf öğrencisiyken hayatını kurtardığı Gideon ile kan bağı kurmuştur. Savannah'nın hala Louisiana'da yaşayan Amelie Dupree adında yaşlı bir insan üvey kız kardeşi vardır. Savannah babasını hiç tanımamıştır; aile içinde dedikodudan öteye gitmeyen bir gezgindir. Savannah besleyici bir kadındır ve Tarikat'ın Boston'daki yerleşkesi için evin kalbidir.

Saç: Sıkı, kısa siyah bukleler

Gözler: koyu kahverengi

İrk arkadaşı işareti: sol kürek kemiğinde

Kan rengi: manolya **Eşsiz**

yetenek: psikometri **Eşi:**

Gideon

Kadın kahraman: A Touch of Midnight (serinin ön romanı, Kitap 0.5)

Seride ilk kez geçiyor: Gece Yarısı Öpücüğü'nde görünür.

~ ~ ~

Sebastian Bishop (ö.) Cins erkek, Corinne'in Detroit'teki Bishop Darkhaven'daki erkek kardeşi ve Victor ile Regina Bishop'un oğlu. Sebastian, 1930'larda on sekiz yaşındayken kaçırıldığında Corinne'den iki yaş büyüktü. Sebastian'ın kırk yıl önce artan kana susamışlığı yüzünden çaresizlik içinde kendini öldürdüğüne inanılıyordu, ancak Deeper Than Midnight'ta babasının Corinne'e ihanet ettiğini ve onun Gerard Starkn (diğer adıyla Dragos) tarafından kaçırılmasına izin verdiğini öğrendikten sonra son derece acı çektiğini öğreniyoruz. Sebastian babasının yalanlarını, Victor'un silahlarından bazılarını Sebastian'ın kendisi için yaptığı bir dolaba aktarırken öğrenmiştir. Eski dolabın içinde, Corinne'in kaybolduğunda giydiği kıyafetleri taklit etmeleri için para ödenen terzi ve kuyumcuların makbuzları vardı.

öldürülen ve gerçek kaderini gizlemek amacıyla Corinne'e benzetilen başka bir kadın üzerinde çalışıyordu. Bunu öğrendikten sonra Sebastian kan tutkusuna kapıldı. Rogue'a dönüştü ve vahşi bir öldürme çılgınlığının ardından Sebastian babasının çalışma odasında kendini başından vurarak intihar etti.

Seride ilk kez bahsediliyor: Deeper Than Midnight'ta bahsedilmiştir.

~ ~ ~

Sergei Yakut (d.) Cins erkek, Birinci Nesil. Irkın en yaşlı ve en tehditkâr üyelerinden biri olan Sergei Yakut kimseye hesap vermez ve yalnızca kendisine hizmet eder. Aslen Rus olan Yakut, Midnight Rising ve Veil of Midnight zaman çizelgeleri sırasında Montreal, Quebec'in dış mahallelerindeki rustik Darkhaven kulübesinde yaşamaktadır.

Nikolai kötü Gen Bir'i ilk kez Niko gençken Sibirya'da görmüştür. Nikolai daha sonra Yakut'la konuşmak ve Dragos'un ırk içinde kalan tüm Gen Bireylerini öldürme niyeti konusunda onu uyarmak için Montreal'e gitmekle görevlendirilir. Yakut'un kulübesindeyken Niko, her ikisi de Yakut'un kontrolü altında yaşayan Renata ve Mira ile tanışır. Yakut, Renata'yı cezalandırıcı bir el ile yönetmektedir; Renata'yı demirlerle yakmış ve canı ne zaman isterse kanını içmekte, onu daha fazla kontrol etmek ve hızada tutmak için ona olan bağıını kullanmaktadır. Renata'nın Yakut'tan kan içmesine asla izin verilmez, çünkü Yakut tam bir kan bağıının onu ne kadar güçlü yapabileceğinden ve ESP yeteneğinden korkmaktadır.

Niko, Yakut'un kulübesindeyken onun kan kulübü faaliyetlerini ve Dragos'un yetiştirdiği suikastçılardan biri tarafından Gen Bir'in hayatına yönelik başarısız bir girişimi de öğrenir (bkz. Avcı). Yakut'un oğlu Alexei, Dragos ve yakın çevresi üzerinde güç ve nüfuz sahibi olmak için daha sonra babasına ihanet eder ve onun kulübede bir Rogue saldırısında öldürülmesini ayarlar.

Seride ilk kez bahsediliyor: Geceyarısı Yükseliyor'da bahsedilmiştir.

~ ~ ~

Seth (d.) Cins erkek, Kade'in tek yumurta ikizi kardeşi, Kade'in yırtıcı hayvanlarla psişik bağlantı kurma yeteneğini paylaşıyor. Seth'in vahşiliği Kade'inkinden daha güçlüdür, onu alt eder. Seth çalışkan ve zeki olmasına rağmen Kade kadar güçlü bir lider değildir. Seth, Kade'in Kade'i terk edebilmesine içerliyor.

Alaska'ya gidemezdi. Seth'in vahşı doğası onu insanları öldürmeye teşvik eder ve bu da sonunda Kan Tutkusu'na yol açar.

Daha sonra, Seth'in Hain olduğu ve kurtarılamayacağı anlaşılır. Son bir kefarete eyleminde Seth, Tarikat'ın kalan son Kadim'i öldürmesine yardım etmek için kendini feda eder. Kanlı bir tartışmanın ardından, hem Seth hem de Kadim dik bir uçurumun kenarından aşağı düşer; Kadim buz ve kardan oluşan bir çığın altında kalırken, Seth aşağıdaki bir kayalığın üzerinde dinlenmeye çekilir. Kade onu kurtarmaya çalışsa da Seth yaraları yüzünden ölür. Kade ve Alex, Seth'in cesedini Darkhaven ailesinin evine getirir; burada Kade babasıyla barışır ve Alex'le birlikte Seth'in cenazesine katılır.

Seride ilk kez geçiyor: Shades of Midnight'da görünür.

~ ~ ~

Sharon Alexander (d.) İnsan. Dylan'ın annesi. Sürekli yeni bir adama aşık olan ve kalbi kırılan özgür bir ruh. Dylan'ın üvey babası (bkz. Bobby Alexander) Dylan on iki yaşındayken aileyi terk ettikten sonra bir daha hiç evlenmemiş. Geceyarısı Yükseliyor'un zaman çizelgesinde Sharon bir kanser savaşının ortasındadır ve bu da Dylan'ı Sharon'ın yerine Çek Cumhuriyeti gezisine göndermesine neden olur. Sharon bu arada Brooklyn, New York'taki kaçak barınağında çalışmaya devam etmekte ve barınağın baş bağışçısı Gordon Fass'o'ya (bkz. Dragos) aşık olmaktadır.

Sharon'ın sığınma evindeki çalışmaları ve özellikle de yakın zamanda kaybolan genç bir kadınla (bkz. Toni) olan bağlantısı, Dylan ve Tarikat'ın Dragos'a yaklaşması için ipuçları sağlar. Sonunda Dragos, Sharon'ın kızının Tarikat'la ilişkisi olduğunu öğrenir ve ölümcül hastalığı olan kadınla yüzleşerek bilgi almak için onu tehdit eder. Sharon, Dragos'un bir vampir olduğunu ortaya çıkarmasına rağmen sevgili kızından ödün vermez. Dragos ile tartışması sırasında Sharon ona meydan okuyarak evinin balkonundan kasten yuvarlanır ve düşerek ölür. Sharon Alexander Queens, New York'ta gömülür, öğleden sonra düzenlenen cenazesine Dylan ve Tarikat'ın diğer Soydaşları da katılır.

Serinin ilerleyen bölümlerinde, Darker After Midnight'ın zaman çizelgesinde, Sharon Alexander'ın Yunanistan'ın Mikonos kentindeyken bir ilişki yaşadığı (bkz. Zael) ve Dylan'ın ertesi yıl doğduğu ortaya çıkar.

Seride ilk kez geçiyor: Midnight Rising'de görünür.

~ ~ ~

Sheldon Raines (d.) İnsan. Gece Yarısı Uyanışı'nın açılış sahnesinde Elise'in Boston FedEx mağazasına kadar takip ettiği minyon. Şiddet yanlısı, kavgacı bir kişidir ve Efendisi (bkz. Odolf ailesi) adına beklediği bir paketin kar fırtınası nedeniyle geciktiğini öğrenince öfkelenir. Elise, oğlu Camden'in intikamını almak amacıyla Rogue'ları ve hizmet ettikleri bilinmeyen komutanı (bkz. Marek) öldürme görevi sırasında Minion'u apartmanına kadar takip eder ve hançerle bıçaklar.

Serideki ilk sözü: Gece Yarısı Uyanışı'nda görünür.

~ ~ ~

Sheryl Human. Gabrielle'in "Dedektif" Lucan Thorne'u aramak için geldiği gece Boston Polis karakolundaki lobi resepsiyon görevlisi. Memur Carrigan'ın isteği üzerine Sheryl, lobiye gelip Gabrielle ile ilgilenmesi için bir polis psikoloğu çağırır, ancak Gabrielle psikolog gelmeden önce oradan ayrılır.

Seride ilk kez geçiyor: Gece Yarısı Öpücüğü'nde görünür.

~ ~ ~

Sidney Charles. İnsan. Harmony'nin Yerli yaşlı sakinlerinden biri ve kasabanın uzun süredir devam eden at kuyruklu belediye başkanı. Shades of Midnight'ta olaylar tırmanıp Tarikat'ın birkaç üyesi durumu temizlemek için Alaska'ya geldikten sonra Sidney Charles, birkaç düzine Harmony sakini ve yeni gelen iki Alaska Eyalet Polisi kasabanın kilisesinde toplanır ve burada Tegan, Chase ve Hunter tarafından transa sokulup zihinleri yıkanır.

Seride ilk kez geçiyor: Shades of Midnight'da görünür.

~ ~ ~

Simon (d.) Cins erkek, Gideon'un genç tek yumurta ikizi kardeşlerinden biri. Simon ve kardeşi Roderick, bir Rogue saldırısında katledildiler.

Üç yüz yıl önce Londra'daki Darkhaven'larının dışında. Daha sonra çocukların Gideon'un düşmanlarından birinin (bkz. Cyril Smithson) emriyle öldürüldüğü anlaşılır; bu cinayet, Gideon'un bir düelloda başka bir Breed erkeğini -düşmanının babasını- öldürmesinin ardından işlenen bir intikam cinayetidir.

Serideki ilk bahsi: A Touch of Midnight (novella)'da bahsedilmiştir.

~ ~ ~

Rahibe Grace Gilhooley (ö.) İnsan. Yirmi küsur yıl önce Dylan'ın annesi Sharon Alexander ile birlikte kadın sığınma evinde gönüllü olarak çalışan rahibe. Rahibe Grace, Dragos için Minion'a dönüşmüştür ve Gloucester, Massachusetts yakınlarındaki sahil evinde birkaç Breedmate'in hapsedildiği bir hücrenin gardiyanlığını yapmaktadır. Dylan, Jenna, Alex ve Renata onun evine vardıklarında, Jenna rahibeyi hemen bir Minion olarak tanır. Rahibe Grace kaçmaya çalışır ama Jenna ona saldırır. Minion olan rahibe sorulara cevap vermeyi reddeder ve Efendisi Dragos'a ihanet etmemek için kendini zehirler.

Seride ilk kez geçiyor: Taken by Midnight'da görünür.

~ ~ ~

Rahibe Margaret Mary Howland Human. Massachusetts, Gloucester'da bir huzurevinde yaşayan seksenlik rahibe. Dylan, Dragos'la bağlantısı olduğu düşünülen ölü Breedmate'ler hakkında bilgi ararken rahibenin fotoğrafını Queensboro, New York'taki St. John's Genç Kadınlar Evi'nin önünde yirmi yıllık bir sınıf resmi pozunda bulur. Dylan ve Tarikat'ın diğer bazı kadınları Rahibe Mary Margaret ile irtibata geçerek rahibenin kayıp Irkdaşları bulmalarına yardımcı olup olamayacağını öğrenmeye karar verirler. Rahibe masum bir şekilde kadınları, Dragos'a gizlice hizmet eden ve evinde bir grup Breedmate'i esir tutan Rahibe Grace Gilhooley'e yönlendirir.

Seride ilk kez geçiyor: Taken by Midnight'da görünür.

~ ~ ~

Skeeter Arnold (d.) İnsan. Tam adı Stanley Elmer Arnold. Taşçı, işsiz uyuşturucu satıcısı ve Harmony, Alaska sakini. Para kazanıyor

Zach Tucker tarafından gizlice tedarik edilen uyuşturucu ve alkolü kuru yerli nüfusa ve bölgedeki gençlere dayatmak. Skeeter, Kadim tarafından öldürüldükten sonra Toms ailesinin cesetlerinin cep telefonu ile videosunu çekip internete yükledi ve bu video Tarikat'ın dikkatini çekti. Skeeter daha sonra Dragos'un teğmenlerinden biri tarafından Minion'a dönüştürüldü. Kadim'e tanıklık edenleri ortadan kaldırma görevinde Skeeter, kasabadaki tıbbi klinikte Big Dave Grant'i bıçaklayarak öldürür. Kade daha sonra Skeeter'ı Alexandra Maguire'ın önünde öldürür ve cesedi kasabanın dışındaki dik bir vadiye atar.

Seride ilk kez geçiyor: Shades of Midnight'da görünür.

~ ~ ~

Sorcha (d.) Tarikat üyesi Tegan'ın ilk eşi. Tarikat'ın kuruluş döneminde, 1300'lerin ortalarında çiftleştiler. Sorcha masum bir genç kadındı, çingene karası bakışları ve tatlı, güven dolu bir gülümsemesi vardı. Tegan bir görevdeyken kaçırılmış ve bir süre sonra Minion olarak Tegan'a geri dönmüştü. Taciz edilmiş, tecavüze uğramış, ruhsuz bir kabuk haline gelmişti. Tegan onu iyileştirmeye çalıştı, onu kendi kanıyla besledi ve onun kanını akıttı, ama o çok ileri gitmişti. Tegan onu kurtarmaya çalışırken Kan Tutkusu'nun içine düştü. Lucan iyileşmesine yardımcı olması için Tegan'ı kilitledi, sonra da Sorcha'nın acısına son vermek için onun canını aldı. Tegan bu merhamet eylemini uzun süre Lucan'a karşı kullandı. Geceyarısı Uyanışı'nda Tegan, yıllar önce Sorcha'yı kaçırıp Dragos ve Kadim'in saklandığı yer hakkında ondan bilgi almak için onu kendi kölesi haline getirenin Marek olduğunu öğrenir.

Seride ilk kez bahsediliyor: Gece Yarısı Öpücüğü'nde bahsedilmiştir.

~ ~ ~

Sterling "Harvard" Chase Cins erkek, eski İnfaz Ajanı, mevcut Tarikat üyesi. August Chase'in oğlu, Quentin'in kardeşi. Tavia Fairchild'ın eşi. Sterling Chase bir asırdan uzun bir süre önce Boston'da doğdu ve büyüdü. Darkhaven seçkinlerinin bir parçası olan Chase, Breed'in İcra Teşkilatı ile derin bağları olan, iyi bağlantılı, politik bir aileden gelmektedir.

Chase ailesinin sloganına bağlı, "Önce görev." Ailesinin geri kalanı gibi o da Harvard Üniversitesi'nden çeşitli derecelere sahiptir ve daha önce

Kiss of Crimson'ın zaman çizelgesi sırasında Tarikat'a katılan Chase'in savaş eğitiminin çoğu akademikti. Bu durum, katı ve kitaba uygun tavrıyla birlikte Dante'nin savaşçıyla ilk karşılaştığında ona "Harvard" lakabını takmasına neden oldu, ancak ikisi daha sonra kardeş kadar yakınlaştı.

Chase'in tutucu yapısı, onu yıllardır rahatsız eden içsel bir kargaşayı gizlemektedir. Bu mücadeleler onun ailesine ve arkadaşlarına mal olmuş ve Tarikat'ın bir parçası olduğu süre içinde tehlikeli bir şekilde daha da belirginleşmiştir. Chase'in Kan Tutkusu'na karşı koyma mücadelesi neredeyse Dante ile olan dostluğuna mal oluyordu.

Chase ve Tavia, Darker After Midnight'ın kapanışından kısa bir süre sonra doğan Aric ve Carys adlı çift yumurta ikizlerinin ebeveynleridir.

Saç: altın sarısı

Gözler: mavi

Eşsiz yetenek: gölge bükücü

Eşim: Tavia Fairchild

Kahramanımız: Gece Yarısından Sonra Daha Karanlık (10. Kitap)

Seride ilk kez geçiyor: Kiss of Crimson'da görünür.

~ ~ ~

-T-

Taggart Cinsi erkek, İnfaz Ajanı. Seride ilk olarak Deeper Than Midnight'ın zaman çizelgesinde tanıtılmıştır. Taggart, Boston'un Chinatown bölgesindeki bir Ajans içki ve striptiz mekanının (sip-and-strip olarak bilinir) kapısında nöbetçi olarak görevlendirilmiş büyük bir vampirdir. Taggart ve Sterling Chase karşılıklı olarak birbirlerinden hoşlanmamakta ve birbirlerine karşı güvensizlik duymaktadırlar. Taggart, Chase ve Hunter'ın kulübe girmesine ancak Hunter'ın ne kadar ölümcül olduğunu fark ettikten sonra izin verir. Taggart, Gece Yarısından Sonra Karanlık'ın zaman çizelgesinde, Dragos'un Çin Mahallesi'ndeki İnfaz Teşkilatı mekânına girip oradaki Breed erkeklerini bariz bir şekilde kulüpte çalışan insanlardan beslenmeye ve isterlerse onları öldürmeye davet etmesiyle tekrar ortaya çıkar. Taggart katliamda yer alır, ancak daha sonra kaybolur ve seride şimdiye kadar bir daha görünmez.

Seride ilk kez geçiyor: Gece Yarısından Daha Derin'de görünür.

~ ~ ~

Teddy Toms (d.) İnsan. Harmony, Alaska'da yaşayan on dokuz yaşındaki yerli çocuk. Teddy, Kadim'in Teddy ve ailesini Harmony dışındaki kırsal yerleşimlerinde katlettiği gece Annabeth Jablonsky, Chad Bishop, Skeeter Arnold ve diğerleriyle parti yapmaktadır.

Seride ilk kez geçiyor: Shades of Midnight'da görünür.

~ ~ ~

Tegan Gen Tek Cins, Tarikat üyesi, Elise Chase'in eşi. Tegan yaklaşık yedi yüz yaşında. İnsanların arasına karışmaya gerek görmediği için soyadıyla hiç uğraşmamıştır. Tarikat'ın kuruluşundaki ilk üyelerinden biri olan Tegan, soğukkanlı, acımasız ve tarafsız olmasıyla ün salmış, grubun yalnız üyesidir.

Yüzyıllar önce Avrupa'da, Soydaşı Sorcha, Düzen'in güçlü bir Soy düşmanı tarafından kaçırılmıştı. Geri dönüşü olmayan bir noktaya kadar kanı akıtılan Sorcha, onu emen Irk erkeğinin bir Kölesi olan Tegan'a geri gönderildi (bkz. Marek). Tegan keder ve öfkeden deliye döndü ve Lucan'ın acımasız ama gerekli müdahalesi olmasaydı Kan Tutkusu'na yenik düşecekti. Tegan, arzulamaya hakkı olmayan dul bir Darkhaven Melezi olan Elise ile yolları kesişene kadar kendini tüm duygulardan soyutladığını düşündü.

Saç: altın sarısı, aslan yelesi gibi

Gözler: mücevher yeşili

Eşsiz yetenek: bir dokunuşla herkesin düşüncelerini ve duygusal durumunu okur

Eş: Sorcha (vefat etti); Elise Chase

Kahramanımız: Gece Yarısı Uyanışı (3. Kitap)

Seride ilk kez geçiyor: Gece Yarısı Öpücüğü'nde görünür.

~ ~ ~

Tess Culver Tarikat üyesi Dante'nin cins arkadaşı. Illinois kırsalında doğan Teresa Dawn "Tess" Culver, Kiss of Crimson'ın zaman çizelgesinde yirmi altı yaşındadır. Tess'in gerçek babası o on dört yaşındayken bir araba kazasında ölmüştür. Annesi kısa sürede başarılı bir yerel iş adamıyla yeniden evlenmiştir. Tess'in üvey babası on yedinci yaş gününde ona cinsel saldırıda bulunmuştur.

doğum günüydü ve bu sırada kalp krizi geçirdi. Tess'in annesi kızını desteklemek yerine azarlamış ve Tess'e özel yeteneğini kullanarak onu "iyileştirmesini" emretmiştir. Tess adamın ölümünü durdurdu, ancak daha sonra küçük çocuklara da saldırdığını keşfettikten sonra onu geri aldı.

Tess evden kaçır, okulu bitirip yeni bir hayata başlayana kadar arkadaşlarının yanında kalır ve sonunda kendi muayenehanesinde veteriner olarak çalışır. Her zaman farklı olduğunu biliyordu ve geçmişinden uzaklaşmanın kişisel şeytanlarını uzak tutacağını düşünüyordu. Ancak bir Cadılar Bayramı gecesi geç saatlerde kliniğinde karanlık ve tehlikeli bir yabancıyla karşılaştı; savaşta ağır yaralanmış olan Dante. Ona yardım etmeye çalıştığında, umutsuzca kanına ihtiyaç duyan adam onu ısırđ. Zorunluluktan başlayan bir bağ, kısa sürede derin ve kırılmaz bir aşka dönüştü.

Dante ve Tess, çocuklarının kaderindeki şifacı ve koruyucuyu simgeleyen Xander Raphael adını verdikleri yeni doğmuş bir Breed oğlunun ebeveynleridir.

Saç: bal kahvesi, uzun kıvrırcık dalgalar

Gözler: akuamarin

Çiftleşme işareti: sağ elinin başparmağı ve işaret parmağı arasında

Kan kokusu: tarçın ve vanilya

Eşsiz yetenek: dokunuşuyla iyileştirir; ayrıca bir dokunuşla iyileştirme yeteneğini iptal edebilir

Eşim: Dante

Kadın kahraman: Kızılın Öpücüğü (Kitap 2)

Seride ilk kez geçiyor: Kiss of Crimson'da görünür.

~ ~ ~

Thane cinsi erkek. İri yarı, tank gibi yapılı, ölümcül. Siyah saçları kısa bir kuyruk şeklinde, keskin bir dul tepe noktası ve şahin yeşili gözlerinin üzerinde kesik abanoz kaşları var. Thane, Reiver'ın korumalarından biridir, ancak daha sonra, Boston'daki yüksek rütbeli bir Ajans yöneticisi olan Mathias Rowan'ın onayıyla Reiver'ın organizasyonuna sızmak için gönderilen Londra dışındaki seçkin bir İcra Ajansı ekibinin bir parçası olduğu ortaya çıkar. Thane, Geceyarısının Tadı'nın kapanışında Malcolm MacBain'i İcra Teşkilatı ekibine katılmaya davet eder, ancak Mal yeni Breedmate'i Danika'ya odaklanmak için bunu reddeder.

Serideki ilk adı: A Taste of Midnight (novella) kitabında geçer.

~ ~ ~

Detroit'teki Bishop ailesi Darkhaven'da çalışan **Tilda** Breedmate.

Seride ilk kez bahsediliyor: Gece Yarısından Daha Derin'de görünür.

~ ~ ~

Toni (d.) Dylan hastanede annesini ziyaret ederken Dylan'a görünen Gotik kıyafetli Breedmate hayaleti. Toni barınakta diğer ölü Irk Arkadaşlarıyla birlikte tekrar ortaya çıkar ve Dylan'ı Gordon Fasso'nun Dragos olduğu konusunda uyarır.

Seride ilk kez geçiyor: Midnight Rising'de görünür.

~ ~ ~

-U-

Amerika Birleşik Devletleri Başkan Yardımcısı, isimsiz (ö.) İnsan. Bobby Clarence'ın Boston'daki eski üniversite profesörü, gelecek vadeden senatörün uzun süredir arkadaşı ve akıl hocası. Birleşik Devletler Başkan Yardımcısı olarak bu adam Dragos'un yüksek değerinde bir bağlantısı. Dragos, Minion senatörü ülkenin en üst düzey hükümet yetkililerine yakınlaşmak için kullanmayı planlamıştır, ancak bunun yerine Bobby Clarence'ın ölümü, Başkan Yardımcısını Dragos'un eline geçirmek için en iyi şansı sunar. Bir son dakika güvenlik endişesi planı bozunca, Dragos operasyonunu hızlandırır ve hafif bir olaydan kısa bir süre sonra Haydutları serbest bırakır. İnsan nüfusu kaos içindeyken Dragos, Başkan Yardımcısı ile bu kez politikacının Washington, D.C.'deki konutunda başka bir buluşma ayarlar. Başkan Yardımcısı, Dragos'un Başkanı tuzağına çekmesine yardım etmeyi reddedince Dragos, adamı kendi kölesine dönüştürür. Tarikat kısa süre sonra olay yerine gelir ve Dragos'u öldürdükten sonra, Başkan Yardımcısı da dahil olmak üzere tüm Minyonları Dragos'un son nefesini verdiği anda ölür.

Seride ilk kez geçiyor: Gece Yarısından Sonra Karanlık'ta görünür.

~ ~ ~

Uta Human. Rio şehirdeyken kirli bir ara sokakta duran ve beslenmeye ihtiyacı olan Berlin bölgesi fahişesi. Ona görevde olmadığını ve pezevengi yüzünden gergin olduğunu söyler (bkz. Koca Adam). Rio hızlıca kadından beslenir.

Seride ilk kez geçiyor: Midnight Rising'de görünür.

~ ~ ~

-V-

Victor Bishop (d.) Cins erkek, Corinne'in Darkhaven babası; eşinin adı Regina. Victor Bishop varlıklı, iyi bağlantıları olan ve güçlü biridir. Yaklaşık yetmiş yıl önce, Victor'un evlatlık kızı Corinne Dragos ve bir başka ortağı (bkz. Henry Vachon) tarafından esir alındığında, İcra Dairesi müdürü Gerard Starkn (Dragos'un takma adlarından biri) ile müttefikti. Victor kaçırılma olayından haberdardır, hatta oğlu Sebastian'a zarar gelmemesi için buna izin vermiştir. Hunter, Corinne'i Tarikat tarafından kurtarıldıktan sonra Detroit'e getirdiğinde Victor Bishop'un iki yüzlülüğü ortaya çıkar. Daha sonra Henry Vachon ile temasa geçerek onu ve Dragos'u fark edildikleri konusunda uyarır. Regina konuşmaya kulak misafiri olur ve Victor'la yüzleşir. Sessiz kalmasını sağlamak için onu öldürmeye hazırlanır, ancak Darkhaven'ın güvenlik görevlilerinden biri araya girer (bkz. Mason). Muhafız, yaralı Victor Bishop'u pencereden aşağı iter ve güneş ışığında ölür.

Seride ilk kez geçiyor: Gece Yarısından Daha Derin'de görünür.

~ ~ ~

Victoria Breedmate, Kade'in annesi. Kir'ün eşi. Kade, Fairbanks'in dışındaki Darkhaven ailesinin yanına döndüğünde bir çift tek yumurta ikizi erkek çocuğa daha hamiledir. ESP yeteneğinin, yani yırtıcı hayvanlarla iletişim kurma ve psişik olarak bağlantı kurma yeteneğinin oğullarını nasıl etkilediğinin farkında değildir.

Seride ilk kez geçiyor: Shades of Midnight'da görünür.

~ ~ ~

-W-

Wilhelm Roth (ö.) Cins erkek, ikinci nesil. Yozlaşmış İcra Ajanı, Hamburg, Almanya'daki Ajansın yöneticisi ve Dragos'un teğmeni. Wilhelm Roth, Claire Samuels'in ilk eşi idi. Claire'den önce Roth, Ilsa adında bir Soydaş ile çiftleşmişti. Claire'i eşi olarak almanın yolunu açmak için onu öldürdü. Wilhelm Roth, Tarikat ve Roth arasındaki bir çatışma sırasında Andreas Reichen tarafından öldürülür.

Serideki ilk bahsi: Veil of Midnight'ta isim verilmeden görünür; daha sonra Ashes of Midnight'ta görünür.

~ ~ ~

-X-

Xander Raphael "Rafe" Malebranche Cinsi erkek, Dante ve Tess'in oğlu. Deeper Than Midnight'ın zaman çizelgesinde 17 Aralık'ta doğdu. Vaftiz babası Sterling Chase olacaktı, ancak Chase ve Dante arasındaki anlaşmazlık yeni ebeveynlerin başka bir yöne bakmasına neden oldu. Darker After Midnight'ın zaman çizelgesinde, bir haftalık Rafe Tarikat'a ve vaftiz ebeveynleri Gideon ve Savannah'ya takdim edilir. Rafe, Edge of Dawn'da genç bir yetişkin ve Tarikat'ın yeni bir üyesi olarak seriye yeniden katılır.

Serideki ilk adı: Deeper Than Midnight'ta yeni doğmuş bir bebek olarak görünür.

~ ~ ~

-Y-

~ ~ ~

-Z-

Zach Tucker (d.) İnsan. Jenna Tucker-Darrow'un ağabeyi ve Harmony, Alaska'daki tek polis memuru. Alexandra Maguire'ı on yıldır tanıyor.

Yıllar sonra bir kez yatmışlar ama bir şey çıkmamış. Zach iyi bir adam gibi görünmektedir, ta ki Skeeter Arnold'a gizlice uyuşturucu ve alkol tedarik ettiği, Skeeter'ın yerel halk ve gençlere sattığı uyuşturucudan kâr ettiği ortaya çıkana kadar. Alex yaptıklarını keşfedip onunla yüzleştğinde Zach'in yolsuzluğu onun felaketi olur. Zach onu bir kar makinesiyle kovalar, ona ateş eder ama vuramaz. Zach daha sonra Kadim tarafından saldırıya uğrar ve öldürülür. Tarikat, cinayeti örtbas etmek için Zach ve Skeeter'ın kötü giden bir uyuşturucu anlaşmasında öldürüldüklerini ortaya çıkarır.

Seride ilk kez geçiyor: Shades of Midnight'da görünür.

~ ~ ~

Zael Atlantisli erkek. Dylan Alexander'ın gerçek babası. Altın sarısı saçlar, bakır çizgiler. Yoğun, tropik mavi gözler ve bronz, yanık ten. Zael'in fotoğrafı Dylan'ın annesi öldükten sonra onun kişisel eşyaları arasında bulundu. Muhteşem, yaşlanmayan adamın bileğinde deri bir bant var ve bu banttan Breedmate işareti şeklinde işlenmiş gümüş bir amblem sarkıyor. Fotoğrafın arkasında yazılı olan tek kimlik: *Zael. Mykonos. '75.*

Seride ilk kez bahsediliyor: Gece Yarısından Sonra Karanlık'ta bahsedilmiştir.

~ ~ ~

Okuyucu Soru-Cevapları

Gideon neden Savannah'ya savaş görevlerine katılmayacağına dair söz verdi? Lucan'ın ESP yeteneği nedir? Kitaplar bir film ya da televizyon dizisi haline getirilecek mi? Midnight Breed serisinde toplam kaç kitap olacak?

Serinin 2007'deki ilk çıkışından bu yana, okuyuculardan aklınıza gelebilecek hemen her konuda sorular aldım. Özellikle bu sayfanın en üstünde listelenen sorular olmak üzere, belirgin bir şekilde önde gelenler var. Bu Yardımcı kitap ve novella *A Touch of Midnight* ile en sık karşılaşılan okuyucu meraklarını gidermeye çalıştım, ancak okuyucuları istedikleri herhangi bir konuda -bana veya karakterlere- ek sorular göndermeye davet etmenin eğlenceli olacağını da düşündüm.

Çağrı web sitem üzerinden yapıldı ve birkaç hafta sonra ekibim ve ben değerlendirilmek üzere gönderilen yaklaşık bin soruyu topladık. Hepsini okuduk ve inceledik; bu hem ürkütücü hem de son derece eğlenceli bir görevdi. Midnight Breed okuyucuları sadece zeki ve meraklı değil, aynı zamanda gerçekten de komik! Başvuruları daraltarak sadece bu Companion'da yer alan soru örneklerine indirgemek inanılmaz derecede zordu. Keşke hepsini dahil edebilseydik!

Soru gönderenlere (ya da bir düzine!) teşekkür ederim. Bu kitabı şu anda elinde tutan okuyucuya, umarım seriye ve onun mütevazı, derinden minnettar yazarı olarak çalışmalarına bu düşündürücü, aptalca ve sadece eğlenceli bakışı beğenirsiniz.

Lara Adrian için sorular

Tarikatın bir üyesiyle çıkacak olsaydınız bu kim olurdu ve neden?

-Tracey A., Manchester, Birleşik Krallık

Seçmek çok zor! Bu bir sorun olurdu, çünkü savaşçıların her birine kişisel olarak karşı konulmaz bulduğum bireysel nitelikler - fiziksel görünümlerinden bahsetmiyorum bile - verdim. Muhtemelen bu kararı vermeden önce hepsini teker teker ve uzun uzun (öhöm) incelemem gerekecek.

Karakterlerin yanı sıra geldikleri ve seyahat ettikleri yerleri nasıl buluyorsunuz?

-Lois D., Burlington, MA ABD

Çoğu zaman, karakterler ve geçmişleri - nereden geldikleri de dahil olmak üzere - eksiksiz bir paket olarak hayal gücümde beliriyor. Bazen tek gereken doğru türde bir müzik ya da belirli bir şarkı veya şarkı sözü dinlemek oluyor ve bir karakteri hayata geçirebiliyorum. Ancak bazen seriyi birbirine çok benzeyen ya da hikaye karışımına heyecan verici ve yeni bir şey getirmeyen karakterlerle doldurmadığımdan emin olmak için benim açımdan biraz daha fazla çalışma gerekiyor.

Karakter arketipleri, isimler ve anlamları vs. üzerine oldukça kapsamlı bir kitap koleksiyonum var ve takıldığım ve yardıma ihtiyacım olduğu zamanlarda bunlardan yararlanıyorum (daha fazla bilgi için bu kitabın *Ek bölümüne* bakınız). Kitapların nerede geçeceğine karar verirken, eğer hikayedeki belirli bir karakterden organik olarak ilham gelmiyorsa, ya kendim seyahat ettiğim ya da hikayenin geçmesi için heyecan verici veya çağrıştırmacı bir yer olacağını düşündüğüm ilginç bir yer seçiyorum.

Brock ve Jenna'nın birlikte bir çocukları olacak mı?

-Phyllis B., Tallahassee, FL ABD

Emin değilim! Pek çok okuyucum Brock ve Jenna'nın bir çocuk sahibi olmasını umduklarını söylediler ve bence yaşadıkları onca şeyden sonra bu çift için tatlı bir ödül olurdu, ancak şu anda bile birlikte mutlular

Geleceklerinde bir bebek olmadan. Eğer seride daha da ilerlersem ve Jenna'nın dönüşmekte olduğu insan/uzaylı varlığı göz önünde bulundurarak gebe kalmaları gerektiğini (hatta kalabileceklerini?) hissedersen, o zaman onları bu yola sokmaya kesinlikle açık olurum.

Gideon ve Savannah beni büyüledi. Yakın zamanda onların özel hikayesini görebilecek miyiz? Neden söz verdiğini (savaştan kaçınmak için) ve tanışmalarını ve bağlanmalarını çevreleyen durumu öğrenmeyi çok isterim.

-Donna B., San Antonio, TX ABD

Teşekkürler, Donna! Ve yıllar boyunca bana Gideon ve Savannah'dan ne kadar hoşlandığınızı ve nasıl tanışıp aşık olduklarının hikayesini bilmek istediğinizi söyleyen herkese teşekkür ederim. Okurlardan en sık duyduğum soru bu. Bu çifte duyduğunuz sevgi için gerçekten minnettarım ve size tüm bu soruların ve daha fazlasının -sonunda- şu anda okumakta olduğunuz kitapta yer alan orijinal novella *A Touch of Midnight*'ta yanıtlandığını söylemekten mutluluk duyuyorum!

İrk Arkadaşlarının sahip olduğu tüm özel yetenekleri nasıl buluyorsunuz? Aptalca olmayan bir tanesini düşünmek benim için çok zor.

-Lawren B., Menifee, CA, ABD

Benim için de zor! Melezler uzaylı babalarından insanüstü güç, hız, uzun ömür vb. miras aldıklarından, her Melez erkeğin sadece Melez annesinin saç, göz ve ten rengini değil, aynı zamanda onun eşsiz ESP veya empatik gücünü de miras almasının güzel bir denge oluşturacağını düşündüm. Başlangıçta sadece bir kitabın konusu için dünya inşasına odaklandığımdan, bu kararın ileride ne anlama geleceğini düşünmüyordum.

Serinin üçüncü kitabına başlayana ve yayıncımdan üç kitaplık bir teklif alana kadar bu sorunun etkisini tam olarak kavrayamamıştım. Tanıttığım her Breed erkeğinin benzersiz bir yeteneği olmalı, her Breedmate'in de öyle olmalı ve hikaye dünyasında küçük bir rolde bile olsa yer alan diğer her Breed erkeği veya Breedmate de öyle olmalı. Gah!

O zamandan beri, karakterlerime uyacak ve onları benzersiz kılacak şekilde seçip uyarlayabileceğim veya birleştirebileceğim psişik yeteneklerin, süper kahraman güçlerinin ve zayıflıklarının vb. büyük bir listesini oluşturdum. Her ana karaktere hikayelerini bir şekilde zenginleştirecek (örneğin Nikolai, Brock, Tess, Claire) ya da karmaşıklataştıracak (örneğin Dante, Reichen, Kade, Elise) bir yetenek vermeye çalışıyorum.

Conlan ve Danika'nın oğlu için bir kitap yazacak mısınız?

-Loren B., Tuckerton, NJ ABD

Connor için tam bir roman planlamadım, ancak ileride seriye dahil olmasını bekliyorum. Onun için iyi bir kadın kahraman ve hikaye bulursam, muhtemelen bir novellada yer vereceğim.

Kadim gerçekten öldü mü, yoksa geri dönecek mi?

-Joni J., Grants Pass, OR ABD

O gerçekten öldü ve geri gelmeyecek.

Son Kadim'i neden "öldürdüğünü" bilmek istiyorum. Ona kendi aşk hikayesini yaratacağınızı umuyordum!

-Amber C., Rosharon, TX ABD

Serinin hayatta kalan son Kadim'i için bir yer bulmaya çalışmak çok cazipti! Ne yazık ki, birkaç nedenden dolayı gitmesi gerekiyordu. İlk olarak, serinin geçmişinde Kadimler ve Soydaşlar arasındaki eşleşmelerin, bir zamanlar aralarında aşk olsa bile (bkz. Lucan'ın ebeveynleri) iyi bitmeme eğiliminde olduğunu zaten ortaya koymuştum. Kadimler, kültürleri tahakküm ve yıkım olan uzaylı varlıklardan oluşan fetihçi, vahşi bir ırktır. Diğer vahşi yırtıcılar gibi, Kadimler de asla tam olarak evcilleştirilemez ve uzaylı yanlarını dizginlemeleri çok zordur, hatta imkânsızdır.

Kadim'in ölümünün bir başka nedeni de, eğer yaşamış olsaydı, Dragos'un laboratuvarlarında onun yavrularını doğuran tüm Irk Eşlerinin, Kadim hayatta olduğu sürece diğer Irk erkekleriyle bağ kuramayacak olmasıydı. Uzaylı olan Kadimler, Irklar gibi tek bir eşe kan bağı kurmazlar, ancak

Esaret altındayken onun kanını içmeye zorlanan soydaşlarının her biri ölene kadar onunla kan bağı kurdu.

Irklar yalnızca eşlerinden çocuk sahibi olabilir ve aynı anda yalnızca bir eşe sahip olabilirler. Kadim nasıl oluyor da aynı anda birden fazla Irkdaşını hamile bırakabiliyor?

-Amy H., West Seneca, NY ABD

Kan bağı bir Soy (erkek) ile bir Soydaş (dişi) arasındaki özel, kopmaz bir bağıdır. Kadimler yabancıdır, Soydan başka bir şeydir. Irk oğullarının aksine, Kadimlerin üremek için bir dişiyle kan bağı kurması gerekmez. Irklar Dünya'da ilk kez bu şekilde ortaya çıkmıştır - bu gezegene düştükten sonra insan yerleşimlerini ve nüfuslarını yerle bir eden yağmacı Kadimlerin dağınık yavruları olarak. Bazen, bu yağmacı Kadimlerin yolundaki kadınlardan bazılarının Soydaş olduğu ortaya çıktı ve eğer saldırganlarına karşılık verirlerse ya da bir tecavüz gerçekleşirken bir şekilde uzaylı kanından bir miktar yutarlarsa, bu uzaylı tohumu kök saldı ve bir Soy oğlu doğdu. Ancak Kadimler, yavrularını taşıyan Soydaşlara hiçbir şekilde bağlı değillerdi.

Bu biraz aptalca bir soru olacak ama kitaplarınızın adının ne olacağına siz mi karar veriyorsunuz yoksa buna başkası mı karar veriyor?

-Tonya C., San Angelo, TX ABD

Hiç de aptalca bir soru değil! Kitap başlıklarının çoğu benim orijinal seçimlerim, ancak yayıncım tarafından şu veya bu nedenle iptal edilen birkaç tane var. Örneğin, *Geceyarısı Öpücüğü* aslında *Karanlığın Öpücüğü* olarak adlandırılacaktı, ancak çıkış tarihimden birkaç ay önce, çok satan bir yazar bu başlık altında bir vampir kitabıyla çıktı ve benimkini değiştirmeye karar verdik. O zaman gerçekten çok üzül müştüm çünkü tüm kitabı *Karanlığın Öpücüğü* olarak düşünerek yazmıştım. Kapak resmini bile bu başlıkla tasarlamıştık ve son dakikada bir revizyon yapmak zorunda kaldık! Sonunda en iyisi oldu, çünkü *Geceyarısı Öpücüğü* serinin markasını tanımlamaya yardımcı oldu ve sonraki dokuz romanın başlıkları için bir model oluşturdu.

Breedmate'ler normal insanlardan mı yoksa sadece Breed'lerden mi hamile kalabilir?

-Cara C., Hopkinsville, KY ABD

İrk Eşi doğum lekesiyle doğan bir kadın bir İrk erkeğiyle kan bağı paylaşmıyorsa, hayatını normal, ölümlü bir kadın olarak yaşayacaktır. Yani, evet, bir insan erkeğinin çocuğunu taşıyabilir.

Eğer bir Melezin bir insandan kızı olursa, o da bir Melez olur mu?

-Bettina H., Maglod, Macaristan

Hayır. Bir İrkdaşın bir insan erkekten olan her çocuğu insan olarak doğacaktır.

Kadim, Jenna'nın içine kendinden bir parça yerleştirmeden önce neden ona ölümle yaşam arasında bir seçim yaptırdı?

-Necole C., Suamico, WI ABD

Bu seçimin arkasında kesinlikle bir neden var ve dizi bitmeden ortaya çıkacak.

Orijinal Kadimlerle birlikte Dünya'ya gelmeyen başka "öteki dünyalılar" var mı ve onları gelecek kitaplarda görebilir miyiz?

-Linda M., Mentor, OH ABD

Eskiler başka bir gezegenden gelen uzaylı bir ırkın parçası. Orada onlar gibi başkaları da var, elbette kendi türlerinden dişiler de var, ancak bu varlıklardan daha fazlasını seriye dahil etme planım yok. Bir yazar olarak, geldikleri dünyayı ve içinde yaşadıkları toplumu anlamanın benim için önemli olduğunu hissettim, bu yüzden serinin kendisinde bir yeri olmayan, ancak Kadimlerin ne olduğu ve kendi türleri arasında nasıl yaşadıkları konusunda arka plan oluşturan birçok ayrıntıyı erkenden çizdim.

Yarattığınız dünyayı ve karakterleri oluştururken sizi etkileyen başka seriler oldu mu?

-Yvette C., Hialeah, FL ABD

Bunu uzun soluklu bir serinin yazarından duymak garip gelebilir ama ben kararsız bir okuyucuyum ve herhangi bir seriyi birkaç kitaptan fazla takip edemeyecek kadar kolay sıkılıyorum, sonra da parlak ve yeni bir şeyler aramaya koyuluyorum. Elbette, gençken Anne Rice'a bayılırdım, ama 2005 yazında *Geceyarısı Öpücüğü*'nü yazmaya başladığımda, herhangi bir türde herhangi bir seriyi takip etmiyordum.

Düzinelerce paranormal romans ve şehir fantezisi okumuştum, ancak romantizmde vampirler söz konusu olduğunda o zamanlar gerçekten seçecek çok şey yoktu. Twilight henüz çıkmamıştı (ki henüz okumadım!) ve J. R. Ward'ın harika, tür değiştiren serisinin çıkışına da daha birkaç ay vardı. Sherrilyn Kenyon'ın birkaç romanını okumuştum, dünya kurgusunun karmaşıklığı ve daimon öldüren vampir kahramanları arasındaki dostluktan gerçekten keyif almıştım. Christine Feehan'ın ilk vampir kitaplarından bir ya da ikisini, Nancy Gideon'un ilk vampir romanlarından bazılarını (bu arada müthiş bir yazar) ve birkaçını daha okumuştum, ancak zevklerim o zamanlar bu türde bulduklarımın biraz daha karanlıktı. Lynn Viehl'in sürükleyici serisinin ilk kitabını da beğendim, karanlık ve ilgi çekici karakterlere olan özlemimi tatmin etti ama beni biraz daha romantizm özlemiyle baş başa bıraktı. Dolayısıyla, benim serimin oluşumunu etkileyen herhangi bir seriye işaret edemem, ancak bu daha çok bir okuyucu olarak kendi kişisel isteklerime hitap eden bir şey yaratma meselesiydi.

Cins vampirler yaraları iyileştirir, peki neden Rio'nun şekli bozuldu ve hiç iyileşmedi?

-Nancy C., Hope Mills, NC ABD

Irklar UV yanıklarından ve basit yaralanmalardan kendi başlarına iyileşebilir, ancak Rio'nun yaraları ağırdı ve neredeyse ölümcüldü. İyileşme sürecinde beslenseydi ve özellikle de Irk Arkadaşından beslenseydi, muhtemelen neredeyse normale dönecek şekilde iyileşebilirdi. Ama eşi Eva, o yaralandıktan çok kısa bir süre sonra kendini öldürdü ve Rio zayıf düştü ve sonrasında uzunca bir süre beslenemedi. O zamana kadar yara izleri yerleşmiş ve yok edilememişti.

Atlantisliler ve onların Soydaşlarla olan ilişkileri hakkında ne zaman daha fazla şey öğreneceğiz?

-Cameron J., Orange, CA ABD

Atlantisliler ve Soydaşlar arasındaki bağlantı ilk olarak *Deeper Than Midnight*'ta, Savannah'nın kız kardeşi Corinne'e Savannah'nın doğum lekesinin (Soydaş işareti) "periler tarafından öpüldüğü" yer olduğunu söylediğinde ima edilmişti. Atlantisliler klasik Fae'ler değildir, ancak doğaüstü, duyu ötesi güçlere sahip ölümsüz bir varlık ırkıdır.

Tıpkı geleneksel vampir efsanesini çarpıtarak ona öteki dünyadan kökenler verdiğim gibi, serimdeki Atlantislilerle ilgili olarak geleneksel Fae mitolojisine de "uzaylı" bir dokunuş yaptım. Melezler ve Atlantisliler arasındaki ilişkiye gelince, Jenna'nın Boston yerleşkesindeki Melezler ve onların gerçek öz babaları arasındaki bağlantıları kurmaya başladığı *Darker After Midnight*'ta gerçek anlamda gün ışığına çıktı. Bu ilişki seri devam ettikçe ortaya çıkmaya ve genişlemeye devam edecek.

Neden Boston'u seçtiniz (dizi ortamı için)?

-Sara F., Funchal, Madeira Portekiz

Çünkü Boston'u seviyorum! Babam bu bölgeden ve Massachusetts'teki aile köklerim Pilgrimlerin gelişine kadar uzanıyor. Ayrıca on beş yıldan fazla bir süredir çeşitli New England eyaletlerinde yaşıyorum, bu nedenle Boston ve çevresi bana evim gibi geliyor. Ayrıca, bir vampir serisinde görmeyi beklediğiniz alışlagelmiş yerlerden farklı bir ortam istedim. Boston'un tarihi bir zenginliği ve eski dünya karakteri var ama aynı zamanda çok çağdaş, şehirli ve cesur. Aynı şey Breed için de söylenebilir, bu yüzden serinin Boston'da geçmesi bana doğru geldi.

Yeni dizide Atlantisli yönünü tanıtacak mısınız?

-Angila D., McMinnville, OR ABD

Evet! Atlantisliler, *Edge of Dawn* ile başlayan seride çok daha büyük ve karmaşık bir rol oynuyorlar. Onların dünyasından karakterlerle tanışacaksınız - bazıları iyi, bazıları kötü ve bazılarının her iki kampta da bir ayağı var. Siz de

Ayrıca Atlantislilerin nasıl ortaya çıktığını ve tarihlerinin (ve geleceklerinin) Kadimler, Irklar ve insanlarla nasıl iç içe geçtiğini keşfedin.

Jenna'nın rüyasında Kadim ve bir savaşçı (Atlantis'te yaşayan) bir Kraliçe hakkında konuşurlar. Kimmiş o?

-Sara C., S.Albino-Montepulciano, Siena-Tuscany İtalya

Heh, heh, heh. Çok yakında öğreneceksin!

Serinizi okuduktan ve tekrar okuduktan sonra, Kadimlerin arka planı için bu kadar harika fikirleri nasıl bulduğunuzu merak ediyorum.

-Tracy F., Watkinsville, GA ABD

Bu fikrin ilk tohumları tamamen kocamın suçu! *Geceyarısı Öpücüğü'nün hikaye arka planını oluştururken ve vampir dünyanın kurallarına karar verirken, John'la geleneksel vampir ilmini ne kadar sevsem de Lucan ve Soy'un geri kalanının ölümsüz ya da lanetlenmiş olmasını istemediğimi paylaştım. Onların yaşayan, nefes alan, besin zincirinin en üstünde yer alan, vampir özelliklerine sahip insanüstü varlıklar olmalarını istiyordum. Şakayla karışık, "Belki de uzaylıdırlar." dedi.

O güldü ama ben kalemimi ve defterimi kaptığım gibi olabildiğince hızlı bir şekilde ayrıntıları not almaya başladım. Kadimlerin tüm geçmişi, gezegenlerinin ikliminden sosyal yapılarına, fiziksel özelliklerinden güçlü ve zayıf yönlerine kadar her şey bir anda aklıma geldi. Vampirlerimi *Predator* ve *Blade* (filmleri) arasında bir şey olarak düşünmeyi seviyorum.

Kadimler neden bir dişi üretmediler ya da üretemediler? Yani onlardan sonra gelen onca neslin sonucunda neden dişi yavrular ortaya çıkmadı?

-Tori R., Port Saint Lucie, FL ABD

Unutmayın, Irk Kadimler (uzaylı) ve Irkdaş dişilerin (yarı insan, yarı Atlantisli) yavrularıdır. Kadimlerin DNA'sı bu eşleşmede daha güçlüdür, hatta Irk'ın sonraki nesillerinde bile, bu nedenle genleri yavrularındaki cinsiyeti belirler. Bu hikaye dünyası söz konusu olduğunda, her zaman erkek üretmiştir. Dragos bu çiftleşmeyi manipüle edebildi.

Ancak üremeye bilimsel müdahale, doğal olmadığı gerekçesiyle İrk toplumu tarafından hoş karşılanmamaktadır. Kadimler'in gezegeninde, kendi türleri arasında hem erkek hem de dişi yavrular üretirler.

Neden Atlantislileri Soydaşların babaları ve Soyun yeni (eski) düşmanları olarak seçtiniz?

-Tamara K., Birkenau, Hessen Almanya

Atlantislilerin seriye herhangi bir şekilde dahil olması aslında mutlu bir tesadüftü. *Gece Yarısı Öpücüğü*'nde Kadimlerin Dünya'ya geldikten sonra tüm uygarlıkları yok ettiklerinden bahsetmiştim. Saydığım o uygarlıklardan biri de Atlantis'ti. Bunu yazdığımda, laf olsun diye bahsetmekten başka bir şey değildi, ancak daha sonra, birçok kitap sonra, sadece Soydaşların varlığını açıklamak için bir yola ihtiyacım olmadığını, aynı zamanda seri büyümeye devam ettikçe Tarikat için Dragos'tan daha büyük, daha güçlü bir düşman bulmam gerektiğini fark ettim. Atlantis gibi gizemli, saklı bir uygarlık ile Kadimler arasında bağlantı kurmak bana mükemmel bir uyum gibi geldi; hem de bunca zamandır gözümün önünde olan bir şey!

İçinde "uzaylı" vampirler olan bir hikayeyi yayıncıya kabul ettirmek zor oldu mu? Bana öyle geliyor ki uzaylı/bilim kurgu türünü ana akıma çekmek biraz daha zor.

-Amanda K., Littleton, CO ABD

Hiç sorun olmadığını söylemekten mutluluk duyuyorum. En başından beri, seriyle ilgili yapmak istediğim hemen hemen her şeyde harika bir editör desteği aldım. Bence Midnight Breed dünyasının uzaylı unsuru, zaten benim kişisel okuma ilgi alanım olmayan ve pazarlama açısından sorunlu olabilecek uzay-bilimkurgu/fantezi kategorilerine girmeyecek kadar incelikli. Ancak hiç kimse benden herhangi bir şeyi yumuşatmamı veya belirli hikaye anlatımı seçimlerinden kaçınmamı istemedi ve bu nedenle kendimi oldukça şanslı hissediyorum.

Midnight Breed serisinin büyük bir hayranıyım. Bugüne kadarki tüm kitapları aldım. Bunu daha önce soran oldu mu bilmiyorum ama tüm kitaplar arasında

Şimdiye kadar yazdığınız ırk üyeleri, en sevdiğiniz kim ve neden?

-Jennifer L., Euclid, OH ABD

Teşekkür ederim, Jennifer! Kitaplarımı beğenmenize çok sevindim. Seride kişisel olarak favori bir karakterim yok ve bu bilinçli bir seçim. Özellikle herhangi bir karaktere çok fazla aşık olmama izin vermemeye çalışıyorum, bunun yerine tüm dikkatimi ve sevgimi o anda yazdığım karakterlere odaklıyorum.

Bir yazar olarak, serinin bir "yıldızına" tüm sevgiyi gösterip diğerlerini ihmal etmenin çok kolay olabileceğini düşünüyorum. Her karakterin ve her kitaptaki romantik eşleşmenin elimden geldiğince özel olmasını ve hiç kimsenin bir diğerinin yanında sönük kalmamasını istiyorum. Okuyucular bana en çok kimi sevdiklerini söylediklerinde işimi yaptığımı hissediyorum ve net bir kazanan yok, ancak her yerde favoriler var!

Darker After Midnight ve Edge of Dawn arasındaki yılları hiç okuyacak mıyız? Yoksa onların hikaye için gerekli olmadığını mı düşünüyorsunuz?

-Amanda C. Dodge City, KS ABD

Darker After Midnight'ın sonunda yer alan First Dawn ile *Edge of Dawn*'da başlayan yeni seri arasındaki yirmi yılda geçen bir ya da iki novella yazabilirim. Şu anda aklımda bir fikir var ve o karanlık savaş yıllarının arka planında geçen bir hikaye görmenin ilginç olabileceğini düşünüyorum. Yine de o dönemde geçen tam bir roman düşünmüyorum.

Tutsak Irkdaşlar 'Geceyarısı Ele Geçirilenler'de kurtarıldıklarında Claire ve Andreas'ın evine götürüldüler. Süresiz olarak orada mı kaldılar yoksa yakındaki Darkhaven'lara mı gittiler?

-Lisa D., Raymore, MO ABD

Andreas ve Claire'in Newport, Rhode Island'daki Darkhaven'ı, serbest bırakılan Irkdaşlar için geçici barınak sağladı. O sırada hamile olanlar bebeklerini orada doğurmaya devam etti, ancak çoğu ya kendi aileleriyle yeniden bir araya geldi ya da kendilerine yeni hayatlar kurmak için yollarına devam etti

başka bir yerde. Bu kadınlardan bazılarını ya da onların yetişkin çocuklarını dizinin ikinci bölümünde tekrar görmemiz mümkün.

Şimdiye kadar tüm Gece Yarıstı Soy romanlarını okudum ve hep merak etmişimdir. Neden bu seriyi vampir türü olarak değil de aşk romanı olarak tanıtmaya karar verdiniz? Onların aşk romanlarından çok daha fazlası olduğunu hissediyorum.

-Lori D., Warwick, RI ABD

Teşekkür ederim, Lori! Serinin pazarlama kararlarını ben değil yayıncılarım veriyor, ancak kitapların her şeyden önce birer aşk romanı olduğunu düşünüyorum. Her hikaye bir kahraman ve kadın kahraman arasında gelişen romantik ilişkiye odaklanıyor ve romanda olup biten diğer her şey bu ilişkiye odaklanmanın yanında ikinci planda kalıyor. Ancak yüksek oktanlı, ilgi çekici olay örgüsüne sahip, bol macera ve gerilim içeren kitapları her zaman sevmişimdir, bu nedenle aşk romanlarıma bu unsurları yazmak bana doğal geliyor.

Tarikat'ın büyüklerinin neden bu kadar az çocuğu var? Görünüşe göre Soydaşların her biri sadece bir hamilelik geçiriyor.

-Margie E., Akron, OH ABD

Lucan'ın size muhtemelen söyleyeceği gibi, Tarikat'ın yerleşkesi, diğer askeri karargâhlar gibi, çocuk yetiştirmek için ideal bir yer değildir. Bir eşe ve çocuklara sahip olmak Karanlıkavanlar'daki sivil Irk nüfusu için iyi olsa da, Tarikat'taki savaşçıların kan bağı veya aile hayatına isteyerek girmemeleri uzun zamandır bilinçli bir tercihti. Ama birkaç yıl önce ben ortaya çıktım ve herkesin hayatını karıştırmaya başladım! Lucan ve diğerlerine direnmenin beyhude olduğunu göstermekten büyük keyif alıyorum.

g

Jenna ilk dişi Breed'e mi dönüştü?

-Miriam W., Aztec, NM ABD

Seride tanıştığımız ilk dişi Cins Tavia'dır. Jenna bir insan ve Cinslerden birine dönüşemiyor. Bununla birlikte, bazı farklılıklarla birlikte Kadimlerin genetik özelliklerinin bazılarını alıyor. Çünkü

Örneğin, Brock'un kanına karşı bir düşkünlük geliştirmiş olsa da (yani, gerçekten, onu suçlayabilir misiniz?) dişleri gelişmeyecek ve bir Cins veya Kadim gibi beslenmek için kana ihtiyaç duymayacaktır. İnsan biyolojisine sahip olması hâlâ insan gıdası tüketebileceği ve ultraviyole ışıktan etkilenmeyeceği anlamına geliyor. Yani Jenna, dizide göreceğimiz diğerlerine benzemeyen güçlü ve benzersiz bir genetik varlık.

Irk üyelerinin aileleri hakkında daha fazla şey öğrenecek miyiz?

Örneğin, Shades of Midnight'ta Kade'in ailesinin bir kısmıyla tanışmıştık. Diğer geniş aileler hakkında daha fazla şey öğrenmeyi çok isterim!

-Shannon E., Benson, NC ABD

Mevcut hikayeyi ya da metnin akışını asla tanışamayacağımız kişiler hakkında çok fazla isim ve detayla boğmadan ana karakterler için tamamen doldurulmuş geçmişler ve arka planlar sağlamaya çalışmanın zor bir denge olduğunu düşünüyorum. Bu nedenle, genellikle, bir karakterin ailesi kitapta bir rol oynamayacaksa veya hikayenin bir bölümünü açıklamak için bazı ayrıntılar gerekliyse - örneğin, bir karakterin belirli bir şekilde olma motivasyonu veya mevcut hikayede iyi veya kötü bir şey yapması

-Bu ayrıntıları atlama eğilimindeyim.

Tarikat'ın bazı üyeleri ebeveynsiz olsa da (Lucan, Dante, Rio, Gideon, sadece birkaç isim), serideki diğer önemli karakterlerin çoğunun ebeveynleri ve/veya kardeşleri olduğunu varsaymak mantıklıdır. Bu aile üyelerinin gelecek kitaplarda rolleri olup olmayacağından emin değilim. Ancak bazılarını hikayeye dahil etmek mantıklı olacaksa, buna kesinlikle açığım. Bu konuda biraz dikkatli olmam gerekiyor, yoksa seri kolayca binlerce kişilik bir kadroya dönüşebilir ve hepsi de spot ışıklarında yer almak isteyebilir!

Eğer aynı yeteneğe sahiplerse (Kellan ve Alex gibi), bu biyolojik olarak akraba oldukları anlamına mı gelir? Yoksa sadece doğa kendini mi tekrarlıyor?

-Amber F., Monroe, GA ABD

Karakterler arasında bir anne bağı olmadığı sürece, hiçbir karakterin ESP yeteneğini bir başkasınıkiyle tamamen aynı yapmamaya çalışıyorum. Kellan ve Alex'te olduğu gibi, yetenekler benzer görünüyorsa,

ve Tegan gibi, bu durumda onları ayıran ince farklılıklar var. Alexandra dokunuşuyla insanlardaki aldatmacayı tespit etme yeteneğine sahiptir. Kellan'ın dokunuşu ona bir insanın iyi ya da kötü niyetini belirleme yeteneği veriyor. Tegan'ın yeteneği ise hem insan, hem Irk, hem de Irkdaş üzerinde işe yarıyor ve ona dokunuşuyla herkesin duygusal durumunu okuma yeteneği veriyor.

Jenna, Kadim'in DNA'sı kendisine yerleştirildiği için Irkdaşlarla aynı uzun ömürlülüğe sahip olacak mı?

-Christina S., Camby, IN ABD

Evet, ama Irkdaşların aksine, Jenna normal, ölümlü bir insandan ya da çiftleşmemiş bir Irkdaştan daha uzun yaşamak için kan bağına ihtiyaç duymayacaktır. Kolaylıkla herhangi bir Cins kadar uzun yaşayacaktır.

Her zaman Irk'ı insanlara göstermeyi planladınız mı ve eğer öyleyse, neden onların ortaya çıkmasını istediniz?

-Manna G., Londra, Birleşik Krallık

Serinin orta noktasından itibaren - *Geceyarısı Yükselişi*'ni yazarken - eğer seri uzun süre devam edecekse, büyümek ve gelişmek için biraz alana ihtiyacı olduğunu fark ettim. Başından beri kaçınmak istediğim bir şey seride durgunluktu ve bana öyle geliyordu ki, yolun ilerisinde büyük bir şey olmadığı sürece her şey oldukça sıkıcı olabilirdi. Serinin bir bölümü için bir kapanış noktasına ihtiyacım olduğunu biliyordum - beni başka bir hikaye anlatma arkına taşıyabilecek iyi bir twist de sağlayacak anıtsal bir şey.

Bu dönüm noktasının ne olması gerektiği konusunda hiçbir zaman şüphe duymadım, bu yüzden o andan itibaren *Darker After Midnight*'ta ortaya çıkan olaylara doğru yazmaya başladım. Breed'i ortaya çıkarmak bana üzerinde çalışabileceğim yeni bir tuval, heyecan verici yeni çatışmalar, müttefikler ve düşmanlar verirken, ana karakterlere ve serinin özüne sadık kalmamı sağladı. Her zamankinden daha fazla eğleniyorum ve umarım okuyucular hala gelecek olan tüm kıvrımların ve sürprizlerin tadını çıkarırlar.

Rio neden Eva'nın aldatmacasını aralarındaki kan bağı sayesinde hissedememişti?

-Bettina H., Maglod, Macaristan

Rio Eva'nın artan duygularını ve fiziksel varlığını sadece kan bağı sayesinde hissedebilirdi ama bu bir zihin okuma bağlantısı değildi. Ona ihanet ederken duygularını kontrol altında tutmaya dikkat etseydi, Rio bunu asla bilemezdi. Ve eşi olarak ona duyduğu güven, onu herhangi bir aldatmacaya karşı daha da körleştirecektir.

Bir yazar olarak yaşadığınız en büyük zorluk neydi ve bunun üstesinden nasıl geldiniz?

-Rohinee I., Mumbai, Hindistan

Bir yazar olarak karşılaştığım en büyük zorluk, hayatın diğer alanlarında beni hep geride bırakan şeyle aynı: Kendinden şüphe duymak. Uzun zamandır benimle birlikte olduğu için bunun üstesinden tamamen gelebileceğimden emin değilim, ancak bir şekilde, en azından geçici olarak, onu aşmanın yollarını buluyorsunuz, bu da genellikle ihtiyacınız olan tek şey. Benim için yazarken, bir son teslim tarihinin olması yardımcı oluyor! Okurlardan her gün aldığım güzel e-posta ve çevrimiçi mesajlar da öyle. Ama sonuçta her yazma seansı, boş bir sayfanın üzerinde yanıp sönen bir imlecin yarattığı yepyeni bir cehennemle başlıyor.

Neyse ki, fikirlerimin yetersiz ya da yazdıklarımın düz olduğuna dair duyduğum korku ve kendimden şüpheye karşılık, benim için önemli olan herhangi bir şeyden vazgeçmeme izin vermeyen eşit ölçüde inatçı bir kararlılığa da sahibim. Bana cesur olmamı hatırlatması için masamda bir çerçeve içinde tuttuğum eski bir alıntı var ve hala ne zaman yazımla ya da hayattaki herhangi bir şeyle ilgili kendimden şüphe etmenin felç edici tuzağına yakalansam kendimi ona geri dönerken buluyorum: "Yapman gerekiyorsa titreyerek yap, ama yap." (Emmet Fox)

Erkek ana karakterlerinizin çok güçlü alfa tavırları var. Onları cins arkadaşlarıyla nasıl eşleştiriyorsunuz?

-Vikki K., Palm City, FL ABD

Büyük, kötü, baskın alfa kahramanlarını *severim*. Ama böyle bir erkeğe karşı koyabilmek için güçlü bir kadın olmak gerekir. İlle de fiziksel olarak güçlü demek istemiyorum (gerçi bu da iyidir - Niko'ya ya da Brock'a sorun) ama bir sürü kibirli palavra ya da karanlık, düşünceli kaşlar ve hırıltılarla korkutulmayacak bir kadın.

Çoğu zaman bir alfa kahramanı, ister duygusal bir sürtüşme isterse istediği (ya da istediğini sandığı) bir şeyin önünde duran bir engel olsun, onun için sürekli bir sürtüşme kaynağı olacak bir kadın kahramanla eşleştiririm. Diğer zamanlarda, onun sahip olduğunu bile kabul etmek istemediği daha yumuşak bir yönünü ortaya çıkaracak bir kadın kahraman arayacağım - isteksiz koruyucu veya beklenmedik kurtarıcı. Ya da onu, kadın kahramanın bir şekilde ortağı olduğu, ona güvenmeye ve onu eşit olarak görmeye zorladığı bir duruma itebilirim, ya ona bu konuda başka seçenek bırakmayarak ya da basit bir zorunlulukla.

Bu gerçekten karakterlere ve içgüdülerimin bana onlar için doğru eşleşmenin ne olduğunu söylediğine bağlı. Ve doğru eşleşme dediğimde, bunun çoğu zaman birlikte olmaları gerektiğini *düşündükleri* son kişi olduğunun farkında olun!

Karakterlerinizde en çok hangi karakter özelliğine hayranlık duyuyorsunuz ve neden?

-Lysette L., Moorpark, AL ABD

Herkeste hayran olduğum aynı özellik: Dayanıklılık. Hayat zorlu olabilir ve hepimiz yol boyunca kendi kişisel cehennemlerimizden ve eziyetlerimizden geçeriz. Zorluklardan geri dönme ya da bizi aşağı çekme tehdidinde bulunan bir şeyin üstesinden gelme becerisi çok büyüktür. Herkes cesur olabilir, özellikle de hiç sınanmadıysanız. Ancak yere serildikten veya bir şekilde "daha az" hissettirildikten sonra daha güçlü bir şekilde geri dönebilmek için ekstra bir şey gerekir. Karakterlerimin her biri bu özelliğe sahip ve umarım hikayeleri okuyucularıma hiçbir zorluğun üstesinden gelinemeyecek kadar büyük olmadığını ve hayatta katlandığımız her şey için daha güçlü olduğumuzu göstermeye yardımcı olur.

Bu seriye başlarken Lucan'ı hiç baba olarak hayal ettiniz mi?

-Michelle N., Olmsted Falls, OH ABD

Aslında, Lucan'ın hikayesini yazmaya başladığımda, on kitap sonra hem bir baba hem de asla olamayacağına yemin ettiği diplomatik lider olarak şimdiki rolüne doğru büyümesini hayal etmek bir yana, o kitabın ötesindeki hayatını hayal bile etmemiştim. Hem onun hem de benim için sürprizlerle dolu çok ilginç bir yolculuk oldu!

Mira'ninkine kadar olan tüm kitapları okuduktan sonra merak ediyorum, duygusal olarak yazmakta zorlandığınız bir kitap ya da karakter oldu mu?

-Nikki N., Marion, IN ABD

Karakterlerin hiçbiri diğerlerinden daha zor olmadı, ancak serinin başlarında belirli bir karakteri yazmamaya karar verdim çünkü kişisel olarak benim için oraya gitmenin çok zor olacağını hissettim. Başlangıçta Tegan'ı Elise'den tamamen farklı bir kadın kahramanla eşleştirmeyi planlamıştım. Onun için planım lösemiden ölmek üzere olan bir konser piyanistiydi; ancak doktorlar yanılacaktı çünkü Tegan onu alıp götürecek ve kanıyla hayatını kurtaracaktı. Seri 2005 yılında bir üçleme olarak satıldığında hikayeyi bu şekilde önerdim. Ancak Tegan'ın kitabının ilk kelimesini bile yazmadan önce, hikayenin eve çok yakın olacağını fark ettim.

O sıralarda kocamın büyük kızı Leslie, birkaç yıl önce kemoterapi sonrası nükseden ve daha sonra kemik iliği nakli gerektiren lösemi tedavisi görüyordu. Benzer bir savaş veren bir kadın kahraman için mutlu bir son yazmanın bir şekilde terapötik olacağını düşünmüştüm, ancak Leslie kötüleştikçe ve sonunda Ocak 2006'da vefat ettikçe, bu hikayenin herhangi bir bölümünü kurguda veya başka bir şekilde yeniden yaşamak istemediğimi biliyordum. Bu yüzden, aynı yıl *Kiss of Crimson*'ı yazarken, Tegan'ın kahramanını Sterling Chase'in dul baldızı Elise olarak yeniden şekillendirmeye karar verdim.

Çok sayıda hayran mektubu ve yorumu alıyorsunuz. Hayran yorumlarınız bir kitap hikayesi fikrinizi/yönünüzü etkiliyor mu? Evet ise, lütfen belirli bir durumu paylaşın.

-Madeline P., Escondido, CA ABD

Hikaye veya karakter önerileri içeren e-postalar alıyorum ve bazı okuyucuların seriye duydukları hevesi ve duygusal yatırımı takdir etsem de (cidden, bunu muazzam bir iltifat olarak kabul ediyorum!) seri için kendi vizyonuma sadık kalmak zorundayım. İyi ya da kötü, dümende sadece ben varım ve içimdeki kontrol manyağı başka türlü süzülmeyi istemez. Ama bir istisna yaptım.

Birkaç yıl önce Almanya'da ilk kitap turumu gerçekleştirdim. Etkinliklerimden birinde, 150 kişilik bir dinleyici kitlesinden bir okuyucu bana gerçekten

onları sıradan insan kadınlardan farklı kılan şeyin ne olduğunu açıklamak istiyordu. *Neden* bir Irk yavrusu taşımalarına izin veren benzersiz kan özelliklerine sahip olduklarını ve *neden* psişik olarak yetenekli olduklarını bilmek istiyordu ve benim "Um, onlar sadece farklılar" şeklindeki kuşkusuz yetersiz cevabımdan daha fazlası olması gerektiği konusunda ısrar ediyordu. Tüm hikâye kurgum ve olay örgüm boyunca, Irkdaşların kökenlerini asla net bir şekilde tanımlamadım.

Eve geldiğimde bunun benim açımdan tembelce bir yazım olduğunu fark ettim ve eğer yapabilirsem bunu düzeltmeye kararlıydım. Bu yüzden, daha önce yazdıklarımla organik olabilecek olası bir çözüm aramak için ilk kitapları taradım. Ve tahmin edebileceğimden çok daha kolay bir şekilde buldum. Seri ilerledikçe gün ışığına çıkacak olan daha fazla gizli gerçek de buldum. Bilinçaltımın benden kilometrelerce önde koşması mı, yoksa eski moda bir tesadüf mü, bilmiyorum. Ama teşekkür ederim, Dortmund'dan isimsiz Alman okuyucu! O gün bana harika bir ders verdin ve aynı zamanda serinin daha da güçlenmesine yardımcı oldun.

İrkin eşcinsel üyeleri var mı? Çünkü bana oldukça insani aşk ilişkileri içinde oldukları izlenimini veriyorlar ve bir erkek için bir erkeği sevmek doğal olmayan bir şey değil.

-Patircia P., Grimmer, Almanya

Evet, elbette, duygusal ve cinsel olarak diğer erkeklere ilgi duyan veya biseksüel olan bazı Irk erkeklerinin olması mantıklı görünüyor. Aynı şeyin Irkdaşlar ve Atlantisliler için de geçerli olduğunu düşünüyorum. Benim kişisel hissiyatım aşkın aşk olduğu ve kime ait olduğuna sadece kalbin karar verebileceği yönünde.

Hiç yazma tıkanıklığı yaşıyor musunuz ve eğer öyleyse bu tıkanıklığı nasıl aşıyorsunuz?

-Sabrina R., Newark, NJ ABD

Zaman içinde öğrendim ki, eğer bir bölüm ya da sahnede zorlanıyorsam, bunun nedeni genellikle karakter(ler)e ve/veya çatışmaya yeterince yakın yazmıyor olmamdır. Bazen yanlış karakterin bakış açısındayım ve sahneyi başka bir karakterin bakış açısından yeniden yazmam gerekir.

En iyi seçim her zaman en çok tehlikede olan karakterdir. Bazen karakterler ve sahnedeki çatışma iyidir, ancak doğru hissettirmeyen veya o anı sayfada hayata geçirmek için yeterince sinematik olarak tasvir edilmeyen başka bir şey vardır. Bu durumda, sahnenin yerini değiştirebilir, sahnenin açıldığı noktayı değiştirebilir ya da sahneyi planlarken beni en çok heyecanlandıran şeyi yakalamaya çalışabilir ve bu unsurun etkisini en üst düzeye çıkarmaya çalışabilirim.

Yarattığı onca Minion varken Dragos neden Rogue'a dönüşmedi?

-Tori R., Port Saint Lucie, FL ABD

Dragos çok kontrolcü ve titiz bir adamdı. Ve sabırlıydı. Tanrım, bu operasyon için onlarca yıllık bir planlama yapmıştı; babasıyla birlikte Kadim'i o dağ mağarasında kış uykusuna yatırdıkları ana kadar geri giderseniz, yüzyıllar. Dragos bir Minyon yaratmak için kan yutmak söz konusu olduğunda son derece mantıklı davranırdı. Sınırlarını bilir ve bağımlılığın sınırını aşmaktan kaçınmaya dikkat ederdi. Ama bu harika bir soru!

Mathias Rowan'ın kendi hikayesi olacak mı?

-Janae G., Rock Springs, WY ABD

Mathias için bir novella fikrim var ve seri devam ettikçe onu daha çok göreceğiz.

Hunter gibi daha fazla Dragos yetiştirmesi "suikastçı" görecek miyiz? Kötülük için yetiştirilmiş ama eğitimlerine sırt çevirip Tarikat için savaşılan adamlar.

-Renee S., Woodstock, IL ABD

Muhtemelen. Ayrıca bir süredir aklımın bir köşesinde Hunter gibi programa derinlemesine aşılınmamış, yetişkin bir suikastçı olan, ancak Dragos'un kontrolünden kurtulduklarında Nathan'ın yaşına daha yakın olan Birinci Nesil suikastçı "kayıp çocuklar" hakkında fikirlerim var. Bir şekilde seride onlar için de bir yer bulabilirim. Göreceğiz bakalım!

Benim sorum neden Lucan'a bir soyadı (Thorne) verdiğiniz ama diğer Tarikat üyelerinin hiçbirinin soyadı olmadığı. Onların soyadlarını ve nasıl aldıklarını bilmek isterim.

-Tami S., Hamilton, OH ABD

Lucan 900 yaşında olduğu için, Thorne soyadı gerçek bir aile isminden çok, bu yolda edindiği bir isimdir. Ortaçağ ve öncesinde soyadı yaygın değildi, bu yüzden Soy'un en eski üyelerinin çoğunun soyadı yoktu, ancak daha sonra insan dünyasına uyum sağlamalarına yardımcı olacak bir soyadı seçmişlerdi. Dante'nin zaman zaman kullandığı Malebranche ("şeytani pençeler") soyadı, en sevdiği hançerlere atıfta bulunmak için benimsediği uydurma bir isimdir.

Soyadları, Irk'ın modern Darkhaven nüfusu arasında daha yaygındır. Seride daha çağdaş bir karaktere soyadı verilmediği durumlarda, bunun nedeni ya karakterin soyadının olmaması ya da karakteri yaratırken soyadının bana bildirilmemesidir.

The Midnight Breed Serisini bir film ya da televizyon dizisine dönüştürme konusunda herhangi bir tartışma oldu mu?

-Teresa A., Knoxville, TN ABD

Çok erken bir dönemde, aile dramaları ve kadın filmleri konusunda uzmanlaşmış bir kablolu televizyon kanalından bir teklif aldık. Kimseyi şaşırtmayacak şekilde, Geceyarısı Cinsi serisinin kendileri için doğru olmadığına karar verdiler! *g* Okuyucularım seriyi film ya da televizyona uyarlayıp uyarlamayacağımı/uyarlarsam ne zaman uyarlayacağımı sık sık soruyorlar -aslında bu, Gideon ve Savannah'nın hikayesi için gelen taleplerden sonra en sık duyduğum ikinci soru.

Basit cevap, bu bana bağlı değil. Bir kitabı ya da kitap serisini canlı aksiyon dizisine uyarlamak çok pahalıdır ve bunu iyi bir şekilde yapmak için doğru stüdyonun doğru insanlarla çalışması gerekir. Dizi için sağlam bir vizyona sahip harika bir ekip gelirse, Order'ın kablolu yayında veya filmde hayata geçirildiğini görmeyi çok isterim.

Breedmate markasının tasarımını nasıl buldunuz?

-Teodora K., Lukovit Bulgaristan

İrk Arkadaşı işareti, *Geceyarısı Öpücüğü*'nde Lucan'ın uyurken Gabrielle'in üzerinde belirttiği ve neredeyse onu ısırıldığı sahneyi yazarken "ortaya çıktı". Bazen bunun gibi küçük hediyeler olur ve onları kabullenmeyi öğrenirsiniz ve daha sonra ne anlama geldiklerini anlarsınız. Tüm İrkdaşların doğuştan sahip olduğu kırmızı gözyaşı damlası ve hilal-ay doğum lekesinin anlamı bana hemen oldukça açık göründü. Doğurganlık döngüsünü (Melezler ve Atlantisliler yalnızca hilalin ağda ya da küçülme döneminde doğurgan olurlar) ve kanın gücünü ve kutsallığını (gözyaşı damlası şekli aslında bir kan damlasıdır) temsil eder.

Bir İrk birden fazla güce sahip olabilir mi?

-Jennifer K., Hampton, NH ABD

Yazar bir şeyleri berbat etmedikçe (ki bu oluyor, beni çok üzüyor) hayır. İrk yetenekleri her zaman İrkdaş annelerden miras alınır. Ancak, Chase ikizleri Carys ve Aric'in Birinci Cins bir anne ve Cins bir babadan doğmasıyla işler ilginçleşebilir!

Hunter, Nathan ve Tavia ile de akraba mı?

-Carrie B., Las Vegas, NV ABD

Evet. Hepsinin baba genleri Dragos'un üreme laboratuvarında tutulan Kadim'den geliyor.

(Çeviri) İlk kitaptan beri Lara Adrian'ın hayranıyım ve daha fazlasını okumak için sabırsızlanıyorum. Sorum şu ki, Rio ve Dylan için daha fazla hikaye olacak mı?

-Desiree D., Madrid, İspanya

Kitaplarımı beğenmene çok sevindim, Desiree-teşekkür ederim! Hikayeleri daha önce anlatılmış olan çiftlerden herhangi birini yeniden ziyaret etme veya genişletme planım yok, ancak seri devam ettikçe Rio ve Dylan'ı ve tüm karakterleri daha fazla göreceksiniz. Tüm ana karakterleri bir arada tutmaya çalışıyorum.

Dizinin devam eden hikayesine dahil olmaları mantıklı olduğu sürece bir şekilde mevcut.

Tüm İrkdaşlar kaderlerinde yazılı olan vampir eşlerini bulabilecekler mi? Vampirler içgüdüsel olarak eşlerini nasıl bulacaklarını bilirler mi yoksa bu sadece bir anda mı olur?

-Karen G., Levittown, PA ABD

Ruh eşleri ve kader eşleri Midnight Breed serisinin bir parçası değil. Çiftleri öyle eşleştirmeye çalışıyorum ki, sonunda sanki hep birbirlerine aitmişler ve birbirleri için kesinlikle mükemmellermiş gibi hissediyorlar, ancak serinin hikaye dünyasında, her İrk erkeği veya İrk arkadaşı için gerçekten kaderde belirlenmiş bir eş yok. Tıpkı bizim gibi tanışıp aşık oluyorlar - şans eseri, kazara, tamamen iyi bir talihle ve bazen de bunu tekmeleyerek ve çığlık atarak yapıyorlar.

ABD dışındaki kitapçılarda imza günü yapacak mısınız?

-Debra G., Cork, Munster, İrlanda

İronik bir şekilde, kitap turları yaptığım tek yer Amerika Birleşik Devletleri dışında! Şimdiye kadar Almanya ve İtalya'ya gittim ve kısa bir süre önce bir kongre ve imza günü için Fransa'ya gelme teklifini programdaki çakışmalar nedeniyle geri çevirmek zorunda kaldım (umarım başka bir zaman tekrar davet edilirim). Uluslararası yayıncılarım bu konuda inanılmaz derecede destekleyici oldular ve yakın gelecekte daha fazla yurtdışı kitap turu yapmayı umuyorum. Birleşik Krallık ziyaret etmeyi çok istediğim bir yer!

İmza günü için CT'ye gelecek misiniz? Sizinle tanışmak isterim. Nedense sevdiğim hiçbir yazar CT'ye gelmiyor.

-Nathasha G., Bristol, CT ABD

Teşekkürler, Nathasha! İmza günü için Connecticut'a (ve okurların yıllardır gelmemi istediği diğer tüm eyaletlere) gelmeyi çok isterim. Ne yazık ki, ABD'deki yayıncım, okurlarla yüz yüze tanışma şansını çok istediğimi açıkça belirtmeme rağmen beni kitap turlarına göndermiyor. Bu alandaki destek eksikliği

Ancak ABD'li okurlarla buluşabilmemin tek yolu halka açık kitap fuarlarına ev sahipliği yapan konferanslara katılmak, kendi başıma etkinlikler düzenlemek ya da yerel kitapçılarında benim için imza günleri düzenleyen kitap kulüplerinin yardımıyla oldu. Ve 2012'de Boston'da kendi okur konferansım olan LAMB-Con'a ev sahipliği yapmaya karar verdim. Harika zaman geçirdim ve ülkenin dört bir yanından gelen okurlarla sadece birkaç saatlik imza günlerinde değil, tüm bir hafta sonu boyunca takılmaktan gerçekten keyif aldım.

Amerika Birleşik Devletleri'nde LAMB-Con ve diğer toplantı türleri gibi daha fazla etkinlik yapmayı umuyorum, ancak lütfen masraf ve fırsat nedeniyle seçeneklerimin sınırlı olduğunu anlayın. Yaklaşan etkinliklerimden haberdar olmak için www.LaraAdrian.com adresinden haber bültenime kaydolmayı unutmayın.

Karakter için Tavia ismini nasıl buldunuz? Benim adım Tavia, bu yüzden kitabınızı okumak ve benmişim gibi davranmak çok güzeldi.

-Tavia H., White Plains, NY ABD

Merhaba, Tavia! Çok güzel bir ismin var - benim kişisel favorilerimden biri. Tavia'nın serideki isminin arkasındaki anlam, *Gece Yarısından Sonra Daha Karanlık* adlı kitabında açıklanmıştır. Ona ilk olarak Dragos tarafından Octavia adı verilmişti, çünkü onun üreme laboratuvarında doğan sekizinci başarılı canlı Birinci Nesil dişiydi.

Serinizde sadece vampirler mi olacak, yoksa kurtadamlar/şekil değiştirenler gibi başka yaratıkları da dahil edecek misiniz? Elbette yeni keşfedilmiş.

-Jaynee H., Kelseyville, CA ABD

Dizide göreceğiniz tek doğaüstü varlıklar Kadimler, Irklar ve Atlantislilerdir. Olayların bu kadar ilerlemesinden sonra başka bir şey eklemek, bence sadece yapmacık ve gerçek dışı görünecektir. Serinin başlangıcına olabildiğince sadık kalmayı tercih ediyorum ve diğer doğaüstü varlıkları veya paranormal unsurları içeren bir şey yazma dürtüsü duyarsam (ki duyuyorum!) o zaman tamamen yeni bir şeye başlamayı tercih ederim.

Bu dizi çok şaşırtıcı. Arka planda başka serileriniz var mı? Başka bir seriye mi başlıyorsunuz?

-Olivia T., Griffith, IN ABD

Teşekkür ederim, Olivia! Aslında başka seriler için de planlarım var. Bir süredir belirli bir paranormal romantizm fikri (ejderhalar!) üzerinde düşünüyordum ve bazı paranormal olmayan gerilim ve romantik gerilim hikayeleri de yazmak istiyorum. Yani, evet-daha fazlası gelecek!

Hayranlarınızın kitaplarınızdan hangi mesajı almasını umuyorsunuz?

-Lysette L., Moorpark, AL ABD

Tüm aşk romanlarımın özünde, Geceyarısı Irkı serisi dışındakilerin bile, hepimizin bir yere ait olduğu, benzersiz bir şekilde özel ve önemli olduğumuz ve ev ve ailenin kalbinizin en mutlu olduğu yer olduğu mesajı var. O yeri bulun, oraya ulaşmak için ateşin içinden geçmeniz gerekse bile. Ve aşk söz konusu olduğunda, kalbinizi değerli bir hediye gibi besleyecek ve koruyacak tek bir kişiden daha azına razı olmayın.

Carys (Chase) bir dişi ve cins. Bu onun üreme yeteneğini nasıl etkileyecek? Yani, Cins olduğu için Cins bir erkekle bağ kurabilecek mi?

-Sheri B., Tampa, FL ABD

Az sayıdaki Cins dışıdan biri olan Carys, bir Cins erkekle kan bağı paylaşabilir. Kadimler bağ kurmasa da, Soylar (onların yavruları) kurar çünkü atalarının soyunda bir yerlerde Soydaş genleri vardır. Carys'in durumunda, annesi Tavia genetik olarak değiştirilmiş bir Birinci Nesil Irktır. Bir Soydaşın aksine, Soydaş olan Carys'in ölümsüze yakın uzun ömürlü olması veya ESP yeteneğini güçlendirmesi için kan bağına ihtiyacı olmayacaktır.

Savaşçılardan birinin kalbi bir insan kadın tarafından sahiplenilecek mi? Böyle bir ihtimal var mı?

-Larissa M., Londrina, Brezilya

Elbette, Irklardan birinin bir insan kadına aşık olması kesinlikle mümkün olabilir. Örneğin, Brock'un Jenna'yı seveceğini düşünüyorum.

ve onu ölümlüden daha fazlasına dönüştüren uzaylı DNA'sı olmasa bile onu eşi olarak istiyor. Ancak gerçek bir ölümlü ile Tarikat'ın savaşçılarından birinin eşleşmesini içeren bir kitap yazacağımı sanmıyorum çünkü insan eşini yaşlılık ve ölüm nedeniyle kaybedeceğini bilmenin üzüntüsü her zaman romantizmin üzerine karanlık bir gölge düşüren bir hayalet olacaktır. Bence bir ölümlü ve bir ölümsüz arasındaki aşk hikayesi çok güzel ama aynı zamanda doğası gereği trajik ve seri için planladığım bir şey değil.

Tek bir şeyle hatırlanacak olsaydınız, bunun ne olmasını isterdiniz?

-Sarah P., Tomah, WI ABD

Vay canına, zor soru! Kulağa çok saçma gelecek ama umurumda değil. Eğer tek bir şeyle hatırlanacaksam, umarım bu nezakettir. Hayat çok kısa, çok zor ve onu açık, sevgi dolu bir kalpten daha azıyla yaşamak için çok değerli.

Seks hakkında yazmayı nasıl öğrendiniz ve bunu aksiyonun içine ne zaman yerleştireceğinizi nasıl biliyorsunuz?

-Heidi S., Münih, Almanya

LOL! Yılların pratiği ve titiz araştırma, Heidi. *Hayır, seks hakkında yazmanın sırrı, çekingenliğinizi kapıda bırakmak ve bir gün binlerce gözün (ebeveynleriniz ve kayınvalideniz de dahil, Tanrı onlara yardım etsin) her terli, inleyen kelimeyi okuyacağı gerçeğini göz ardı etmektir. Eğer kahraman kadın kahramana *bunu* yaptığında Mary Teyze'nin ne düşüneceği konusunda endişeleniyorsanız ya da tam tersi, iyi bir seks sahnesi yazmak gerçekten zordur. Bu yüzden, gelecekteki izleyicileri görmezden gelin ve her şeyin ortaya çıkmasına izin verin (ahem).

"Aksiyonun" ne zaman "aksiyonun" içine yerleştirileceğine gelince, bu gerçekten bir duyarlılık ve sağduyu meselesidir. Örneğin, bir silahlı çatışmanın ortasına bir seks sahnesi yerleştirmek muhtemelen iyi bir seçim değildir. Aynı şekilde, kadın kahramanın kötü adamlar tarafından neredeyse tecavüze uğradığı bir sahneden ateşli bir aşk sahnesine geçmek ve azgın bir alfa vampir kahraman tarafından boynunun ısırılması da iyi bir seçim değildir. İyi bir seks sahnesi erotik ve heyecan verici olmalıdır, ancak aynı zamanda hikayenin dokusu içinde bir anlam ifade etmelidir.

Tüm hikayeler arasında yazması en zor olanı hangisiydi?

-Isabel P., M n h, Almanya

Her hikayenin kendine özgü zorlukları var ve her kitabın yazımı sırasında sa larımlı yolmak ya da g zya larına bo ulmak istediğim zamanlar oluyor. Neyse ki, bu anlar asla çok uzun sürmüyor! Ancak benim için diğerlerinden daha sorunlu olan özel bir kitap vardı - zor bir hikaye veya karakterler nedeniyle değil, o sırada sağlık açısından başıma gelen ve fark etmedi im bir şey nedeniyle.

Gece Yarısının Külleri'ni yazarken ani ve akut bir gıda alerjisi sorunu yaşadım. Penisilin dışında hiçbir şeye alerjim olmamıştı ve o zaman bile, herhangi bir yiyeceği bana yasaklayan büyük bir mesele değildi. İ im bittiğinde sağlıklı beslendi imi düşünerek haftada    kez belirli bir salata yemeye ba ladım. Bu salatanın üzerinde gorgonzola peyniri de dahil olmak üzere çeşitli lezzetli şeyler vardı... eğer farkında değilseniz (benim olmadığım gibi) gorgonzola peyniri penisilinle doludur! Birkaç hafta boyunca aşamalı olarak çok hastalandım ve nedenini bilmiyordum. Her gün migren ağrıları. Sa   izgimde ve kafa derimde kurdeşen. Gözlerim kan  ana ına d nm  t  ve yüzümde garip, düzensiz  i likler vardı. Berbat bir haldeydim! Konsantre olmakta zorlanmaya, kendimi kopuk ve uyu uk hissetmeye ba ladım.

Kitabın taslağını teslim ettim ve editörüm birkaç gün sonra birkaç sayfalık düzeltmeler ve kitaptaki çeşitli şeylerle ilgili sorularla beni aradı. Bu endişe verici görünmeyebilir, ancak ben neredeyse hiç revizyon yapmam (m kemmeliyet iyim ve yapabilece im en iyi şey olmadığı sürece herhangi bir kitabı bırakmaktan nefret ederim). Kitabı elden geçirirken çok zorlandım, ufak tefek şeyleri düzeltmem bile sonsuza kadar s recekm   gibi görünüyordu ama yine de sa lı ımla ilgili bir şeylerin yanlış gittiğine dair noktaları birle tiremiyordum. Bir aydan uzun bir süredir kendimi yavaş yavaş zehirledi imi anlamam için büyük bir alerjik reaksiyon geçirmem ve sabahın    nde acil servise gitmem gerekti! O zamana kadar o kadar berbat bir haldeydim ki, kendimi biraz olsun toparlayabilmek için tam anlamıyla be  yıl ve her gün alerji hapı kullanmam gerekti. Asıl üzücü olan, k f veya mantar içeren herhangi bir yiyeceğe karşı hala çok alerjim var ve bu muhtemelen asla normale dönmeyecek. Artık peynir ya da herhangi bir tür mantar yok! :::cries:::

Bu garip bir soru olabilir. Ama Cinsler yiyeceklerini aldıklarından beri, insanlar gibi tuvaleti kullanıyorlar mı? Bunu sormak garip gelebilir ama bir gün aklıma geldi ve merak ettim.

-Ashley P., Newark, DE ABD

Aslında bu çok mantıklı bir soru! Irkın üyeleri çok az miktarda ve sadece insan görüntüsü vermek için zorlandıkları nadir durumlar dışında yiyecek tüketmezler. Dolayısıyla, vücutları insanlarla aynı temel tesisatla donatılmış olsa da, ana besinleri zamanın %99,9'unda taze kandır.

Ancak Irkdaşlar tam bir yemek düşkünüdür. Besin olarak ihtiyaç duydukları tek şey eşlerinin kanı olduğundan, beslenmek için değil zevk için yerler. Bu yüzden Tarikat'ın yerleşkesinde ve Darkhavens'ta banyo olması mantıklıdır. Ama beni banyo alışkanlıkları hakkında yazarken göremezsiniz, çünkü... şey, iğrenç. Fantastik şeylere bağlı kalmayı tercih ediyorum ve gerisini okuyucunun hayal gücüne bırakıyorum!

Ekstra hassas duyuşsal becerileriyle, kadınların regl dönemlerinde sorun yaşamıyorlar mı? Vampirler hakkında bir şey okuduğumda ya da vampirlerle ilgili bir film izlediğimde hep aklıma gelen bir soru bu...

-Marijke W., Julianadorp, Noord-Holland Hollanda

LOL! Sizi yukarıdaki soruda yer alan "fantastik şeylere bağlı kalmak" ile ilgili kısma yönlendirmeme izin verin. *g*

Yazı kalemimi hayatım pahasına korurum, kimsenin onu kullanmasına ya da dokunmasına izin vermem, sadece bakabilirler. Bu da benim soruma yol açıyor, hiç ticari bir mağazanız olacak mı?

-Mary P., Griffin, GA ABD

LOL! Bir ürün mağazası açmak için çok sayıda talep aldık ve yakında açılacağını bildirmekten heyecan duyuyorum! Mağaza, www.LaraAdrian.com adresindeki web sitemin yeniden tasarımının bir parçası olacak ve Midnight Breed serisine ait her türlü eğlenceli ürünün yanı sıra tüm kitaplarımın imzalı (veya imzasız) kopyalarını da sunacak. Büyük Açılış duyurusunu web sitemin haber bülteninde bulabilirsiniz, muhtemelen 2013 Yazında.

Yeni bir kitap için yeni Breed karakterleri bulmak veya eski karakterleri canlandırmak için onları açıklamak sizin için ne kadar zor?

onun geniş popülaritesinin ırkı canlı tutmak istediğini biliyor muydunuz?

-Jean R., Watertown, CT ABD

Size şunu söyleyeyim, serinin bitmesini asla istemeyen okurlar duymak çok güzel bir sorun! Ve iyi bir şeyin devam etmesini istemek çok cazip. Bu kitapları yazarken çok eğleniyorum ve binlerce hevesli okurun bir sonraki Midnight Breed romanını mağazalara gelir gelmez ellerine almak için can attığını bilmekten daha motive edici bir şey olamaz.

Ama aynı zamanda serinin uzun süreli hayranlarına ve kendime karşı serinin bütünlüğünü korumak ve sırf yapabildiğim için sonsuza kadar uzatmamak gibi bir sorumluluğum olduğunu hissediyorum. Ben olay örgüsü kuran bir yazarım, bu yüzden açık uçlu, net bir yönü veya çözümü olmayan dolambaçlı bir seri düşüncesi beni biraz daha fazla tedirgin ediyor! Bitirmem gereken bir serinin yıllar sonra sona ermesi riskini almaktansa, onu gereğinden önce tatmin edici ama sınırlı bir sonuca ulaştırmayı tercih ederim.

İrkdaşlar için cenaze törenleri nelerdir?

-Tori R., Port Saint Lucie, FL ABD

Neyse ki dizide bir İrkdaş cenazesine katılma ihtiyacı duymadık (henüz...), ancak cesedin serbest bırakılması dışında, Irklardan biri için yapılan törenlere çok benziyor. Bir İrk üyesi söz konusu olduğunda, güneş ölen kişinin bedenini alır ve onu küle çevirir. Bir Soydaş için ayinler yapıldıktan sonra bedeni yakılır ve külleri, eğer bir eşi varsa eşinin ölümüne kadar, eğer eşi yoksa Darkhaven ailesinin yanında kalır. Cenaze törenlerini bu Yoldaş kitabının *Ritüeller* bölümünde bulabilirsiniz.

Midnight Breed kitaplarını yazmadan önce Tina St. John olarak Dragon Chalice fantezileriniz vardı. Midnight Breed'in herhangi bir bölümü kısmen Ejderha Kadehi serisinden esinlendi mi, daha fazla veya farklı geliştirmek istediğiniz bir karakter ya da diğerinden esinlenen herhangi bir olay örgüsü var mıydı?

-Karen W., St. Catharines, ON Kanada

Çok zekice bir gözlem, Karen! Ejderha Kadehi üçlemesini (her zaman bir dörtleme olmasını planlamıştım) Geceyarısı Irkı kitaplarına başlamadan birkaç yıl önce yazdım. Ejderha Kadehi serisinde, ilk kitabın kahramanı Braedon, gizli, efsanevi bir diyardan gelen şekil değiştiren bir kurt anne ile insan bir babanın oğludur. Braedon, annesinin soyu sayesinde, kayıp insanları veya nesneleri takip etme ve bulma konusunda yeteneklidir, bu da ona Avcı lakabını kazandırır (Geceyarısı Irkı serisindeki Avcılarla hiçbir ilgisi olmamasına rağmen). O kitapta Lara adında küçük ama önemli bir karakter de var!

Ancak muhtemelen bahsettiğiniz karakter, bu serinin kötü adamının uşağı ve Braedon'un bir zamanlar arkadaşı olan Draec les Nantres'tir. Bu karanlık anti kahramanı çok sevmiştim (hala da seviyorum) ve Midnight Breed serisi karakterlerinde, özellikle de Dante'de ondan parçalar vardı. Ejderha Kadehi serisinin asla bitmemesi gerekiyordu, ancak üçüncü kitabı teslim ettikten sonra bu kitaplar için olan yayın sözleşmem iptal edildi ve Ejderha Kadehi hikayesinin en iyi kısmını henüz bitirme şansım olmadı. Bir gün bitireceğim, umarım yakında.

Midnight Breed Serisi'nin sonunda kaç kitap olacak?

-Rebecca D., Morristown, TN ABD

Şafak Vakti'ni takiben seriyi tamamlamak için yedi roman ve yol boyunca bir avuç novella daha planladım. Her şey söylenip bitmeden önce bu sayının biraz değişmesi mümkün, ancak seri, Şafağın *Sınırında* ile başlayan mevcut ikinci yayda planlanan bir sonuca doğru ilerliyor.

Sıradaki kitabın kime ait olduğunu öğrenmek için ölüyorum. Nathan, lütfen?

-Jamie R., Centennial, CO ABD

Aslında sırada Nathan'ın kitabı var! 2014'ün başlarında *Crave the Night*'ı bekleyin.

Lara, Midnight Breed serisinin ve içindeki tüm harika karakterlerin bu kadar çok insanın hayatına dokunduğunu bilmek seni nasıl hissettiriyor?

pek çok insan, pek çok farklı ve derin şekilde?

-Kathleen E., Meksika, NY ABD

Tek kelimeyle: alçakgönüllü. Pek çok kişi kariyerime aslında Orta Çağ'da geçen tarihi romanlar yazarak başladığımı farkında değil. Yedi roman yazdım ama şu ya da bu nedenle piyasada ya da okurlar arasında hiçbir zaman ilgi görmedi. Bu yüzden, sadece kendim (ve editörüm!) için hikayeler anlatarak bilinmezlik içinde yazmaya alışmışım. Dünyanın dört bir yanında kitaplarımdan keyif alan ve karakterlerimi benim kadar seven okuyuculara sahip olmanın ne kadar inanılmaz olabileceği hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Aldığım her e-posta, her sosyal ağ paylaşımı ve mesajı, bir imza gününde ya da konferansta tanıştığım ve bana zaman ayırıp kitaplarımdan onlar için ne ifade ettiğini ya da sadece bir sonrakini sabırsızlıkla beklediklerini söyleyen her okuyucu, çoksatar başarısının diğer tuzaklarını gölgede bırakan bir hediye. Okurlarımı sevdiğimi söylemek kulağa çok klişe geliyor ama bu doğru. Ve bana geri verdikleri sevgi karşısında tamamen alçakgönüllü ve şaşkınım.

Karakterler için Sorular

Aslında tüm Irkdaşlara: Gerçekten bir Cins erkekle yaşamak nasıl bir şey? İnsan erkekleriyle aynı kötü alışkanlıklara sahipler mi? Ve yatak odasındaki özel yetenekleri ve bir savaşçı olmaları buna değer mi?

-Mendi O., Summerville, SC ABD

:::Tarikatın kadınları bu yüklü soruyla kimin başa çıkacağını görmek için beklerken odanın her yerinde eğlenen bakışlar ve özel gülümsemeler ::::

(Evet, o son kısım. Kesinlikle. Buna değer.

~ ~ ~

BROCK

Jenna'yı kanında hissetmemeye nasıl dayanabilirsin?

-Cerstin W., Hueckelhoven, Almanya

Jenna'yı kalbimde ve ruhumda hissediyorum. Onda isteyebileceğim ya da ihtiyaç duyabileceğim her şeye sahibim. Aramızdaki bağ daha güçlü olamazdı, olduğu gibi.

~ ~ ~

CLAIRE

Wilhelm'in Darkhaven'ına ilk getirildiğinde ve daha sonra onun eşi olduğunda, ikiniz birlikteyken Andreas ile yaşadığın her şeyi hatırladığında aklından neler geçiyordu?

-Shauna R., Palm Bay, FL ABD

Keder. Acı. Kafa karışıklığı. Andre tarafından ihanete uğramış gibi hissediyordum ama bundan da öte, birlikte geçirdiğimiz son gecede onu kendimden uzaklaştırdığım için korkunç bir pişmanlık duyuyordum. Güvensizliğimin aramızı açmasına izin verdim. Tartıştığımız o ilk gece ya da onu takip eden uzun geceler ve aylar boyunca geri gelmediğinde, onu bir daha görebileceğimi ummak için hiçbir nedenim yoktu. I

Wilhelm Roth ile aptalca ve tehlikeli bir seçim yaptım. Andre'yi hayatımdan uzak tutmak için ne kadar ileri gidebileceğini fark etmemiştim.

Andre ve ben sadece dört ay birlikte olduktan sonra elli yıl ayrı kaldık. Neyse ki, şimdi yeniden eş olarak bir araya geldiğimize göre, kaçırdığımız ortak anları telafi etmek için dünya kadar zamanımız var.

~ ~ ~

DANIKA

Merhaba, Danika!!!! Hikayeye zaten devam ederken girdiğimizin farkındayım. Senin Conlan'ı pek göremedik. Highlander'ların büyük bir hayranıyım. Conlan'la birlikte en sevdiğiniz anınız hangisi?

-Ginelle B., Caledonia, MI ABD

Birlikte geçirdiğimiz yaklaşık dört yüz yıl boyunca pek çok şey yaşadık. Ama hiçbirisi oğlumuzu birlikte yaptığımız andan daha tatlı değildi. Hayatımızda bir çocuğa yer vermediğimiz o kadar uzun süreden sonra, bu eksikliğe alışmıştık. Ama sonra Con ve ben aynı gün uyandık ve aşkımızın çemberine yeni bir hayat katmak için karşı konulmaz bir dürtü hissettik. Şimdi merak ediyorum, sonunun geldiğini hissetmiş olabilir mi? Acaba ben de hissettim ama farkına varamadım mı?

Connor'ı yaratmak için seviştığımız ve kanımızı paylaştığımız gece, cesur savaşçım Conlan'ı gördüğüm en hassas, en savunmasız geceydi. Ve onu hiç bu kadar sevmemiştim. Dört yüz yıl boyunca onu o değerli andaki kadar sevmemiştim.

Connor Tarikat'a katılacak mı?

-Phuong T., Angier, NC ABD

Annesi olarak, farklı bir yol seçmesi için dua ediyorum. Ama Connor babasının oğlu ve kalbimde onun bir savaşçı olduğunu biliyorum.

~ ~ ~

GABRIELLE

Breedmates'in tatil günleri var mı? Siz kızlar çıldırıyor musunuz? Klostrofobik olabilirler ya da güneşte olmayı özleyebilirler gibi görünüyor.

-Lawren B., Meniffee, CA ABD

Bazen günübirlik gezilere çıkıyoruz. Ama tahmin edebileceğiniz gibi, Dragos'un da işin içine girmesiyle Boston çevresindeki şiddet artınca daha az çıkmaya başladık. Lucan ve diğer savaşçılar gündüz aktiviteleri sırasında bizi korumak için orada olmadıklarında tedirgin oluyorlar, bu yüzden bizden çok onların akıl sağlığı için hepimiz yerleşkenin güvenliği dışındaki zamanımızı kısıtlamaya karar verdik. İnternet alışverişi ve market teslimatı için şükürler olsun!

Lucan'la ilişkinizde bir şeyi yeniden yapabilecek olsaydınız bu ne olurdu?

-Sandy S., Olathe, KS ABD

(Gabrielle gülümser ve Lucan'a doğru özel, samimi bir bakış gönderir)
Tek bir şey değil. Bence şu ana kadar her şeyi gayet iyi yapıyoruz.

~ ~ ~

GIDEON

Neden gözlük takıyorsun? Cinsin gözleri iyi görmüyor mu?

-Edan E., Indianapolis, IN ABD

Doğru. İrkin tamamı kusursuz görme yeteneğiyle doğar. Ben de farklı değildim, ta ki 1974 civarında işler benim için kötüye gidene kadar.

(Dante odanın diğer ucundan homurdanır) Disko kimse için iyi değildi, dostum.

(Gideon onu görmezden gelir, omuz silkerek arkasına bakar)
Louisiana'da biraz sorun yaşadım. En ince ayrıntısına kadar öğrenmek isterseniz, Savannah ve ben şu anda elinizde tuttuğunuz kitap için tüm detayları anlattık.

Bu her zaman bilmek istediğim bir şeydi Gideon... Diğerleriyle birlikte Haydutlarla savaşmayı özlediğin oluyor mu?

-Kimberly M., Apopka, FL ABD

(Savannah'nın elini eline alır, başparmağını arkadaşının pürüzsüz tenine sürter) Elbette, aksiyonun tam ortasında olmayı özlüyorum. Ama benim için daha da önemli olan birine bir söz verdim. Şimdi diğer hatırı sayılır yeteneklerimi kullanarak -eğer kendim söylersem- Düzen'in düşmanlarımızı başka, daha yaratıcı yollarla alt etmesine yardımcı oluyorum.

~ ~ ~

AVCI

Ebeveynlik sizi nasıl değiştirdi?

-Sandy S., Olathe, KS ABD

Bunun beni değiştirmedeği hiçbir yol düşünemiyorum. Hayatımda bu kadının aşkı sayesinde değişmeyen tek bir şey bile düşünemiyorum. *(Corinne'i odada toplanan herkesin önünde utanmadan öper)*

~ ~ ~

LUCAN

Savaşçılara neden bu kadar saygısızlık ediliyor? Irkın koruyucularının, en eskilerinden bahsetmiyorum bile, Darkhavenlar tarafından neden hor görüldüğünü anlamıyorum. Birilerinin hayatlarımızı kurtarmaya çalışmasını takdir eden bu insandan hizmetiniz için teşekkür ederim.

-Liz F., Springfield, MO ABD

(Övgü ya da minnettarlıktan rahatsız olduğu belli bir şekilde başını sıkıca sallar) Bırakın bize saygısızlık etsinler. Biz işimizi yaparız ve kendi yöntemimizle yaparız. Kurşunlar ve kan uçuşurken kimsenin bizden şikayet ettiğini duymadım. Yöntemlerimize saygısızlık eden varsa, ön saflara gelsin ve bizimle birlikte ateşi göğüslesin.

Kimin Tarikat'ın bir parçası olacağına tam olarak nasıl karar veriyorsunuz? Neden Darkhaven gençlerinden birini değil de Kade ve Brock'u seçtiniz? Tarikata katılmak için geçilmesi gereken testler var mı?

-Diane Y., Toms River, NJ ABD

Bir savaşçı olarak Darkhaven gençliği mi? (*sırtmasını bastırmaya çalışır ve başaramaz*) Tarikat fırsat eşitliği sunan bir işveren değildir ve bunun için özür dilemem. Yeni yelerimiz savaşçılardan birinin tavsiyesiyle gelir ya da bendeniz tarafından seçilir. Onları bir iki devriyeye çıkarır, nelerden oluştuklarını görürüz. Gün ağardığında hâlâ ayakta olanlar bir sonraki tura kalır. Er ya da geç, buğday samandan ayrılır. Sonra kimin kalıp kimin gideceğine karar veririm.

Bir vampir tekrar insana dönüşebilir mi?

-Tiffany M., Port Arthur, TX ABD

Bir kedi tekrar kurbağaya dönüşebilir mi? Tamamen farklı bir hayvan. Irk ve insanlar için de aynı şey geçerli. Değişiklik yok, geri dönüş yok.

Lucan neden aktif gleri olan Cins Arkadaşlarını savaşa yardım etmek için kullanmıyor? Korunmaları gerektiğini biliyorum ama birçoğu eşlerine yardım etmek için kullanılabilir gibi görünüyor.

-Tiffany S., APO, AE ABD

Niko'nun eşini savaşın n saflarına çağıran kişi ben olmayacağım ama Renata ya da Tarikat'ın diğer kadınları görevlerimize katkıda bulunmak isterlerse bulunabilirler ve bulunuyorlar da. şimdiye kadar oldukça iyi bir sicilleri de var. Eğer bir tazelemeye ihtiyaınız varsa, *Veil of Midnight*, *Ashes of Midnight*, *Taken by Midnight* ve *Darker After Midnight* kitaplarına göz atın.

Hayatında ne oldu ya da olmaya devam ediyor, Lucan, seni her zaman bu kadar kızdıracak ne oldu? Başlangıçta Gabrielle ile bile, kızgın görünüyorsun! Ona çok ihtiyaın varmış gibi davranıyorsun ama bu bile seni kızgın gösteriyor!

-Lynn K., Willards, MD ABD

(Neden kızgın olduğumu düşünüyorsun? Sana kızgın mı görünüyorum? (*kaşları daha da atılır, boğazının arkasından hırılıtlar yükselir*) Tanrı aşkına, ben

her zaman kızgın değilim. (Gideon kıkırdamasını güçlükle bastırırken sırtarak) Gabrielle'e olan hislerimi sorman da neyin nesi? Buradaki herkesin önünde ortaya çıkıp ona ihtiyacım olduğunu söylemem mi gerekiyor? Kahretsin, evet, ona ihtiyacım var. Onu seviyorum, lanet olsun! Ve bu soru-cevap oturumundaki diğer herkesin sadece bir ya da iki sorusu varken benim neden bu kadar çok sorum var?

:::Lara aceleyle odaya giriyor şimdi :::

Oookay, bugün katıldığın için teşekkürler, Lucan. Devam ediyoruz!
Sırada kim var?

~ ~ ~

MIRA

Hiç gözlerinize bakmanın geleceği göstermemesini dilediniz mi?

-Christian W., Keansburg, NJ ABD

Evet. Neredeyse her gün bunu diliyordum. Ama şimdi daha iyi.

~ ~ ~

NATHAN

Üvey kardeşlerinizden herhangi biriyle, örneğin annenizle (ve onların anneleriyle) birlikte Tarikat tarafından kurtarılanlarla görüştünüz mü?

-Julia H., Duisburg, Almanya

Hayır, hiçbiriyle tanışmadım. Yine de bazılarını Boston ve başka yerlerde gördüğüme eminim.

Annen ve Hunter seni bulmadan önceki kısa hayatında kaç kişiye suikast düzenledin?

-Shannon C., West Yarmouth, MA ABD

Hem de çok. Onları saymaya zaman ayırmak ya da dikkat etmek eğitimimin bir parçası değildi.

~ ~ ~

NIKOLAI

Niko, Tarikat için havai silahlar ve cephaneler tasarlamaya nasıl başladı?

-Rachel S., Tampa, FL ABD

Tampa'dan Rachel S. neden benimle üçüncü şahıs olarak konuşuyor? (*İkiz gamzelerini göstererek sırıtıyor*) Unutmayın, Soğuk Savaş döneminin zirvesinde Sibiry'a'da doğdum ve büyüdüm. Silahlar ve cephaneler benim dış çıkarma oyuncaklarımdı.

~ ~ ~

RENATA

Tarikat'ın ilk kadın "savaşçı" üyesi olmak nasıl bir duygu?

-Katy N., Alfortville, Fransa

Oldukça harika. Ve bununla demek istediğim, bu bir onur.

~ ~ ~

RIO

Neden sadece Dylan tehlikeyken ölü arkadaşının hayaletini görebiliyordun?

-Lara B., Barrys Bay, ON Kanada

Neden o gün Çek dağlarında Dylan'ı bana yönlendirdi? Hayatımı kurtarmak mı istedi, yoksa Dylan'da gerçek eşimi bulmamı mı istedi? Bunları Eva'ya sormanız gerekir.

Eva o otoyolda bana görüldüğünde, sanırım öldükten sonra, Dylan Dragos tarafından kaçırıldığında yaptığı gibi bana ulaşmak için hiç bu kadar çabalamamıştı. Belki de Dylan'la olan kan bağı bu düzlemle öteki düzlem arasındaki boşluğu doldurmaya yardımcı oldu ve Eva'nın bana görünmesini sağladı.

Sebebi ne olursa olsun, Eva'nın o gün benim için yaptıklarına minnettarım. Bizim için, Dylan ve benim için. Hayatımın sonuna kadar Eva'dan nefret edeceğimi sanmıştım. Artık ona karşı nefret duymuyorum.

~ ~ ~

SAVANNAH

Gideon ile uzun süredir çiftleşiyorsunuz, genç Irk çiftlerine aşkı/romantizmi sonsuza dek sürdürmeleri için ne gibi tavsiyelerde bulunabilirsiniz?

-Madeline P., Escondido, CA ABD

Sizi korkutsa bile eşinize karşı dürüst olun. Her şeyinizi paylaşın ve birlikte sahip olduğunuz sevginin sizi her şeyin üstesinden getireceğine güvenin.

~ ~ ~

STERLING CHASE

İkiz babası olarak, onların bebeklik/çocukluk dönemlerine dair en güzel anılarınız neler? Eminim bir sürü sevimli hikayeniz vardır.

-Madeline P., Escondido, CA ABD

(Çocuklarımla küçüklik anılarımda genellikle Carys'in bir belaya bulaştığı ve Aric'in onu kurtarmak için koşturduğu görülür. Şimdi düşününce, büyüdüğü için pek bir şey değişmedi.

~ ~ ~

TAVIA

Yıllar sonra artık yarı Cins olarak, hem kan hem de insan yiyeceği yiyebiliyor musunuz?

-Angela B., Hillsboro, OH ABD

Evet. Şanslıyım, iki dünyanın da en iyisine sahibim. İstedğim zaman Savannah ve Dylan'ın harika yemekleri, tatlı olarak da Chase'in şahdamarı.

~ ~ ~

TEGAN

Minyonları avlarken bulduktan sonra Elise'in dairesindeyken ona kahvaltı hazırladın. Sadece kan içen biri için

ve bir Gen One elinde bıçak veya silahla spatuladan daha mı rahattır, yemek yapmayı nerede öğrendin?

-Sheri B., Tampa, FL ABD

The Food Network. Breedmates ile bir ara burada takılın. Sanırım kanalda hisse senetleri falan olmalı, çünkü neredeyse 7/24 yayınlanıyor.

Lucan eşini öldürdükten ve Kan Tutkunu tedavi etmek için seni hapsettikten sonra neden Lucan ve Tarikat ile birlikte kaldın?"

-Victoria W., Northridge, CA ABD

Uzun süre kalmadım. Bir süreliğine ayrıldım, Almanya'da ve başka yerlerde biraz zaman geçirdim. Boston'da Lucan'a geri döndüm çünkü savaşçı olmak benim seçtiğim bir şey değildi; o beni seçti. O zamanlar bunu söyleyemiyordum -uzun bir süre de söyleyemedim- ama onun doğru şeyi yaptığını biliyordum. Sorcha ve benim için Lucan doğru olanı yaptı.

Elise'e sahip olduğunuz için artık oraya gitmediğinizi biliyorum ama eskiden Düzen'den uzaklaşmak istediğinizde gittiğiniz karanlık yeriniz neresiydi?

-Lisa S., Londra, Birleşik Krallık

Savannah biliyor.

~ ~ ~

TESS

Ben de 15 yıldır veterinerlik yapıyorum ve bir hayvanseverim, bu yüzden 3 savaşçı seçebilirsiniz ve bana savaşçılar köpek olsaydı ne tür bir köpek olurdu ve neden?

-Vikki K., Palm City, FL ABD

Öncelikle, hayvanların bakımına adadığınız bunca yıl için sizi kutluyor ve teşekkür ediyorum. Bu kolay bir iş değil. Ne yazık ki çok fazla zulüm ve kalp kırıklığı da beraberinde geliyor.

Yani, üç savaşçıyı temsil eden üç köpek...?

(Hepimiz Harvard'ın uzun zaman önce seçildiğini biliyoruz. Hatırladığım kadarıyla çirkin küçük bücür.

(Tess eşine gözlerini devirir) Tamam, benim üç tane var: Lucan için, bir Pit Bull, çünkü agresif ve şiddetle koruyucu, zaman zaman ölümcül. Ama aynı zamanda onu gerçekten tanımayanlar tarafından korkunç derecede yanlış anlaşıldığı için. Bir Alman kurdu olan Hunter için, çünkü korkusuz ve sadıktır ve kendisinden istenen her türlü savaşa sakince girer ve asla ama asla sinmez. Ve benim Dante'me gelince-

(Chihuahua mı? Ne zaman susması gerektiğini bilmeyen.... havlayan bir şey olmalı.

(Tess ikisine de başını sallar.) Dante için, bir Rottweiler. Çünkü sağlam ve zeki, değer verdiği insanlara karşı savunmacı. Ama aynı zamanda sevdiği insanların yanındayken büyük bir palyaço olabildiği için.

(Dante kara kaşlarını çatar) Buna sen dahil değilsin Harvard.

(Harika. Bir dahaki sefere devriye gezerken Chihuahua kışını beladan kurtarmam gerektiğinde bunu sana hatırlatacağım.

(Tess omuz silkiyor, şimdi gülüyor) Ne demek istediğimi anladınız mı? Aşk.

Midnight Breed Serisi Trivia

Okurlarımın sahip olduğu seri bilgisinin derinliği beni her zaman şaşırtmıştır. Ben tüm detayları öğrenmek için bir referans kitabına (ya da bu Companion gibi bir kitaba) ihtiyaç duyarken, Midnight Breed serisinin sadık hayranları en belirsiz karakter isimlerini ya da kitap bilgilerini bile hafızalarından  ıkarabiliyorlar.

Lara Adrian Midnight Breed hayranları için düzenlediğimiz ilk resmi mini konferans olan LAMB-Con 2012'de buna bizzat tanık oldum. Altmıştan fazla okuyucum Amerika Birleşik Devletleri'nin dört bir yanından Boston'a gelerek benimle birlikte eğlence, yemek, parti ve gayri resmi sohbet seanslarıyla dolu bir hafta sonu geçirdi. LAMB-Con'un bir parçası olarak, ekibim ve ben o hafta sonu oynadığımız birçok yarışma ve oyunda kullanılmak üzere kitaplardan yüzlerce önemsiz soru ve bilgi topladık. Aşağıda bu bilgi yarışmalarının bir  rneği ve özellikle bu Companion için bir araya getirdiğimiz birkaç ekstra yer almaktadır.

Gece Yarısı Irkı hakkındaki bilginizi test edin, ardından puanlarınızı toplayarak Tarikata katılmaya uygun olup olmadığınızı veya en yeşil Minyonlar tarafından utandırılıp utandırılmayacağınızı öğrenin.

 yi şanslar!

Ben kimim?

1. İnsanlar bana her zaman mücevher yeşili gözlerimi ne kadar sevdiklerini söylüyorlar.
2. Kardeşlerimin isimleri de rock efsanelerinden esinlenilmiştir.
3. En iyi arkadaşım Kade
4. Kardeşimle Pete's Tavern'de bira içmeyi severdim.
5. Piyano çalıyorum.
6. Xander Raphael'in vaftiz annesi olmayı seviyorum.
7. Birini 1800 miligram hayvan sakinleştiricisi ile uyuşturdum.
8. Fıstık ezmeli ve jöleli sandviçlere bayılırım.
9. Boston'da Willow Caddesi'nde yaşırdım.
10. Hayatım boyunca çok hasta olduğumu düşündüm, çünkü bana öyle söylendi.
11. Dört özel hançer taşıyorum.
12. Ben bir pilotum.
13. Ben tam bir dişli kafalıyım.
14. İkiz kardeşimin içindeki vahşilikten hep endişelenirdim.
15. Dul kaldığımda üç aylık hamileydim.
16. Annem beni bir canavar olarak gördü ve bana resmi bir isim vermedi.
17. Ben 8 Ağustos 1956'da doğdum.
18. Ben 20 Aralık'ta doğdum, 900 yıldan fazla bir süre önce.
19. Londra'da haydutlar tarafından öldürülen ikiz kardeşlerim vardı.
20. Cazımı plaklar yerine CD'lerden dinlemeye hala alışmaya çalışıyorum
21. 1920'lerde üniversite mezunlarıma bağışta bulundum.

Cevaplar

1. Tegan 2. Dylan 3. Brock 4. Jenna
5. Claire 6. Savannah 7. Tess 8. Mira
9. Gabrielle 10. Tavia 11. Renata
12. Alex 13. Nikolai 14. Kade
15. Danika 16. Rio 17. Avcı
18. Lucan 19. Gideon 20. Corinne
21. Chase

Senin puanın: _____

Öldüm mü Yaşıyor muyum?
(on kitap ve bir romanın sonunda)

1. Eva
2. Skeeter Arnold
3. Mathias Rowan
4. Sharon Alexander
5. Conlan MacConn
6. Antik Çağ
7. Jonas Redmond
8. Libby Darrow
9. Sarah Teyze
10. Jamie
11. Xander Raphael
12. Maksim Amca
13. Kendra Delaney
14. Quentin Chase
15. Alexei Yakut
16. Malcolm MacBain
17. Marek
18. Amelie Dupree
19. Sorcha
20. Thane
21. Wilhelm Roth
22. Senatör Bobby Clarence

Cevaplar:

1. Ölü 2. Ölü 3. Canlı
4. Ölü 5. Ölü 6. Ölü
7. Ölü 8. Ölü 9. Ölü Ölü
10. Alive 11. Alive 12. Canlı
13. Ölü 14. Ölü 15. Ölü
16. Canlı 17. Ölü 18. Canlı
19. Ölü 20. Canlı 21. Ölü
22. Ölü

Senin puanın: _____

İlk Öpücükler

1. İlk öpüşmemiz Breedmates'in görev komuta odasında idi, o izin istedikten sonra
2. İlk öpüşmemiz Willow Sokağı'ndaki dairesinin mutfağında idi.
3. İlk öpüşmemiz New Orleans'ta bir caz kulübünde idi.
4. İlk öpüşmemiz Andreas Reichen'in Berlin Darkhaven'ının dışındaki bir gölün yakınında idi.
5. İlk öpüşmemiz Boston yerleşkesindeki kamerasında idi.
6. İlk öpücüğümüz onun terk edilmiş Darkhaven'ında idi.
7. İlk öpüşmemiz bir köpek kulübesinde idi.
8. İlk öpüşmemiz Boston MFA'da Uyuyan Endymion'un önünde idi.
9. İlk öpüşmemiz Pete's Tavern'in önündeki park yerinde idi.

Cevaplar:

1. Brock ve Jenna
2. Lucan ve Gabrielle
3. Hunter ve Corinne
4. Tegan ve Elise
5. Rio ve Dylan
6. Chase ve Tavia
7. Nikolai ve Renata
8. Dante ve Tess
9. Kade ve Alex

Senin puanın: _____

Kayıp ve Buluntu

1. Corinne oğlunu hangi durumda buluyor?
2. Andreas, Claire'i Boston havaalanında kaybettikten sonra onu nerede bulur?
3. Rio, Dylan'ı New York'ta bir barajın üzerindeki köprüde bulduktan sonra onu kurtarmak için kiminle savaşmak zorunda?
4. Hangi Breedmate öz babasının üzerinde yazı olan bir fotoğrafını buldu: Zael. Mykonos, 1975?
5. FBI Ajanları Cho ve Green tarafından şok verilip arabaya bindirildikten sonra Jenna'yı kim buldu?
6. Montreal'in kuzeyindeki ormanda Edgar Fabien'in arazisindeki kilitli bir yatak odasında kim bulundu?
7. Kan bağlarını kullanarak, Berlin'de bir evde işkence gören eşini kim bulabildi?
8. Dante, Tess'i hangi gün North End'deki bir kafede buldu?
9. Polis Tavia'yı saklarken Sterling Chase onu nerede buluyor?
10. Elise'i Boston sokaklarında Minyon avlarken kim buldu?
11. Nikolai'yi Edgar Fabien tarafından tutulan bir muhafaza tesisinde kim bulur?
12. Hangi çift yeniden bir araya gelmeden önce birlikte 30 yılını kaybetti?

Cevaplar:

1. Gürcistan
2. Büyükannesinin Newport, Rhode Island'daki evinde
3. Dragos 4. Dylan 5. Brock 6. Mira
7. Elise 8. Onun doğum günü 9. Bir otel süitinde
10. Tegan 11. Renata 12. Andreas ve Claire

Senin puanın: _____

Hangi Kitabın İçindeyim?

1. Ben Sullivan
2. Irina Odolf
3. İcra Memuru Freyne
4. Reiver
5. Sergei Yakut
6. Büyük Dave Grant
7. Edgar Fabien
8. Camden Chase
9. Seth
10. Henry Vachon
11. Buddy Vincent
12. l İrk Arkadaşı Toni
13. Mason
14. Dr. Lewis
15. Jack
16. Victor Bishop
17. Zach Tucker
18. Christophe Archer

Cevaplar:

1. Kızıl pck
2. Gece Yarısı Uyanışı
3. Gece Yarısı
4. Gece Yarısının Tadı
5. Gece Yarısı Peçesi
6. Gece Yarısının Gölgeleri
7. Gece Yarısı Peçesi
8. Kızılın pcğ
9. Gece Yarısının Tonları
10. Gece Yarısından Daha Derin
11. Gece Yarısı Külleri
12. Gece Yarısı Yükseliyor
13. Gece Yarısından Daha Derin
14. Gece Yarısından Sonra Daha Karanlık
15. Gece Yarısı Peçesi
16. Gece Yarısından Daha Derin
17. Shades of Midnight
18. Gece Yarısı Tarafından Alındı

Senin puanın: _____

Burada Kimin Irk Arkadaşı İşareti Bulunuyor?

1. Sağ uyluğunun iç tarafında.
2. Sağ elinin arkasında
3. Sol kulağının arkasında
4. Sağ elinin baş ve işaret parmakları arasında
5. Sağ bileğinin içi
6. Ensesinde
7. Karnında
8. Sol kürek kemiğinde
9. Sırtının alt kısmında
10. Sol kalçasının ön tarafında

Cevaplar:

1. Elise 2. Corinne
3. Gabrielle 4. Tess
5. Renata 6. Dylan
7. Danika 8. Savannah
9. Tavia 10. Alex

Senin puanın: _____

Doğru mu Yanlış mı?

1. Crimson to the Breed'in ani etkilerinden bazıları aşırı susuzluk, ateş benzeri titreme ve muazzam bir güç ve dayanıklılık patlamasıdır.
2. Rio'nun adı "*özgür olan ve sonsuz gecenin adamı*" anlamına gelir.
3. Tegan ve Elise'in keşfettiği (Petrov Odolf'un defalarca tekrarladığı) şiirin tam dizesi şöyledir: "*Kale ve tarla gelecek birlikte hilalin altında... doğudaki sınır bölgelerine çevir gözünü... kılıç ipucudur.*"
4. Dante'nin annesi, bir çocuğu kurtarmak için yüzdükten sonra okyanustaki akıntıya kapılarak boğuldu.
5. *Taken By Midnight*'ta Jenna, Renata, Gabrielle ve Dylan tutsak Breedmate'leri bulurlar.
6. Lucan kapısına ilk geldiğinde Gabrielle köfte yapmaktadır.
7. Tegan ve Dante, Lucan ile birlikte Boston yerleşkesini kurdular.
8. Tavia'nın Crimson dozundan kurtulması tam altı ay sürdü.
9. Maine'de geçirilen Noel için Gabrielle, Lucan'a Boston'daki yerleşkeden bir duvar halısı hediye etti.
10. Haydutlar Elise'i FedEx mağazasının güvenlik kamerasından teşhis etti.
11. Danika, Andreas ve Claire'in yanında kaldığı sırada Paris'te yaşamaktadır.
12. Lucan, Gabrielle'e tüm fotoğraflarında çiçeklerin eksik olduğunu söyler.
13. Tess'in tam kızlık soyadı Teresa Dawn Culver.

14. Claire'in kızlık soyadı Smith.
15. Corinne kaçırıldığında 18 yaşındaydı.
16. Andrea Reichen'in ev sahipliği yaptığı resepsiyonda Elise'in elbisesi parlak fuşyaydı.
17. Genetiği değiştirilmiş bir dişi Gen One Irkı olarak Tavia normal yiyecekler yiyebilir ve gün ışığında yürüyebilir.
18. Boston yerleşkesi 1920'lerde kurulmuştur.
19. Kellan yerleşkeye ilk getirildiğinde, midesindeki GPS çipi nedeniyle hastalandı.
20. Renata'nın hançerlerinin kabzalarına kazınmış kelimeler şunlardır: Cesaret, Onur, İnanç, Fedakârlık.
21. Rio'nun resmi Boston yerleşkesindeki eski duvar halısında yer alıyor.
22. Irklar yeteneklerini annelerinin eşsiz Irk Arkadaşı yeteneğini miras alarak kazanırlar.
23. Tarikat, Boston'da keşfedildikten sonra merkezini Vermont'a taşımıştır.
24. Irk arkadaşları, mevcut küçük kırmızı doğum lekelerinden tanınabilir Vücutlarının bir yerinde, bir hilalin beşiğine düşen bir gözyaşı damlası şeklinde.
25. Dante ve Tess bebeklerine Xander Robert adını verdiler.
26. Jenna eskiden FBI ajanıydı.
27. Renata, Geceyarısı Peçesi'nde Mira'ya ona bir köpek alacağına dair söz vermişti.

28. 7 rakamı Breed cenaze törenlerinde önemli bir rol oynar.
29. Brock ve Jenna arasında çok özel bir kan bağı var.
30. *Athena*, Helene'nin Berlin'deki erotik kulübünün adıdır.
31. Dante ve Tess'in Boston müzesinde konuşurken yanında durdukları 18. yüzyıl heykelinin adı *Uyuyan Endymion*'dur.
32. Kadim'in saklandığı yerin yeri duvar halısında gizliydi.
33. Tegan ve Elise Berlin'deyken bir av kulübesinde kaldılar.
34. Boston yerleşkesi yerin 300 metre altında bulunuyordu.

Cevaplar:

1. Doğru 2. Doğru
3. Yanlış (...çarmıhta gerçek yatar)
4. Doğru 5. Yanlış (Jenna, Renata, Dylan ve Alex)
6. Yanlış (ev yapımı manicotti) 7. Yanlış (Gideon)
8. Doğru 9. Doğru Doğru 10. Doğru Doğru 11. Doğru Yanlış (Danimarka)
12. Yanlış (insanlar) 13. Doğru 14. Yanlış (Samuels)
15. Doğru 16. Yanlış (koyu mor) 17. Doğru
18. Yanlış (1898) 19. Doğru 20. Doğru
21. Yanlış (Lucan'ın bir görüntüsüdür) 22. Doğru
23. Yanlış (Maine) 24. Doğru
25. False (Xander Raphael)
26. Yanlış (Alaska Eyalet Polisi)
27. Yanlış (onu asla terk etmemek için)
28. Yanlış (8, sonsuzluğu simgeliyor)
29. Yanlış (kan bağları yok)
30. Yanlış (Afrodit) 31. Doğru 32. Doğru
33. Yanlış (Andreas Reichen'in Darkhaven'ında kaldılar)
34. Doğru

Senin puanın: _____

Eşimi İlk Nerede Gördüm?

1. Doğaçlama bir belediye binası toplantısında
2. Chase'in Darkhaven'ının dışında
3. Bohemya tepelerindeki bir mağarada
4. Cadılar Bayramı'nda bir veteriner kliniğinde
5. Bir senatörün malikanesinde
6. Mira'nın gözlerinde gördüğüm bir imgelemde
6. Hamburg'da öğrenci olarak yurtdışında okurken
7. Bir caz kulübünde
8. Reichen ve Claire'in Darkhaven'ında
9. Bir kulübede
10. Bir otobüs durağında

Cevaplar:

1. Kade ve Alex 2. Tegan ve Elise
3. Rio ve Dylan 4. Tess ve Dante
5. Chase ve Tavia 6. Hunter
7. Reichen ve Claire
8. Nikolai ve Renata 9. Corinne
10. Brock ve Jenna 11. Lucan ve Gabrielle

Senin puanın: _____

İyi Adam mı Kötü Adam mı?

1. Gabrielle uyurken evine girdim.
2. Dylan'ı kaçırdım ve Berlin'e getirdim.
3. Tess'i Boston'da sokaktan kaçırdım.
4. Elise'in dairesine girdim.
5. Alex'i kar makinesiyle kovaladım.
6. Bana yardım etmeye çalışırken Tess'i ısırdım.
7. Dylan'ı bir odaya kilitledim.
8. Gabrielle ile bir binanın çatısından atladım.
9. Kadim'i Alaska'da bir uçurumdan atarak öldürdüm.
10. Sevgilim olan insan kadını öldürdüm.
11. Tegan'ın ilk Breedmate'ini öldürdüm.
12. Jenna Tucker-Darrow'dan Alaska'daki kulübesinde içki içtim.
13. Alex beni Alaska ormanlarında bir kurt sürüsüyle birlikte çıplak ve kanlar içinde buldu.
14. Tegan'ın ilk Breedmate'i Sorch'a'yı bir Minion'a dönüştürdüm.
15. Yeğenimi annesinin önünde öldürdüm.
16. Annemi katlettikten sonra babamın kellesini aldım.

Cevaplar:

1. İyi Adam (Lucan) 2. İyi Adam (Rio)
3. Kötü Adam (Haydutlar) 4. İyi Adam (Tegan)
5. Kötü Adam (Zach Tucker)
6. İyi Adam (Dante) 7. İyi Adam (Rio)
8. İyi Adam (Lucan) 9. Kötü Adam (Seth)
10. İyi Adam (Andreas Reichen)
11. İyi Adam (Lucan)
12. Kötü Adam (The Ancient) 13. Kötü Adam (Seth)
14. Kötü Adam (Marek)
15. İyi Adam (Sterling Chase) 16. İyi Adam (Lucan)

Senin puanın: _____

Midnight Breed Yetenek Gösterisi

Hangi ESP Yeteneği Kime Aittir?

1. Telepatik olarak insanların günahlarını ve negatif enerjilerini duyar
2. Özellikle kışkırtıldığında dokunuşuyla öldürme gücüyle lanetlenmiştir
3. Hipnotik manipölasyon; birinin olmayan bir şeyi görmesini veya inanmasını sağlayabilir
4. Irk varlığını hissedebilir ve bu alanlara çekilir
5. Yırtıcı hayvanlarla psişik olarak bağlantı kurar, bir düşünceyle onların hareketlerini yönlendirebilir
6. Dokunarak iyileştirir; ayrıca iyileştirme yeteneğini iptal edebilir
7. Bir dokunuşla başkalarının duygusal durumlarını okur
8. Ölü Irk Arkadaşlarının ruhlarını görebilir ve duyabilir
9. Zihin kırıcı; en güçlü Irkı bile güçten düşürebilir
10. Gölge bükücü; gizlenmek için gölgeleri manipüle edebilir
11. Rüya Gezgin; birinin rüyalarına girebilir ve onları gözlemleyebilir veya onlarla iletişim kurabilir
12. Birinin dürüst mü yoksa aldatıcı mı olduğunu bir dokunuşla söyleyen içsel gösterge
13. Ölüm önsezileriyle lanetlenmiş
14. Sonokinezi; ses dalgalarını sağır edici yüksekliklere yönlendirebilir veya susturabilir
15. İnsanların acı ve ıstırabını elleriyle emer ve azaltır
16. Fotoğrafik hafıza
17. Telepatik olarak bitki yaşamında hızlı büyüme sağlar
18. Psikometri; bir dokunuşla nesnelerin geçmişini okuyabilir
19. Zihin okuyucu; psişik odaklanma yoluyla başkalarının düşüncelerini duyabilir
20. Kan okuyucu; Breedmate veya Breed'den içerken kandaki anıları sifonlar
21. Önbilişsel bakış; görüler gözlemci için bir aynadaymış gibi canlanır
22. Pyrokinesis; psişik olarak yangın başlatabilir

Cevaplar:

1. Elise
2. Rio
3. Lucan
4. Gabrielle

5. Kade 6. Tess 7. Tegan 8. Dylan
9. Renata 10. Sterling Chase
11. Claire 12. Alex 13. Dante
14. Corinne 15. Brock 16. Tavia
17. Nikolai 18. Savannah
19. Danika 20. Hunter
21. Mira 22. Andreas Reichen

Senin puanın: _____

Bunu kim söyledi?

1. "Sonsuza kadar mutlu. Sadece efsanelerde ve peri masallarında."
2. "Son kontrol ettiğimde, Bay Congeniality ödülleri için kampanya yürütmüyordum."
3. "Siyah beyaz dünyanızda çok fazla gri mi var?"
4. "Kokunu alabiliyorum... ve seni tatmak istiyorum. Seni istiyorum ve şu anda seni görsem ellerimi senden uzak tutacak kadar aklım başımda değil."
5. "Ne yapmış olursa olsun, bir kardeşi öldürmek kolay bir şey değildir. Lucan'a sorun, size anlatacaktır."
6. "Bizler savaşçıyız. Kardeşiz. Akrabayız. Kimsenin bizi dehşet içinde dağıtmasına izin vermeyeceğiz."
7. "Bana özgürlüğümü talep etme cesaretini veren Mira'ydı."
8. "Burası Sibiryaya olsaydı, taşaklarımız kızak çanları gibi şıngırdardı ve buz küpleri işiyor olurduk. Kasım ayında Boston piknik gibidir."
9. "Eğer konuşursam, arkamda bırakmaya çalıştığım her şey... unutmak için çok uğraştığım her şey... hepsi yeniden gerçek olacak."
10. "Bana sonsuzluk sözü verdin, biliyorsun. Seni buna pişman edebilirim."
11. "Hiçbir doğum günü öpücük olmadan tamamlanmış sayılmaz."
12. "Yarın gitmemi dileyenken bu gece seninle kalmak istememe neden olma."
13. "Dizlerinizin tozunu alın, çünkü gece bitmeden dizlerinizin üzerinde yürümek zorunda kalabilirsiniz."

14. "Bir kadının dokunuşunu arzulamanın ne olduğunu hiç bilmiyordum. Ya da bir kadının öpücüğüne açlık duymanın."

15. "Tatlım, beni düşürme şansın olmasının tek nedeni kirli oynamandı."

16. "Yazmıyorsun, aramıyorsun . . . Beni artık sevmiyor musun?"

17. "Seni seviyorum ve insan, cyborg, uzaylı ya da üçünün karışık bir kombinasyonu olman umurumda bile değil."

18. "Milyon yıl geçse de Noel sabahı bir vampirin kollarında çıplak uyanacağımı tahmin edemezdim."

19. "Eğlendin. Şimdi seni yatağa götürüyorum."

20. "Gözlerine baktığımda, her seferinde aklıma tek bir kelime geliyor: Sonsuza kadar."

21. "Ben bu kadın için bir enkazım, dostum. Artık benim sahibim o."

22. "Kadın, seni uyarıyorum: Ateşle oynuyorsun."

23. "Eğer benden isteseydi, onun için nefes almayı bırakırdım."

24. "Beni eve getirdiğin için teşekkür ederim."

Cevaplar:

1. Dante 2. Tegan 3. Kade
4. Rio 5. Tegan 6. Lucan
7. Hunter 8. Kade 9. Alex
10. Gabrielle 11. Dante
12. Gabrielle 13. Lucan
14. Hunter 15. Nikolai
16. Gideon 17. Brock

18. Tavia 19. Lucan
20. Nikolai 21. Rio
22. Tegan 23. Dante
24. Corinne & Hunter (ikisi de)

Senin puanın: _____

Hiç Tanışamadığımız Ölümler

Ben kimim?

1. Dmitri
2. Sorcha
3. Kassia
4. Grigori
5. Richie Maguire
6. Fiona MacBain
7. Sebastian Bishop
8. Evran
9. August Chase
10. Eleanor Archer

Cevaplar:

1. Nikolai'nin kardeşi 2. Tegan'ın ilk Cins Arkadaşı
3. Dragos'un annesi 4. Kade'nin amcası
5. Alex'in kardeşi 6. Malcolm'un ilk Cins Arkadaşı
7. Corinne'in Darkhaven kardeşi
8. Lucan ve Marek'in kardeşi
9. Sterling Chase'in babası 10. Lazaro'nun ilk Cins Arkadaşı

Senin puanın: _____

Trivia Puanlaması: Nasıl yaptın?

*Genel puanınızı hesaplayın ve kaçınıcı sırada
olduğunuzu görün!*

188 - 209

Tebrikler - Cemiyet'te onursal üyeliğe layık görüldünüz!

162 - 187

Güneşten uzak durun çünkü Tek Cins olma ihtimaliniz yüksek!

136 - 161

Farkında olmadığınız tuhaf bir doğum lekeniz mi var? Siz keşfedilmeyi bekleyen bir Breedmate'siniz!

110 - 135

En iyi arkadaşınız bir Cins Dostu ve size sürekli Tarikat hakkında sırlar veriyor, ancak siz sadece bir insansınız.

84 - 109

İrk tarihçisi olmak istiyorsunuz ama Jenna günlüklerini paylaşmıyor.

58 - 83

Dikkat edin! Kitapları okuyamayacak kadar haydutlardan kaçmakla meşgul olmalısın.

0 - 57

Çok üzücü ama yepyeni bir Minion bile sizden daha çok şey biliyor.

Şafağın Sınırında ve Ötesinde

İşte, Geceyarısı Soyu serisinin bu ilk bölümünün sonuna geldik. Umarım karakterlere, romanlara ve Lucan ile Tarikat'ın, Soy ile Soydaşlar'ın, Kadimler ile Atlantisliler'in, hatta Dragos'un nasıl ortaya çıktığına dair perde arkası görüntülere göz atmaktan keyif almışsınızdır.

Bu on kitaba ve seriyi oluşturan iki novellaya dönüp baktığımda, yarattığım şey için gurur duymaktan kendimi alamıyorum. Ama bundan da öte, karakterleri, kitapları ve beni kucakladığınız için siz okurlarıma büyük bir minnettarlık duyuyorum.

Bu Companion yayınlandığında, seri on birinci Midnight Breed kitabı olan *Edge of Dawn* (Mira ve Kellan'ın hikayesi) Şubat 2013'te yayınlanmış olacak.

Edge of Dawn, Tarikat'ın çocuklarını ve tanışmanız için sabırsızlandığım birçok yeni karakteri içeren yeni hikaye serisini başlatıyor. Lucan, Gabrielle, Gideon, Savannah, Dante, Tess, Tegan, Elise ve orijinal kadronun geri kalanını kaçıracacağınız için endişelenmeyin. *Edge of Dawn*'da aktif bir rol oynuyorlar ve ilerledikçe serinin büyük bir parçası olmaya devam edecekler. Ve sizi temin ederim ki ilk on kitabı yazarken ne kadar eğlendiysem, yenileriyle daha da fazla eğleniyorum.

Şafak Vakti'nden sonra, potansiyel olarak yedi roman ve bir avuç novella daha planlıyorum. Serinin ilk ayağını beğendiyseniz, umarım bir sonraki macerada da bana katılırsınız!

Mira ve Kellan'dan sonra sırada Nathan'ın hikayesi var, *Crave the Night*, şu anda Random House tarafından 2014'ün başlarında ciltli olarak yayınlanması planlanıyor.

Bu arada, çalışmalarımı bu kadar cömertçe ve coşkuyla kucakladığınız için size teşekkür etmek istiyorum. Yaşamak için kitap yazmak benim hayalimin gerçekleşmesi, ama siz sevgili okuyucularım olmadan bunların hiçbirisi mümkün olmazdı.

Beni çok iyi onurlandırdın!

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.